உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சொரூபாநந்த சித்தியென்னும்

பிரமகீதை.

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

இதற்கு மூலவியாக்கியாநுசாரஞ் செய்யப்பட்ட

குறிப்புரை.

இவை

கோ. சித. மடம். ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

ஸ்ரீ கோ. வீ. பாதசேகர

ஸ்ரீ சுப்பய்யசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

மூள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

கணபதிதுணை.

சொரூபாநந்தசித்தியென்னும்

பிரமகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

தொகை	அத்தியாயப்பெயர்.		பக்கம்.	பாட்டுத் தொகை
	பாயிரம்	...	கருக	கக
க	தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த் தம் வினவல்	...	கருந	உஅ
உ	ஐதரேயவுபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	கருஎ	உஉ
ந	ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமுந் தைத்திரிய வுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமுமுரைத்தல்	...	ககூகூ	சஅ
ச	கேனோபவுபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	கஅந	கூரு
ரு	சாந்தோக்கியவுபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	ககூஎ	கச0
கூ	சாந்தோக்கியவுபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	உநந	ந0
எ	முண்டகோபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	உசக	சகூ
அ	கைவல்லியவுபநிஷததாத்பரியமுரைத்தல்	...	உருகூ	ந0
கூ	பிரகதாரணியவுபநிஷதத்தில் மைத்திரேயப்பிராமணார்த்தமுரைத்தல்	...	உகூச	உ0
க0	ஷெ உஷத்தங்கார்க்கியந்தரியாமிப் பிராமணங்களினர்த்தமுரைத்தல்	...	உஎக	உஎ
கக	கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிஷதங்களினர்த்தமுரைத்தல்	...	உஅரு	சந
கஉ	முன்சொல்லியவுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைத்தல்	...	ந0ச	நஎ
				ருசஎ

பிரமகீதை அத்தியாய அட்டவணை

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை.

பாயிரம்.

இரவியுமதியும்வானும்வாயுவுமனலுமப்பு
மூரவியமண்ணுமற்றையுணர்பவன்றானுமாகிப்
பரவிடுங்காரணம்பன்னான்காயுமன்றாயுநின்றே
யுரைமனமிறந்துளோங்குமொளியினைவணங்கல்செய்வாம். (க)

கண்முதற்புலன்களந்தக்கரணங்கள்விளங்குமெத்தாற்
றண்மதியருக்கனங்கிதாரகைவிளங்குமெத்தால்
விண்முதற்பூதமியாவும்விளங்கிடுமெத்தாலந்த
வுண்மையைச்சிவப்பிரகாசவொளியினையுளத்துள்வைப்பாம். (உ)

முன்னைநற்சுருதியோதிமுடிவுறற்கரியதாக
வின்னமத்தேவர்மூவரெய்துதற்கிடாரோமேவத்
தன்னையிப்படியேகாணத்தாளளித்தெனக்கோர்வார்த்தை
சொன்னநற்சொரூபானந்தச்சோதியைத்தொழுதல்செய்வாம். (ங)

வேறு.

நித்தனிர்க்குணனின்மலனீடொளிச்
சுத்தனேகன்சுருதித்தொடர்பிலா
னத்தனென்னையுமாண்டவருளினன்
றத்துவன்றிருத்தாளைவணங்குவாம். (ச)

மயலில்வானவர்கேட்பமயக்கற
வியன்முனுட்சொன்வாரணத்துட்பெரு
ளியலுமாசொரூபானந்தச்சித்தியென்
பெயரினற்றமிழாலிங்குப்பேசுவாம். (ரு)

வேறு.

தானகாதியாவையுமாந்தன்மைத்தாயவொருபொருளை
யூனமென்றன்வாக்கதனுலுண்மையறியவுரைத்திடுதன்
மாநாகந்தான்மலர்த்தலையில்வையந்தரிப்பமற்றதுபோற்
பூநாகந்தான்பெற்றப்பவெனும்புன்சொற்போலும்புகலுங்கால். (சு)

வேறு.

மன்னியகமலத்தோன்றுள்வானவர்வணங்கியெல்லாம்
பன்னருமறையருத்தம்பகரொனவினவுமாறு
முன்னதின்மொழிந்துபின்னர்முளரியந்தவிசின்மேலோ
னின்னியலிருக்கிலைதரேயமதியம்புமாறும். (எ)

வேறு.

வான்றன்முதலாமனைத்துலகும்வாணோர்முதலாம்வருபிறப்பு
மீன்றானிருக்கிற்றைத்திரியமியம்பும்பரிசையியம்புவார்
மூன்றாமோத்திலுரைத்ததிமூலப்பிரமந்தனைத்தேடச்
சான்றார்சொன்னநெறியைவிடாச்சதுர்த்தத்தாலேசாற்றியபின். (அ)

சந்தோகத்திற்சட்டந்தானுரைக்கும்பரிசைச்சதுர்முகத்தோ
னைந்தாமோத்திலுரைத்தாறிலேழுமெட்டுமாங்கறைந்தான்
மைந்தார்முண்டகங்கைவல்லியமறையின்பொருளைவையமெலாந்
தந்தான்சத்தமத்தாலுமட்டமத்துஞ்சாற்றியபின். (௯)

வேறு.

அன்பினாலகிலலோகம்படைத்தவனமரர்தங்கட்
கின்பமாரணுபிரகதாரணத்திசைமயித்திரியத்தை
யொன்பதாலுரைத்துப்பத்தாலுடத்தமுங்கார்க்கிதானும்
பின்பதாயந்தரியாமிப்பிராமணவிடயம்பேசி. (௧௦)

வேறு.

தாதாவேகாதசந்தன்னிற்றக்கோர்சொல்லுங்கடவல்லி
சுவேதாசுவதரமெடுத்துரைத்துச்சொன்னதெல்லாந்தொகுத்தொன்று
தாய்தாயருளிச்செய்தத்தினீராறேத்தாற்சொல்லின்பப் [யித்
போதாலயத்தோன்புகன்றபொருளியானுந்தமிழாற்புகல்கின்றேன்.()

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக்த் திருவிருத்தம் - ௧௩.

முதலாவது

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.

[முற்கூறியிருக்கின்ற எக்ஞவைபவகண்டத்தின் பூர்வபாகத்தில் உபநிஷத்பிரமாண தாத்பரியவிருத்தியால் அறியத்தக்கதாயுள்ள பிரமான்மைக்கியத்வஞானத்துக்குச் சாட்சாத் கைவல்ய ஏதுத்வமானது பிரதிபாதிக்கப்பட்டது; இந்தத் தாற்பரியம் சர்வவேதசாகோபநிஷத சம்மதமென்று தெரிசிப்பிக்கவேண்டி ஐதரேய, தைத்திரிய முதலிய சகலவுபநிஷதங்களின் பொருள்கண்முழுதும் பிரதிபாதித்திராநின்ற பிரம்கீதையை உபதேசித்தருளவேண்டுமென்னும் முனிவர்கள் விஞவைத்தொடங்கிப்பூர்வவிருத்தாந்தபூர்வகங் கூறுகின்றார்.]

ஸ்ரீதஞமுனியைநோக்கித்தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார்
மாதவாவினவிற்றெல்லாம்வகுத்துநீதொகுத்துச்சொன்ஞ
யாதிநான்முகத்தோன்கீதையறியவாதரித்தோமின்றென்
றோதிமாமுனிகளெல்லாமீளவுமுரைக்கலுற்றார். (க)

வேதநூறெறிக்கோஞலேவிஞ்சையும்விளங்கப்பெற்று
யாதலாலியாதுமுன்ஞலறியலாகாததில்லை
மேதையான்மிக்காயெங்கண்மேலுனக்கன்புண்டாகி
லோதுவாய்போதோன்சொன்னவுபநிடப்பொருளையென்றார். (உ)

இன்னபரிசைமுனிவரொல்லாமியம்பக்கேட்டங்கிமையவர்கண்
முன்னமொருநான்மறையோதிமுடிந்தபொருளோர்ந்துணராம
லன்னமிசையோன்றனைக்கேட்பவண்டத்தவர்கட்கவனருளாற்
சொன்னபரிசைக்கேளுமெனச்சூதன்சொல்லத்தொடங்கினஞல். (ங)

வேறு.

பண்டொருகற்பந்தன்னிற்பழமறைப்பொருளையெல்லா
விண்டருங்கூடியாய்ந்தங்கறியலாகாமையாலே
யெண்டருமாதவத்தையெய்தியேயிதனைக்கேட்பப்
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனைநோக்கிப்போஞர். (ச)

வேறு.

பாவவோறுக்குந்தீர்த்தமென்றெண்ணப் பட்டனயாவையும்பரப்பித், தேவரோடியக்கரரக்கர்கந்தருவர் சித்தர்சாத்தியர்களுஞ்செறிந்து,

நாவினாலறியுமறுவகைப்பட்ட விரதமுநலமபெறவுடைத்தா, யோவிலா
தொழுந்துமருவிகளுடைத்தா யொருபொருளொழிவறவுடைத்தாய். ()

வேறு.

சகலயோகிகளுமேவவினிதானதனிசேர்
குகைகள்கோடிபலகூடியுளகோடிபலவிருஞ்
சிகரமேவுநவமாமணிகள்சிந்தியுளதாய்
நிகரிலாமணிகழ்மேருகிரிநீண்முடியின்மேல். (௬)

வேறு.

ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீளத் தைம்பதிற்றிரட்டியோசனையகன்று, கம்பநற்கரியைமுதல்வருமிருகக்கணங்களாலாகுலங்கனத்துச், செம்பொருள்கொழிக்குந்தீர்த்திகையுடைத்தாய்த் திரண்டபுள்ளினங்களுமுடைத்தாய்ப், பைம்பொழிற்செழுந்தேனருந்தியவறுகாற்பறவையினொலியினாற்பரப்பி. (௭)

வேறு.

இந்துபானுவென்றிருவருநிலவிஞேடிளவெயிற்பாரிப்பக்
கெந்துபாய்தருசோலையின்கிழங்குகாய்கொழுங்கனிவழங்கத்தன்
சந்தனுடவிபுகுந்துவண்டலவுதண்டாமரைத்தடந்தோய்ந்து
மந்தமாருதந்திரிதருபிரமமாவனமுளததன்கண்ணே. (௮)

வேறு.

வளமாமதிலொன்பதோடெண்பதுவாசலாகி
யிளநாயிறுபோலவிளங்கியிலங்குமொள்வாள்
வளைநேமிகொடுஞ்சிலைதண்டுமழுக்கள்வல்லோ
ரளவோதவிலாதவர்காப்புடைத்தாகியெங்கும். (௯)

வேறு.

பூரணகும்பமெங்கணுநிறைத்துப்பொன்றிகழ்நித்திலம்புணர்ந்த
தோரணமுயர்த்துத்தூய்மலர்துதைந்தசுகந்தமாலைகள்பல தூக்கி
யோரணிதீபமேற்றியெம்மருங்குமேழிசையாழிலெங்கெங்கும்
வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாடுமாடமாளிகைவரம்பிலதாய். (க௦)

சித்திரமமைதபித்திகோடிகளாற்சீர்பெறவிளங்கிமாணிக்க
வத்திரம்வயிரப்போதிகைபவளவொளிமணித்தூணிரைபொதிந்து
நித்திலத்தாமமெங்கணுந்தூக்கிநித்திலவிதானமேயெங்கும் [தாய்.
வித்தரித்தோங்கிவியனெடுங்கொடிகள் விண்ணளவெறிந்துமீண்டுள

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.

வேடிபடவிச்சமந்தமத்திமமாய் விளங்குகானவொலியொருசா, ரிடிபடுமுரசமுழக்கொலியொருசா ரியம்புவாச்சியவொலியொருசார், வடிவுடைமகளிர்கூத்தொலியொருசார் மறையவரோத்தொலியொரு சார், முடிவறுமிருதிபுராணவாகமங்கண்மொகுமொகென்றெழுமொலி யொருசார். (கஉ)

மேவியசகலாகமங்களின்பொருளும்விருப்புடனுய்பவரொருசார் காவியமென்னுங்கனியினைநுகர்ந்துகளித்திடுமுளத்தவரொருசா ரர்விரியாடாக்கையுறவறிவிருநாலங்கத்துயோகியரொருசா [சார். ரோவியம்போலவிருந்துணர்விறந்தவுணர்வுகொண்டுறங்கினரொரு

மத்தநற்களிறும்வயிரநற்றேரும்வாசியும்வரம்பிலதாகி யத்திரத்தாலுஞ்சத்திரத்தாலுமளவறுவீரர்காப்புடைத்தாய் மெய்த்தவர்க்கெளிதாயல்லவர்க்கரிதாய்வேண்டியபொருளெலாமீண்டி யித்தகைத்தானவிடத்திலாயிரக்காலிலங்கியவிரத்தினமண்டபத்தே. ()

கற்பகதருவுமகரதோரணமுங்கவின்பெறவமைத்துளதாகி யற்புதமானவரிமுகத்துறுகாலாசனத்தம்பஞ்சியணைமேற் [ன்ற சொற்பதவடிவாந்தோகையோடெல்லாப்பொருளுமாய்விளங்கியதோ லுற்பவமறப்பானுகவீற்றிருந்தானும்பருங்கோயிலுட்புகுந்தார். (கரு)

வேறு.

ஆரமணிகுண்டலமெர்டாழிகடகங்கே
யூரமபிடேகமுதலொப்பனைகளுஞ்செய்
தாரமகிழுபிபனிநீரொடளவுங்கர்ப்
பூரமதுகொண்டுதிருமேனிநனிபூசி. (கசு)

வேறு.

நித்தமானதன்னொளியினாலணைத்தையுநிகழ்த்துநின்மலனோடே வைத்தசெம்பொனிற்றிகழ்திருமேனியின்மாலிகைபலசாத்தி யுத்தரீகம்வெண்ணெக்ளோபந்திகமுதரபந்தனத்தோடு சுத்தமானவெண்கலிங்கமுஞ்சாத்திநற்சுராசுரர்தொழுதேத்த. (கஎ)

தமநந்தையப்புறங்கடந்துநின்றறிவுறுசான்றதாய்மதனெல்லா மமைத்தொருத்தாலமைத்திடப்படாதுளவமூலனாயிருப்பானை யிமைத்திடப்படாவிழியினாலிமையவரியாவருங்கண்டிந்தச் சுமைக்கிளைத்தனமென்பவர்போலவன்றுணையடிதனில்வீழ்ந்தார் (கஅ)

கஞ்சநற்கழல்பணிந்தமலனைக்கண்டுகண்களிகூர்ந்து
மஞ்செனச்சொரிதரமயிர்புளகிதம்வரமகிழ்ச்சியினோடு
நெஞ்சநெக்குருகநிமலராயவாவெலாநீங்கிநீண்முடிமேலே
யஞ்சலித்தகையினர்களாயானந்தவாரியிற்படிந்தாடி. (௧௯)

வேறு.

அழுத்தமிக்கதிபத்தியாலவசத்தராயுளவண்டர்தங்
குழுப்புவிக்கண்விழுந்துமீளவெழுந்துதங்கள்குரல்களுந்
தழுத்தழுத்தெமதுற்பவங்கடவிர்க்கையேதகவென்றுதாம்
வழுத்தவுற்றனர்வல்லவாமறைசொன்னவாறுதம்வாய்மையால். (௨௦)

வேறு.

பரமஞானமாம்பாற்கடல்பண்ணியபரமனேயடிபோற்றி
கரதலாமலகத்தினேர்பரவொளிகாட்டிடுங்கழல்போற்றி
யொருபராபரமன்றிநீயொருவனுமாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரணசங்கரபோற்றியெம்பெருமநின்பதம்போற்றி. (௨௧)

அடையநீயறிந்தொருவராலுன்னையிங்கறிவரியாய்போற்றி
தொடையதாமுலகனைத்தையுந்தரித்தொருதுவக்கறுசுடர்போற்றி
முடிவுமாதியுங்கண்டுநீமுதன்முடிவின்றியமுதல்போற்றி
வடிவியாவையுமுடையையாயுனக்கொருவடிவிலாதாய்போற்றி. (௨௨)

அகிலமாயகிலத்தினுக்கதிபனுயகிலமுமொன்றின்றி
நிகழுஞானமாநிமலனேபோற்றிநீநினைத்திடுமிடமெல்லா
முகமதாயொருமுகமுனக்கின்றியேயிருக்குநான்முகபோற்றி
திகழுமுன்னொளியாற்றிகழ்ந்திலங்கியசின்மயவொளிபோற்றி. (௨௩)

வேதமோதியவிமலனேபோற்றிவேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி
காதுமாபிறவிக்கடல்கடத்துநின்கழலிணைப்புணைபோற்றி
சாதலானதும்பிறப்புமற்றிருந்துளசம்புவேகழல்போற்றி
யேதுமாயினுய்போற்றியோரளவிலாவின்பமேகழல்போற்றி. (௨௪)

தோத்திரஞ்செயப்படுபவனுகியத்தோத்திரந்தானுகி
யேத்திநிற்பவனுகியேயிருந்துளவிறைவனேகழல்போற்றி
காத்திரந்தனையெடாவகைமெய்பினைக்காணவேநினைவோர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத்தருளியங்கவர்துயர்நீக்குநின்மலபோற்றி. (௨௫)

வேறு.

ஈசனுக்கன்பரானோர்க்கன்பனுமிறைவபோற்றி
நாசமற்றிருப்பாய்போற்றிநாரணற்கினியாய்போற்றி

யாசையற்றவர்க்குஞானமருளுவாய்போற்றியல்லாப்
பாசமுற்றவரைவெய்யபவத்திடும்பகைவபோற்றி. (உசு)

அண்டருக்கதிபரானுமறிந்திடற்கரியாய்போற்றி
பண்டுடைப்புவனமெல்லாம்படைத்திடும்பரனேபோற்றி
கண்டிடப்படாதேயெல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனேபோற்றிபோற்றி. (உஎ)

பத்தியாலிமையோரிங்ஙன்பங்கயத்தவனைப்போற்றிச்
சுத்தவேதங்களோதித்துணிந்தமெய்ப்பொருளையெங்கட்
கத்தனேயருள்செய்கென்னவவர்களாதரத்தைக்கண்டே
புத்தியாற்போதோனுண்மைப்பொருளையேபுகலலுற்றான். (உஅ)

முதலாவது

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ஙஅ.

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிஷததாத்பரிய முணாக்கு மத்தியாயம்.

[முற்கூறியவண்ணம் ஸ்துதித்து வினவிய தேவர்கட்குப் பிரமாவானவர் பரமரகசியமாகிய சகலவேதார்த்தங்களையுந் தரிசிப்பிக்க வேண்டிப் பரமாத்மைதநிர்க்குணசொரூபமான வேதார்த்தம் லக்ஷணாவிருத்திக்கன்றி அபிதா [சக்தி] விருத்திக்கு விஷயமாகாதென்பது தோன்ற வேதபாகியமதநிச்சயமும், கண்டனமுஞ்செய்து வேதார்த்தத்துக்குச் சத்தியத்துவஹாநிவாாதவகை சங்காசமாதானபூர்வகம் சாதிக்கின்றார்.]

மறைகளோதுபொருடன்னையெவ்வழியினாலுமெக்கலையும்வல்லா
மறிஞராலுமறையப்படாதறியவாதரிக்குமிகுமன்பினீர்
செறிதலாலதனைநான்விளங்கவுரைசெய்யவொன்றுபடுசிந்தையா [ளு
னெறியதாகவிதுகேண்மினென்றயனுநேர்மையானபொருளோதுவா

வேறு.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ்சிவனேதிகழ்வானியாதுக்கு
முன்மாத்திரமும்வேறில்லைமுற்றுமவனேமொழிவுற்ற
நன்மாத்திரமாயான்மாவென்றுரைக்குநாமத்தினையுடையான்
றன்மாத்திரமேயாகியவத்தன்மையானசங்கரன்றான். (உ)

க. செய்யுள், கூறப்பட்ட பிரமலட்சணத்தையுடைய வேதார்த்தமானது அபிதாவிருத்தியினால் பிரதிபாதித்தற்கரியது அஃதெதனாலெனில், அது நிர்க்குணமாகையால் சத்தப்பிரவிர்த்தி நிமித்தங்களான ஜாதி, குண, கிரியைகளின்மையினால். இதனாலேயே சுருதியும் அதுவாக்குக்கேகோசரமெனத் தெரிசிப்பிக்கிறது. இவ்விதம் அபிதாவிருத்திக்கவிஷயமாயினும் இலக்ஷணாவிருத்தியினாற் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதென்று பொருள்.

உ. செ-ள், [இருக்குவேதம் முந்தினதாதலால் அதனது ஐதரேயவுபநிஷத்திற் பிரதிபாதியாநின்ற அர்த்தத்தைக்கூற விச்சைகொண்ணி "இது மார்க்கம்" என்றதுமுதலான சகுணபாகத்திற்குச் சித்தைகாக் கிரியாதி ஜநகத்துவாரமாய் நிர்க்குணபாக சேஷத்வமுண்டாதலால் அனன்யசேஷமாய்ச் சுதந்தரமாய்ப் பலத்தை யுடைத்தானதாய்ப் பிரமானைக்கிய விஞ்ஞானஜனகமாகிய 'இந்த ஆன்மா ஒருவனே சிருட்டிக்கு முன்னிருந்தான்' என்றதுமுதலான நிர்க்குணபாகத்தின் அர்த்தத்தையே சங்கிரகிக்கின்றார்.] சின்மாத்திரம் = சேதனமாத்திரம்—வெறும் சிவனே திகழ்வான் = சுத்தசிவன் ஏகனாகியே அத்துவைதனாய்ச் சதா விளங்காநிற்பன்,—கருமசம்பந்த மின்மையின் 'சுத்தம்', 'ஏகன்', ஏ என்னும் தேற்றம், அத்துவைதன்' என்பனவற்றால் சுவகத, சஜாதீய, விஜாதீய பேதங்கள் நீக்கப்பட்டன. சிருட்டிக்குப் பூர்வ காலம்போல் உத்தரகாலத்தினும் நிர்விகாரனாகையால் அப்பரசிவனுக்கு இப்படிப்பட்ட ரூபமே என்பதை, 'சதா' என்னும் பதம் விசேஷணமாய்நின்று நிகழ்த்தாநின்றது. விவர்த்தோபாதான காரணத்தானன்று காரியரூபமான சர்வ சகத்தினும் உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்திருத்தலால் 'ஆன்மா'; அதூஉம் சச்சிதானந்த விலக்கணமுடைய ப

வேறு.

அந்தத்துளதன் சத்தியையடைவுற்றுளதாமிச்
சிந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ்காலம்பருவஞ்செய்
அந்தப்பொருள்களுமாக்குவனேனேவயிறையுன்னுப்
பந்தப்படமுன்போற்பல்வுலகங்கள்படைத்தான். (௩)

பரமன்செயலறியாதுபடைத்தானுலகெல்லா
மரனென்பவரரியென்பவரயனென்பவர்சிலரிந்
திரனென்பவன்முதற்றேவர்கள்செயலென்பவர்சடமா
மருவுங்குணவடிவென்பவராணுவென்பவர்மயலால். (௪)

சிவனே: பராபிமதமான பிரதான பரமாணுவாதிகள் அஞ்ஞன்மாவாகை யால் ஆன்மாவல்ல. சிருட்டிக்குமுன் சர்வஜகத்தும் ஆன்மாமாத்திரமா யிருந்ததென்றது அவ்வியாகிருதாவஸ்தை என்க. இங்ஙனம்காரணரூப மாகச் சத்பாவமுள்ளதால் அசத்தினின்றும் காரியோற்பத்தி கூறும் பட்சம் மறுக்கப்பட்டது என்று பொருள்.

௩. செ-ள், [இவ்வாறு, அசங்கோதாசீனனாய், சொப்பிரதிஷ்டை தன்னிலேயுள்ளவனாய், அத்துவிதீயனாய், அசரீரனான ஆன்மாவிற் குச் சிருஷ்டவ்வியபரியாலோசனரூபமான ஈக்ஷணமானது எங்ஙனங் கூடுமென்றாசங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] அந்தத்துளதன் சத் தியை யடைவுற்று + படைத்தான்—பூர்வகற்பத்திற் பிராணிகள் செய் துள்ள சஞ்சிதகருமங்கள் தனது காரணரூபமாயையோடு பிரளய சமயத்திற் பாசிவசொரூபத்தில் வாசனா சேஷங்களாக லயித்துக் கால வசத்தினால், தத்தம் பலத்தைக் கொடுப்பதையே முக்கிய லட்சணமாக வுடைய ஓர் அதிசயமடைகின்றன; அதனாலும், காலபரிபாகத்தினா லும் சிருஷ்டாவாகிய பாசிவத்திற்கு உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பலென் னும் இச்சைக்கேதுவாய கன்மஜனித அபூர்வ அவாந்தரபரியாய சம் ஸ்காரம் உதியாநிற்கும். அக்காரணத்தினால் தனது திரிகுணாத்மிகை யான மாயையின் இராசததாமத சம்பந்தமற்ற விசுத்தசத்துவவுபாதி பலத்தாற் சிருஷ்டிப்பலென்னும் சமயம் சிற்பி, இந்திரஜாலக்காரர் போலும் இச்சாரூபமாகிய ஈட்சண முளதாகப் பூர்வம்போல உலகங் கள் படைத்தான் என்று பொருள். 'படைத்தல்' குணோபசம்ஹாா நியாயம்.

௪. செ-ள், [ஈண்டுலகங்களைப் படைத்த வான்மா விராட்டா? அல்லது பாசிவனா என்னுஞ் சமுசயம் நிவிர்த்தியாகாமையினால் காரண வஸ்துநிர்ணய விஷயத்தில், 'ஆன்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டாயி

வேறு.

வானிலாவோசையென்பார்வங்தொருகணத்திற்றோன்றி
யானியாம்புந்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுநின்ற
சூனியமென்பார்பூதத்தொழிலெனச்சொல்லாநிற்பா
ரானவாறொருவராலன்றடையவுமியல்பேயென்பார். (௫)

ற்று' என்னும் தைத்திரிய சுருதியானது மகாபூதசூட்சுமசிருஷ்டி விஷயமாயும், "காரணபுருஷன் இந்த வுலகங்களைச் சிருஷ்டித்தான்" என்னும் ஐதரேய சுருதியானது பூதசிருஷ்டிக்கு வியதிரேக சிருஷ்டி விஷயமாயும் காணப்படுவதனால், 'இறைவன் உலகங்களைத் தோற்று விப்பாம்' என்பதுகொண்டு ஈசுரனையே ஜகத்சிருஷ்டாவாக நிர்ண யிக்கப்படும். அஃதெதனாலெனின்;— உபசம்மாரவாக்கியத்திற் பூத பௌதிகங்களனைத்திற்கும், பிரஞ்ஞையே ஆதரவு, பிரஜ்ஞானமே பிர மம் என்று பிரமவிஷயசிரவணங் காணப்படுவதனால். இவ்வித நிர்ண யத்திலும் 'கால் கட்டை விரல்களானும், பிரமரந்திரத்தானும் சரீரத் தையடைந்தான்' என்ற சுருதிபலத்தால் அவ்விதப்பிரவேசமுடைய கிரியாசத்தி,ஞானசத்திகளையுடைய பிரமங்களுக்குள் யார்ஆன்மா என வுண்டாகும் சமுசயம்போலவே வாதிகளின் விவாதத்துக்கும் அஃதே காரணமாவதால் அவ்விவாதத்தைக் கூறுகின்றார்.] சேதனம் ஜகத்துக் குக் காரணமாமேல் சகத்தின்கட் சடத்வங் காணக்கூடாதாகையால் சுகதுக்கமோகான்மகமாய்க் காணப்படுகின்ற ஜகத்திற்குச் சடமாக ஆன்மாவின்கட் பொருந்தியுள்ள சத்வரஜதமோகுணான்மகமாகிய பிர தானமே காரணமென்பவர் சாங்கியர். நியூனபரிமாணங்களையுடைய மிருத்துவின் அவயவங்களால் மகத்பரிமாணங்களையுடைய கடாதிக ளின் ஆரம்பங் காணப்படுதலால் பிருதிவிமுதலியவற்றின் பரமாணுக் களில் பிராணிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தாற் கிரியையுண்டாம்; அதனால் பர்மாணு இரண்டுகூடித்துவியணுகந்தோன்றும்; துவியணுகம்மூன்று கூடித்திரியணுகமாம்: அவ்வாறே சதுரணுகமுதலியன முறையானே தோன்றுதலின் மகாபிருதிவிமுதலிய சகத்தை அணுக்களே யாரம் பியாநின்றன என்பவர் தார்க்கிகர்.

௫. செ-ள், சப்தப்பிரமமே அர்த்தரூபப்பிரபஞ்சமாக விவர்த்தித் தலால், அஃதே காரணமென்பர் வையாகரணிகள். க்ஷணிக விஞ்ஞான மென்பவர்பௌத்தர். அடையவுங்கெட்டுநின்ற சூனியமென்பவர் பௌ த்தரில் ஏகதேசியான அசத்தியாதிவாதியர். நான்குபூதங்களின் சேர்க் கையினு லுண்டானதென்பவர் உலகாயதர். தத்தமியல்பே என்பவர் சுயாவவாதியர்.

வேறு.

நித்தமாலானபெத்தவாதியர்தாந்தங்களிற்றுங்கடர்க்கங்கள்
கத்திடாநிற்கும்பரிசெலாஞ்சுருதிமிருதிகள்கருதியதழிக்குஞ்
சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவுதொல்பிறவியிற்சுழல்வார்
சித்தமானதுபோயிவற்றிலேகாதல்செய்யுமுன்செய்ததீவினையால் (௬)

காதலாற்றத்தங்கடவுளரருளாற்காலபாகத்தினாலறத்தாற்
போதராதலினால்வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர்புகன்றவவ்வடைவே
வேதவாதத்தைமேவுநல்வினையால்விருப்பினாலன்றிமேவினருஞ்
சாதலானதும்பிறத்தலுமில்லாத்தற்பதந்தன்னையேசார்வார். (௭)

வேறு.

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
றான்கருதுதல்சதுரன்றுதன்கையிற்
றேன்கமழ்திரளையைச்சிந்திச்சந்தியாக்
கூன்கையில்விழுந்துளிகொண்டதன்மையே. (௮)

வேறு.

பொருள்கொண்டமறைநின்றுபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதிகொண்டுகெதியா
யருள்கொண்டபாவின்பமடைகின்றவவர்போ
லிருள்கொண்டுபொருள்கண்டவவரன்றியிவரார். (௯)

---

௬. சே-ள், 'அவனிச்சித்தான் எ-ம், வெகு பிரஜைகளாக ஆவேமென்று தானே தன்னைச் சகமாகச்செய்தான்'என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இவை சுருதிகள்; 'வேதமாகிநிகழ் யானலாதுலகி லெண்ணின் + நான் மருவி நின்றவாறு நனிபேசுகேன்:' 'ஈண்டு பொருளிவை யனைத்து மிறக்குங்கா + காத்தழிக்கின்றேன் யானேகாண்' இவை பகவற்கீதா ஸ்மிருதிகள். [இப்படிச் சுருதி,ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமாகையால் சாங்கியாதி சாஸ்திரங்கள் அப்பிரமாணமா யுள்ளளவில் அவைகளில் தீர்த்தகாரர்கட்கு எப்படிப் பிரவிர்த்தி வரலாமென் றுசங்கித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.] தொல்பிறவியிற் சுழல் + தீவினையால்.

வேறு.

வேதமோதியவேதமெய்ப்பொருண்மற்றைப்பொருளெலாமித்தை யேவேத, மோதமேவுற்ற பொருளிருவகையா மதனிலொன்றென்று முண்மையதாய்ப், போதவானந்தமாகிய சிவனும்பொருளது மற்றதப் பொருளி, லேதமேவாமுற்கற்பிதமாகுமற்றதனியல்லையுமிசைப்பாம்.

சொல்லுறுநின்றகற்பிதப்பொருளிற்சொல்லளவுள்ளதாயுண்மை க், கில்லையாயிருக்குஞ்சிலபொருள் சொலவுமில்லையாஞ்சிலபொருளை வைதா, னெல்லைதீர்வானாதிகளுஞ்சுத்திகையி லிரசதாதிகளுமாமுன் னைத், தொல்லையாம்பொருளுங் கற்பிதத்துண்மைப் பொருளையுஞ் சொல்லுநற்சுருதி. (௧௧)

---

௧௦. செ-ள், வேதமோதிய+மித்தையே— [வேதப்பிரதிபாதக மானவர்த்தமே சத்தியமாமென்றால் கிரியாகாரகாதி பேதங்களாற் பின்னமாகிய ஜகத்தும் ஆன்மாவைப்போல வேதார்த்தமாகையால் சத் தியமாகலாமே எனச் சங்கித்து அதற்கு வியாவகாரிக சத்தியத்வம் பிரதிபாதிக்கும்பொருட்டு வேதார்த்தம் இரண்டுவிதமென்று கூறுகின் றார்.] வேதமோத+கற்பிதமாகும் —ஞானகாண்டம், கருமகாண்டம் என்று வேதமிருவகை; அவற்றுள், ஞானகாண்டத்தினாற் சத்திய ஞானாதி லட்சணமுடையதாய்ப் பிரதிபாதியாநின்ற பரசிவமானது பரமார்த்தம்: கருமகாண்டத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சுவர்க்க அபூர்வ தேவதாதி லட்சணமுடைய பிரபஞ்சமானது முற்கூறிய பரமான்மா வின்கண் அத்தியஸ்தமாகிய மாயையினாற் பரிகற்பிதமாம் என்று பொருள்.

௧௧. செ-ள், [இங்ஙனமாயின் கருமகாண்டம் கற்பிதத்துவிஷ விஷயமாம்; ஆனால் வேதார்த்தமனைத்தும் சத்தியமென்னும் நியமஞ் சித்தியாது என்றாசங்கித்து அதற்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.] சொல்லுறுநின்ற+லிரசதாதிகளுமாம்—சர்வமும் மாயாகற்பிதமாகை யால் அவஸ்துவாயினும் ஆகாசாதிகள் வியாவகாரிக சத்தியத்வமாகவே கற்பிக்கப்பட்டன, சுத்திரஜதாதிகள் வியாவகாரத்தினும் அசத்தியங் களேயாம் என்று பொருள்: [ஜகத்தானது வியாவகாரிகசத்தியத்வ மாய் அங்கீகரித்தலால் வேதார்த்தத்துக்குச் சத்தியத்வ ஹானியில்லை யென்று சொல்லுகிறார்.] முன்னைத்தொல்லையாம் + சுருதி—பிரமாதா வுள்ளளவில் அவாதிதமாயுள்ள ஜகத்து வியாவகாரிக சத்தியம்: ஒரு காலும் வாதமில்லாத சத்தியஞானாநந்த ஏகரசபிரமத்தின்கண் அது பரமார்த்தமாய்ச் சத்தியமாயில்லை என்க.

வேறு.

கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல்வாதக்கலக்கங்க
ளனவிற்கற்பிதப்பொருளைநவிலாரினியச்சிற்
கனவத்துவிதத்தினையென்கண்ணுற்றவர்சண்ணுற்
சொனவத்தகவுமெய்யேமெய்யிற்றேன்றதே. (கஉ)

போதக்கண்ணிற்பூதம்பொய்யேமெய்யேயாம்
பேதக்கடகுட்டியமாநிகழ்விற்பேதந்தா
ஞேதப்படுசுத்திகைவெள்ளியின்மெய்யுணர்காலஞ்
சேதப்படுமக்கனவிற்பெரிதுந்திடமுண்டோ. (கங)

கஉ. செ-ள், [ஆறல் மார்க்காந்தரங்களாற் பிரதிபாதியாநின்ற தென்னையெனின்? அதைச் சொல்லுகின்றார்.] வாதக்கலக்கங்கள் = வாதக்கலக்கங்களையுடைய சௌகத, வைசேஷிகர் முதலியோர்—கனவிற்க + நவிலார்—தோஷசகித அவித்யாகற்பிதார்த்தங்களைப்போல மாயாபரி கற்பிதார்த்தங்களைக் கூறார் என்பது பொருள். (மற்றெங்ஙன் கூறுவரெனின்;—அவ்விருவகை வாதியருள் சௌகதர், சொப்பனாவஸ்தையின்கண் தோஷசகித அவித்தியாபரிகற்பிதங்களாகிய அர்த்தங்களைச் சாக்கிரதார்த்தங்களைப்போலப் பிரதிபாதியாநிற்பர். அப்படியே வைசேஷிகர், சாக்கிராவஸ்தையின்கண் வியாவகாரிகசத்தியமாய், மாயாகற்பிதங்களாகிய யாதொரு வேதாந்தியபிமதமான வர்த்தங்களுண்டோ அவற்றிற்குச் சமானமாய்த் திரவிய குண கர்மலக்ஷணங்களான அர்த்தங்களையே கேவலம் பிரதிபாதியாநிற்பர் ஆதலால்) இனியச்சிற் + கண்ணுற்றவர் (ஆகார்.)—சொனவத்தகவும் கண்ணல் மெய்யே மெய்யிற்றேன்றது.—அம்மதஸ்தர்களாற் கூறப்பட்ட அந்த நியாயமும் வியவகார திருஷ்டியாற் சத்தியந்தான்: பாரமார்த்திக திருஷ்டியில் சத்தியமாக நிகழாதென்று பொருள்.

கங. செ-ள், [வியாவகாரிக சத்தியமே பாரமார்த்திக சத்தியமல்லவாயின் ஒருவஸ்துவே சத்தியமாகவும், அசத்தியமாகவும் எங்ஙனம் பலிக்கும் என்றாசங்கித்துத் திருஷ்டிபேதத்தினற் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.] போதக் + திடமுண்டோ - மண், பொன்முதலிய காரணங்களுள்ளபோதே அவைகளிற் கடாதிகாரியங்களின் லயங்காணப்படலின் அக்காரணங்கள் மாத்திரஞ் சத்தியம், அக்காரியங்கள் அசத்தியம் என்பது பிரசித்தமாம்; அப்படிக் காரணபூதபாசிவசைதன்யத்தைநோக்க அதன்காரியமாய், அசைதன்யமான வியதாதி பூதங்கள்

வேறு.

கனவிற்கண்டபொருணனவிற்காணும்பொருளைக்காட்டலா
னினையிற்சமயநெறிவேதநெறிக்குநிமித்தமாநினைமின்
வினவிற்சமயநெறிவிட்டுமேலாம்வேதநெறிநின்றோன்
பினையச்சமயத்தவர்க்குறுகிற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (கச)

வேறு.

தண்ணியசமயிகட்கள்பந்தியி
லுண்ணுதலவர்களோடுறவுபண்ணுதல்
புண்ணியமறிந்திடப்புகுதல்செய்திடிற்
பண்ணுகசாந்திராயணம்பகர்ந்தவா, (கரு)

அசத்தியமாம்; அவையும் தமது காரியங்களாகிய கடகுட்டியாதிகளை நோக்கச் சத்தியமாம்; அக்கடகுட்டியாதிகளும் தமது காரணமாகிய வியதாதி மகாபூதங்களை நோக்க அசத்தியமாம்: பிரமாதாவிருக்குங் காலத்திலேயே வாதிக்கப்படுவனவான சுத்திரஜதாதிகளை நோக்கப் பிரமாதாவுள்ளளவில் வாதிக்கப்படாமையால் அவை சத்தியங்களாம்; அப்படியே சாக்கிராவஸ்தை தன் காரணத்தை நோக்க அசத்தியமாயினும் பிரமாதாவுள்ளளவில் வாதிக்கப்படாமையால் சொப்பனுவஸ்தையைப் பார்க்கினும் விலட்சணமாய்ச் சத்தியமாம்; அதை யபேட்சித்துச் சொப்பனுவஸ்தையும் பிரமாதாவுள்ளபோதே வாதிக்கப்படுதலால் அசத்தியமாம், இவ்வாறு ஒருவஸ்துவுக்கே வியாவகாரிக திருஷ்டியினுற் சத்தியத்வமும், பாரமார்த்திகதிருஷ்டியினுல் அசத்தியத்வமும் விருத்தமில்லை என்றுபொருள்.

கச. சே-ள், [இந்தப்படி பாரமார்த்திகதிருஷ்டியினுல் அசத்தியங்களாயுள்ளவைகளிற் சத்தியபுத்தியையுடைய மார்க்கங்கள் பிராந்தங்களானுல் மித்தியாபூதங்களானவைகள் பரம்பரையாகத்தான் எப்படி வேதமரிக்கத்தைப் பெறும்வாயிலாய்ப் பரமார்த்த சத்தியசிற்கன பரமேசுவரரூபப்பேற்றின் காரணமாம் என்றுசங்கித்துத் திருஷ்டாந்தத்தோடு சமாதானங் கூறுகின்றுர்.] கனவிற்கண்ட + நினைமின் — [அச்சமயத்தாரை மோகத்தினுலடைந்த வைதிகர்கள் கருமத்திற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுகின்றுர்.] வினவிற்சமய + செயவேண்டும்.

வே று.

வேதஞ்சொனபடியொழியவேறுஞ்சிலகலைகளினை
யோதுந்திறமருவிமறையோதுஞ்சிவனிருகமலப்
பாதந்தொழுநினைவிலர்கள்பாசண்டிகளெனவறிக
நீதொன்றியவவர்களொடுசேருங் கலர்களுமவர்கள். (௧௬)

வே று.

மையறுவேதமார்க்கமறந்துபாசண்டமார்க்கக்
கையரான்மயக்கப்பட்டுக்கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வனந்தானந்தமேனியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்யவாதரியார்செய்வார்தம்மையுஞ்செய்யவொட்டார். (௧௭)

காதும்வாதியர்களாலேகலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார்மிருதிசொல்லுவதுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞானசாதனபூதமாக
வோதுவதொன்றுஞ்செய்யாரொழிந்தவேதியுகந்துசெய்வார். (௧௮)

வே று.

தருமமதறிவில்பாசண்டர்தங்களை
மருவலால்வேதமார்க்கியப்பொருள்
கருதிடாரதுகாமணியிற்காட்டிடுங்
குருவையும்வழிபடார்குதர்க்கமேவலார். (௧௯)

வே று.

முன்னைநான்மறைகளோதிமுடிந்திடும்பரமமான
சன்னியாசத்தைச்சாரார்சார்ந்தவர்தமக்குந்தீங்கு
பன்னிடாநிற்பர்வேறுபலபலசொல்லியென்னை
மன்னுவீடெய்தாதானவழிகளேமருவாநிற்பர். (௨௦)

---

௧௬. வே-ள், [வேதநிந்திதமான புறமதங்களிற் செல்பவர்கள் பாஷண்டிகள் எ-ம், அவர்களது மோட்சப்பிரதிகூலமான நடைகள் இவையிவை எ-ம், நி-கவிகளாற் கூறுகின்றார்.] கலர்=கீழ்மக்கள் அல்லது பரவிகள்.

௨௦. வே-ள், பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களைப் வேதபுத்தியால் அந்நியமாய்ப் பாராநிற்பர், வேதத்தை நிந்தியாநிற்பர், வேதத்தைச் சிரத்தையோடுஞ் செய்யாநிற்பர், வேதத்திற் சொல்லிய அங்கங்களியாவை அவையனைத்தையுஞ்செய்கின்றனர் என்பார் 'வேறுபலபலசொல்லியென்னை, மன்னுவீடெய்தாதான வழிகளேமருவாநிற்பர்' என்றார்.

துட்டருமார்க்கர் நூலிற் றுவக்குணுப்பெரியராகிச்
சிட்டராய்த்திரராகிச்சிவனருளுடையரானோர்
கட்டமாம்பிறவி தீரக்காதலால்வேதஞ்சொல்லப்
பட்டதேசெய்யாவிற்பார்பரமமாம்பதத்தையுன்னி. (உ௧)

வேறு.

அவத்தமேபிதற்றப்படுங்கலையெலாமல்லற்
பவத்தைவேரறுத்திடுவதுபழமறைப்பொருளே
யுவப்பினுலொருகணத்திலப்பொருள்பெறவுரைப்பான்
சிவப்பிரகாசனேயென்றனன் றிசைமுகன்றெளிய. (உஉ)

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிஷததாத்பரியமுணைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௧.

மூன்றாவது

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரிய வுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமு முணைக்கு மத்தியாயம்.

[பூர்வாத்தியாயத்தில் சகத்கர்த்தவாகிய புருஷனை வாதிகள் தத்தம் மோகத்தால் வெகுவிதங்களாகக் கூறுகிற்பதொன்று அவர்களின் விபரீதமான கொள்கையைச் சாமான்யமாகக் காண்பித்து அவ்வாதங்களனைத்தும் சுருதி, ஸ்மிருதிகளின் விருத்தங்களாம் என மறுத்து உபநிஷதங்களாற்பிரதிபாதிப்பவனுன புருஷனே பிரத்தியக்கான்மா எ-ம், சகத்கர்த்தா எ-ம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இவ்வத்தியாயத்தால் விசேஷமாகச் சில சங்கைசமாதான வாயிலாகக் காண்பிக்க விச்சைகொண்ணிச் சகசிருஷ்டாவான ஆன்மா தனதுமாயையின் காரியங்களான தேகங்களில் கிரியாசத்தி சம்பந்தத்தால் பிராணரூபமாகப் பாதாக்கிரங்களால் பிரவேசித்தான் எ-ம், சிற்சத்தி சம்பந்தத்தால் பிரமரந்திரத்துவாரமாக இருதயத்திற் பிரவேசித்துச் சேதனனுக விளங்குகின்றுன் எ-ம், சுருதியிற். காணப்படுதலின், அவ்விருவரில் முக்கியான்மா யாவன் என்று பரியாலோசனைசெய்து சர்வத்திலும் பிரத்தியக்காகவிருப்பவனே முக்கியான்மா என்று உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு இந்த லோகமானது எந்தப்பிரகாசத்தினுல் காண்டல், கேட்டன்முதலிய சர்வவியவகாரங்களையுஞ் செய்கிறதோ அதுவே முக்கியமான பிரத்தியக்கான்மாவாகும் என்னும் மூலசுருதியின்றுற்பரியத்தைக் கிரமமாகத் தரிசிப்பிக்கிறுர்.]

தற்பரன் றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவமதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநற்பூமகரேதுவான். (௬)

வேறு.

சான்றதேயெல்லாப்பொருட்குமெல்லாமாஞ் சங்கரன்சான்றிலா தாயிற், றோன்றிடாதுலகந்தோன்றிடாவாறு தனக்கெனத்தோற்றமின்மையினாற்,றன்றனக்குலகந்தோற்றமில்லாமைசடத்துவத்தாற்சடமாகை, யென்றுதானறியாதொன்றினாலறியப் படும்பொருளாகிய வியல்பால். (௨)

உலகெலாம்விளக்கமுறுமொளியுணர்வி னுற்பவமெனச்சிலர்சொல்வ, ரலகில்பேரொளிதான்பிறக்குமேற்சடமா மாதலாற்பிறக்கைகூடாது,கலவருநாசமுள்ளதுசடங்களாங்கடாதிகடமக்கேயா, மூலவிலாவொளிவிஞ்ஞானமுண்டாகவாக்குகையுள்ளவாறன்றே. (௩)

வேறு.

பானருபத்தான்ஞானம்பரிணமத்தைதப்படையாது
ஞானருபமவிகாரியாதலாலேவிஞ்ஞானந்
தானும்விகாரப்படுமேற்பாறன்னைமுதலாஞ்சடப்பொருள்போ
லானியாகியறிபொருளாமறிவுமறியும்பொருளாமோ. (௪)

---

௨. சே-ள், எல்லாமாஞ்சங்கரன் எல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றதே—[சாட்சியில்லை யென்போமெனின்,] சான்றிலாதாயி னுலகந் தோன்றிடாது—[எதனால் விளங்கமாட்டாதெனின்,]—தோன்றிடா + யினால்—[எதனால் ஸ்பூர்த்தியாகாதெனின்,] தான்றனக்குலக + த்தால்—[எதனால் சடமெனின்,] சடமாகை + வியல்பால்.

௩. சே-ள், [பட்டர்மதத்தில் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவுக்குப் பாநமானது சட்சுஸுமுதலிய காரணஜந்யஞானம்போல விஞ்ஞாநத்தினால் தத்தம் விஷயங்களில் உதியாநிற்கிறது என்னும் கொள்கையை இங்கே சங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.] ஒளி=பாநம்.

௪. சே-ள், [அன்றியும் விஞ்ஞானமானது பாநத்துக்கு ஜநகமாமென்னின்; அது பாநருபமாகப் பரிணமிக்கிறதென்றாவது, ஆரம்பிக்கிறதென்றாவது சொல்லல்வேண்டும்; பிரதிஞ்ஞையாதி பூர்வகம் அவ்விருவிதபட்சமுங் கூடாதென்று மறுக்கின்றார்.] பாநருபத்தால்=பாநருபமாக.

அறிவுபானந்தனக்குத்தாரம்பமுமாகக்கூடா
தறிவுதானோறியவுறும்பொருளாயிராதவதனாலு
மறிவைக்குணமாகப்பிறருமங்கீகரித்தவதனாலு
மறிவிங்கசத்தாம்பானத்துக்காரம்பகமுமாகாதே. (௫)

தொல்லையசத்தாம்பானத்தைத்தோற்றுவிப்பதொருஞான்று
மில்லையில்லாப்பொருளுக்குப்பண்டின்றென்னவியம்பவருஞ்
சொல்லுமில்லையாதலினாற்சேற்றப்படுதல்விஞ்ஞானத்
தில்லையெல்லாப்படியானுமென்றுமுள்ளதிவ்வொளிதான். (௬)

வேறு.

ஓதுநெறியாலுணர்வுமுற்பவமுறாதே
பேதைமையதேயதுபிறக்குமெனுமாறிங்
கோதிவருபானமதிலுற்பவமுமற்றே
நீதிபிறவாமலுளதாலவ்வொளிநித்தம். (௭)

௬. செ-ள், தொல்லை+மில்லை—[அதுகூடாது பூர்வம் அசத்தாயுள்ள பதார்த்தத்திற்குச் சத்தாசம்பந்த முளதாதலே உற்பத்தியாதலால் விஞ்ஞானத்தினால் பாநம் ஆரம்பிக்கப்படலாமே யெனின்? அதுவுங் கூடாதென்று பரிகரிக்கின்றார்.] இல்லாப்பொருளுக்கு+எல்லாப்படியானும் விஞ்ஞானத்தில்லை யிவ்வொளிதா னென்றுமுள்ளது—அசத்பதார்த்தத்திற்கு வந்தியாசுதன்போல முன்பின் என்னும் யாதொரு விசேஷங்களுங் கூடாது; கூடுமெனின்? பூர்வபதார்த்தத்வப் பிரசங்கமுளதாம்; ஆகவே தமது சித்தாந்த ஹாநியும், பரசித்தாந்தப்பிராப்தியும் நேரிடும். ஆதலால் அசத்பதார்த்தத்திற்கு முன்பின் என்பன முதலிய எவ்விசேஷங்களும், தர்ம சம்பந்தமும் உளதென்னல் கூடாது. முற்கூறிய ஆரம்பபரிணாமமென்னும் இருவித பட்சங்களன்றி மற்றெப் பிரகாரத்தாலும் பாநவஸ்துவிற்கு ஜந்யத்வம் நிரூபிக்கச் சங்கதியில்லாமையால் விஞ்ஞாநம் பாநத்துக்கு ஜநகமாமென்னும் பட்சம் மறுக்கப்பட்டது என்க.

௭. செ-ள், [அப்படியே ஞாநத்துக்கு ஜந்யத்வமுண்டென்னும்பட்சமுங் கூடாதென்று மறுக்கின்றார்.] ஓதுநெறி+நித்தம்—அற்றே= அந்த அறியாமையே—கடஞானமுண்டாயிற்று, படஞானம் நஷ்டமாயிற்று என்னும் லௌகிக வியவகாரம் உபாதியுபஹிதவஸ்துவின் அவிவேகத்தினால் உண்டாயிருக்கின்ற பிராந்திமூலமாம். லௌகிகவியவகாரத்தை யநுசரித்து ஞானம் ஜந்யமாகுமென்றால் அதற்குக் கடாதி

வே று.

நிகிலலோகந்தனைநிகழ்த்துநித்தவொளியேதவ்வொளியே
சகலலோகந்தனக்கென் றுஞ்சான்ருய்நின் றசங்கரன்ருன்
றுகளிலிறையிற்கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தாற்ரேற்றமுறுந்
தகவிலஞ்ஞானமுமன் றித்தாளுய்த்தோற்றந்தாராதால். (அ)

தெரிவிலாமையிற்சனித்திடுஞ்சித்தமுஞ்செற்றமரீர்வமுமெல்லாந்
தெரிவிலாமையைத்திகழ்த்தியசேதனச்செறிவிளுற்றிகழ்கின்ற

திருசிய பதார்த்தங்கள்போல ஜடத்வம் நேரிடுமென்று முற்கூறப்பட்டிருக்கிறது. சட்சுமுதலிய கரணங்கட்கு விஷயசம்யோகமுளதான் பின்னர்உருவமுதலியவற்றின் விஷயஞானங்காணப்படுகிறதுகொண்டு அவிவேகிகள் விருத்திநிஷ்டமான விகாரங்களை அவ்விருத்தி உபகித சேதனத்தில் ஆரோபிக்கின்றனர். விவேகிகளோவெனின் ஞானத்துக்கு ஜடத்வமில்லை எ-ம், எக்காலத்தினும் வஸ்துபூதமான ஞானமுள்ளதாய் விளங்காநின்றது எ-ம், அதன்கட் டோற்ருநிற்கும் ஜடத்வமுதலிய தர்மங்கள் பிராந்தி எ-ம் அறிகின்றனர். அவித்தியா கர்ம வாசனுவேகங்களால் வெகுவித விஷயாகாரமாகப் பரிணமிக்கின்ற அந்தக்கரணவிருத்திகளேஅவ்வவ்விஷயங்களில் மாறிமாறியுதித்துத் திரோபவிக்கின்றன; இவ்வாறு பாநத்துக்கும் உற்பத்தியில்லாமையால் அஃது நித்தியமாம் என்க.

அ. செ-ள், [பாநம் நித்தியமென நிச்சயித்துப் பாநரூபனுகிய பரமசிவன் சாட்சி சின்மாத்திரனென்று பிரதிக்ஞை செய்தபடி அத்தன்மையான சகலவுலகப் பிரகாசகபாநமே சாட்சி எ-ம், அச்சாட்சி பாநமாகிய சங்கரன் அசங்கனுதலால் அஞ்ஞானமுதலிய ஜகத்துக்கும், தனக்கும் பிரகாசிய பிரகாசகசம்பந்தங்கூடாததனுல் எங்ஙனம் அவனுல் விளக்கமுறும் அஞ்ஞானமுதலியவை எனவும்வர? கற்பிதசம்பந்த விஷயமாக அவைகள் விளங்குகின்றதெனக் கூறுகின்ருர்.] நிகிலலோக+தாராதால் — அத்துவிதீயனுய், அசங்கசித்துரூபனுகிய பரமசிவனுக்குச் சாட்சியவிஷயோபகாரரூபமான சாட்சித்வம் பரமார்த்தமாகவில்லையாயினும் கற்பித சம்பந்தத்தால் அச்சாட்சித்வங்கூடும்; அவ்வித சம்பந்தமானது பாரமார்த்திகமான அசங்கத்வாதி லட்சணங்களை விரோதிக்கமாட்டாதென்பது கருத்து.

கூ. செ-ள், [சாட்சியால் கற்பித சம்பந்தமுடைய அஞ்ஞானம் விளங்குவதுபோல அஞ்ஞான தற்காரியமான அந்தக்கரணமும், அந்

புரிவதாம்பிராணன் றிகழ்வதும்புறக்கரணங்களுடலுந்தான்
விரிவதாம் விடயங்களெல்லாஞ்சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே. (கூ)

வேறு.

அன்றியனுமானமுதறன்னிலறியறிவு
நின்றுசிலசில்பொருணிகழ்த்தியிடுமதனு
லென்றுமிறையெப்பொருள்களியாவுநிகழ்விப்பா
னென்றுமவனுலொழியவென்றுநிகழாதால். (க0)

வேறு.

ஆதலாலுருவங்காண்பதுமொலிதானழகுறக்கேட்பதுமொருவன்
காதலாற்கந்தங்கொள்வதுமினிதின்னுனுதெனவிரதங்காண்பதுவு
மோதலாம்பரிசமுணர்வதுமிறையாலுணாத்தசங்கரனெனுமுணர்வை
மேதையான்மிகுத்தோர்வேறுவேருகவிளம்புவாரதுவிளம்பிடுவாம். ()

தக்கரணத்தின் பரிணமமான சர்வவிருத்திகளும், பிராணேந்திரியாதிகளும் அவ்வவ்வுபகித சாட்சியால் பிரகாசிக்கின்றதெனக் கூறுகின்ருர்.]

க0. செ-ள், [இவ்வாறே பரோட்சவிஷயங்களும் அநுமானவுபமானுதி விருத்தியுபகித சாட்சியால் விளங்குறுமெனக் கூறுகின்ருர்.]

கக. செ-ள், [ஜீவரூபனுக வநுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற பரமசிவன் சாட்சி சின்மாத்திரமென்று சித்தாந்திக்கப்பட்டது. அப்படியே சுருதியிலிருவருக்குள் யார்ஆன்மாவென்ற கேள்விக்கும் சர்வசாட்சியான சித்துரூபனே ஆன்மா பிராணன் அன்றென உத்தரமுங் கூறப்பட்டது முந்திய கவிகளால்; இந்தப் பொருளையே எவன் பார்க்கின்ருனே, எவன் கேட்கின்ருனே, எவன் கந்தத்தை ஆக்கிராணிக்கின்ருனே, எவன் வாக்கினுற் பேசுகின்ருனே, எவன் ருசி, அருசிகளை அறிகின்ருனே அவனென்று உத்தரமாகச் சொல்லுகின்ற சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்ருர்.] ஆதலாலு + விளம்பிடுவாம்.—பலமென்னும் விஷயாகார பரிணமமுடைய கண்ணின் சம்பந்தத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்ட மனோவிருத்தியில் அபிவியக்தியுடைய சர்வப்பிரகாசனையும், சர்வ இருதய மத்தியங்களிலிருப்பவனுயுமுள்ள சிவனென்னும் சிற்பிரகாசத்தினுலேயே ரூபங்களை ஜனங்கள் அறிகின்ருர்கள் என்பார், உருவங்காண்பதும் எனக்கூறினர். இப்படியே மற்றனைத்திற்குங் கொள்க.

சிலவர் தாமிதயமென்பர் கண்மனமேயென்பர்கள்சிலவர் தாஞ்சிலவர்
நலமதா ஞானமென்பர்களெல்லாநாடிஞானமென்பர்களா
மிலகுவிஞ்ஞானமென்பர் கண்மிருத்தேயிலங்கியஞானமென்பர்களாஞ்
சொலவருமேதையென்பர்கள்வேறுசொல்லிடும்பரிசையுங்கேண்மோ.

யாதையுங்காணுங் கண்ணெனமொழிவா ரொழின்மிகுதிருதியா
மென்பார், சூதியதென்பார்மிருதியென்றுரைப்பார்சொல்லுஞ்சங்கற்பு

கஉ. டீ-ன், (1) உபாசனையினாலும், பஞ்சகோச விசாரத்தினா லும் ஆன்மாவின் அபரோட்சஞான முளதாகுங் காரணத்தால் ஆன் மாவை (அல்லது அத்தியவசாய தருமமுடைய வந்தக்கரணத்தை) 'இரு தயமென்பர்.' (2) பிரபஞ்சமுழுதையும் பிரகாசிப்பிக்குங் காரணத்தால், அல்லது சர்வ முமுட்சுக்களும் மனத்தினால் ஆன்ம நிச்சயஞ் செய்யுங் காரணத்தால் ஆன்மாவை (சங்கற்பாதி விருத்தியை) 'மனமேயென் பர்.' (3) ஆன்மாவிற் கற்பிதமாகிய பிரபஞ்சத்தை ஆன்மா நன்றாக் வறிதலின் ஆன்மாவை (சம்ஜ்ஞானம் = யாதொன்றன் சம்பந்தத் தால் காரியகாரணங்கள் சேதநம்போலத் தோன்றுகின்றனவோ அது) 'நலமதா [சம்ஞப்தி] ஞானமென்பர்கள்.' (4) ஆன்மாவின் ஆக்ஞை யில் வாக்காதி சர்வேந்திரியங்களும், அக்கினியாதி சர்வ தேவதைக ளும் இருத்தலின் ஆன்மாவை [ஆஜ்ஞாசக்தியை] 'எல்லா நாடிஞான [ஆஜ்ஞான] மென்பர்கள்' (5) ஜடசேதநரூபப் பிரபஞ்சத்தின் பேத விசாரபூர்வகமாகத் தனது சொரூபத்தையும், பரமான்மாவையும் விசே ஷமாகவறிதலின், ஆன்மாவை [லௌகிகவிஷயமான சூட்சுமஞான த்தை] 'விஞ்ஞானமென்பர்கள்.' (6) சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசிப் பிக்கிற தனது சொரூபத்தை நானாகிறேனென்று சர்வதா இவ்வாறறி தலின், ஆன்மாவை [பிரஜ்ஞையை] 'மிருத்தே யிலங்கியஞா [பிரஜ்ஞாந] மென்பர்கள்.' ஒருதரமறிந்த தனது சொரூபத்தையும், அந்நியமான யாதொருஅநான்மவஸ்துவையும் மறவாமையின், 'மேதையென்பர்கள்.' மேதை, மதி, புத்தி, பிரஜ்ஞை, ஸ்மிருதி; இவற்றில், மேதை=கிரந் தார்த்ததாரண சாமர்த்தியம்; மதி=ஆகாமியவஸ்து கோசரம், புத்தி= வர்த்தமான வஸ்துவிஷயம், பிரஜ்ஞை=காலத்திரய விஷயமுடையது, ஸ்மிருதி=அதீதவஸ்து விஷயமுடையது.

கங. டீ-ன், (1) சட்சுமுதலிய இந்திரியங்களால் சர்வவஸ்துக் களையும் பார்த்தலின், கடபடாதிகளை விஷயமாகவுடைய விருத்தியை, 'யாதையுங் காணுங்கண் [திருஷ்டி] ணென மொழிவார்.' (2) ஆன்மா

மென்றுரைப்பார், நீதியாங்கிருது காமமேயென்பார் நிகழ்வுறுவச மெனவுரைப்பா, ரோதியவிந்த நாமதேயங்க ளுணர்வதாஞ்சிவனுடை யியல்பே. (கஙு)

சர்வ சரீரங்களிலும் பிரவேசித்துத் தேகேந்திரியாதிகளைத் தாரணஞ் செய்தலின், அல்லது காஷ்டம், மிருத்திகைகளினுற் செய்தசேதுவா னது க்ஷேத்திர முதலியவற்றின் மரியாதையைத் தாரணஞ் செய்வது போல ஆநந்தரூபமாகிய ஆன்மாவும் வருணச்சிரமங்களின் மரியா தையையும், அவற்றின் தர்ம மரியாதைகளையும் தாரணஞ்செய்வதால் திருதியா [தேகேந்திரியாதி தாரண சாமர்த்திய] மென்பர்? (3) இவ் வான்மா தேகேந்திரியம், அந்தக்கரணம், அஞ்ஞானமுதலியவற்றைப் பிரகாசிப்பித்தலின், அல்லது அத்தியாத்மம், அதிபூதம், அதிதெய்வம் என்னும் இம்மூவகைத் துக்கங்களை விஷயம் பண்ணுகிற்கும் அந்தக் காணத்தின் விருத்திகளைப் பிரகாசிப்பித்தலின், அல்லது ஆன்மாவின் பிரகாசத்தினுல் சம்பூர்ணமான ஜகத்தும் தத்தம் காரியசித்தி செய்த் லின், 'ஞுதியதென்பார்.' ஜூதி=உரோகாதி நிமித்தங்களாலுளதாகும் சித்தத்தின்பீடை. (4) மாதாவானவள் தன் புத்திரனை ஸ்மரணஞ் செய்வதுபோல இவ்வாநந்தரூபமான ஆன்மாவும் என்னுலல்லாமல் இந்தச் சம்பூர்ணமான ஜகத்தும் எப்படிச் சித்தமாமென்று இவ்வாறு ஸ்மரணஞ்செய்வதால், 'மிருதி [அதீதவஸ்து விஷயம்] என்றுரைப் பார்.' (5) இவ்வான்மா சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் இம்மூவகை யவஸ்தைகளையும் நன்ருகக் கற்பனை செய்வதால் (இது கருமை, வெண்மை என்று பேதமாகக் கற்பனைசெய்வது) 'சங்கற்ப மென்றுரைப்பார்'. (6) இவ்வாநந்தரூபமான ஆன்மாவி னிச்சையினுற் சம்பூர்ணமான ஜகத்தும் உற்பந்நமாவதால், அல்லது ஆநந்த சொரூப மான ஆன்மாவின் விலாசத்தை விஷயம் பண்ணுகிற்கும் யாதொரு மாயாவிருத்திரூபமான ஞானமுண்டோ அந்த ஞானத்தால் சம்பூர்ண மான பிரபஞ்சமும் உற்பந்நமாகிய காரணத்தால், 'கிருது' [இஃதிப்ப டிப்பட்டதென்று வரும் நிச்சயம் என்பர்.] (7) இவ்வாநந்தரூபமான ஆன்மா சுகப்பிராப்தியி னிச்சையையும், துக்கநிவிர்த்தியி னிச்சையை யும் பிரகாசஞ் செய்வதால், 'காமம் [இஷ்டமான பரோட்சவிஷய ஆகாங்க்ஷை] என்பார்.'(8) பிரஜைகளி னுற்பத்திக்குக் காரணமாகிய தனது ஸ்திரீ சங்கமத்தின் அபிலாஷையை இவ்வாநந்தரூபமான வான்மா பிரகாசஞ் செய்வதால், 'வசம் [சமீபத்திலுள்ள சிருக்கு, சந்த னுதிவிஷயாபிலாஷை] எனவுரைப்பார்.' இவைகள் கவியிலுள்ளன,

வேறு.

பிரமனிவனேயிந்திரனும்பிரசாபதியுமிவனிவனே
யுரமதுடையவும்பர்கள்பூதங்களுலகங்களுமெல்லா
முறைசெய்திடுமண்டசமுதலாமியோனிபேதங்களுமிவனே
குரகதங்கோமாறுடருங்குஞ்சராதிகளுமிவனே. (கச)

ஏனமற்றுமியம்பாதவியங்கநிற்கப்படுவவெலா
ஞானகனமாமிறையவனேநலமாஞ்சிவனுமரனுமுத

இனிமூலம்; (1) காஷ்ட முதலியவற்றாற் செய்யும் பாத்திர விசேஷமான மரக்கால், யவைமுதலிய அன்னத்தின் பரிமாணத்தை நிச்சயம் பண்ணுவதுபோல ஆன்மாவும் சம்பூர்ணமான பிரபஞ்சத்தின் பரிமாணத்தை நிச்சயஞ் செய்தலால், அல்லது சர்வப் பிராணிகளிடத்துமுள்ள இவ்வான்மா சர்வப் பிராணிகளின் இதாஹிதங்களை நன்றாக நிச்சயஞ் செய்தலின்; மதியென்பர். (2) இந்த வஸ்துவானது எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும், இந்த வஸ்துவானது எனக்குக் கிடைக்கவேண்டாம் என்றிவ்வாறு கருதுகின்ற மனத்தைத் தகைவதில் சமர்த்துடைமையின், ஆன்மாவை மநீஷையென்பர்: மனத்தையும் பிரேரணஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமும் மநீஷைஆம். (3) ஆநந்தரூபமான இவ்வான்மா தனது சமீபத்தன்மையினுற் பிராணன்களைத் தத்தம் வியாபாரங்களிற் பிரவிர்த்தி செய்வதால், அஸுவென்பர். இம்மூன்றும் கவியிலில்லாவிடினும் தொடர்புபற்றிக் கர்ண்பிக்கப்பட்டன.

கச. சே - ள், [இதுகாறும் அந்தக்கரணம், அதன் விருத்தி இவைகளில் உபகிதமாயும், சத்தாதி சகல வஸ்துக்களேயும் விளங்கச் செய்கின்றதாயுமுள்ள நித்திய சுவயம்பிரகாச சாட்சி சைதந்யமே ஆன்மாவெனப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. இனிப் பிரமாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமான ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமாயுள்ள ஜகத்தில் எங்கும் ஜீவரூபனுகவும், உபாதான ரூபனுகவும் இருக்கின்றான் என்ற வபிப்பிராயத்தால் அவனைப்பற்றிய பரிச்சேதப் பிராந்தியை நீக்குதற்காகச் சுருதியிற் சொன்ன சர்வான்ம சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.]

கரு. சே-ள், [இப்போது கூறிவந்த பிரக்ஞையை முக்கிய விருத்தியால் ஆதாரமாகவே அறியத்தக்கதென்று தெரிவித்தற்பொருட்டுச் சிவருத்திராதி நாமங்களையுடைய பிரமமே பிரஞ்ஞானமென்று ஆதாரப்பிரதானமாகக் கூறுகின்றார்.] பேறு—ஆசிரயம்.

லானகாமங்களையுடையயாவுமறியுமெய்ப்பரம
ஹீனமில்லாவறிவுருவேயெல்லாப்பொருட்குமிறைபேரும். (கரு)

வேறு.

மையலொன்றற்வில்வறிவினையறியின்மாநுடன்முத்தனுமன்றித் [ன்
துய்யுகன்மத்தான்மைந்தரான்மற்றோர் பொருளினுலுற்பவந்துடையா
வையகம்பிரமவேதனந்தன்னின்மாத்திரத்தாற்பிரமந்தா
னையமொன்றறவேயாமெனமுக்காலரிணையிட்டறைந்தனனலரோன்.

ஐதரேயசேஷ முற்றிற்று.

தைத்திரியவுபநிஷதார்த்ததாத்பரிய மாரம்பம்.

அவதாரிகை.

[ஐதரேய வுபநிஷதத்தின் பரியாலோசனையாற் கன்மத்தி னுதவி யின்றிப் பிரமான்மைக்கிய சாட்சாத்காரமே முத்திசாதனம் எனக் கூறி, தைத்திரிய வுபநிஷதத்தின் பரியாலோசனையாலும் பிரமதேவர் இருதய குகைசரூப பரமான்மாவைச் சங்கை, சமாதானத்தோடு பஞ்சகோச விசாராநுசாரம் தேவர்களுக்கு நிரதிசயாநந்த வடிவ வியல்பாகத் தெளியத்தக்கவண்ணம் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.]

அந்தவிச்சைக்குவிடயமாஞ்சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தைப்
பந்தமாங்குகையின்மாயையஞ்ஞானமென்பதிற்பரவியோமத்தி
லந்தவங்கத்துப்பிரமரூபத்தையறிந்தவனவனொருகாலே
சிந்தைசெய்காமமியாவையும்பெற்றுத்தீரவேசீவன்முத்தனுமாம். (கஎ)

அஞ்ஞானமாயாசத்திக்குச்சான்றாயகத்துறையசலவான்மாவை
மெய்ஞ்ஞானப்பரத்தில்வேறறக்காணுமவன்பிரமபீசனின்மிக்கான்

கரு. செ-ள், [உபக்கிரமித்துச் சொல்லிவந்த அர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்து அதன்பலத்தையும் சபதபூர்வமாகச் சொல்லி உபசம்மரிக்கின்றார்.]

கஅ. செ-ள், [சத்தியமாயும், ஞானமாயும், ஆனந்தமாயுமுள்ளது பிரமம், அதைப் பரமவியோமமென்னும் குகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரத்தியகபின்னமாக யாவன் அறிகின்றானோ அவன் அறிந்த பிரமரூபமாகிய தன்னாற் சகலகாமங்களையும் அடைகின்றான் என்ற

மெய்ஞ்ஞானப்பரத்தில்வேறறுஞ்சத்திமிச்சிரமித்தவான்மாவிற்
பைஞ்ஞாகமாலைபோலவேதோன்றப்படுமெபஞ்சீகரித்துளவான். (கஅ)

வேறு.

வாயுவென்றுபெயருடையபரிசம்வானத்துண்டாயத்
தேயுவதிலேதோன்றிற்றவ்வனலிலப்புமுண்டாயத்
தோயமதனிலவனியாய்ச்சூக்கமைந்தும்பஞ்சீகரித்
தூயவிறைவனுக்கினையாற்றாலபஞ்சபூதமுமாம். (கக)

வேறு.

ப்ரமனுக்கினையினுலேபஞ்சபூதங்களாலே
பிரமாண்டம்படைத்தேனந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே
திரமுறமுலகுந்தேவசாதியுந்தாந்தாம்பண்ணுங்
கருமரூபத்தால்வானவாதியும்பிறவுங்கண்டேன். (உ0)

சுருதி வாக்கியாக்ஷரா நுசாரமாக முற்கவியிற் பொருள்கூறி இக்கவியில் பலிதார்த்தமாகப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமத்தை யடைகின்றான் என்றபடி பிரத்தியக்கைமறைக்கும் அஞ்ஞானம், அந்தக்கரணம், மாயை இவைகட்குச் சாட்சியான அத்துவிதப் பிரமத்தை அபரோட்சமாக வறிகின்றவன் உத்தமப் பிரமவித்து எனவும் சுருதியிற் சூத்திரம்போற் கூறிய வாக்கியார்த்தத்தைச் சுருதிதானே சுருக்கமாக வுரைசெய்ததின் பிறகு அவ்விடத்துண்டாகிய சங்கையை நிவிர்த்திசெய்யவேண்டி இவ்வான்மாவினிடத்தினின்றென்றதுமுதல்இப்படிஉபநிடதமென்றதுவரைக்கும் விரிவாகவுரையுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அதனைச் சங்கிரகித்துச் சொல்வார் இவ்விடத்திற் பிரமம் சச்சிதாநந்தமென்று முற்கூறியதுகூடாது. என்னெனில்? பரிச்சேதமாயுள்ளவிண் முதலிய பூதபௌதிகப்பிரபஞ்சமிருத்தலால் என்ற சங்கையை நீக்கற் பொருட்டு அந்தப்பிரமத்தினிடத்தினின்றும் சிருஷ்டியைக் கூறுகின்றார்.]

கக. செ-ள், வாயுவென்று+பூதமுமாம்—சமுத்திரத்தில் அலை, நுரை, குமிழிகள்முதலான காரியங்களும், மண்ணில் கடாதிகாரியங்களும் தத்தம் காரணங்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் வேறுகாது காரணமாகவே யிருப்பதுபோல ஆன்மாவினின்றுமுண்டான ஆகாசாதிகள் ஆன்மாவுக் கந்நியமாகக் கிஞ்சித்துமிராதபடியால் பரிச்சிந்நம் வரமாட்டாது என்பதாம்.

யாதொன்றெனும்புராம்புமுதலிந்தவுடம்பதன்னமய
ஞேதுபிராணமயனத்துக்குள்ளாய்வேருயேயொளிரு
மோதுபிராணமயற்கயலாயுள்ளாயொளிருமனோமயனன்
னீதியுறவிஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்நிகழுமால். (உக)

வேறு.

அன்னியமாய்விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளாமானந்தமயனன்னமயன்
றனுள்ளாய், மன்னியவப்பிராணமயனாலே பூர்ணன்மனோமயனாற்பூர
ண்ணன்மனோமயன்றா, னன்னவகைவிஞ்ஞானமயனாற்பூர்ணனானந்தமய
னாலேயவன்றான்பூர்ணன், றன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமுள்ளாய்வேரு
ந்தற்பரத்தாற்பூர்ணனதுதானேபூர்ணம். (உஉ)

வேறு.

சச்சிதானந்தமாகியொன்றும்பரப்பிரமம்
புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமிரதமப்பொருளே
யிச்சதானந்தமெய்தியயாவனெவ்விடத்துந்
துச்சவாக்கையின்றுயரறுத்தவன்சுகம்பெறுமால். (உங)

உக. செ-ள், [பஞ்சகோசங்களில் தாதான்மியமுடைய ஆன்மாவைச் சர்வாந்தரமான பிரமமாக வறிதற்குப் பஞ்சகோசலட்சண மறிந்தாலன்றிக் கூடாதாகையால் சுருதியினுற் கூறப்பட்ட பஞ்சகோசங்களை இவ்விடத்தில் அதிகாரிகளின் சௌகரியப்பொருட்டுக் கூறத்தொடங்குகின்றார்.]

உஉ. செ-ள், அந்நியமா+மாநந்தமயன்—[பஞ்சகோச விலட்சணஞ் சித்திக்க அவ்வாயிலாகவே பஞ்சகோச விசிஷ்டமும் கற்பிதமாமென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.] அன்னமய+தானேபூர்ணம்—கடாதி சம்பந்தத்தால் ஆகாசத்துக்குப் பரிச்சிந்நத்வம் எப்படிவாராதோ அதுபோலப் பஞ்சகோசங்களாலும் ஆன்மாவிற்குப் பரிச்சிந்நத்வம் வாராதென்பதாம்.

உங. செ-ள், சச்சிதாநந்த+மென்றுரைத்திடப்படும்—ஆநந்தமயத்தைப் பட்சியாக வர்ணித்திருக்கின்றது; எப்படியெனின்? பிரியம்=சிரசு, மோதம்=வலதுபட்சம், பிரமோதம்=இடதுபட்சம், சாமாந்யவாநந்தம்=உடல், ஆன்மா=[புச்சம்] வால். [ஆன்மாவானது ஆநந்தமாகமாட்டாதெனின்?] இரதமப்பொருளே—[பலிதார்த்தத்தைக் கூறுகின்றார்.] இச்சதாநந்தம்+பெறுமால்.

வே று.

இன்பமாம்பரமிலதெனிலேவனுண்டாகுமேதெவன்செய்வான்
றுன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க்கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத்
தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேதநின்
றின்பமேவுறவளித்திடலிறைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும். (உச)

வே று.

யாதொருபொழுதுகாட்சிமுதலிலதாம்பரத்திற்
பேதமதறவுணர்ந்தானப்பொழுதபயனுகிக்
கோதிலாவமிர்தமெய்துங்கூடுமேற்சிறிதுபேதஞ்
சாதலும்பிறப்புமச்சஞ்சார்தலுஞ்சங்கையில்லை. (உரு)

வே று.

தானெலாவிடத்திலுமுளதாகிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த
வீனசாதியைக்குறித்ததுவெளிப்படாதிருக்குமேயெப்போது
ஞானமேமுயல்பவர்க்குநற்பரம்பரநற்பரம்பதமேதா
னுனவாறறிந்திடும்படிகேவலமருளினுல்வெளியாமால். (உசு)

அங்கமாறினையும்வேதநாலுடனேயறியினுமனனமில்லவனுக்
கெங்குமெப்பொழுதும்பயத்தினுக்கேதுவாயிடுமிறைவனிந்திரன்கால்

உச. சே-ன், இன்பமாம்+செய்வான்—ஆன்மவினு ஒருவனும், ஒன்றையுஞ் செய்யமாட்டானென்று பெறப்படுகின்றது. [இனி ஆன்மாவுக்கு ஆநந்தம் சுபாவமென்று எதுவுடன் கூறுகின்முர்.]

உரு. சே-ன், [அவ்வான்மாவையறியின் அதனுலுண்டாகும் பலனைக் கூறுகின்முர்.] யாதொருபொழுது+மெய்தும்—[அப்படியறியாமையினுல் வரும் அனர்த்தம் யாதெனின்?] கூடுமேற்+சங்கையில்லை.

உசு. சே-ன், [பரமேசுவரன் சர்வான்மரூபமாயிருக்கின் யாவராலும் அறியலாமேயெனின்? அதற்குக் கூறுகின்முர்.] தானெலா+திருக்குமே—சாங்கரியஞ்சேர்ந்த—அஞன்மாகாரவிருத்தியோடு கலந்திராநின்ற—ஈனசாதியை = இழிவான அவிவேகிகளை—ஆயின், துர்விக்ஞேயமாமோவெனின்? எப்போதும்+வெளியாமால்.

உஎ. சே-ன், [அந்தப்பிரமந்தானே வித்துவானுக்கும் மநநமில்லாவிடில் பயமாகப்பவிக்குமென்ற சுருதியின் பொருளைக்கூறுகின்முர்.]

செங்கதிர்வாரிதீயமன்றத்தஞ்செய்தொழில்களிலொருகாலும்
பங்கியாதொழுகும்பரிசதுபரனைப்பற்றியுண்டாகியபயத்தால். (உஎ)

வேறு.

நந்தமளவிலரியாதிதம்பமீருய்ச்சகத்தெல்லா
மிந்தவிறைவனனந்தலேசத்தாலேயின்புறுமா
லந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோர்க்கருளாலுள்ளபடி
தொந்தமறுதன்சொருபமதாமின்பந்தானேதோன்றுமால். (உஅ)

வேறு.

பருதிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்நெஞ்சினும்பரனே
கரியதாகிநின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளைமாய்வுறத்தத்துவவிவேகத்தாற்போக்கிக்
கரியதாகியவீசனைக்கண்டவன்கண்டான். (உகூ)

வேறு.

உருத்திரன் மான்முதலாகத் தம்பமீருயுள பொருட்குஞ்சான்ருகு
மொருவன்றன்னைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவன்

அங்கமா + மிறைவன் — இராகுவை யமுதங்கொன்றற்போலவாம்.
[அதனையே திடப்படுத்தவேண்டிச் சுருதியில் இவ்வீசுரனிடத்தில் இந்
திரன் முதலான தேவதைகள் பயப்பட்டுநடக்கின்ருர்கள் என்ற பொரு
ளைக் கூறுகின்ருர்.] இந்திரன் கால்+பயத்தால்.

உஅ. செ-ள், [சுருதியில் தாரதம்மியமாகக் கூறிய அதிகாரநங்
தம் நைசுவரமெனத் தெரிவிக்கவேண்டி அதனைக் கூறுகின்ருர்.] நந்த
மளவி + லேயின்புறும்—[நிராசாவானை பிரமநிஷ்டனுக்கு நேரேஅவ்
வாநந்தங்கள் கற்பிதமாதலால் தனது லேசமாய்த் தானகவே விளங்கு
கின்றனவென்ற சுருதியைக் கூறுகின்ருர்.] அந்தவந்த+தானேதோன்
றும்.

உகூ. செ-ள், [அலைநுரை குமிழிகள் சமுத்திரத்திற்போலச் சர்
வாநந்தங்களு மடங்கிடுதற்கிடமான பிரமம் பரிச்சேதமில்லாததனல்
நிரதிசயாநந்தமெனச் சாதிக்கவேண்டி எங்குமுள்ள வொருவனையே
விவேகத்தாலறிந்தவனே அறிந்தவனவன் எனக் கூறுகின்ருர்.]

௩௦. செ-ள், [நிரதிசய நிர்விகார சச்சிதாநந்த ஏகரசபிரமாஸ்தித்
வங்கூறப்பட்டதனல் அஃதுண்டோ! இல்லையோஎன்னுமாசங்கையை
நிராகரித்து அவித்துவானும் அதனையடைகின்றனே? இல்லையா என்ற

கண்டவன்றர்க்கமான ஞானங், கருத்துறவுள்ளவனுலகினின்றுந்தன்
னைத்தன்னாலேவேறுபடக்கழற்றிக்கற்றோ, னுருத்துவருமன்னாதிகோ
சமெல்லாமுள்பகிருமிறைவனருளொன்றினாலே. (௩௦)

வே று.

விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற்செல்லாதேமீளும்
விளம்பும்வாக்குத்தான்விளம்பவிசேடமொன்றும்பெறாமையினால்
விளம்பல்வாதஞ்சிறிதில்லைவிசேடம்பெறிலேவிசேடமாம்
விளம்பலாவதறுஞ்சிவனையுரையால்விளம்பும்பரிசென்னோ. (௩௧)

யாதொன்றின்பாலெங்குங்கோசரமாமிந்தமனஞ்செல்லா
தியாதொன்றின்பாற்செவிமுதலிந்தியங்கள்விடயங்களுஞ்செல்லா
வோதுஞ்சச்சிதானந்தவொன்றாம்பிரமமதுதன்னைப்
பேதமறத்தன்வடிவாகப்பெற்றானச்சமற்றானால். (௩௨)

வே று.

துன்புறுகுரவனருளினாலிங்ஙனறிந்தவனயர்ந்திருவினையாற்
றுன்புறான்றுன்பஞ்செய்வதுந்துன்பந்துய்ப்பதுமாகியதோற்ற
மூன்பதாம்வேதமுடிவுவாக்கியத்தான்முளைத்தஞானத்தினான்முற்று
மின்பமாந்தன்னதுருவமாயிலங்குமிறைமிகுதிருவருளதனால். (௩௩)

கேள்விக்கு உத்தரமாக இந்தவண்ணமறிந்தவன் எவனோ அவனொரு வனே அறிந்தவன் என்றதுமுதல் ஆனந்தமயனை உபசங்கிரமிக்கின் றான் என்றது ஈறாகச் சொன்ன சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.]

௩௧-௩௨. செ-ள், [அத்துவிதீய நிரதிசயாநந்த அபயப்பிரமப் பிராப்தியானது ஞானமாத்திர சாத்தியமென்று தன்னாற் கூறப்பட்ட பொருளில் சம்வாதநிமித்தமாக எதினின்றும் வாக்குகள் மனத்தோ டும் எட்டமாட்டாமல் திரும்பிவிடுகின்றனவோ அதையறிந்தவன் ஓரி டத்தும் பயமடையான் என்று சுருதியிற் கூறியபொருளை இரண்டு கவியாற்கூறுகின்றார்.] விளம்பு+ம்பரிசென்னோ— யாதொன் + மற்றா னால்— விடயங்களும் (விஷயாபிமானி தேவதைகளும்)

௩௩. செ-ள், [சுருதியில் பிரமவித்தைச் சுபாசுபகன்மங்கள் தபிக் கச்செய்யாது, நற்கருமத்தை நான்செய்யவில்லை, பாபகருமத்தைத்தான் நான் எப்படிச்செய்தவனானேன் இந்தப்பிரகாரமாக அறிந்தவனுக்குப்புண் ணிய பாபங்கள் ஆன்மாவாகவிளங்கும் என்கின்ற இப்பொருளைக்கூறு கின்றார்.]

வேறு.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும்பொருள்செய்கருவிசெய்தொழிலெ
றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன் றுமிறையருளா [ன்
லெய்யாமானமறிபொருளுமறிவோனென்னப்படும்பேத
மெய்யாமிறைவன் றிருவருளாலெல்லாந்தானாய்விளங்குமால். (௩௪)

துய்க்குமவன்றான் றுய்ப்பிப்பான் றுய்க்கும்பொருடான் றுய்த்தறன்
கைக்கொள்பொருள்கொள்பவன்கொள்கைகடவுளருளாற்றனேயா
மைக்கொண்ஞானமொன்றென்றமாறுஞானமையமுறுந்
துய்க்குஞானமுற்றுமிறையருளாற்றனேயாய்த்தோன்றும். (௩௫)

வேறு.

கடபடகுட்டியமுதலாமிதின்ஞானங்கள்கடமது குட்டியகு துாலட டமதாகுந், தடமலைபாதாளமுதலுலகமற்றைச்சத்தியமேமுதலானவுலக மெல்லா, மிடவியமாமலரவன்றனண்டமீதிற்கற்பிதமாமெல்லையிலண் டங்களெல்லாங், கடறடமாறுக்கண்மற்றுங்கண்டவெல்லாங்கடவுளருள தனாலேதானாய்க்காணும். (௩௬)

வேறு.

மேருமந்தரமுதல்தாமிகுத்தமால்வரைகள்
சாருமெல்லையின் றியவனம்வனத்தினுள்ளவைதான்
றருவந்தமில்விதங்கள்புற்புதலெலாந்தானே
யேதமின் றியவிறைதிருவருளினலிலங்கும். (௩௭)

வேறு.

வான்முதலாம்பூதங்கள்பௌதிகங்கண்மண்ணுமொலிபரிசமுருச் சுவைநாற்றங்க, ளூண்மருவுகிருமிகீடம்பதங்கமுலவுபசுவிதமோடமொ ட்டையானை, கான்மருவுபரிகாயமநுடர்சித்தர்கந்தருவராக்கரியக்கர்க டாமிக்க, வான்மருவுந்தேவகணமெல்லாமற்றுமாப்பரமனருட்டனது வடிவாய்த்தோன் றும். (௩௮)

---

௩௪ செ-ள், [முற்கவியில் அனைத்துஞ்சுகவடிவான பிரத்தியகா ன்பசொரூபமாக விளங்குவதென்றபடியே இந்தக்கவிமுதல் விஸ்தரித் துக்கூறுகின்றார்.] செய்வான்+பொருளும்=கர்த்தா, காரயிதா, கர்மம், காரணம், காரியம், என்னும் ஐந்து விதமான வஸ்துக்களும்—மான மறிவ் பொருள்அறிவோன் என்று மூலப்படி நான்கு ஆம்: பிரமாணம், பிரமிதி, பிரமேயம், பிரமாதா என்பது மூலம்.

வே-று.

வினைமிகுவிண்ணோர்விண்ணவர்விண்ணோர்வேந்தனும்விராட்டு
டன்சுராட்டு, மெனையடைந்தவனொன்செல்வமியானெடுமாலுருத்திரனீ
சனற்சிவனென், றனைவர்தம்பதங்களவர்களையடைந்தோரவர்கடாமன்
னியமின்றித், தனைநிகரில்லாவிறைவனருளாற்சகலமுந்தானெனத்
தோன்றும். (௩௯)

நீடெனும்பொருள்கணன்றெனும்பொருள்கள்செய்யலாவனசெய்ப்ப
வேதமாமுடலமிந்தியம்பிராணனிச்சமனம்புத்தியாங்காரந் [டாத
நீதுறுகாமங்கோபமேமுதலாந்தீயனசாந்திதாந்திகளே
யாதியாநலங்களடையவுந்தானேயாகியேதோன்றுமெய்யருளால். (௪0)

பேதமாஞ்சீவதாரங்களுமவர்கள்பேதமும்பேதிக்குமதுவும்
போதமில்சடசத்தியுமதன் * பிதையும்போதசத்தியுமதன்பிதைய [தும்
மோதுமுண்டில்லையெனவெழுமுறையிலுள்ளதாம்பொருள்களுமிலா
யாதுமவ்விறைவனருளினாற்றன்னதேகமாமுருவமாயெழிக்கும். (௪௧)

வே று.

தன்னதொளியாற்றான்விளங்கப்படுவானான்மாவெனத்தகுவா
னன்னவனையோனீயென்றறியாநின்றவுவ்வுளத்தே
யுன்னவரியவவன்றன்னதுண்மையுணராவொருவர்களும்
பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமும்மறியப்பெற்றிலரால். (௪௨)

அயரானின்றித்தன்னைத்தானான்மாவாகவறிவுற்றோ
னியல்பாலிந்தப்பொருளினையேயென்றும்பாடியிருக்குமா
லியல்பாராலுமறிவரியவீசனடம்போலியாவர்க்கு
நயமார்ஞானவிஞ்ஞேதன்றன்கீதநலமேநல்கிடுமால். (௪௩)

---

* பிதை=பேதம்.

௪௨. : செ-ள்,[இவ்விதமான சகலஜகத்தும் வித்துவானுக்குத்தன்
சொரூபமாகவே விளங்குமானால் ஆன்மா சவிசேஷமோ என்ற சங்கை
க்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.] தன்னதொளி + வொருவர்களும்—
[எதனாலறியார்களென்னின்?] பின்னமி + லரால்—

௪௩. செ-ள், [இங்ஙனமாயின் வித்துவான்மாத்திரம் எப்படியறி
வானெனின்? அதற்குச் சமாதானமும் சுருதியில் இந்தச் சாமவேதத்
தைக் கானஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன் என்றதுமுதல், சுவர்ண
ஜ்ஜோதி என்றவரைக்குங்கூறிய வித்துவானுடைய கானத்தைப் பிர
யோஜநமாகவுங் கூறுகின்றார்.]

அன்பிறலெம்மாதிருருவாகுமிறைவனருள்கீதை
யின்பமேசெய்திடலுலகுக்கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே
முன்புபரமன்றிருவாக்கான்மொழிந்தகீதைப்பொருளான
பின்பிக்குரவனருள்கீதைபோலவின்பம்பிறப்பிக்கும். (சச)

உலகியல்பாங்கீதைக்குமுவந்தருளுமிறையென்று
லிலகியவைதிகக்கீதைக்கென்செயானிறையதனு
னலமிகுத்தபொருள்வேண்டினலமிகுபத்தியிரேனடும்
புலமிகுநற்கீதைகளேயெப்பொழுதும்பாடுவான் (சரு)

வேறு.

அறையுமறையாலாகமத்தாலறியானுகின்மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினலேயறைவானெனன்றுமமையாதே
யிறையையடைதற்கேதுவிதுவிதனுற்பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேயிவன்றன்னையோகத்தாலேபெறலாமால். (சசு)

கீதைசெய்தோணியோகத்தாற்கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினற்
பேதமில்லாவிறைகூடப்பெறுதேவிடினும்பின்சென்று
மாதலாலேயிறைகீதையல்லாதெல்லாங்கைவிடுவான்
பேதைமையினற்செய்தானேற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (சஎ)

சச. சே-ள், [ஞானியினுடைய பிரசங்கம் யாவர்க்கும் இதம் எப்படிச் செய்யுமெனின்? அதற்கு உபமானத்தோடுங் கூறுகின்றார்.]

சரு. சே-ள், [அதனை எவ்வேளையிலும் கானஞ் செய்கின்றான் என்ற மற்றை வாக்கியத்தாலும் வித்வானுக்குக் கானங்கூடுமென்று கூறுகின்றார்.]

சசு. சே-ள், [ஆயின், பிரமான்மைக்ய ஞானத்தைச் சமஸ்கிருதந் தெரிந்தவர்களாலன்றி மற்றையர்களால் ஸ்பஷ்டமாகத் தெளிந்தறியக்கூடாதோவெனின் கூறுகின்றார்.]

சஎ. சே-ள், [அநுஷ்டிக்குங்காலையில் முற்றுப்பெறுமல் மத்தியில் மிருதமாயின் வியர்த்தமாமே என்னுஞ் சங்கைக்குக் கூறுகின்றார்.]

வேறு.

அதலாற்பிறவியறுக்கவாதரிப்போனருமறைப்பிரமாணத்தாலுந்
தீதிலாத்தர்க்கநெறியதனாலுஞ்சிவனுடையுணர்வுபெற்றதுவே
கீதமேசெய்வானுபநிடமதனிற்கிளத்தியபொருளினிப்பொருளைத்
தீதிலாச்சிவநற்பத்தருக்குரைக்கவல்லவர்தமக்குரைசெய்யா. (சஅ).

மூன்றாவது

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரிய
வுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமு முரைக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧0௬.

நான்காவது

கேனோபநிஷததாத்பரியமுரைக்குமத்தியாயம்.

(அவதாரிகை.)

[பிரமாவானவர் முந்திய அத்தியாயங்களில் ஐதரேய, தைத்திரிய வுபநிஷதங்களின் தாற்பரியத்தைக்கூறி, இவ்வத்தியாயத்தில் பிரமதத்துவம் உபதேசத்தால் அடையத்தக்கதேயன்றித் தருக்கத்தால் அடையத்தக்கதன்று என்று காண்பிக்கவேண்டிச் சுருதியிற் கேள்வி, மறுமொழிகளால் பிரமம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது அவ்விதசங்காசமாதானவாயிலாகப் பரமாத்மைகஞானத்தைக் கரதலாமலகமென நிதரிசனஞ்செய்கின்றார்.]

வான்றொடங்கிமலர்ந்தனயாவைக்குஞ்
சான்றதாமறிவைத்தன்னருளினாற்
றோன்றுசோதியைச்சொல்லுவனென்றெலா
மீன்றவனிமையோர்கட்கியம்பினன். (க)

சஅ. சே-ள், [முமுட்சுவானவன் அநுஷ்டிக்கத்தக்க கிரமத்தையும், இவ்விரகசியத்தைச் சாமானியமானவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாதென்பதையுங்கூறி அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

வேறு.

தானேயுள்ளாயெப்போதுமெல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றாகி
யூனேபவசாகாத்துற்றோர்க்குடன்றாகமாகியவும்பர்
கோனேநியமித்திடமனமுங்குறித்துவிடயங்களிற்செல்கை
தானேசேட்டைசெய்யாதுபிராணனிறைவன்றன்னாலே. (உ)

வேறு.

நாவுரைப்பதுஞ்செவியுரைப்பதனைநலம்பெறக்கேட்பதுங்யன
மேவுருத்திகழக்காண்பதுமற்றும்வேறுளவிந்தியங்களுமத்
தேவனுற்றதம்விடயமேற்செல்லப்படுவதிங்கிவைசெலுத்திடுமத்
தேவைமாயையினாலன்றியுண்மையிலத்தேவனுக்கில்லையேதெரியில். ()

வேறு.

இந்தியங்களுக்குச்சத்தையில்லையேயிவற்றின்சத்தை
செந்தழலயம்போலுள்ளதேவனுளுள்ளசத்தை
தொந்தமில்பரன்றான்றன்னிற்சோத்திரந்தன்னைகற்பித்
தந்தலத்தன்மையுண்டாவளிக்குமங்கனுவேசித்து. (ஈ)

வேறு.

தன்னிற்கற்பிதமனத்தையனுவேசித்துச் சத்துவத்தினின்றுமன
த்தன்மைநல்கு, நன்னுற்றகற்பிதமாநாட்டந்தன்னைநாட்டமாந்தன்மை

உ. தே-ள், [சுருதியில் 'எதனால்' என்ற பொருள் பொதுவாத லால் அதனைச் சர்வசாட்சியான கூடஸ்தனைக்கூறி அவ்விதப் பிரே ரகத் தன்மையைக் கூறுகின்றார்.]

ஈ. தே-ள், நாவுரைப்பதுவுஞ் + செல்லப்படுவது — [இவ்விதம் பிரேரிக்குந் தன்மைவரின், ஒன்றேடு சங்கமாய்ச் சொரூபநாசம் வரு மேயெனின்? வாராதென்று கூறுகின்றார்.] மாயை=மாயாசபளகார ணம்—தானிருந்தபடியிருந்து தன்னிற் கற்பிதமான பதார்த்தங்களுக் குச் சத்தையைக் கொடுத்து விளக்குவிக்கின்ற தன்மையினால்- தனது சொரூபத்திற்கு ஹாநியில்லை யென்பதாம்,

ச. தே-ள், [பிரேரிப்பவன் என்றபோது துவிதாப்தி வருமே யெனிற் கூறுகின்றார்.] இந்தியங்களுக்குச் சத்தையில்லையே— [பின் னைக் காணப்படுகிறதேயெனின்?] இவற்றின் + சத்தை — [ஆனால் அவைகளின் வியவகாரம் எப்படியெனின்?] தொந்தமில்+கனுவேசி த்து.

பெறநல்காநிற்கு, மன்னுற்றபிராணனுக்குப்பிராணனுகைவாக்குக்குவா க்காகைமற்றுமுண்டாய்ப், பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்கப்பரிசனு வேசித்தளிக்கும்பாமன்றனே. (௫)

வேறு.

வாக்குமனமுங்கண்ணுமற்றுளவிந்தியங்களுமே
நோக்கரியபரஞ்சுடரைநோக்கியிவ்வசெலமாட்டா
தாக்கில்பரம்பரனறியிற்றன்வேறுமறியாதே
போக்குபொழுதினும்வேறும்பரனரியபொருளன்றே. (௬)

வாக்குமனங்கண்செவியான்மன்னிநின்றபிராணனினு
னீக்கியுளகரணத்தானின்மலன்கோசரிக்கவுறன்
பாற்கானுக்குருவம்பேறற்பகர்பொருளெலாந்திகழ்வ
தாக்கதனைச்சனுதனமாம்பரம்பிரமமெனவறிமின். (௭)

வேறு.

ஆனதர்க்கத்தான்மானத்தாற்குரவனருளினுலனுபூதியதனுன்
ஞானமெய்ப்பொருளையறிந்திடுமவரோநலம்பெறுமுத்தானவர்க
ளூனமற்றநத்தற்பரம்விளங்கவுணர்ந்திடப்பட்டதென்றுணரிற்
றன்னைத்தினுக்குஞ்சாட்சியாம்பிரமந்தானறிபொருளுமாயசத்தாம். ()

---

௬. சே-ள், [இந்திரியங்கள் தத்தம் விஷயங்களை நாடியறிவது போல ஆன்மாவையும் நாடியறியலாமேயெனின்?] வாக்கு + மாட்டா —[ஆயின் அஞ்ஞாதமாமோவெனின்?] தாக்கில் + வேறும்—(ஞாதாஞ் ஞாதங்கட்கு விலட்சணமாமென்க) — [எதனுலெனின்?] பரனரிய பொருளன்றே (ஆதலின்.)ஞா [விதி] தம்=கிரியாகாரகபலரூபமர்கக் கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியப்பிரபஞ்சம், அஞ்ஞா [அவிதி] தம் = சர்வபுத்தியஞ்ஞாதமாயுள்ள காரணம்.

௭. சே-ள், [இந்தப்பொருள் இத்தன்மையதென அறியப்படா தென்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] வாக்கு + சரிக்கவுறன்— [பின்னர் அதனை எப்படியறிவதெனின் கூறுகின்றார்.] பாற்க + வறி மின்.

௮. சே-ள், [அதனையடையுந்தன்மையையும், பலத்தையுங் கூறு கின்றார்.] ஆனதர்க்க + முத்தானவர்கள் —[அங்ஙனமறியாமையினுல் வருவதைக் கூறுகின்றார்.] ஊனமற்ற + யசத்தாம்—

தினைக்குமெய்ப்பிரம்ம்விடயமாயிராமற்றானதன்சாட்சியாயிராமற்
றனிற்பிறிதறத்தானாகவப்பரத்தையறிந்தவன்றானறிந்தவனாந்
தனிற்பிறிந்தறியாதவனறிந்தவனுமறிந்தவன்றானறிந்திலனா [வாம்.
மூனற்கரும்பிரமமுணர்ந்தவர்க்குணர்வின்றுணர்வுறார்தமக்குணர்ந்தது

வேறு.

பித்தாஞானங்கடஞானம்பிரமஞானமெனுமிவற்றிற்
கர்த்தாவன்றுபரப்பிரமங்கன்மந்தானுமன்றுவெறுஞ்
சித்தாமிதனைத்தெரியாமற்கர்த்தாவாகச்சிந்தித்தல்
பித்தாமகர்த்தாவாயறியப்பெற்றானறியப்பெற்றானும். (௯௦)

---

௯. செ-ள், [பிரமத்தைத் திருசியமாய் அறியக்கூடாதெனவும், அங்ஙனஞ்சாக்ஷாத்கரிக்கினுஞ்சுட்டியறியக்கூடாதெனவுங்கூறும்சுருதி வாக்கியங்களின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.]

௧௦. செ-ள், [எந்தப் புருஷனுக்கு அமதமென்று நிச்சயமோ அவனுக்கு மதமென்றும், மதமென்று நிச்சயமுடையவனுக்கு அமதமென்றுங் கூறுகின்றது; அப்படிப்பட்ட லௌகிகக்கிரகணத்தில் அந்நியோந்நிய விருத்தந்தோன்றுகின்றதாகினும் அந்தியப்பிரமாணமாயுள்ள சுருதியர்த்தத்தில் விப்ரதிபத்தி செய்யக்கூடாதென்று பூர்வோக்தார்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்து தெரிசிப்பிக்கிறார்.] பித்தாஞானம் = (பிராதீதிக சத்தியமாய், சுத்திரூப்யசொப்பனாதி விஷயஞானமானது) பிராதிபாசிக ஞானம்—கடஞானம் = (வியர்வகாரிக்சத்தியமாய், கடாதி சர்வவிஷயமாய், இந்திரியவிஷய சம்பிரயோஜகஜனிதமானது) வியாவகாரிகஞானம்—பிரமஞானம் = (சம்பிரதாயதர்சககுருவுபதேசபூர்வமாகச்செய்யப்படும் சிரவணமனனாதி அப்பியாசாவிருத்தி பரிபாகத்தினால் ஜாதமாய், நிரஸ்தசமஸ்தோபாதிக பிரத்தியகபின்ன) பரமார்த்த சத்தியவிஷயமானது சம்யக்ஞானம்—எனுமிவற்றில் = என்னப்படும் இம்மூவகை விருத்திஞானங்களிலும்—கர்த்தா + தானுமன்று = நிருபாதிகமாய், சுவாத்மபூதமாய், சைதந்யமாத்திரசத்தாகமான பரவஸ்து அவிக்கிரியமும், காணசம்பந்தரகிதமுமாயிருப்பதால் கர்த்தாவும், நிர்விதசொரூபமானபடியால் கருமரூபமுமாகமாட்டாது.—தன்னிடத்தத்தியஸ்தசர்வசாட்சியப் பிரபஞ்சத்தையும் விளக்கிவைக்கும் கேவலம் சாட்சிமாத்திரப் பிரகாசவதுவினால் அகர்த்திருரூபமான பிரமவஸ்து எச்சாதகனுக்குக் கருத்திருத்வதர்மவிசிட்டமாகத் தோற்றுகிறதோ அவனுக்கு அஃதமதம், அகர்த்திரு ரூபமென்றுள்ளபடி யறிந்தவனுக்கு மதம் என்பது கூடும்: எவனுடையதெரிசனத்தில் அவிஷயப்பிரமசைதந்யம் கருமமென்னும்விஷயு

தர்க்கமானந்தானொழியத்தானுயுள்ளபேரொளியை
மிக்ககர்த்தாவாகுதலும்விடயமாகுதலுமொழியப்
பொக்கமறவேறறக்கண்டபொழுதுபுணர்திர்பொருளான
தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டானுகுக்தானுக. (கக)

வேறு.

நோக்குறுதமெய்ஞ்ஞானமுங்காட்சியாய்நோக்கவும்பட்டுத்தான்
சாக்கியாயறிந்திடுபவனெங்ஙனேதத்துவவித்தானுன்
றூக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ்சனிக்குமேற்சடமதாங்கடம்போலப்
பார்க்கிலந்தவிச்சையின்புணர்ப்பாலுணர்பொருள்தாம்பரன்றூனும். ()

விச்சையுள்ளவன்விசேடவானும்பரதத்துவமவிசேடம்
விச்சையுள்ளவனுதலாற்றத்துவவித்தலன்விச்சைக்கண்
டெச்சமுற்றுளதாகுதல்விடயமாய்த்தோன்றுதல்செய்யாது
சச்சிதானந்தமப்படியிராதெனிற்றற்பரமாமோதான். (கங)

மாக நிச்சயிக்கப்படுகிறதோ அவன் அகர்மசொரூபமாயுள்ளதை உள்ள படியே அறியாததனுல் அவனுக்கு அமதம், எவன் அதனை மனோவாக் காதி அகோசரமென்றறிந்து சுருதிசம்பிரதாயம் விடாமல் அறிகிறு னோ அவனுக்கு மதம் என்பது கூடும்; இவ்விதம் பூர்வோக்தார்த்தம் சத்தியமாக நிச்சயமானது என்று பொருள்.—[இவ்விதப்பிரதிபாதன த்தால் சித்தாந்தமான தத்துவார்த்தமேதெனின் றருசிப்பிக்கிறுர்.] வெறுஞ்சித்தா+ப் பெற்றுனும்.

கக. செய். [முற்கூறிய சுருதியின் முக்கியதாற்பரியமான வேதனப் பிரகாரத்தைக் கூறுகின்றுர்.]

கஉ. செ-ள், [இவ்விதவிவக்ஷயமும் தத்துவஞ்ஞனது திருஷ்டியிலுண்டேயென்றுல் அதுவும் பேர்தார்த்தமேயன்றி வேறில்லை என்றுபதேசிக்கிறுர்.]நோக்குறுத+வித்தானுன்(பிரமமேஎன்றபடி)—[பிர மாபரோட்சானுபவமின்றி ஜீவத்வம் நிவிர்த்தியாகாமையின் பரோட்ச மென்பது வஸ்துவைக்குறித்த நிர்ணய ஞானுநுபவமாதலால் வஸ்து நிச்சய ஞானமுண்டாகியே அபரோட்சாநுபவமுண்டாகவேண்டும்; ஆதலால் பிரமத்தை நிர்ணயப்படுத்தி அபரோட்சீகரிக்கத்தக்கதாகப் பிரமஞானம் ஜனிக்கிறதெனின்? பிரமவித்தை சாதனசாத்தியத்வ பட் சத்தில் தோஷமுண்டென்றுபதேசிக்கிறுர்.] தாக்கிலாப்+பரன்றுனும்.

கங. செ-ள், [அவ்வித வித்தியாசம்பந்தத்தால் பிரமவஸ்துவுக் கும் வேத்தியத்வம் அங்கீகரிக்கப்படுமாகில் அதிலுந்தோஷங் கூறுகின் றுர்.] விச்சை+வானும்—[சவிசேஷமாயினும் பரவஸ்துவான பிரம

வேறு.

ஆதலால்விஞ்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றுகிலப்பரந்தா
னேதினாலறியப்படுமறிவுறுதற்கேவனாலாமிமையவர்காள்
காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயைகழியுமேற்பரம்பரன்கண்ணோ
ரேதமாமாயையில்லையுண்டாகிலிருக்குமோவிரவிமுன்பிருடான். (கச)

மாக ஏன் ஆகக்கூடாதெனின்?] (பூர்வ வாக்கியங்களிலும், உபக்கிர மாதிகளிலும் நிர்விசேஷமாகவே பரவஸ்து விவக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதலால்) பரதத்துவம் அவிசேடம்—விச்சை+வித்தலன்—வஸ்துவி னியல்பு நிர்விசேஷமாயிருக்க அதைச்சவிசேஷப்படுத்தி வேறாக வறிகிற வித்தையுடையவனாதலால் வேறான ஞானமெல்லாம் அனா ன்ம விஷயஞானமாதலின் அவன் சம்யக்தரிசியாகமாட்டான் என்று பொருள்.— [சாமான்யமாக வுபதேசிக்கப்பட்ட இந்த அர்த்தத்தை விசேஷமாகக் காண்பிக்கிறார்.] விச்சைக்கண்=விச்சைக்கு — துச்ச முற்+செய்யாது=அற்பமாகிய ஆசிரயமாகுதலும், விஷயமாகத் தோ ன்றுதலுமாகமாட்டாது.—வித்தைக்கு விஷயமென்னிற் கூறிய தூஷ ணம் வரும், ஆசிரயமாகலாமேயெனில், ஆசிரயமென்பதும், விஷய மென்பதும் ஒன்றே; எனெனில், ஆசிரயியினுடைய சம்பந்தத்தைக் குறித்தே ஆசிரயமெனல் வேண்டும்; அப்படியானால் சம்பந்தமெல்லாம் விகாரவஸ்துக்களையே பற்றியுள்ளது: விஷயமென்பதும் அங்ஙனமே யாகின்றது; அங்ஙனமாயின் எது விகாரியோ அது ஜடமாம். எது ஜடமோ அது அனான்ம வஸ்துவாகும். ஆதலால் வித்தைக்குப் பிரமம் ஆசிரயமும், விஷயமும் ஆகாதென்பதாம். [வற்புறுத்துகின்றார்.] சச் சிதானந்த+மோதான்—ஆனபடியால் நிரதிசயமகத்தாய்,அபரிச்சின்ன மாயுள்ள பிரமவஸ்துவுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் பாரமார்த்திகமாக வில்லையென்று அறியவேண்டும். அப்படியே கிரகித்துழி வித்தைக் கும் பிரமசம்பந்தமின்மை சித்திக்கிறது. தத்சம்பந்தாகிதமான வித் தையினால் பிரமவஸ்து கோசரிக்கச் சக்கியமாகுமா? வேத்தியத்வமென் றுள்ளது வேதனக்கிரியாஜந்யமான பலபாகித்வமென்று பிரதிபாதிக் கப்பட்டிருப்பதனால் நிரஸ்தசமஸ்தோபாதிகமாய், சொப்பிரகாசமாய், அநாதேயாதிசய சொரூபமாய் விளங்காநின்ற பரமாத்ம வஸ்துவுக்கு வித்தையினால் எவ்வுபயோகமுமில்லை என்பதாம்.

கச. கே-ள், ஆதலா+மிமையவர்காள். இவ்விதமாயுள்ள பரமார் த்தத்தில் எவன்றான் பிரமாத்மதரிசியாகப் பவிப்பன். எவ்விதத்தினா லாவது வித்தியாசம்பந்தம் பிரமவஸ்துவுக்கு நிரூபிக்கப்படுமாகில் வித்

ஆதலான்மாயைதர்க்கமானத்தாலானுபாவத்திறுற்றனே [டா
சோதிஞானச்சிற்கனச்சுடர் முன்னர்த்தோன் றிடாதவிச்சை விச்சைக
மோதுமாத்திரமாமுலகுறைவழக்கத்துள்ளனவுண்மையிலில்லை
யேதமாமுலகவழக்கமுமொளியாயிலங்கலாலபேதமேயென்றும். (௪௫)

தியா வேத்தியத்வப் பிரதிபாதனம் சப்பிரயோஜனமாம். பிரமவித்தென்றுள்ள பிரதிபாதனமும் அநுவிதார்த்தமாகும். அந்தப்படி யாதொன்றும் அங்கீகரிக்கக் காரணமில்லையாகில் எவ்வதிகாரி பிரமவித்தென்று நிரூபணயோக்கியமாகப் பவிப்பன். கருமத்வ, கர்த்திருத்வாதி தர்மசம்பந்தம் எவ்விடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக் காணப்படுகிறதோ அதை முன்னிட்டுப் பிரமவித்வபிரதிபாதனமும் உபயுக்தமாகும் ஆனபடியால் சமஸ்தோபாதிரகிதமாய், உக்தலட்சணமாயுள்ள பிரமசாட்சாத்காரம் பெற்று விளங்காநின்ற ஞானி பிரமசொரூபனேயன்றிப் பிரமவித்தென்று பிரதிபாதிக்கக் காரணமில்லையென் றறியவேண்டும் என்பதாம்.—[இவ்வாறு வித்தைக்குப் பிரகாச ஜனகத்வமில்லாவிடினும் பிரமத்தை ஆவரணஞ்செய்து தோன்றப்படும்அவித்தியாநிவிர்த்தி ஜனனத்துவாரமாக அச்சம்பந்தங் கூறக்கூடுமேயென்று சங்கித்து உபதேசிக்கின்றார்.] காதலாற்ப+ முன்பிருடான்.

௪௫. செ-ள், [அந்தப் பாரமார்த்திகத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.] ஆத+தோன்றிடாது. சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா என்பனவாதி தர்க்கம், ஈண்டு நாநாவற்பமுமில்லை என்பதாதி சுருதி, தாரணை சமாதி அநுபவம் — [இப்படி உறுதிப்படுத்தும்போது 'பிரமவித்து பரத்தையடைகிறான்' எ-ம், 'பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமாகவே பவிக்கிறான்' எ-ம், 'பர என்றுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிற வித்தையினால் அட்சரப் பரப்பிரமவஸ்து அதிகமிக்கப்படுகிறது எ-ம் உள்ள சுருதி வாக்கியங்களுக்கு வியாகாதம் பவிக்கிறதென்று சங்கித்துக் கதிசாமான்யத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] அவிச்சை + யிலில்லை—[வியாவகாரிக திருஷ்டியாயேனும் . அவைகள் ஒப்பவேண்டியதிருக்கையில் வஸ்துவானது துவிதமென்றாமேயெனச் சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] எதமா +யென்றும்—பாரமார்த்தமாகப் பிரமம் அசங்கப்பொருள் ஆதலால் அவித்தியா சம்பந்தமின்றி மற்றெல்லாவற்றையும் விஷயீகரிக்கும் புத்திவிருத்திகளனைத்தையும் விளக்குவிக்கும் சாட்சி சிற்பிரகாசமாய் மிஞ்சுதலால் சொப்பிரகாசமான அத்துவிதமே பிரமமென்றார். ஆகவின் விருத்திதோறும் அறியப்படின் அறியப்படும் என்ற சுருதிக்குப் பொருள் கூறினார் என்றறிக.

வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில்வேறிலாமையிலுளதொளியே
கூறலற்றிடலேயிப்பொருள்கூடிற்கூடுவதளவையினலு
மூறிறர்க்கத்தான்மறைகளாற்குரவனுபதேசத்தாலிறையருளா
லீறின்மாதவத்தாற்காலபாகத்தாலப்பொருள்புருடனுக்கெய்தும். (கசு)

வேறு.

ஓதுமிப்பரம்பெரும்பொருளுணர்ந்தவன்செய்வ
தேதுமில்லைஞானமுமிலையிரண்டிலாமையின்;
ஜீதிவன்னவாச்சிரமமுநிடேதமும்விதியுஞ்
சாதுநல்வினைதீவினைசகலமுமிலதே. (கஎ)

வேறு.

இந்தப்பரமாம்பொருளிறைவனருளாலியாவன்பெறுமவன்ரு
னந்தப்பரமனேயென்றென்னறிவிற்றிகழ்வதவன்பெருமை
சிந்தித்திடவொண்ணுதென்றேற்செய்யப்படுமத்தேவர்களாற்
சந்தப்படுமாலாலரனேற்சாற்றுந்தன்மைசாராதால். (கஅ)

வேறு.

இந்தவாக்கையிலியம்பியபரம்பொருளறியி
னந்தமாநுடன்மெய்யதாயபேதமாகியநிர்த்
தொந்தமாம்பரமடைந்திடுந்தோன்றிடாதாகிற்
பந்தமாம்பவக்கடற்படும்பாகதியடையான். (கசு)

வேறு.

துங்களியாக்கையிற்சகலயாக்கையினிலுந்தத்துவமதுதானே
யெங்குமொன்றெனக்காண்பவரியாவரிங்கிறந்திடார்பிறவாராற்

கசு. சே-ன், [அத்துவிதமென்பதும் துவிதநிஷேதமான விசேஷமுடையதாதலால், பிரமம் நிர்விசேஷமாய் எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] வேறில+யிப்பொருள்—அதிஷ்டானமான சுத்தியில் துவைதராஜதப்பிரதீதியும், இராஜதமில்லையென்னும் நிஷேதமும்போலத் துவிதநிஷேத அத்துவிதமென்பதும் அதிஷ்டான சாட்சிப்பிரகாசத்திற்கு வேருக வின்மையானும் அபரோக்ஷசமயம் துவிதமும் தானகப்பவித்துக் கேவலம் சிற்பிரகாசமே சேஷித்துவிடுவதனுலும் சதாசொப்பிரகாசவஸ்து மௌனமே என்று பொருள். [இவ்வித மௌன நிஷ்டையும் எச்சாதனத்தாற் சித்திக்குமென்னின்] கூடிற்+புருடனுக்கெய்தும்.

கஎ. சே-ன், செய்வது—இகலோக, பரலோக, மோட்ச நிமித்த கிருத்தியங்கள்.

பங்குபட்டறிந்தவனறியாதவன்பந்தமுத்தமதென்றே
யிங்கொருத்தனேநிகழ்பவசேதனனிவைகனவியல்பொக்கும். (உ௦)

தன்னில்வேறிலாமையிற்பரமுத்தியிற்றனதுபுத்தியினாலே
யன்னியங்களாய்த்தோற்றுமாபாசர்க்கும்பரபதமறிகின்றான்
முன்னமெப்படிமூடமாந்தசையிற்றன்மோகத்தாலெலாம்பெத்த
மென்னவுற்றனன்முத்தியுமப்பரிசிருக்குமதியல்பேயாம். (உக)

வேறு.

ஒருகாலமுன்செய்வினையளவுமியோகி யுயிருலகாதியைக்காண்பா
னொருகாற்காணு, னொருகாலிற்றோற்றமெல்லாம்பரமாய்க்காணுமுளப
ரிசேயா யொருகாலொன்றுங்காணான், றரிசானசகரூபந்தோன்றும்
போதுதுக்கசுகங்களுமாபாதித்துத்தோன்றும், பரமாகத்தோன்றுபொ
ழுதாபாதித்துத்தோன்றாதுதுக்கசுகம்பரமேதோன்றும். (உஉ)

வேறு.

தத்துவஞானிகாணினுஞ்சகத்தைக்கண்டிலன்றத்துவமேகண்டான்
வத்துவேயாகவல்லவேயாகமற்றொருபொருளிலையாலு
லித்திவ்வேறொன்றையெங்ஙனங்காண்பானியாதொருபடிசகத்தாகத்
தோத்தாவில்லாத்தோற்றமெப்படியோவப்படிநிகழ்வதுபரந்தான். ()

எப்படியெப்படித்தோற்றமப்படியாயிலங்குவ துண்மையேயோகி
க், கப்படியப்படியுண்மையேயாகவறிவதேயான்மவேதனந்தான், செப்
புநாமத்தாலுண்மையாலெல்லாத்திகழ்வுமாதேவனேயாகி, விப்படியறி
ந்தஞானிகைக்கொள்வானைத்தையன்றெணவெத்தைவிடுவான். (உச)

அன்னியமாகவிடுதல்பற்றுதலுண்டாகுமேற்பூரணனுகப்
பன்னியபெருமைக்கானியாமந்தப்பரமனதியல்பழுதுறுதே
தன்னில்வேறின்மையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்மதன்மிகளாம்
பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்பேதமுண்டாகிலேபிறக்கும். (உரு)

வேறு.

பேதமுமபேதந்தானும்பேதாபேதமுமுண்டல்ல
வோதில்ப்பரத்துக்கென்றுமுள்ளதுபிரமந்தானே
நீதாகநன்றேயாகச்சிவனலாதில்லைஞானி
யேதாகுமென்றுகொள்வானேதாகாதென்றுநீப்பான். (உசு)

எப்பொருளுமாயையினாலெனச்சிலவரியம்புவர்கண்
மெய்ப்பரமன்றனையொழியவேறொருமாயையுமில்லை

யொப்பரியபரனொழியவொருமாயையுண்டாகி
லப்பிரமன்றன்பெருமைக்கதுநேரோயழிவன்றே. (உஎ)

பெருமையினிற்சங்கோசம்பிறவாதுபிறக்குமெனி
லருமறைவாக்கியம்பொய்யாமப்பிரமாணமுமாகும்
பொருவில்பரானந்தபரிபூரணமெய்ச்சுடராகுந்
தெரிவருமாதேவனல்லாற்றிகழ்வதொருசிறிதுமிலை. (உஅ)

வேறு,

இதுவேமுடிந்தநிலமெல்லாத்தர்க்கங்களுக்குங்காட்சியே
முதலாம்பிரமாணங்களுக்குமொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும்
விதமாம்புராணமனைத்தினுக்குமிருதிகளுக்கும்வேதத்தின்
மதமாம்விச்சையனைத்தினுக்குமன்னுமாபாரதத்துக்கும். (உகூ)

ஐயன்சைவாகமங்கட்குமரியாகமத்துக்குமெனது
பொய்யின்றியவாகமத்துக்கும்புத்தாகமங்கட்குமருகன்
செய்யுமாகமத்துக்குஞ்சித்தரியக்கர்கந்தருவ
ருய்யும்பரிசுமற்றுள்ளோருரைத்தவாகமங்கட்கும். (ஙo)

வேறு.

உவமையிற்பரமாத்துவிதமாமிந்தவொண்பொருளுலகின்மானுடரி
லெவரிதுபெற்றோரன்றிவிண்ணவரிலேவரோபெற்றவருடையான்
சிவனொருவனுமிப்பரம்பொருள்சுபாவசித்தமாஞ்சிவனுக்குஞ்சிவைக்கு
மவரருளாலேயரிக்குமிப்பொருளுண்டப்படியெனக்குமுண்டருளால்.

சாற்றிடப்பட்டவிராட்டென்சுராட்டுசம்பிராட்டெனுமிவையிவர்க்கு
மேற்றமதுடையதேவராமுமக்குமியக்கரோடரக்கர்கந்தருவர்
சீற்றமில்சித்தரிவர்முதலானதேவசாதிகளனைவர்க்குந்
தோற்றியமனுடர்விலங்குசாதிகட்குமருளினாலிப்பொருடோன்றும். ()

பிரமனதருளுண்டாயிடிற்கீடம்பதங்கமானுடவரோடசுரர்
சுரரனைவர்க்குஞானமுண்டவனேசுடர்மிகுஞானமிங்களிப்பா
னரியினாலென்னாலவனருளொழியவளித்திடப்படாதொருபொருளுஞ்
சுரர்களேதரவும்வாங்கவுநாங்கள்சுதந்தரான்றுமெய்சொல்லில். (ஙங)

சுதந்தரன்சிவனேயிவனன்றேபிறவிச்சூழனின்றெடுப்பவனவன்
றன், பதங்களாலன்றி யெங்களாலெடுக்கப்படாதொரு செந்துவுமெங்
கண், மதங்களாலொழியவருளினாற்பிறவிமாற்றவும்வல்லன்மற்றொரு
வன், றிதம்பெறவழங்கும்போது தான்வழக்கஞ் செய்யுமத்தருவியே
போல. (ஙச)

வேறு.

தேவதேவன்சிவன்பெருமைதானுமவன்றன்றிருவுருவு
மேவாறிவார்தானுதலில்லையாகிற்றவறுதலே
யாவரருளாலின்றியவப்பெரியோர்தமக்குமறிவரியன்.
கோவினறிதற்கருமையைத்தான்கூறமிகவுங்குறிக்கொண்மின். (௩௫)

கலக்குறுமோகத்தாலிமையவருங்கடுந்திறலசுரரும்பகைத்து
விலக்கரும்பூசன்முன்பொருகாலம்விளைந்துவிண்ணவர்தலைசாயப்
பெலத்தினுன்மிக்கவசுரர்கள்வெல்லப்பெருகியவருளினுலிறைவ
னலத்தகுமிமையோர்வெல்லவுமசுரர்நசிக்கவுந்திருவருணயந்தான். ()

திருவருளதனுலசுரரைத்தேவர்செயித்துமாதேவன்றன்செயலென்
றொருவருமறியாரும்பர்தானவரையோட்டினுர்தாமெனவுவந்து
பெருகியவகந்தைசெய்திடத்தேவர்பிழைக்கவும்பிரான்றனையறிதற்
கருமையுந்தியவியக்கரூபங்கொண்டமலனங்கருளினுனின்றான். ()

வேறு.

இயக்கரூபனுமிறைய்வன்றனைக்கண்டிமையவரியாவருங்கூட்டி
வியக்கவுற்றிதுவேதெனத்தங்களில்விசாரித்துவிளங்காமன்
முயக்கமற்றிடவறிந்தெமக்குரையெனவன்னியைவிடுத்தார்க
ணயக்கவுற்றிதுதன்னியல்பறிந்துநானவிலுவனெனச்சென்றான். ()

வேறு.

அனலனைக்குறித்தியக்கனுமிறைவனுமொன்று
வினவவங்கிநானென்றவற்குறித்தவன்விளம்ப
வுனதுவீரியமேதென்விறையவனுரைப்ப
வெனதுபூமியிலுளதெலாஞ்சுடுமியல்பென்றான். (௩௯)

அத்தனங்கொருதிரணத்தையெடுத்தனலவனை
யித்தைநீதகியெனக்குறுமுறுவல்கொண்டிசைப்ப
வெத்தன்வேகமுங்கொண்டதுசுடவெரியவனுஞ்
சத்தனன்றிநாணிப்பயந்தமரரைச்சார்ந்து. (௪௦)

வேறு.

நுவனதியல்பையென்னுலிங்கறிதற்கரிதென்றனல்சொல்லப்
பவனனறியென்றிமையவர்கள்பகரவவனுமப்பரிசே
சிவனுலபசெயப்பட்டுத்தேவர்தம்பாற்செல்லுதலு
மவனைநானேயறிகுவனென்றகந்தையுற்றானமரேசன். (௪௧)

வேறு.

புரந்தானறியச்சென்றிடும்பொழுதிற்போக்கறவவ்விடந்தனிலே
கரந்திடமிகவுங்கலங்கியுள்வெதும்பிக்கருதுபுகருணையேவடிவாய்
வரந்தரும்விஞ்சாவல்லியாமுமையைவைதிகநெறியினால்வழுத்தா
வரந்தைதீர்வுறவேபுகழ்ந்தனன்புகழ்ந்தவளவிலங்களவிலாவருளால்.

அங்கவேதத்தின்மயமதாய்ச்சிவனுக்கபினையாயானந்தமாகிச்
சங்கரன்றனக்குந்தானளித்தின்பங்கருணையானுயிர்க்கெலாந்தாயாய்த்
துங்கமால்வரையினிச்சையாற்றேன்றுந்தோகையீசனதுவல்லபமு
மங்கவன்றிதற்கருமையுந்தோன்றத்தோன்றினளவ்விடந்தனிலே. ()

உமையையர்ச்சித்தங்கும்பர்கோனியக்கரூபமாயிவ்விடத்துண்டா [ப
யெமதுகட்புல்த்துற்றிவ்விடந்தனிலேமறைந்ததீதென்னையென்றியம்
மமதிருக்கொழுநன்ருளினாற்றேன்றிமன்றந்தன்னமாலுக்குமயற்கு
மிமையவரெவர்க்குமுணக்குமாதேவனியல்பறியப்படாதென்றும்.

வேறு.

தன்னையறிதற்கருமைதன்னையறிவித்தற்
குன்னிநிகழ்வுற்றதுமெளித்தவும்பன்
வென்னதறவானவருநீயும்விசயத்தே
மன்னவவனேயசுரர்மாய்வருள்செய்தான். (சரு)

வேறு.

அத்தனேசரணமாகவடையுமென்றருளிச்செய்து
பத்தர்கள்பாசந்தீர்க்கும்பரமகாருணிகையாகிச்
சித்துருவாகிச்சான்றாய்த்திகழ்ந்திடுந்தேவியுந்தன்
சுத்தமாஞ்சொரூபந்தன்னிற்கரந்தனடோன்றவண்ணம். (சசா)

வேறு.

அன்றுமாலொழிந்திங்கிமையவரீசனறிகிறவருவையுமருளுந்
தின்றுபுத்தியுநன்முத்தியுமளிக்குஞ்சுதந்தரந்தன்னையுந்துணிந்து
நன்றியேயுற்றாருள்பெறிலெளியனுதனிங்கறிவுறுமருடா
னின்றியேயொழியிலொருவராலுந்தனியல்பறியப்படாதென்றும். ()

சம்புவினருளாலன்றிமாறனுஞ்சகலதேவதைகளுமந்த
வும்பனையுணரோம்ருள்பெறும்பொருட்டேயோதியயாவையுமுளவாஞ்
செம்பொருடன்னையருளினாலொழியத்தெரிவினாற்றெளிகுவராக
நம்புமாறுடவர்க்கயினுஞ்ற்றமறிவரோநாசியாலொழிய. (சஅ)

ஒழிவிலா விறைவனருளுருவுணரிலொத்திடும் வினையினிற்றுரவன், விழியினால் விளையப்படுவதாயுளதோர் மிக்கதோரதிசயமதனை, மொழியுமாறென்னோன் முருந்தனலானோன் முடிந்திடாகண் முகப்படாதே, யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சீவைக்குமாற்கெனக்கும் நிவதுஞ்சிலவறிகுறியால். ()

மொழியுமக்குறிதான் மிக்கபேருவகை மொழிதழுத் தழுகையங்கத்தும், விழியிலும்விகாரம் பிறக்கைகம்பிக்கை மெய்விதிர்த் திருக்கை மெய்விழுகை, சுழல்கைமற்றெழுகைவானிலேயிருத்தல் சுடரொளியாகியேதோன்ற, லொழியுமிவ்வுடலங்கண்டிடாதிருத்தலும்பர்தேகாந்தாத்துறைதல். (௫௦)

ஓதிடாதுணர்தல்கலைமலைமுதலிலுள்ளபேதந்தெறலுரைத்தலாதியாங்குறிகளிறைவனாருளுக்கறிகுறியாவனவருடனீதிதாமெனவர்க்குமொருபடித்தாகிநிகழ்வுறாதந்தநின்மலன்றன்பாதமேவுறுவார்பக்குவந்தோறும்படுதரமாகியேநிகழும். (௫௧)

செப்பியவிந்தவருள்சிவனாலுஞ்சிவையினாலுஞ்செயப்படுவதப்பெருந்தன்மையரியினாலென்னாலொருவராலளிக்கலாகாதேயிப்பவந்தனிலேமுத்தியிச்சிப்பானியம்புமெத்தேவையும்விட்டுச்சிற்பரனுஞ்சிவனொருவனுமேசரணெனச்சென்றுசேர்வுறுவான். ()

பாகதிசிவன்பால்வைத்திடப்பட்டபத்தியாலுறுமதுவன்றியுரகணைத்துயில்வோன்பாலுமென்பாலுமுற்றபத்தியிலுளதாகாதிரமுறுசிவபத்தன்றனகத்துத்திருவருளொளிமிகத்திகழும்பரிசரிபத்தர்க்கெனதுபத்தர்க்கும்பாமுறநிகழ்வுறப்படாதால். (௫௩)

வேறு.

ஆதலாலரியையென்னையாதரவுசெய்திடாதரன்மகேசனைக்காதலாலடைகைமுத்திசித்திகடுகக்கிடைக்குமருளெய்துமப்போதிலேயரியனாகிலுந்தனதுப்பூரணப்புரணமானசிற்சோதியேமுழுதுமாகிநின்றபடிதோன்றுமாறுவெளிதோன்றுமால். ()

வேறு.

சாக்கியாமெல்லாப்பொருட்குமீசனையெப்பொருள்களுஞ்சீர்க்கிமாத்திரமாய்
நோக்கினனியாவனோக்கதனலேநோக்கலாமிதுமறையந்த
நீக்கிலாப்பரமாத்துவிதநிட்டையுமிந்நிலமென்றேறமுடிவிதிற்பேதமாக்கினனறிவாலறிவிலாதொழிவாலவனலாதார்பசுவாவார். (௫௫)

வேறு.

பரமாத்துவிதஞானியேபரதேவதைதானவனேயித்
திரமாமுத்தியாணிங்குச்செப்பும்பொருள்செய்வினையாலு
முரமாந்தநீசிகௌதமனுலுண்டாஞ்சாபவுமையாலுங்
கரமாமநுடர்நெஞ்சதனிற்காதல்செய்யாதொருகாலும். (நிசு)

வேறு.

பூரணத்தன்னியமில்லாச்சிவன்றன்பாலு மத்துவிதவேதனத்துமடைதற்குள்ள, காரணமாஞ்சி வலிங்கார்ச்சனத்துஞ்சாலக்காய்வதுவுமேயன்றியுருத்திராக்க,தாரணத்துந்திரிபுண்டரதாரணத்துஞ்சர்வாங்கோத்தூளனத்துந்தானேகாய்வர், சீரிணக்குஞ்சிவனென்னுமுமையுந்தங்கள் செவியாலுங்கேளார்செய்வினையாற்றீயோர். (நிஎ)

வேறு.

தொல்லைநல்வினையாற்சுருதிநன்மிருதிசொன்னவாறணிந்தவந்தூயோ, ரொல்லையிற்பரமாத்துவிதவேதனத்தையுள்ளவாறுணரவேயுணர்வர், நல்லவிப்பரமாத் துவிதஞானியைநாராயணனுருத்திரனு, மெல்லையிலெல்லாத்தேவரும்பூசித்தேத்தவும்படுமிவனென்றும். ()

ஈசனுஞானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத்
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலெனச்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவொப்பாரே. (நிக)

ஒப்பறும்ப்ரமாத்துவிதஞானத்தையுணர்ந்துபரமயோகிக்குக்
கைப்பொருளாவிகாயமுங்கொடுப்பான்காதலாலவைகொடுத்திடவே
யிப்பவமறுக்குஞானம்வந்துதித்தற்கேதுவாமதுவிதுவொழிய
வுற்பவந்துடைக்குமுணர்வுபெற்றுய்தற்கிலதிதிலையுறேலொன்றும். ()

சதுர்மறையொழிந்தவாதனைபொல்லாத்தர்க்கவாதனையுலகத்தின்
மதமுறுசமயவாதனைதாரமக்கள்சுற்றத்தின்வாதனையு
மிதமுறுபொருளில்வாதனைதேகேந்தியமனம்புத்திநற்பிராணன்
முதலவாதனையும்வித்தைவாதனையுமுடிவில்போகத்தின்வாதனையும்

ஏறுடைச்சிவனைத்திருநெடுமாலையிகழும்வாதனையும்வேதத்திற்
கூறிடுஞானசாதனமாகக்கொள்ளுமுத்தூளபுண்டரத்தை
மாறுபடனிகழும்வாதனைபாவவாதனையாவுமாநுடர்க்கு
வேறடும்பரமாத்துவிதஞானத்தைவிலக்கிடும்விரோதிவிண்ணவரே. ()

வே று.

ஆதலால்வீடதனிலாசையுள்ளோ னதின்மிகவுந்தாற்பரியனுகிமுன்ன, மோதுவாதனைகளெலாமிகந்தெய்போதுமுற்றபரமாத்துவிதஞானியாவன், வேதவேதாந்தங்களுணாக்கப்பட்டமேலானவத்துவிதஞானமாகு, நாதனும்பிரமத்தைநவிலலாமோநாமௌனத்திருப்பதல்லாலுகத்திரோ. (கூ௩)

வே று.

ஓதியதோடமெல்லாமொழிந்துளராகியுற்ற
வேதவேதாந்தந்தன்னின்மிகநிட்டையுடையநல்லோ
ரியாதுந்தம்மிதயத்துள்ளாயிரண்டலாஞானமத்தைப்
போத்கஞ்செய்யத்தக்கோராவர்கள்புரையற்றோர்க்கே. (கூ௪)

சூரிலுத்தமரேயெல்லாத்துக்கமுந்தொலைப்பதாகிப்
பரிவொடொண்குரவன்பார்த்தபொழுதிலேபரமானந்தப்
பொருவிலாச்சிவரூபத்தையடைவித்துப்புரணமாக்கும்
பெரியவத்துவிதஞானமுங்கட்குப்பேசலானோம். (கூ௫)

நான்காவது

கேனோபநிஷததாற்பரியமுணாக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - கஎ௪.

ஐந்தாவது

சாந்தோக்கியவுபநிஷததாத்பரிய முணாக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் சாமவேதசைமினிசாகையில் அந்தர்க்கதமான கேனோப நிஷதத்திற்குப் பிரமான்மைக்கியத்வங் காண்பிக்கப்பட்டது; அந்தப் படியே சாந்தோக்கிய வுபநிஷதத்திற்கும் பிரமான்மைக்கியத்வத்தைப் பிரமா இரண்டத்தியாயங்களாலுங் கூறுகின்றார். இவ்வத்தியாயத்தில், நிஷ்பிரபஞ்ச அத்துவிதீயமான பிரமத்தைப் பிரத்தியகான்ம சொரூபமாக உபதேசித்தற்குச் சர்வகாரியப்பிரபஞ்சமும் காரணமான பிரமமாத்திரமேயன்றி வேறில்லை எ-ம், ஏகவிஞ்ஞானத்தாற் சர்வவிஞ்ஞானம் பலிக்கும் எ-ம் பிரதிக்ஞைசெய்து திருஷ்டாந்தபூர்வமாகப் பிரதி

பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சுருதியின்றுற்பரியத்தைச் சங்கை, சமாதானத்தோடுகூறிச் சத்திவசத்தால் ஜகத்துக்குபாதானநிமித்தம் அத்துவைதவஸ்துவிற்கு விரோதமின்றிக் கூடும்வகை பூர்வபாகத்தாற் சாதிக்கின்றூர்.]

மறைப்பதாய்மிகவுமுன்னோர்மடிவிலாப்பொருளைக்காட்டுஞ்
சிறப்புடையுபதேசத்தைச்செப்புவனுங்கட்கெல்லா
மிறப்பிலாதரத்திேனுடுமிசைந்திதுகேண்மினென்றுன்
பிறப்பனமுழுதுஞ்செய்யும்பீடுடைமலரின்மேலோன். (க)

யாதொன்றிருந்தபடிகேட்கக்கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடிபார்க்கப்பாராவெவையும்பார்த்தனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடியறியவறியாவெல்லாமறிந்தனவாம்
யாதொன்றிந்தவுபதேசமறிகவறிவுமிகவுடையீர். (உ)

வேறு.

மண்ணதோர்திரளைக்காணவனைந்தகாரியங்களந்த
மண்ணில்வேறிலாதெக்காலும்வருதலேயாதலால்வே
றெண்ணிடுநாமரூபமிசைந்திலையாகுமென்று
மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்வானவர்க்கயன்முன்சொன்னான். (ங)

உலகமோர்மணியிரும்பாமுகிர்சீவியொன்றுகாண
வுலகமெல்லாமுமாயவுருவமும்இரும்புமஃதே
யலகில்காரணத்திேனுடுகாரியம்வேறிலாமை
பலபடவறியும்வண்ணம்பகர்ந்தனன்படைக்குநாதன். (ச)

உ. செ-ள், 'யாதொன்று' எ-து, காரணபூதமான சத்ரூபப்பிரமத்தை.

ங. செ-ள், [காரணமொன்றையறிந்தால் எப்படி அன்னியங்களனைத்தும் அறியக்கூடுமென்றுசங்கித்துக் காரணபூதமான பிரமத்திற்குக் காரியஜகத்து அன்னியமின்மையின் அங்ஙனமாமென்று திருஷ்டாந்தங்களாற் கூறுகின்றூர்]

ச. செ-ள், உலகமோர்மணி = சொர்ணவிகாரமாகிய ஓர்மணியை—இரும்பாமுகிர்சீவி ஒன்று = அயவிகாரமான ஓர் நகங்கிருந்தனத்தை [நகம்வெட்டும் கருவியை]யும் — காண = அவற்றின் உபாதான காரணங்களான சொர்ணம், அயமாத்திரமாகவறியவே — உலகமாய வுருவமெல்லாமுமிரும்புமஃதே.—இரும்பின் விகாரங்களை, 'இரும்பு' என்றிங்கேயுபசரித்தார்.—[இத்திருஷ்டாந்தப்படி]அலகில்+நாதன்

காரியமெல்லாமுள்ளகாரணம்வேறுமன்று
காரியமொருகால்வேறாய்வேறன்றியிருப்பதன்று
காரியங்காரணத்தின்வேறென்றுகருதிலந்தக்
காரியம்சத்தோவசத்தோசதசத்தாய்வேறோவென்றான். (௫)

சத்தாயேவேறதென்னிற்காரணமுடையதொன்றே
பொய்த்தாயகாரியத்தின்சத்தையோபுகலுங்காலே
யொத்தாகிநின்றதன்றேயுரைத்தனனுலகமெல்லாம்
வைத்தாயுமறைகளோதுமலர்மிசைமன்னும்வானோன். (௬)

காரணசத்தைதானேயென்றிடில்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையில்லையாயிடுமுன்புசொன்ன
காரணசத்தையொன்றேயானபினந்தச்சத்தைக்
கோதொருபேதமுண்டாம்படியெங்ஙனுரைமினென்றான். (௭)

---

௫. செ-ள், [காரணமான பிரமத்துக்குக் காரியம் அனன்யமானால் ஜகத்திற்கு அவிசேஷத்வம் வருமாதலால், அவசியம் ஜகத்தானது பிரமபின்னமென் றங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] காரியமெ+தன்று = காரியஜகமனைத்தும் உபாதான காரணமாயுள்ள பிரமமே : பின்னமுமன்று, காரியம் பின்னுபின்னமாயுள்ளதுமன்று.—[பின்னமன்றென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்த வர்த்தத்தைச் சாதித்தற்காக விகற்பிக்கிறார்.] காரணத்திற்குப் பின்னமென்று உங்களாற் கருதப்பட்ட அந்தக்காரியம் சத்தாகப்பின்னமா? அசத்தாகப்பின்னமா? சதசத்தாகப்பின்னமா என்று மூன்றுவிகற்பம்.

௬. செ-ள், [விகற்பித்தவையிற் பிரதமபட்சத்தை அனுவதிக்கிறார்.] சத்தா+தென்னிற்—பொய்த்தாய+காலே = மித்தையானகாரிய சத்தையை இங்ஙனங் கூறுங்கால்—காரணமுடையதொன்றே = காரணகதமான சத்தையா? — ஒத்தாகி நின்றதன்றே = காரணசத்தையினும் விலட்சணமா?—உரைத்தனன் = (என்று) விகற்பித்தார்.—உலக+வானோன்—

௭. செ-ள், [இங்ஙனம் விகற்பித்தவையில் பிரதமபட்சத்திற்காரியம் அசத்துவமேயாகிறதென்று பிரதிபாதிக்கிறார்.] காரண+யென்றிடில் = காரியத்திற்குள்ள சத்தையானது காரணசத்தைதானென்றால்—வேறு+யாயிடும் – [அஃதேதென்னில்] முன்பு+ரைமினென்றான்.—எ-று. காரியத்திற்குப் பிருதக்சத்தையின்மையால் காரியம் காரணத்திற்கபின்னமென்றே சித்தித்தது.

சத்தைதானொன்றாநின்றதாயினுங்காரியங்க
ளொத்தபேர்வேறுபாட்டாலுள்ளகாரணத்தில்வேறே
யித்தகைத்தென்றவார்த்தையியம்புபோளவேயானால்
வைத்தகாரியமுண்டென்னும்வார்த்தையுமசத்தேயாகும். (அ)

சத்தையில்லாதபோதுகாரியமில்லையாகு
மித்தன்மைக்காரியத்துக்கிலாமையேயிசைவதென்று
மத்தன்மையசத்தினுக்கேகாரியம்பிறந்ததென்றிங்
கொத்தொவ்வாதுரைத்தவார்த்தையென்றுமின்றாகுமன்றே. (௯)

காரணசத்தையேயக்காரியசத்தையின்று
வேறொருசத்தையுண்டேயென்றிடில்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையுள்ளகாரணசத்தையோடு
கூறியசத்தாய்க்கொண்டோவசத்தாயோநிற்பதென்றான். (௧௦)

வேறு.

சத்தாய்க்கொண்டேவேறென்னிலொன்றேசத்தையிரண்டாகா
தசத்தாய்க்கொண்டுகாரணத்தோடாகிவேறுநிற்குமெனி

அ. செ-ள், [இந்தப்படிச் சத்தேகமாயினும் காரணத்தினுங் காரியம் வேறாக வனுபவிக்கப்படுகிறதென்னுஞ் சங்கையை அனுவதித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.] சத்தைதான் = காரியகாரணங்களின் சத்தை—ஒன்றா நின்றதாயினுங் காரியங்கள்—ஒத்தபேர் வேறுபாட்டால் = தாம்பொருந்திய நாமவேறுபாட்டினால்—உள்ளகாரணத்தில் வேறே (யென்பீர்களாகில்)—இத்தகை+யானால்—வைத்த = நீங்களபிப்பிராயம் வைத்த—காரியமு+மசத்தேயாகும்.—எ-று.

௯. செ-ள், [மேலும் இந்த அசத்துவமே உபபாதிக்கப்படுகிறது.] சத்தையி+ல்லையாகும் — இத்தன்மைக்காரியத்துக்கு என்றுமிலாமையே யிசைவது = இவ்விதம் சத்தாஹீனமான காரியத்துக்குச் சர்வகாலத்திலும் நரவிஷாணம்போல அசத்வமேயுக்தமாம்.—அத்தன்மையசத்தினுக்கு = அவ்விதமான அசத்தினை (இங்ஙனம் உருபுமயக்கு)—காரியம் பிறந்ததென்று = காரியமென்றும், பின்னமாக ஜனித்ததென்றும்—இங்கொத்து = இவ்விடத்தில் நீங்கள் சம்மதித்து—ஒவ்வா+தாகும் = சுருதி,யுத்தி, அனுபவங்கட்குச் சம்மதமாகாததாகக்கூறிய கூற்றானது எப்போது முண்மையாகாது.—எ-று.

௧௦. செ-ள், [இங்ஙனமாயின் காரணசத்தையினும் காரியசத்தை அன்னியமேயென்னும் துவிதீயபட்சத்தை விகற்பிக்கின்றார்.]

௧௧. செ-ள், [பிரதமவிகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] சத்தா+காது.—லட்சணபேதமின்மையினுபயசத்தைகளுமேகமாமேயன்றிப்பின்ன

லசத்தாமிது தானிலாமையினலசத்தேயாகுங்காரியத்னைத
யிசைத்தேதுளதாய்ச்செயமாட்டாதென்றுமலடிமகன்போல. (கக)

வே று.

காரியமொருகாலுண்டாமொன்றினலழிவதில்லை
காரியந்தனக்குற்பத்தியிலாமையாலில்லாவொன்றூங்
காரியந்தானென்றேடேநண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா
பாருமினென்றுவானோர்க்குரைத்தனன்பதுமமேலோன். (கஉ)

இன்னதோர்படியிருக்குமெனப்படாவில்லாமையேபோ
லன்னதேயாதலாலேயாவதுமிலதேயாகுஞ்
சொன்னவிவ்விலாமைதானிங்கசத்தெனத்தோற்றினலும்
பின்னையும்விசேடமொன்றுண்டென்னவேபேசுவீரேல். (கங)

மாகாது என்றுபொருள்—[துவிதீயபக்ஷத்தை யனுவதித்துத் தூஷிக்கிறார்.] காரணத்தோடு அசத்தாய்க்கொண்டு வேறாகிநிற்குமெனி லிது தானில்லாமையினல் அசத்தாம். இவ்வாறு அந்வயம்—காரியசத்தை சத்தாயின்மையினல் சசவிஷாணம்போல அசத்தாம் என்று பொருள். [இவ்விதம் காரியம் சத்தென்னும் பக்ஷத்தை நிராகரித்து அசத்தாகவே காரியம் காரணத்தினும் பிந்நமென்னும் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்.] அசத்தேயாகும் (என்று) காரியத்தை+போல—பூர்வம் அசத்திற்குச் சத்தாசம்பந்தம் வருவதே உற்பத்தியாமென்று பராபிமதமாதலால் அவ்விதவுற்பத்தியும் வந்தியாபுத்திரன்போல அசத்தானகாரியத்திற்குச் சம்பவிக்கமாட்டாது; ஆகையால் அசத்திற்குக் காரியத்வமேகூடாதென்று பொருள்.

கஉ. செ-ள், [பிரத்வம்சாபாவத்துக்குக் காரியத்வம் என் கூடாதென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] காரிய+வொன்றும்—[உற்பத்தி அசம்பவம் பிரதிபாதிக்கிறார்.] காரிய+மேலோன்—தோற்றமுடைத்தாய் நாசமின்றியிருப்பது பிரத்வம்சாபாவத்திற்கு லட்சணம் எனத் தெரிவிப்பார், 'ஒருகாலுண்டா மொன்றின லழிவதில்லை' என்றார். கர்த்திருகாரணதிகாரகசம்பந்தம் பொருந்தின கடாதிகட்கே ஜனிக்கிரியை காணப்படுதலின் பிரத்வம்சாபாவத்தில் சசவிஷாணம்போல நிர்த்தர்மகத்வங்கூறப்பட்டிருக்கையால் அவ்வித தர்மாசிரயத்வம் வருமாயின் பாவரூபத்வப்பிரசங்கம் வரும் ஆகையால் காரகசம்பந்த லட்சணமான தர்மங்களொன்றுஞ் சம்பவியாது; ஆகவே, அதையபேட்சித்து வரும் ஜனிக்கிரியையில்லை; அதனல் காரியத்துவமுமில்லை என்றுபொருள்.

கங. செ-ள், இன்ன+தேயாகும்—[காரியத்திற்கு அசத்துத்வமிருந்தாலும் அத்தியந்தம்அசத்தானவந்தியாபுத்திராதிகளினும்விசேஷமிருப்பதனல் காரியத்வமுண்டென்றுள்ள சங்கையையும் அனுவதித்து நிராகரிக்கின்றார்.]

இதற்குநீர்சொன்னவேறெதியைந்திடுசம்பந்தந்தா
னதற்கொருகாரகத்தாலென்னில்வேறமைவதில்லை
யொதுக்கமில்லாததொன்றேவிசேடமாயிருக்குமென்று
மதற்குவேறொன்றுமில்லையாதலாற்கூடாதென்றும். (கச)

காரணத்தோடுகூடல்வேறெனிலது தன்னாலுங்
காரணந்தானேயாகுமிதினின்றுங்கருதிச்சொன்ன
காரியம்பிறக்குமென்றவிதுகொண்டுவேறுசொல்லிற்
பாருளகுற்றமுன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை. (கரு)

கச. செ-ள், [விசேஷமானது காரகசம்பந்தமா? ஜனிக்கிரியாசிர யத்வமா? சத்தாசம்பந்தமா? என்னையென விகற்பித்துப் பிரதமபக்ஷத் தை நிராகரிக்கிறார்.] இதற்கு + கூடாதென்றும் — நிர்விசேஷமான அசத்திற்குக் காரகசம்பந்தஞ் சித்திக்குமாகில், வந்தியாபுத்திரனுக்கும் அச்சம்பந்தசம்பாவனையாற் காரியத்வப்பிரசக்திநேரிடும். அவசியமேதே னும் ஒருவிசேஷத்தோடுவிசேஷித்திடில் காரகசம்பந்தங் கூறத்தகும்; அவ்விசேஷமும் இச்சம்பந்தமேதானெனன்னில், தானே விசிஷ்டம், தானே விசேஷம் என்னும் ஆன்மாசிரயதோஷம் நேரிடும். சம்பந்தத் துக்கன்னியம் விசேஷமென்னில்? அதுவும், ஏதேனுமொன்றுடன் விசேஷிக்கப்படில் உளதாகும்; அவ்விசேஷமும் முற்கூறியசம்பந்தமா? அன்னியமாஎன்னில்? மூன்றும் விசேஷம்வரும்: இரண்டாவது அங்கீ கரியாவிடில் ஆன்மாசிரயதோஷம், மூன்றாவது அங்கீகரியாவிடில்அன் னியோன்னியாசிரயதோஷம்,நான்காவது அங்கீகரியாவிடில் அன்யோ ன்யாசிரயத்தோடு சக்கிரிகாப்திதோஷம்: ஒப்பினால் அனவஸ்தாதோஷ முண்டாம்; ஆதலால். அசத்தாகிய காரியத்திற்குக் காரகசம்பந்தலட் சணமாகிய விசேஷம் நிரூபிக்கத்தகாது என்றுபொருள்.

கரு. செ-ள், [பூர்வகவியில், 'அதற்கொரு காரகத்தாலென்னில் வேறமைவதில்லை' என்றுபக்கிரமித்ததும், இக்கவியில் 'காரணத்தோடு கூடல்வேறெனிலது தன்னாலுங்காரணந்தானேயாகும் என்றுபசம்மரி த்ததும் கவிநாயகரது அபிமதம்.] காரண+னேயாகும் — வேறு= விசேஷம்—காரணவியதிரிக்தமாய்க் காரியஞ்சித்தியாமையால் காரி யம் காரணத்திற் கபின்னமே என்று பொருள். [துவிதீயவிகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] இதினின்று+கொண்டு — வேறுசொல்லில்= அசத் தானகாரியத்திற்கு ஜனிக்கிரியாசிரயத்வலக்ஷணமே விசேஷமென்று கூறிடில்—முன்போலுளகுற்றம் - பார்=பாரில்—பரிகரிப்பாருமில்லை.

இரண்டுக்குமொன்றேசத்தையெனுமிதுவேறேயென்னிற்
றிரண்டிடுங்குற்றமெல்லாஞ்செறிதனிச்சயமெப்போதுந்
திரண்டகாரியமசத்தேயாதலாற்சதசத்தென்னி
லிரண்டிற்குமுளைத்தகுற்றமிசைந்திடுமியல்பினாலே. (கசு)

உண்மையிற்பேதமின்றியிருந்தேயும்பேதமென்னல்
வெண்மையேசெய்தரூபவியாபாரந்தோற்றங்கேடு

—ஜனிக்கிரியாசிரயத்வலக்ஷண விசேஷமும் ஒன்றினால் விசேஷிதமாயுள்ளதற்கே சொல்லத்தக்கது; இல்லாவிடில் நரவிஷாணத்திற்குமப்படிப்பட்ட விசேஷத்வப்பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், அந்தவிசேஷமும் ஜனிக்கிரியாசிரயத்வந்தானே? அல்லது அன்னியமா? இதுவேயென்றால் பூர்வம்போல ஆத்மாசிரயாதி தோஷமுண்டாம் என்றுபொருள்.

கசு. செ-ள், [முற்கூறிய தோஷம்வருவதால் சத்தாசம்பந்த லக்ஷணமே விசேஷமென்கிற மூன்றும் விகற்பமும் யுக்தமல்லவென்று சொல்லுகிறார்.] இரண்டு + நிச்சயம்—[பிரதிபாதித்துவந்த அசத்திற்குக் காரியத்வம் அசம்பவமென்பதை உபசம்மரிக்கின்றார்.] ஆதலாலெப்போதுந் திரண்டகாரியம் அசத்தே. சொல்லிவந்த ரீதியாக நரவிஷாணம்போல அசத்திற்கு விசேஷமென்கிற சம்பந்தம் நிரூபிக்கக் கூடாமையால் அசத்திற்குக் காரியத்வம் யுக்தமல்லவென்று பொருள். [காரியம் சதசதான்மகமென்கிற மூன்றும்விகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] சதசத்தென்னி + யல்பினாலே. ஆதலால், காரியம் அபின்னமே, பேதம் அசம்பவமே என முடித்துக்கொள்க.—பாவாபாவங்கட்கு ஏகத்வங் கூடாமையின், காரியம் பின்னபின்னமென்கிற பேதாபேதபக்ஷமும் பேதபக்ஷத்திற்குச் சொல்லியதோஷப் பிரசங்கத்தால் யுக்தமல்லவென்று பொருள். இங்ஙனம் மூலசுலோகத்திற் கூறியிருப்பினும் பேதபட்சத்தைப்பற்றி யுண்டாகிய விகற்பத்திரயங்களும் சித்தியாததனாலேயே காரியம் அபின்னமே, பேதம் அசம்பவமே என்னும் பொருள் கொள்ளக்கிடத்தலினாலும், பேதம் சித்தியாததனாலேயே பேதாபேதமென்னும் விகற்பத்திற்கு அவகாசமுக்கியமாயின்மையினாலும் கவிநாயகர்கூறுதொழித்தனர்.

கஎ. செ-ள், [காரியம் காரணத்திற்கு அனன்னியமாயின் பேதப்பிரதீதிக்குக் கதி என்னை? என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] உண்மை + மென்னல்—வெண்மையே=அறியாமையே [மேலும் இதையே விவரணம் பண்ணுகின்றார்.] செய்தரூபவியாபாரம்= காரியத்தை ஜநிப்

பண்வயினிவற்ருற்கொள்ளும்பயனுமருபம்வேறு
முண்மையிலெல்லாம்பொய்யாலுண்டாகுமனைத்துமன்றே. (கஎ)

வேறு.

எல்லாவிகாரங்களும்வாக்காலென்றுமுண்டென்றுரைப்பதுவுஞ்
சொல்லாமளவேயெவ்விடத்துந்தோன்றுமென்றதுண்மையதே
யல்லாவிகாரமறிவொழியவ்வனைத்தும்பொய்யேவிகாரத்துக்
கில்லாதாகுமுண்மைபிறிதில்லாதாகுமாதலினல். (கஅ)

பிக்கப்பட்ட நிமித்தகாரணத்தினது தொழில்,—தோற்றம் கேடு பண்வயின் இவற்ருற்கொள்ளும் நாமருபம் = காரியவுற்பத்தி, நாசம், செய்யிடம், இவைகளாற் பெறப்படும்பயன், நாமரூபவிசேஷங்கள்-எல்லாம் வேறுமனைத்து முண்மையிற் பொய்யாலுண்டாகும்.—எ-று.

கஅ. சே-ள், [இந்தப்பிரகாரம் காரியம், காரணமாத்திரம் என்று சாதித்த இவ்வர்த்தத்தில் சுருதியைக் கூறுகின்ருர்.] (ஆதலால்,) எல்லா விகாரங்களும் வாக்காலுண்டென் றுரைப்பதுவுமென்றுஞ் சொல்லாமளவே=முற்கூறிய பேதப்பிரதிபாசமானது பிராந்தியாதலாற் சர்வவுபாதிகளான விகாரங்களும் வாக்கினலேயே கேவலம் உண்டெனப்படுகின்றன: உண்மையாகவுண்டென்றில்லை ஆதலால் கடசராவமென்பன முதலியவை நாமதேயமாத்திரமே.—'என்றும்' என்ற பதத்தினல் பிரத்வம்சாவத்தையிற்போல ஸ்திதிகாலத்திலும் காரியங்கள் காரணமாத்திரமாகவே சேஷித்துள்ளன என்றறிக. [இந்தப்பிரகாரம் விகாரமானது நாமதேயமாத்திரமென்னவே அசத்வமென்ருயிற்று; ஆகவே, காரணபூதமான சத்பிரமத்தோடு அனன்யத்வம் எங்ஙனம்? சத்தசத்திற்குப் பரஸ்பர விரோதத்தினல் என்று சங்கித்துக் கூறுகின்ருர்.] எவ்விடத்துந் தோன்றுமென்ற (தால்) = எவ்விடத்திலும் பிராதீதிகம் என்னும் ரூபத்தினல்—(உய்த்துணரில்) உண்மையதேயல்லா விகாரமனைத்தும் பொய்யே—அறிவொழியவில்லாதாகும் விகாரத்துக் குண்மை=சேதனரூபப்பிரமத்தைவிட வேறில்லாத காரியத்திற்குச் சத்தியத்வம்—பிறிதில்லாதாகுமாதலினல்=வேருேராகாரமில்லாதுகாரணுகாரமே தனக்கு ஆகாரமாயுள்ள அவ்வேதுவினல்—எ-று. காரியங்கட்கு இரண்டு ரூபமுள்ளன; அவை வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயுள ஆகாரவிசேஷான்மகமான பிராதீதிகரூபம் ஒன்றும், காரியானுகதமாயுள்ள மிருதான்மகமான காரணரூபம் ஒன்றும் ஆம்; அவ்விரண்டில் பிராதீதிகரூபத்தினல் காரியவர்க்கங்கள் அசத்தியம், காரணமிருத்ரூபத்தினல் சத்தியம் என்றறிக. என்றதோடு ஆல் உருபு வருவிக்கப்பட்டது.

வேறு.

காரணமதனலன்றிக்காரியமுளவாய்த்தோன்றாக்
காரணமொழியவேறுகாரியமின்மையாலே
காரியமனைத்தினுக்குங்காரணமதுவேயுண்மை
யோர்தாவிரண்டும்வேறென்றியம்பிடலியல்பின்றாமால். (கக)

வேறு.

ஆமன்றெனநினைவீரலதன்பின்வழியறிவீர்
நாமுன்சொனமுதல்காரணமறியமுழுதறிவாஞ்
சேமம்படமிகவுந்தெளிவுறவீரிதுவேறே
தாமந்தருமலர்மேலுறைதலைவன்னுரைதருமால். (உ௦)
கூறும்பொருள்விரிவென்றிவையறியாமையின்முழுதும்
வேறும்மலவேறாடேனுய்நின்றதுமலதான்

கக. செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் காரியசம்பந்தியானகாரணரூபான் மகம் காரணத்திற் கன்னியமென்னில்? அத்வைதகாரண விரோதமா மென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] காரியங்காரணமொழிய வேறின் மையால் காரணமதனலன்றிக் காரியமுளவாய்த் தோன்றா. இவ்வாறு ஏதும் அன்வயம். காரியசம்பந்தியான காரணபின்னரூபம் யாது அது காரணமே: பேதமின்றென்று பொருள்.—[இங்ஙனங்கூறிய வர்த்தத் தில் மிருத்திகைமாத்திரஞ் சத்தியம் என்றதுமுதலிய காரணமாத்திர சத்தியத்வம் பிரதிபாதியாநின்ற சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] காரிய+ யுண்மை—[சுருதிகதமாகவே காரணபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.] ஏர்தா +பின்றாம்.

உ௦. செ-ள், [பிரதிபாதித்த வர்த்தத்தை நிச்சயமாகச் சொல்லு கிறார்.] ஆமன்றெ+னுரைதரும்—இந்தலோகத்தில் மிருதாதிகாரணங் கள் அறியப்படுமேல் அவைக்கனன்யமாகையால் அவைகளின் காரிய மான கடசராவாதிகளும் காரணாகாரமாகவே அறியப்படுகின்றன வாதலால் சர்வஜகத்காரண சத்ரூபப்பிரமஞானத்தால் அதன்காரிய மனைத்தும் காரணமாகவே அறியப்பட்டனவேயாமென்று இது கூறப் பட்டதென்றீ பொருள்.

உக. செ-ள், [காரியங்கள் காரணஞானத்தால் அறியப்படினும் காரணஜாதிய மறியப்படச் சக்கியமாகாததால் எங்ஙனம் ஏகவிஞ் ஞானத்தாற் சர்வவிஞ்ஞானமாம் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] பொருள் விரிவென்று கூறுமிவை=காரணவஸ்து அநேகமென்று

றேறும்படியுளகாரணமொன்றேயுளதெனலால்
வேறென்றிடுபேதம்மிலதாமெங்கணும்வினையாம். (உக)

அயலொன்றிடுபொருளும்மதன்பிரிவும்மறிவரிதா
மியல்பின்கணதறியும்பொழுதினைவதான்மிகவேறா
மயலொன்றினையறியிலதறிவதியாமைதன்னியல்பான்
முயலும்பலபேதம்மெனமுடியும்வினைமுழுதும். (உஉ)

பேதந்நெறியோரில்லிலதாகும்மதற்றேலே
பேதம்மொடபேதம்மதுபேசல்பிழையேயா
மேதம்மிலதாயெங்கணுமொன்றாயொழிவில்லா
தியாதொன்றதுமுதல்காரணமெனுமாமலர்மிசையோன். (உங)

மண்ணும்வனைவானும்வனைபவையும்பிறிதாயே
யெண்ணும்மனவறிவின்செயலிவனைப்பெறவிசையுங்

சொல்லாநின்றவை—முழுதுமறியாமையின்—தேறும்படியுள காரண மொன்றேயுளதெனலால் தான்வேறும் மலவேறேடுணுய்நின்றது மல—[கடத்தினும்படம் பின்னமென்று பேதமானதுபிரத்தியக்ஷமாய் அனுபவிக்கப்படுகிறதேயென்று சங்கித்துச்சொல்லுகிறார்.] வேறென் றிடுபேத மெங்கணுமிலதாம் வினையாம்—தருமியாதி நிரூபிக்கக்கூடா மையால் பேதம் மித்தை; அங்ஙன முண்டெனிற்றோஷம் என்று பொருள்.

உஉ. செ-ள், பின்னங்களாகக் கடபடங்கள் அனுபவிக்கப்படப் பேதம் எங்ஙன மில்லாததாகும் என்கிற சங்கைக்குச் சமாதானங் கூறு கின்றார்.] அயலொன்றி+முழுதும் — தருமிப்பிரதியோகிஞானத்தின நிரூபணந்தான் பேதாவபாசம். பேதமா யறியப்பட்டவைகட்கே தரு மிப்பிரதியோகித்வமென்று அன்யோன்யாதீன நிரூபணமாகையால் ஓரிடத்தும் பேதத்திற்கு ஆன்மபாவங் கூடாமையால் மித்தியாபூதமாக வே பேதம் பிரதீதியாகிறதென்று பொருள்.

உங. செ-ள், பேதந்நெறி+மிசையோன்—வேத்தியமாகப் பேத மின்மையால் அவ்விஷயம் பிரகாசிப்பினும் பாரமார்த்திகமாயில்லை. ஆதலால், காரணத்மபேதம் சித்தியாமையாலும், நித்தியம் சுவகதாதி பேதமின்மையாலும் காரணம் ஏகமேவாத்விதீயமென்று சித்தம்என்று பொருள்.

உச. செ-ள், [உலகத்தில் கடாதிகாரியங்களில் உபாதானம், நிமித்தம் என்னுமிரண்டும் வேறாகக் காணப்படுகிறது: அப்படி அத்

கண்ணென்றிடவருகாரணமொன்றேயமலமதா
லெண்ணும்மறிவுருவையிசையாநிற்பதெவ்விடமும். (உச)

வனைகின்றவனொருகாரணம்வரசேதனம்வேறு
நினையும்படியிலதாதலினிலையாயுளதறிவி
லனகாரணமறிவாயினும்வனைவானிகரன்று
நினைமண்ணொடுநிகரானவைதனையேகொடுசெயுமால். (உரு)

வேறு.

தோன்றலாலசித்துமாகித்தமத்தொடுகலந்துநின்றே
யான்றவமுனிகள்பண்ணுமனனத்தாலளப்பொணுதாய்ச்
சான்றதாயெங்குநின்றசங்கரனுடைத்தாயொன்று
மீன்றிடுமெரியவெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு. (உசு)

விதீயமான சத்வஸ்துவானது நிமித்தமாகில் நிருபாதானமாய்க் காரியம் உற்பத்தியாகமாட்டாது: அஃதுபாதானமாயின் அநிமித்தத்வப்பிரசங்கம் வருமென்று சங்கித்து அதற்கு உபயரூபமும் உண்டென்று கூறுகின்றார்.] மண்ணும் + விடமும் 'பலவாகப் பவிப்பேனென்று பார்த்தான்' என்ற சுருதியினற் பல்வாகப் பவித்தலின் உபாதானத்தன்மையும், பார்த்தமையின் நிமித்தத்தன்மையும் அத்துவிதவஸ்துவுக்குக் காணப்படுதலால் நிமித்தமும், உபாதானமும் அதுதானே என்றறிக.

உரு. செ-ள், மண்முதலானவை அசேதனமாதலால், தமக்கு அன்னியசேதன குலாலாதி யபேட்சித்தன: ஜகத்தின் உபாதானம் சுவயமே சேதனமாதலால் அன்யசேதனம் அபேக்ஷித்திலது; அப்படியே சேதனமாயினும் குலாலன்போலத் தனக்கன்யவசித்ரூப உபாதானுபேக்ஷையின்று என்றறிக.

உசு. செ-ள், [அவிக்கிரியமாய், அசங்கமாய், சித்ரூபமாகிய பிரமவஸ்துவிற்கு இவ்வித காரணத்வம் எப்படிக்கூடும்! மாயையாலென்னில்? அதனல் துவைதப்பிரசித்தி வருமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தோன்றலால் = பிரதீதிமாத்திரத்தால்—

காரணமேவிமாயைபடைத்தளித்தழிப்பதாகுங்
காரணஞ்சத்தாஞ்சித்தாயிருத்தலாலென்றுகொண்டே
பூரணமாகியுள்ளபொருளினைச்சுரர்கள்கேட்ப
வாரணமுரைத்தவாதியருளினனறியும்வண்ணம். (உஎ)

உண்மைசித்தினுக்கேயுள்ளதசித்தெனும்பழுதைப்பாம்பிங்
கெண்மையினிலாதவண்ணமிசையுமுங்கட்குமேற்கக்
கண்ணெனமுழுதுநின்றகாரணமொன்றேசத்தா
யெண்ணிடிலென்றுமுண்டாயிருப்பதென்றியம்பலுற்றான் (உஅ)

அறியாதாரசத்தாய்முன்புகாரணமுளதாய்த்தென்பர்
நெறியாலிவ்வசத்துண்டாக்குங்காரணமாகாதென்றும்
பிறிதாயகாரியங்களிதினின்றும்பிறக்குமென்னில்
வறிதாயமலடிமைந்தன்காரணமக்கட்கெல்லாம். (உகூ)

உஎ. செ-ள், காரண+தாகும். இவ்விதம் மாயாதாதான்மியும் சத்ரூபபிரமத்தில் அத்தியாசிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதன் சத்துவரஜ தமோகுணவுபாதிபேதத்தால் அவிக்கிரியமான அத்துவிதீயப் பிரமத்திற்குச் சிருஷ்டியாதி கூறப்பட்டது. மாயையானது அனிர்வசனீயமாதலால் சத்தசத்தாய் அன்னியமாயின்மையின் அந்தப் பிரமத்திற்குத் துவைதசித்தியுமில்லை யென்றறிக.—[இந்தப்பிரகாரம் அத்துவிதீயத்துவம் சாதித்துச் சத்ரூபத்வஞ் சாதிக்கிறார்.] காரணஞ்சத்தாஞ் சித்தாயிருத்தலால் —

உஅ. செ-ள், [இவ்விஷயத்தில் வியர்ப்தியைச் சொல்லுகிறார்] உண்மை சித்தினுக்கேயுள்ளது — ஜடப்பிரபஞ்சப் பிரதீதிக்குச் சாட்சியாய் எப்போது மிருத்தலால், அதின் அதிஷ்டானமான சித்ரூபப் பிரமத்திற்குச் சார்வகாலமும் சத்தியத்வம் யுக்தமேயென்று பொருள். [சித்ரூபத்திற்கும் அசத்தியத்வம் ஏன் கூடாதென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] இங்கசித்+ஏற்க—[பிரதிபாதித்த இந்தவர்த்தத்தில் சத்தாகவே இந்த ஜகத்து முன்னேயிருந்தது, ஏகமேவாத்விதீயம் என்னும் சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] கண்ணென+லுற்றான் — இன்னும் மூலசுலோகத்தில், இந்தச் சர்வஜகத்தும் பூர்வம் அசத்தாகவேயிருந்தது என்றுளது. சொல்லியரீதியாக ஜகத்காரணம் அத்விதீயமானசத்தே. ஆதலால் பரிதிருசியமானமாகிய நாமரூபான்மகமான சர்வகாரியஜகத்தும் சிருஷ்டிக்குமுன் சத்ரூபகாரணான்மகமாகவே யிருந்தது: நாமரூபமாக இருக்கவில்லையென்று பொருள்.

உகூ. செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் சத்காரணவாதத்தை ஸ்துதித்து அதையுறுதிப்படுத்துநிமித்தம் சூனியவாதியபிமதமான அசத்காரண

அசத்துத்தன்சத்தியாலேயாவுக்குமுதலாமென்னி
லசத்துக்குச்சத்திகூடாதர்மத்தாதலாலே
யசத்தலாவித்திலென்றும்அங்குராந்தோன்றுமாறு
லசத்தசத்தாகுஞ்சத்தேயாவையுமாவதென்றும். (௩0)

அசத்தின்கணுளதாஞ்சத்திசத்தாயோவசத்தாய்க்கொண்டோ
வசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோர்வாய்நின்றவர்றதென்னே
யசத்தினையுள்தாஞ்சத்தியாசரித்திடுவதென்னி
லசத்தாயமலடிமைந்தனியாவையுமாக்குமன்றே. (௩௧)

அசத்தின்றன்சத்திதானுமசத்தாலேநிற்பதென்னி
லிசைத்திடுங்காரியங்களியாவையுமியற்றுதென்று
மசத்தோர்பேட்மலடிமைந்தனுக்குவதிலாமையேபோ
லசத்தோடேசத்தேயென்னிலாயிடுமிரண்டின்குற்றம். (௩௨)

பக்ஷத்தைக்கூறி அதனை அஃதொன்றேயல்லவா என்றதுமுதல், எங்ஙனம்சத்தினின்று அசத்துண்டாகும் என்றதுவரைக்குமுள்ளவாக்கியத்தாற் கண்டிக்குஞ் சுருதியின் அபிப்பிராயத்தையுங் கூறுகின்றார்.] அறியாதார் = சுருதியபிப்பிராயமறியாத சூனியவாதிகள் — விநஷ்டமான பீஜத்தினின்றும் அங்குரகாரியோற்பத்தி காணப்படுதலிற் காரணங் கெடாமற் காரியமுண்டாகாது, அபாவமே பாவவிகாரகாரணமாதலால் ஜகத்காரணமும் அசத்ரூபமேதானென்பார்கள் அசத்வாதிகள். மிர்தமான தேவதத்தனுக்குப் புத்திரவுபர்தானசத்தியில்லாததுபோல நசித்தகாரணத்திற்குக் காரியஜனன சக்தியின்மையாலும், அங்குராதி காரியசமயத்திலும் பீஜமுதலிய காரணங்களின் இருப்புமுதலாம் விசேஷங்களாகிய காரணாவயவங்களுக்கு இடைவிடாத இருப்புக்காண்பதனாலும், அசத்துக்குக் காரணத்தன்மை பொருந்தாததுபற்றி அவ்வசத்காரணவாதிகள் பிராந்தர்களே என்பதாம்.

௩0. செ-ள், [ஜகன்மூலகாரணமானது அசத்தாயினும் தன் சத்திவசத்தாற் காரணத்வங் கூடலாமென்னும் சங்கையைத் தூஷிக்க வேண்டி அனுவதிக்கிறார்.] அசத் + முதலாம்—[அதைத் தூஷிக்கிறார்.] என்னிலசத் + தென்றும்.

௩௧. செ-ள், [அதனை மூன்றுவிதமாக விகற்பித்துக் கண்டனஞ் செய்கின்றார்.]

அசத்துத்தன் சத்தியாலுங்காரணமாகாதாளு
லசத்துமுன்புளதென்றேதற்கருத்தமுமில்லையேயா
மசத்தலாதாகுமொன்றேயனைத்திற்குமுதலதாகு
மசத்துளதாகுமென்றலறிந்திடும்வார்த்தையன்றே. (௩௩)

பூதத்தாலுளதாயுள்ளபுவனங்களுயிர்கண்முன்போன்
றேதத்தானரியசத்தாலுதித்ததென்றுணரும்வண்ணம்
வேதத்தான்முழுதுஞ்சொன்னவடிவினைவிளங்குமாற்று
லோதத்தான்றொடங்கலுற்றாயர்தருசுரர்கட்கெல்லாம். (௩௪)

வேறு.

எல்லாமுண்டாவதற்கு முன்னேதோன்றி யித்தனைக்குங் காரண மாஞ்சத்தையாகு, மில்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாயொன்றாயிருக்கு மிதுவெனலாகுமியல்பிற்றாகி, நில்லாதவுலகனைத்துமுன்புசெய்தநெறி யதனையுடைத்தாகிநிமலமாகிச், சொல்லாலுமளப்பரிதாமிதன்றனுண் மைசுருதிமுடிவதனாலுந்தொடரொணாதால். (௩௫)

வேறு.

காலமுங்கன்மத்தானும்பரிபாகமானவாறே
ஞாலமுண்டாகநல்லகுணத்தினைக்கலந்துநிற்கும்

---

௩௩. செ-ள், அசத்து + மில்லையேயாம்—[பிரதிபாதித்து வந்ததை நிச்சயம் பண்ணுகிறார்.] அனைத்திற்கும் அசத்தலாதாகுமொன்றே முதலதாகும் = சிருஷ்டிக்குமுன் இந்தச்சகமனைத்திற்கும் சத்தே காரணமாயிருந்தது.—அசத்துள + வார்த்தையன்றே.—

௩௪. செ-ள், [பூர்வ கற்பம்போல் உலகமெல்லாஞ் சத்தாகிய காரணத்தால் உதித்தன என்று கூறுகின்றார்.]

௩௫. செ-ள், [அசத்துக்காரணமாகாததனாற் சத்தே காரணமாகும், சிருஷ்டிக்குமுன் ஜகமனைத்தும் காரணசன்மாத்திரமாயிருந்த தென்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] முதல் = உற்பத்தி,—முடிவு = விநாசம்,—நெறி = சமஸ்காரம்—'நில்லாதவுலகனைத்துமுன்பு செய்த நெறியதனையுடைத்தாகி' எ-கு, அதீத கற்பத்திலொடுங்கிய பிரபஞ்சத்தாலுண்டாகிய வாசனையோடும், அவ்வநுபவஜனித சமஸ்காரத் தோடுங்கூடியது என்றுபொருள்.

௩௬. செ-ள், [அத்விதீயமாய், சத்ரூபமாய், ஏகவிதமான பிரமத்தினின்றும் அநேகவிதமான பிரபஞ்சோற்பத்தி எங்ஙனம்? உளதா

பாலதொன் றில்லாவிந்தச்சத்திமான்படைத்தற்காக
வேலவேயெல்லாமாவோமென் றுகொண்டிசைந்துபார்த்தான். (௩௬)

பார்த்தபின்முன்னுகாயம்வாயுவைப்படைத்துப்பின்பு
தீத்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்ட
பூத்தனையுளதாய்ச்செய்தகாரணமாகாவீசன்
வாய்த்தநுண்பூதமைந்தால்வகுத்தவாறியம்பக்கேண்மின். (௩௭)

தன்மாத்திரைகளைந்தினையுமோரொன் றிரண்டாய்ப்பகுத்தொன்றை
நன்னாலாக்கித்தன்பாதியொழிந்தநாலினுடன்கூட்டி
யின்னேயல்லாத்வைநான்கிலியல்பிற்கூட்டவாறுதி
பின்னே தூலபூதமெனப்பிறக்குமெனவேபெயர்த்துரைத்தான். (௩௮)

வேறு.

அறியாமைவடிவாயுள்ளபுவனங்களமைத்துப்பின்பு
பிறியாதகன்மந்தன்னின்வசத்தினுலுயிர்கட்கெல்லாஞ்
செறிவாயகாலபாகமானபினீசன்றானே
பிறிவாகுநான்குயோனிபிறந்திடும்வகையேசெய்யும். (௩௯)

ஈசனுமிறைவனுத்தவறிவினுலெங்குமாகிப்
பேசிடுநாமரூபமுன்புபோலுண்டாய்ப்பேணு
மாசிலாச்சகத்துத்தானேயுளதுபோலசைந்திட்டாலு
மீசனையொழியவேறுநிற்பதொன் றில்லையென் றும். (௪௦)

மென் று சங்கித்துச்சொல்லுகிறார்.] நல்லகுணத்தினை = சத்துவவிருத்தியை—ஏலவே = முன்னே—'எல்லாமாவோம்' என்றதால், உபாதானந்தரவபேக்ஷ இன்றெனக்கொள்க.

௩௭. செ-ள், [சந்தோகசாகையில் தேயுமுதலியவற்றிற்கே உற்பத்தி கூறப்பட்டது, ஆகாயத்திற்கும், வாயுவிற்கும் உற்பத்தி கூறவில்லையாயினும் தைத்திரியத்தில் அவைகளுக்கும் உற்பத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றமையின், குணோபசம்ஹார (பூர்வஞ்சொல்லியிருக்கிறதைக் குறைந்தவிடத்திலெடுத்துக் கூட்டிச்சொல்லும்) நியாயத்தால் இவ்விடத்து அதனையுஞ் சேர்த்துச் சிருஷ்டியை நிரூபிக்கின்றார்.]

௩௯. செ-ள், [பஞ்சீகரணத்தின் பின்பு செய்யுஞ் சிருஷ்டியைக் கூறுகின்றார்.]

௪௦, செ-ள், ஈசனு+லசைந்திட்டாலும் = சச்சித்ரூபமான அந்தக்காரணவஸ்துவானது ஜலதரங்கபுற்புதாதிகளிற் சூரியப்பிரதிபிம்பம்போலப் பிரமேந்திர ஸ்தம்பபரியந்த சர்வோபாதிகளிலும் சேதனரூபமாகப்பிரவேசித்துச் சொல்லாநின்ற நாமரூபங்களைப் பூர்வகற்பம்போல உண்டாகச்செய்தது. இந்தச்சகலமான ஜகத்தும் வியவகாரபூமியிற் சத்தியம்போல விளங்கினுலும்—ஈச+தொன்றில்லையென் றும்—

அனலினிற்சிவந்தமேனியான தவ்வொளியேயாகு
மனல்வயின்வெண்மையப்பாங்கருமைபூமியின்றன்கூறு
மெனவிவைமூன்றுமன்றியீண்டனலென்பதில்லை
யனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை. (சக)

ஆதித்தனிரத்தவன்னமான தவ்வொளியதாகு
மாதித்தனிடத்துவெண்மையம்பினதாகுநின்று
பேதித்தகறுப்புப்பூமியுடையதிம்மூன்றுமன்றி
யாதித்தனென்றுவேறிங்கில்லையென்றறிமினென்றும். (சஉ)

அறிவொடுவிவேகமில்லாதாதலாலவர்களாலே
பிறிதாவிரவியென்றுபேசிடப்பட்டதென்று
மறிகனல்பிருதுவிநீரானவிம்மூன்றுமன்றிப்
பிறிதுசந்திரனைமின்னைப்பேசிடல்பிழையேயன்றே. (சங)

சக. சே-ன், [மண்முதலிய திருஷ்டாந்தங்களால் பூர்வம் காரியப் பிரபஞ்சங்காரணனன்யமென்று கூறியதை மீண்டும் திடஞ்செய்தற்காகத் திரிவிருத்கிருதத்தால் பூதகாரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு அதிரிவிருத்கிருத காரணபூததேயு, அப்பு, அன்னமாத்திரத்வம் அக்கினி, ஆதித்யாதி உதாகரணங்களால் சுருதியில் தெரிசிப்பிக்கப்படுகிறது. இப்பஞ்சீகிருத காரிய சர்வஜகத்தும் பரமார்த்தம்போலத்தோற்றினும் காரணசூட்சுமபூதவியதிரேகமாகவில்லை; அஃதெப்படியென்றாற் சொல்லுகிறார்.] அனலி+யாகும். திரிவிருத்கிருத பூதகாரியங்களான அக்கினியில் லோகித சுக்கிலகிருஷ்ணம் என்னும் மூன்றுவர்ணங்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றில், லோகிதவர்ணமானது அதிரிவிருத்கிருதமாய்; சூட்சுமமாயுள்ள தேஜஸின் உருவமாகும்.—அனல்+கூறும் — ஏனையவற்றிற்கும் இங்ஙனமே அருத்தங்கொள்க. [இந்த வர்ணங்களுக்கு அன்னியநியத்வமே சுபாவமாயினும் அக்கினியென்னும் தருமி என் சித்திக்கமாட்டானெனின்ற் சொல்லுகிறார்.] எனவி+லென்பதில்லை —[தாகபாகாதி சமர்த்தமாக வனுபவிக்கப்படுகிற அக்கினிபதார்த்தமானது ரூபத்திரயபின்னமாக வில்லையென்று எங்ஙனம்? நிஷேதிக்கக் கூடுமெனின்ற் சொல்லுகிறார்.]

சஉ. சங. சே-ன், [ஆதித்தன், சந்திரன், மின்னல்கள் அம்மூன்று வர்ணங்களைக்காட்டிலும் வேறுகாணுததனற்சூட்சுமபூதத்தைத் தவிர இல்லை என்று கூறுகின்றார்.] காரியமனைத்தும் காரணத்திற்கு வேறென்றல் பிராந்தி என்றறிக.

வேறு.

பூதம்புவனஞ்சுவர்வேறுகுடம்போலும்பொருளாயுளவாதலெலாம்
பேதம்பிரமமொழியவிலையாற்பேர்வின்றிடநின்றதுதானதுவே
யோதுஞ்சனனம்பலவாதனையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே
பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமயலாயிடுமெங்கணுமே. (சச)

ஊனிந்திரியாதிகளானவெலாமோருங்கணினுனெனலாகியிடா
வானம்முதலாகியபூதமதால்வரவின்படியேவளர்வும்முள்தா
லானம்மணினுலமையுஞ்சுவர்தாமாகும்மணுநீர்கொடளித்திடல்போ
லூனுங்காணங்களுமுண்பவையாலுளதாய்வளரும்மெனவேயுணர்மின்.

ஊனுதிகளாயதிரட்சியிலேயொழியாவணநானெனதென்றுகொடே
நானேநுகர்வேனெவையென்றுணருநானுவறிவானவைவிட்டிவையிற்
றுனேமுதல்கண்டிவையித்தனையிற்சலியாவறிவாகியதன்மையிலே
நானேயதுவென்றிடுநல்லறிவோர்நாடார்பிறிதென்பதுநாடொறுமே. ()

சச. சே-ள், பூதம்+தானதுவே—[பிரமமான்து பரமார்த்தமாயில் தத்வமஸி என்று பிரமாத்மகமாக ஜீவனும்உபதேசிக்கப்படுகிறுன்; அந்த ஏகவிஷயமான அகம்பிரத்தியயமானது பூதகாரியமான அசத்தியதேகாதிகளில் நான் மனுஷியனென்று எப்படி? உண்டாகலாம் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறூர்.] ஓதுஞ்+மெங்கணுமே.

சரு. சே-ள், ['புஜித்த அன்னமானது' என்றுதொடங்கி, 'தயிரினின்றும் சோமயாஜியே' என்று முடிந்த சுருதியினுல் மனம், வாக்கு, பிராணன், மாம்சம், இரத்தம், மச்சை இவைமுதலாகிய சரீரமானது ஜடமான பூதத்திரயங்களின் காரியமாதலாற் சடமாகும்; அதுசைதன்ய கோசரமாகிய அகம்பிரத்தியயத்துக்கு விஷயமாகாதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதனைச் சங்கிரகமாகக் கூறுகின்றூர்.]

சசு. சே-ள், [பிரதிபாதித்த சுருதியின் பலிதார்த்தத்தைக் கூறுகின்றூர்.] ஊனுதி+நாடொறுமே — யாதொருகாரணத்தால் தேகேந்திரியாதிகள் தேயு, அப்பு, அன்னங்களாகிய பூதகாரியமாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாயும், அனுத்மப்பொருள்களாயும் இருக்கின்றன ஆதலால் அவற்றில் நான் என்னும் புத்தியை நீக்கிக் கூடஸ்தனுகிய சிதான்மாவில் அகம்புத்தியைச் செய்யத்தக்கது என்று பொருள்.

வேறு.

கடையப்படுதயிரிற்றிரணெய்போன்மனமுதலா
மிடையிற்செயுமியல்வேறிலையுளபூதமதிடையே
யடையத்திரளுருவிற்செலுமதிவிட்டறிவுருவா
மடையப்பிறிதிலமெய்ப்பொருளதுதானெனுமறிவீர். (சஎ)

வேறு.

அன்னத்தானிறைவிலானுக்கறிவுதோன்றாமையாலு
முன்னகாரியமேபுத்தியாதனிச்சயமதாலு
மன்னத்தாலுண்டாமந்தப்புந்தியைத்தவிர்ந்துநாளு
முன்னுவானெங்குங்காணுமறிவுநானென்றெப்போதும். (சஅ)

வேறு.

தேகேந்திரியாதிகளாகுந்திரட்சியினைநானெனதென்றே
போகாநின்றபுத்தியினைவிட்டுத்தானுயிருந்துளதா

சஎ. சே-ள், தேஜோபன்ன விலக்ஷணங்களாகக் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிகட்கு அவற்றின் காரியத்வம் எங்ஙனங்கூடும் எனச் சங்கித்துத் ததிவிலக்ஷணமான கிருதத்துக்குத் ததிகாரியத்வம்போற் கூடுமென்று திருஷ்டாந்தத்தோடுதெரிசிப்பித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] பூதமதிடையே=தேஜோபன்னங்களினின்றும்—மன முதலாம்=ஜாடராக்கினி ஜனிதமாயுள்ள பாகவிசேஷத்தால் தேகேந்திரியப்பிராண மனோரூப பரிணாமவிசேஷங்களாம்.—இடையிற்செயு மியல்வேறில்லை — [ததிகிருத திருஷ்டாந்தத்தால் தேகாதிகளுக்குப் பௌதிகத்வஞ் சித்தமானதால் முற்கூறிய தேகாதிகட்கு விலக்ஷணத்ம நிஷ்டை நிரபவாதகத்வசித்தமென்று கூறுகின்றார்.] அடையத் + தா னெனுமறிவீர்.—

சஅ. சே-ள், [வாக்குப்பிராணன்களாகிய காரியங்கட்குப் பௌதிகத்வம் பலிக்கட்டும்: மனம் நித்தியமென்று வைசேஷிகர்கள் கூறுவதனால் அஃதெங்ஙனம்? பௌதிகமாகும் என்று சங்கித்த புத்திரனுக்குச் "சோடசகலை" என்றதுமுதல், "மனமன்னமயம்" என்றது ஈறாகிய சுருதிவாக்கியங்களின்படி சோடசதினபரியந்தம் அனசனத்தால்மனஞ் சுருங்கி அதனால் அப்பியாசித்த வேதங்கள் விளங்காமல் பின்பு அசனத்தால் அதன்விருத்தியுண்டாய் அவை விளங்கியதால் மனம் அன்னமயம் என்றுபதேசித்த பிதாவின் தாற்பரியத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கிறார்,] புத்தி=மனம்—

யாகாதெல்லாமாகியிடுமெறிவாஞ்சித்திலியாதொருகா
லேகாவொன்றுயடங்கியிடுமவன்றனியல்லையியம்பிடுவாம். (௫௯)

வேறு.

இப்போதுசுகதுக்கங்களாதியாய்ச்சொல்லப்பட்டிங்
கெய்ப்பாயவிகாரமெல்லாமறியாதுதன்னைத்தானே
மெய்ப்பாடாயறியாநின்றோன்விளங்கவவ்விடத்தேகாணுந்
தப்பாதுதானுய்நின்றசுகத்தினைத்தடையொன்றின்றி. (௬௦)

ஆதலாலறிவுள்ளோர்களழிந்திடுமுடலேயாதி
சேர்தருபுத்திதன்னைச்செலவிட்டுத்தெளியும்வண்ணந்
தீதிலாதெவையுங்காணுந்திகழ்தருசித்தின்கண்ணே
யேதிலாமதியைநாடினென்றிடுமின்களிசைத்தெப்போதும். (௬௧)

அவதாரிகை.

[இவ்வாறு அத்துவிதீயப்பிரமம் ஒன்றேயுள்ளதென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்து தேஜோபன்னமென்னும் பூதங்களும் அவைகளினின்றும் உற்பன்னமாகிய பௌதிகமான போக்கியவஸ்துவும், போகாயதனமான சரீரங்களும், போகோபகரணங்களாகிய இந்திரியங்களும் காரியங்களாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாகிப் பிரதியோகிபேதமல்லாததனுல் அத்துவைதப்பிரதிஜ்ஞாபங்கமில்லை என்று அத்தியாயத்தின் பூர்வபாகம் உரைசெய்யப்பட்டது; அங்ஙனமாயினும் புஜிக்கின்ற ஆன்மாக்கள் நித்தியர்களாதலால் அந்தப் பிரதியோகிபேதத்தால் அத்துவைதப் பிரதிஜ்ஞாபங்கம் வருமென்ற சங்கையை நிராகரிப்பதற்கு உத்தரபாகமானது "உத்தாலகோஹாருணி" என்றதுமுதலான சுருதிகளாற் போக்கியவஸ்துப்போற் புசிக்கின்ற ஆன்மா கற்பிதனன்று பரமார்த்தனேதான் ஆயினும் அந்தப் பிரதியோகி பேதத்தால் அத்துவைதப் பிரதிஜ்ஞாபங்கம் நேரிடாது: அவன் பிரமசொரூபமானதுபற்றிப் பேதமில்லாததனுல் என்று கூறப்பட்டது; அஃதெங்ஙனமெனின் "இவ்வணுசூட்சுமன், இவன்மயமே இவ்வனைத்தும், அஃது சத்தியம், அவனே ஆன்மா, அது நீயாகின்றாய் சுவேதகேது" என்பனவாம்; அவற்றின் பொருளைத் தெளியக்கூறி வற்புறுத்துகின்றார்.]

காண்பவன்றனேயாருங்காண்பவையென்றயாவுங்
காண்பவன்றன்னில்வேறென்றின்மையிற்றனையேகாணும்
பூண்பதொன்றின்றிநின்றபூரணமதுநீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருளிதுமற்றென்றில்லை. (௬௨)

வேறு.

நீயென்கின்றவார்த்தைக்குப்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றுநாடுவது
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே. (ரு௩)

வேறு.

சொல்லியவிரண்டிஞனுஞ்சுட்டிடப்பட்டுமேலா
யெல்லையில்பொருள்களான தியாவுக்குமுன்னேதோன்றி
நல்லதோரறிவாயுள்ள தியாதொன்றதென்னும்வார்த்தைக்
கெல்லையாம்பொருளுந்தானேயெனுமிடம்பார்க்கவேண்டா. (ருச)

ரு௩. செ-ள், [துவம்சப்தம் பராக்கர்த்தவாசகமாயும், அகம்சப்தம் பிரத்யக்கர்த்தவாசகமாயும் பரஸ்பரம் ஹ்ருசுவ, தீர்க்கசப்தங்கள் போல விருத்தார்த்தங்கள். "அகம்பிரமாஸ்மி" என்று பிரத்தியக்கான் மாவிற்குப் பிரமத்வம் மற்றொரு சுருதியிற் கூறியிருக்க ஈண்டு "தத்துவமசி" என்று பராக்வஸ்துவிற்குப் பிரமத்வம் எங்ஙனம்? கூறக்கூடும் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தேவதத்த னொருவனே புத்திரனுக்கு பிதா எ-ம், பிதாவினுக்கு புத்திரன் எ-ம் சொல்லப்படுகிறான். தகப்பன், புத்திரன் என்றசப்தங்களாற் சொல்லப்படும் தேவதத்தனது சொரூபம் பேதமாகாது புத்திராதி வியவகாரபேதமானது வக்திருபேதநிபந்தனமேயன்றி வக்தவ்யபேதநிபந்தனமில்லாததுபோல ஜீவனுக்குப் பிரமதாதான்மியந்தானுகவனுபவிக்கும் அவஸ்தையில் அகம்பிரமாஸ்மி எனப்பட்டது. அந்த ஜீவபரவைக்கியமே அன்னியன்பொருட்டுப் போதிப்பதாகித் தத்துவமஸி என்னப்பட்டது. ஆகையால் வாக்கியத்துவயங்கட்குச் சமானார்த்தத்தால் விரோதமில்லை என்று பொருள்.

ருச செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் தத்துவமஸி, அகம்பிரமாஸ்மி என்பவை பரஸ்பரம் விரோதமுடைத்தாகாதேனும் த்வம், அகம்சப்தங்களினால் அஞ்ஞனாய், சம்சாரியாயுள்ள ஜீவன்பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான்: பிரமபதத்தால் அசம்சாரியாய், சர்வஞ்ஞனாயுள்ள ஈசுவரன் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான் அந்தஜீவனுக்கு ஈசுவரனோடு எங்ஙன்? தாதான்மியங்கூடும் என்னுஞ் சங்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.] எல்லையாம்பொருள்= முடிவான லக்ஷியார்த்தம்—விசேஷார்த்தம்; = சத்தியஞானநந்தான் மகமென்று பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அகண்டமாயும், அத்துவிதீயமாயும், ஏகமாயும், ஆதியந்தமில்லாததாயும் உள்ளதே பரமார்த்த சொரூபமா

வேறு.

உடம்பாதிகளில்வேறாகிநீநானென்னுமுறையாலே
திடம்பாடாகச்சொலுமிந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளினையே

கும்: முக்குணங்களுடைய அநாதிபிரகிருதிதத்வம் தத்துவஞானத்தால் நீங்குவதனால் அந்தமுள்ளதாய், மித்தையாய், கற்பிதமாதலால் வஸ்துத்வமில்லாததாகும்; அஃதிரண்டு பிரிவுடையதாகும்; அவற்றுள், இராஜ தமகுணங்களில்லாத சுத்தசத்துவமாத்திரவோர்பாகம் மாயை எ—ம், அவ்விருகுணங்களால் அபிமானிக்கப்பட்ட மலினசத்துவமற்றோர் பாகம் அவித்தை எ-ம் கூறப்படும்; அவற்றுள், மாயாசத்துவாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த பரமான்மா அம்மாயையைத் தன்வசஞ்செய்த சர்வஞ்ஞ, சர்வேசன் எ - ம், அவித்தியாமலினசத்துவாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த அவ்வீசனே அவ்வவித்தையால் வசீகரிக்கப்பட்டு அசுவதந்திரன், போக்தா, சம்சாரியான ஜீவன் எ-ம் சொல்லப்படுவான். அந்தப்பரமான்மாவே தமப்பிர்தானப் பிரகிருதி உபாதிகளாய்ப் பூதபௌதிகப்பிரபஞ்சவிலக்கணமுடைய போக்கியரூபமாக விருக்கின்றான். தமப்பிரதானப் பிரகிருதி உபாதிகளனதுபற்றி ஜகத்திற்கு உபாதானமாகவும், விசுத்தசத்துவப்பிரகிருதி யுபாதியால் நிமித்தகாரணமாகவும் அபின்னநிமித்தோபாதானமாதலால், சுருதியிற் சன்மாத்திரமாகவே இச்சகம் சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்ததென்றதில் 'அது பார்த்தது' என்ற வாக்கியத்தால், நிமித்தத்தன்மையும், 'பலவாகப்பவிப்போம்' என்றதால், காரியரூபமாக விவர்த்திப்பதுபற்றி உபாதானத்தன்மையும் பிரசித்தம்; அஃதிங்குப் பிரகிருதமாதலால், 'அது நீயாகின்றாய்' என்றவாக்கியத்தில் பிரகிருதத்தை ஆலோசியாநின்ற அஃதென்னுஞ் சத்தத்தால் ஈசுவரன் கூறப்படுகின்றனன். அவித்தியோபாதியுடைய சகல ஜீவர்களும் முன்னிலையான சுவேதகேதுவைநிமித்தீகரித்து உத்தாலகனென்னும் பிதாவினால் நீயென்னும் சத்தத்தாற் கூறப்படுகின்றார்கள்: அது நீ என்ற சத்தங்களின் வாச்சியப்பொருள்களாகிய மாயா, அவித்தியோபாதிகளுடைய சைதன்யங்களுக்கு மிகவும் ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமுண்டாதல் பற்றித் தாதான்மியவிரோதமாதலால் அது நீயென்ற சத்தங்களால் மாயை, அவித்தை, அவைகளின் விபாகங்களைநீக்கி இரண்டிடத்தும் இடைவிடாமல் ஏகமாயிருக்கின்ற சைதன்யத்தைமாத்திரம் இலக்ஷிப்பிக்கப்படுகின்றது; ஆதலால் பரஸ்பரவிரோதங்களாயுள்ள வாச்சியார்த்தங்களைப்பற்றி விசாரம் வேண்டாம் என்பது.

ருரு. செ-ள், [சிதம்சத்தில் தாதான்மியவிரோதமில்லாவிடினும் த்வம், அகம்சப்தவாச்சியத்திற்குத் தத்பதவாச்சியார்த்தத்தோடு தாதான்

யடங்காததுவென்றிடும்வார்த்தையிதினின்றுண்டாய்த்தெனச்சுருதி
தொடர்ந்தேதத்தொமசியென்றேறசொல்லுகின்றதெனவுரைத்தான். ()

வேறு.

தற்பதப்பொருளாயுள்ளவறிவோடேகூடிதற்கு
நிற்பதொன்றிலையாய்ச்சொல்லப்பட்டகாயாதிவிட்டு
மெய்ப்படத்துரியத்தோடேயுடனுகிவேறிலாத
சிற்பொருடனையேதத்தொமசியெனச்செப்புமன்றே. (ருசு)

வேறு.

அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதிலு நீயென்றுரைசெய்பொருளாமிதிலு, மதிபண்ணிடவேறதுவாகியிடு மறிவாதிகள்காரணமன்றியிலே, யெதுமொன்றுமிலாதவையாவையுமா மிவையென்றிடுகேவல சித்தினையே, யதுநீயெனும்வாய்மொழியாமதனு லறியும்படிசொன்ன திவ்வாரணமே. (ருஎ)

வேறு.

தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டிக்கும்பொருளதாகிச்
சித்துமெய்யாகிநின்றதிகழ்பரமொன்ருந்தன்மை
தற்பரந்தன்னிலேசித்திக்குமென்பதேயிங்
கப்படிவாக்கியத்தினருத்தமேயாகுமன்றே. (ருஅ)

மிய விரோதமுளதென்னில்? அது சத்தியமாயினும் இந்த ஸ்தலத்தில் அவ்விதவாச்சியார்த்தங்கட்கு ஏகத்வஞ்சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்.] உடம்பா+வுரைத்தான்—சம்சாரித்வத்திற்குச் சர்வஞ்ஞான் மகத்வம் சுருதிகூறவில்லை என்றுபொருள்.

ருசு. செ-ள், [துவம் சப்தத்தாற் சம்சாரித்வமுதலியவை கூருத தற்குக் காரணங்கூறுகின்றார்.] தற்பத+மசியெனச்செப்பும்—சமான மாகக் கூறப்பட்ட பதாந்தரங்கட்குச் சமானுதிகரணத்தில் விரோதமே கூருததற்குக்காரணம் என்றுபொருள்.

ருஎ. செ-ள், [த்வம், அகம்சப்தார்த்தத்திற் கூறப்பட்ட பொருளைத் தத் என்னும் சப்தார்த்தத்திலும் இயையக் கூறுகின்றார்.]

ருஅ. செ-ள், [இங்ஙனம் தத்துவம் பதார்த்தங்களினது விருத்தாம்சங்களைப் பரிகரிக்குங்கால் வாக்கியார்த்தம் சம்பவிப்பதைத்தெரிசிப்பிக்கிறார்.] சொல்லப்பட்ட ரீதியால் தத்துவம் சப்தங்களால் சகல வுபாதிகளுமற்ற சின்மாத்திரமான யாதொரு லக்ஷணமுண்டோ அதுவே பரமாத்மா: விஞ்ஞானமானந்தம் பிரமம் என்னும் சுருதியால் அந்தப்பரமாத்மாவிற்குத் திரிவித பரிச்சேதராகித்தியத்தால் யாதொரு சுபாவீக ஏகத்துவமாகிற அபேதமானதுண்டோ அது இதில் தத்வமஸி மகாவாக்கியத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதேயன்றி ஜீவப்பிரமங்கட்குள்ளே ஒன்றொடு மற்றொன்றிற்குப் பூர்வசித்தமாயிருக்கிற ஏகத்வம் போதிக்கப்படவில்லை என்றுபொருள்.

இப்படியன்றிவேறுயிருந்துளபொருடானியாதொன்
றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகுமொன்று
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானமுளதாகாவாக்கியத்தாற்
செப்பிடும்வார்த்தைதன்னினறிவின்மைசிதைத்தல்செய்யும். ()

வேறு.

அறியாமையினையழிவித்துக்கொண்டேயிந்தவாக்கியந்தான்
பிறியாதொன்றுமறிவினையுண்டாக்காதென்றுபேசுங்காற்
செறிவாயுண்மையுருவாகுஞ்சித்திஞெளியைத்தவிர்த்துண்டா
மறியாமையதொன்றெனவில்லையாகுமுண்மையறியுங்கால். (கூ0)

ருகூ. சே-ள், [பரமான்மாவினும் பின்னனுயும், சம்சாரியாயுமிருக்கிற ஜீவனுக்கு ரசசம்பந்தவசத்தாற் செம்பிற்குச் சுவர்ணத்தன்மை வருவதுபோல ஈசுவராநுக்கிரகவசத்தால் தாதான்மியஞ் சம்பவிக்கிறதனுல் அப்படிப்பட்ட அந்தப் பரதத்வம் என் வாக்கியத்திற்கு இல்லை என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றுர்.] இப்படி + மன்றாகும். சுபாவமான ஏகத்வலட்சணத்தினுல் வேறுபிரகாரத்தால் ஜீவப்பிரமங்களுக்குச் சம்சர்க்கரூபமாயாவது, விசிஷ்டைக்கியரூபமாயாவது வாக்கியார்த்தம் சம்பவியாது: உள்ளபடி பின்னங்களாயிருக்கிற அந்த ஜீவப்பிரமங்களுடைய அன்யோன்யாபாவத்திற்கு ஆதியந்தமில்லாதிருத்தலால் அந்த அர்த்தம் யுக்தமாகாதென்று பொருள். [சொப்பிரகாசபிரமத்தினுடையசொரூபபூதமான ஏகத்வமும் அவ்விதமென்று வாக்கியத்தாற் போதிக்கப்படுமாகில் அதற்குச் சொப்பிரகாசத்வபங்கம் வருமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறுர்.] ஒன்று + முளதாகா — [வாக்கியமானது ஏகத்வவிஷயமான ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுதென்றால் அப்போதத்ற்கு நிஷ்பிரயோஜனத்வமுண்டாமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறுர்.] வாக்கியத்தாற் + செய்யும் — வாக்கியமானதுதன்னுலுண்டான வித்தையினுலேயே சொல்லப்பட்ட பிரமான்மைக்கிய விஷயமான மனோவிருத்தியால் அந்த அஞ்ஞானத்தைப் பாதிக்கின்றது; ஆதலால் வாக்கியத்திற்கு நிஷ்பிரயோஜனத்வம் இல்லையென்று பொருள்.

கூ0. சே-ள். [ஏகத்வஞானத்தில் வாக்கியவியாபாரமில்லையென்றால் பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாததால் அதற்கு நரவிஷாணம் போல அசத்தியத்வமாகும் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறுர்]

நோக்குமிடத்துவாக்கியத்தானுண்ணிதாயபரத்தொளியை
நீக்கிநிற்குமறியாமையென்பதில்லையாதலினா
லாக்கமில்லாவறிவின்மையழிப்பதென்றுங்கூடாது (௬௧)
தாக்கதின்றியொன்றாதறன்னாற்கூடுந்தன்மையதே.

பிரமாணங்களாயவைதான்பேதமில்லாதொருபொருளைத்
திரமாயிதுவென்றிடமாட்டாசெல்லாதாமங்காதலினா
லுரைமாத்திரமாயாவையினுமுளவஞ்ஞானமதுதானும் (௬௨)
பரமாமொளியேயாகியிடும்பார்க்கிலுண்மைப்பரிசிதுவே.

வேறு.

அறியாமையென்றவேறாமதுதானுமறிவினுண்மை
பிறியாதுநுண்மைகாணுமளவினிலுளதுசத்தே
யறியாமைசத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்மேலா (௬௩)
மறிவானதோன்றானுமறிவினதொளியேயாமால்.

தோன்றுகூட்டரவினாலேதோன்றிடும்பொருள்கட்கெல்லா
மூன்றிடுமுண்மையுண்டேலதுவுள்ளபரமேயாகுந்
தோன்றுவதுளதுபாராதொழிதல்வேறுண்மையென்னிற் (௬௪)
றோன்றியவுருவுமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமேயன்றே.

உருவமாயொளிர்வதுள்ளபிரமமேவேறொன்றில்லை
யுருவமாயுண்மையின்மையாதலில்வேறினுக்கு
முருவமுண்டென்றுசொல்லப்பார்த்திடில்வேறொன்றாய (௬௫)
வுருவத்தாற்றோன்றுரூபமுண்மையிற்பரமேயாகும்.

அன்னியத்தினுக்குச்சொன்னவுருவுவேறுருவினாலா
மென்னிலப்பரந்தானன்றாமெனுமுருவந்தான்றானே
யுன்னியபரத்தினோடுபின்னமோவபின்னமாயோ (௬௬)
சொன்னவவ்விரண்டுங்கூடியுள்ளதோசொல்லுமென்றான்.

பின்னமென்றுணாக்கிலந்தவுருவுவேறாகையாலே
சொன்னவவ்வுருவேயாகுந்தற்பதஞ்சொல்லுங்காலை
பின்னமன்றென்னிற்றானேயாயிடும்பின்னாபின்ன (௬௭)
மென்னின்முன்சொன்னகுற்றமிரண்டும்வந்திசையுமென்க.

பாராதபடியினாலேபரத்தினில்வேறதாக
நேராயொன்றாகித்தோன்றுநெறிசொலவார்த்தையையா
மேராழியார்பயனுமில்லஞ்ஞானமுமெக்காலத்தும் (௬௮)
போதுவிளங்குகின்றபிரமமேபிறிதொன்றில்லை.

எல்லாமஞ்ஞானத்தாலேதோன்றிடுமென்றருளு
மில்லாதோவெனில்வேறுவறிவின்மையிலாமையாலே
யில்லாதஞ்ஞானஞ்ஞானகாரியமிரண்டுமூன
மில்லாதபிரமந்தானேயெனுமிதென்னறிவேயென்றான். (௬௯)

இப்படியெல்லாமாகியிருந்ததேபரமேயென்ன
மெய்ப்படியேயாயுள்ளசுருதிதான்விளங்கச்சொன்ன
வப்பொருடற்பாவத்தாலாவதேயென்றுகொண்டு
செப்பிடுஞ்சுரர்கட்கெல்லாந்திகழொளிமலரின்மேலோன். (௭0)

கேட்பவனுடையசித்தம்பரிபாகமிலாதேகொண்டு
மீட்சியாய்வசமதின்றிவேதமோரிடத்திலோர்காற்
காட்சியதுள்ளகாலபரத்தினையொழிந்துவேறு
மாட்சியிலொன்றுண்டாகவகுத்துரைசெய்ததன்றே. (௭௧)

வேறு.

இத்தாலித்தைச்சாதிப்பதென்றதீர்த்தமாடென்ற
லொத்தொவ்வாதுவேறுபடத்தோன்றுமுலகமென்றுரைத்தல்
வைத்தேபாவபுண்ணியமும்வன்ணாச்சிரமங்களுமிவற்றோ
டொத்தேநின்றோர்சரிதைகளுமுரைக்கும்வேறுமுள்ளனவும். (௭௨)

வேறு.

சுகமொடுதுக்கம்பூதம்பௌதிகமிதுவேயென்றல்
சகமுடைத்தாயசத்தம்வேறினின்றகைமைதானு
மகமறிவென்றுநின்றவறிவினில்வேறியாவுந்
தகவுளவுண்மையென்றேசாற்றிடுந்தன்மைதானும். (௭௩)

வேறு.

எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவுமாயைக்குண்மையியம்புவது
மில்லாமாயையிதனாலேயியலும்பந்தம்வீடுகளு
மெல்லாமாகுங்குரு * மதமுமிவனையடைவோன்றன்மதமுஞ்]
சொல்லாரளப்பில்லாவிச்சையிருக்கும்படிசொல்லுகைதானும். (௭௪)

ஓதுகின்றநூல்பலவுமுரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும்
பேதித்துளதாமிகவுமெனப்பேணிச்சுருங்கச்சொல்லுகையு
மேதமின்றியித்தனையும்பரத்தில்வேறென்றியம்புவது
நீதியாகுமுளவெவையுநின்றேநிகழ்த்துமாமறைதான். (௭௫)

* மதம் = அபிப்பிராயம்.

பரமாயுள்ளமறைதானேபாகமாஞேரறிவுக்குத்
தரமாயடையும்பரிசாகச்சாற்றியவர்கட்கிதமாகத்
திரமாயுள்ளமழுங்கேயுஞ்சிறிதேயெல்லா * விரதம்போ
லுரமாய்த்தாமிப்படியென்றேயுபதேசித்ததுண்மையினல். (எசு)

சாதனமாகுஞ்சதுட்டையங்கள்சமைந்தவத்தன்மையோர்க்கு
நீதியாகவருமறைதானின்றேயிவர்களறியும்வணம்
பூதமாயும்புவனங்கள்பிறவுமாகியிருந்ததுவு
மேதமில்லாதொன்ருயபரமேயென்றேயியம்பினதால். (எஎ)

வேறு.

சகமொடுசீவனீசன்சார்ந்துளவிகாரமின்றிச்
சுகமுடைச்சத்தாய்ச்சித்தாய்த்துகளின்றிநுண்ணிதாகி
யகமெனுமுளைகட்குள்ளாயறிவரிதாகியொன்ருந்
தகவுடைப்பரமந்தன்னியொருமையைமறைகள்சாற்றும். (எஅ)

வேறு.

ஈசன்சகமோடுளசீவனதாமியாவும்பரரூபமதென்றுகொடே
நேசம்மதஞேடுள்ளதாகியதன்னிறையும்மறிவானதியாததுதான்
மாசொன்றதிலாதபரம்பொருளும்மயலொன்றறியாதவபேதமது
மேதம்மொழிவேதனமாவதுவுமென்றம்மலரோனுமியம்பினஞல். ()

இத்தன்மையொழிந்துள்தாமறிவேயாதொன்றறியாமையையெய்திய
மெய்த்தன்மையதாயறிபோததினும்வேருயறிகின்றவிடந்தனிலு [தே
மத்தன்மையில்வேறுபடாததிலோரையமிலையாசறநின்றதுதான்
சித்தொன்றியுறிந்திடுமெவ்வறிவேசேர்தற்கரிதாயிடுமெங்கணுமே. (அ0)

வேறு.

எப்படிப்பொருள்களெல்லாமிதுவிதுவென்றேயென்றுஞ்
செப்பிடவுண்மையாகத்திகழ்தரும்வேறுபாட்டா
லப்படிச்சிவனேயந்தப்பொருள்களினுண்மையாகி
மெய்ப்படவிளங்குகின்ருன்வேருருபொருளன்ருமால். (அக)

யாதொருபடியிற்போதம்பொருடொறும்விளங்குமன்னேர்
தீதிலாச்சிவன்றன்சத்தியாயதேபிறிதொன்றன்ரு
லேதமில்சத்தியின்னேயிசைந்திடவறிதலேயாம்
போதமுமிறந்துதோன்றும்பொருளொன்ருயறியும்வண்ணம். (அஉ)

---

* இரதம் = மதுரம் அல்லது ஆனந்தம்.

யாதொருபடியினுலேயாவையுந்தோன்றுமத்தை
யோதியபாமேயாகவுண்மையாயறிந்தானியாவ
னேதமிலீசன்றன்னையியல்பினுலெளிதாம்வண்ணம்
பூதனுமவனேமிக்கபூசனைசெய்யாநின்ருன். (அரு)

எப்படிப்பூதாைனுவுருவமாயிலங்குந்தன்னு
ளப்படியறிவேயாகவனுபவித்திடுதலேயாஞ்
செப்பிடலரிதாயுள்ளதிகழொளியாகுந்தன்னை
மெய்ப்படவேறென்றின்றிவிளைந்திடும்பூசைதானே. (அச)

போதமதாகித்தோன்றும்பொருளெலாஞ்சிவனேயாக
வேதமிலறிவாற்காண்பானெவனவனுண்மைகண்டான்
றீதிலாச்சிவனன்றென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்வோன்
பேதமாமருளின்மேயபித்தனென்றறியலாவான். (அரு)

சிவனிதுவன்றேயென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்யு
மவனறிவுடையோர்தம்பாலதமனென்றறியப்பட்டா
னுவமையொன்றில்லாவீசன்றனையிகழ்ந்தொழுகுவானும்
பவமதிலென்றுமேவும்பசுவெனப்படுகின்ருனும். (அசு)

வே று.

எல்லாமுஞ்சிவரூபமாகித்தோன்றுமியாவனுக்குத்தன்னுடைத்தாயவனேமிக்க, சொல்லானுமளப்பரியானவன்றனிச்சைசுருதியினுற்றுணிந்துரைத்தசரிதைதானும், பல்லோருமவனையருச்சனைசெய்தேத்தப்பாரூபந்தனக்கேகநற்பூசையாகு, நில்லாதவவிச்சையினைநீங்கியுள்ளநிர்க்குணனுமிவனுகுநினையுங்காலே. (அஎ)

வே று.

எப்பொருள்களுந்தானுகியிலங்கிடுமறிவாமீச
னப்படிவிளங்குகின்றதறிதலேயவன்றனக்கு
மெய்ப்படுபூசைவேருேர்செயலினுலன்றுமெய்யே
யிப்படிஞானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன். (அஅ)

வே று.

சுகரூபமாயவதில்வேறிலாதுவிளையாடுதெய்வமதுதான்
சுசுரூபமாயதனையேபகுத்துவிளையாடியுண்டலதனை
யகமாயையின்றியறிகின்றபோதமுளதாகிநிற்குமதுவே
தகநாளுமோதுமறிவாவதென்றுசதுராननன்சொறருமால். (அகூ)

வேறு.

ஆனதாகாத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த்
தானுமாகித்தனைத்தன்ஹற்றானேநகருந்தன்மையது
வூனமாகுஞாதாதியொழிந்தேயுள்ளவறிவதனற்
றனேயாகக்கண்டிடுதல்சத்தாயுள்ளபூசையதே. (௬0)

வேறு.

பிறப்பிறப்பாயதுக்கம்பிறித்திடலுளதாயென்று
மிறப்பிலாவீசன்செய்யுமருளினலிசைவதாகி
மறப்புடைப்பாவகத்தின்வரும்பொருளன்றாய்மேலா
யிறப்பதாம்பேதமோர்காலியைந்திடாப்பொருளிதன்றே. (௬௧)

ஆதித்தனொளியையந்தனறிந்துகண்டிடாமைபோல
நீதிக்கணறியுநாட்டமவிச்சையான்மறைந்துளோர்க்கு
மேதக்கட்கிசையாதெங்குமியாவையுமாகிநின்ற
சோதிக்கண்ணொளியுமாங்கேதோன்றிடாதாகுமன்றே. (௬௨)

ஈசன்றனருளினலுமிசைந்தவாதரத்தினலு
மாசுதீர்நிலையினலுமருள்பவன்பார்வையாலும்
பேசிடும்பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற்
பாசமாம்படலம்போக்கும்பரம்பொருடிகழுமன்றே. (௬௩)

சுத்தமாயென்றுமுள்ளசுருதிதானருளினலே
யித்தன்மைத்தாகுஞானமென்றுகொண்டிசையும்வண்ணம்

---

௬௪. செ-ள், சுத்தமா+வாறுணைத்தது;கருத்து;—பிரமான்ம ஏக த்வலட்சணமுடைய வாக்கியப்பொருள் அடிக்கடி உபந்யாசஞ் செய்யப்படினும் இவ்வாக்கியப்பொருளையே திரும்பவும் அன்னைபோல் இதத்தைச் செய்கின்றதாகிய குற்றமில்லாத சாந்தோக்கியச் சுருதியானது சம்சாரலட்சணமான மகத்தான ஆயாசத்தையடைந்து துன்புறுகின்ற மநுஷர்களுக்கு அனேகவிதங்களால்வருஞ் சங்கைகளை நிராகரித்து அடிக்கடி யுபதேசிக்கின்றது; அஃதெங்ஙனமெனில்? சுழுத்தி, உத்கிராந்திமுதலிய அவஸ்தைகளில் எந்தரூபத்தை ஜீவனடைகின்றானோ அச்சொரூபமான பிரமம் நீ ஆகின்றாய் என்று பிதாவினலுபதேசிக்கப்பட்டசுவேதகேதுசங்கிக்கின்றான்—சுழுத்தியிற்சத்தையடைந்தவர்களான பிரஜைகள் அந்தப் பிரமான்மத்தன்மையை ஏனறியவில்லையென? வண்டுகளால் மதுவாகச் சேர்க்கப்பட்ட நாநாவிருட்சபுஷ்பரசசமுதாயம்போல் பிரித்திடக்கூடாமையால் சுழுத்திமுதலிய

பத்தாயுள்ளார்க்கேயப்பலபடியாகப்பல்கா
ஆய்த்துநோய்கழியும்வண்ணமுள்ளவாறுரைத்ததன்றே. (கூ௯)

வற்றில் அடையப்பட்டிருந்திடினும் பிரமமறியப்படவில்லை என்று அச்சங்கையை நிராகரித்து. முற்கூறிய பொருளேயே திரும்பவும் உபதேசித்திட — சுழுத்திமுதலியவற்றிற் கரணங்க ளின்மையினால் அறியப்படவில்லை : எழுந்தபின் பிரமத்தினின்றும் நான் எழுந் திருந்தேனென்று ஏன் அறிகின்றானில்லை என்றுசங்கிக்க? மேகங் களாற் சமுத்திரத்தினின்றும் உண்டுபெய்யவருவனவாயும், திரும்பவும் சமுத்திரத்தையடைவனவாயுமுள்ள நதிகள் சுவையின் வேறுபாட்டால் சமுத்திரத்தினின்றும் வந்தன எ-ம், சமுத்திரத்தின் ஜலம் எ-ம் அறி யப்படாதனபோற் பிரமத்தினின்று மெழுந்திருந்த சம்சாரிகளுக்குப் பிரமவிலக்ஷணத்தன்மையிருப்பதனால் நாம் பிரமரூபமாக இருந்தெழுந் திருந்தோமென்றுஞானம்வரவில்லைஎன்றதனைப்பரிகரித்துமுற்கூறிய வாக்கியமே உபதேசிக்கப்பட்டது.—சுழுத்தியிற் கரணங்களில்லாதிரு க்குமளவிற் சமுத்திரத்தினலைமுதலியனபோற் சீவனழிவானென்று சங்கிக்க? மரமானது பரசுமுதலியவைகளாற்சேதிக்கப்படினும் இரதம் பெருகுவதுபற்றி ஜீவனோடுங்கூடியதெனக்கொள்வதுபோற் சுழுத்தி யடைந்ததேகத்திலு மிரத்தங்காண்பதனாற் சீவனழியவில்லையென்ற தைப்பரிகரித்து முற்கூறியபொருளே ஸ்தாபிக்கப்பட,— நுட்பமாய பிரமத்தினின்றுந் தூலசகத்தினுற்பத்தி எப்படிக்கூடுமெனச் சூக்கும மான ஆலம்வித்தினின்றும் அம்மரத்தினுற்பத்திபோற் கூடுமென்று அதனை நிராகரித்துபதேசிக்க,—ஜகத்தின் மூலகாரணமான பிரமம் எத னாற் காணப்படவில்லையென? நீரிலிருக்குமுப்பின் கனம் பார்வை, பரிச மிவைகளா லறியப்படாவிடினும் ரசனையாலுப்பினிருக்கை நிச் சயப்படுவதுபோற் கண்முதலியவற்றிற்குத் திரிசியப்படாவிடினுங் காரியலிங்கத்தி விருக்கின்றதென்றுகூற,— பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் எதுஉபாயமென்று சங்கித்துக் காந்தாரதேசத்தினின்றுங் காட்டிற்றிரு டர்களாற் கண்ணைக்கட்டிவிடப்பட்ட புருஷனுக்கு நேத்திரபந்தத்தை நீக்கிக் காந்தாரதேசத்தையடையச்செய்யு முபதேசம்போல ஆசாரியர் செய்யப்பட்டவுபதேசத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரம், அவித்தியாநிவிர்த்தி இரண்டு முண்டாகுமென்று கூறப்பட்டது.—அந்த வித்துவான் எவ் விதமாய்ப் பிரமத்தையடைகின்றானென்னில்? மனமுதலியன லயித் திடுங்கால் ஞானதீபத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்ட பிரமத்தையே அடை கின்றானன்றி அர்ச்சிராதிமார்க்கங்களையபேக்ஷிக்கவில்லை, அந்தவித்து வான் வேறொரு தேகத்தையுங் கிரகிக்கின்றானில்லை. இறப்பவனும்,

சிவனேயுள்ளான்பிறிதில்லையென்றுதிரமாயறிவதுவே
பவமேயொழிக்கும்பரமார்த்தம்பகருநெறிதானதுவாகு
மவமேயிதனையொழிந்துளதாமவைதானிதனையடைதற்குத்
தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளேச்சாற்றுகின்றதன்மையவே. (௬௫)

வேறு.

ஆதாரமுடையீர்கேண்மினருமறைபொருளீதென்றே
யோதலாலுவமையில்லாப்பொருளிதிலையமுண்டேற்
றீதறமழுவைக்காய்ச்சிச்செங்கையினிடுவேனென்று
ஞதனுயுலகமெல்லாம்படைக்குநான்முகனுயுள்ளோன். (௬௬)

பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின்பகர்ந்தவேதத்தினர்த்த
மித்தகைத்தாகும்வேறொன்றில்லையாமிதனிலுங்கள்
சித்தம்புதலுண்டாகச்செப்பினேமானைமூன்றோ
டத்தனூர்பாதந்தொட்டேயென்றனனலரின்மேலோன். (௬௭)

அன்பராயுள்ளீர்கேண்மினறிவித்தபொருண்மெய்யன்றே
லென்சிரமிற்றுவீழ்வதென்றனனிதுவுமன்றி
யின்பமேயளிக்குமீசனிவ்விடந்தன்னின்வந்து
தன்பெருங்கருணையாலுந்தளர்வறப்பண்ணுகின்றான். (௬௮)

மோக்ஷமடைபவனும் பிரமத்தையடைபவர்களென்னில் வித்துவானும் அவித்துவானைப்போலேன் ஜனிக்கமாட்டானென்று சங்கிக்க? திருடினவன், திருடாதவன் இருவர்களும் மழுவேந்திச் சத்தியஞ்செய்யுங்கால் இருவர்கையினும் மழுவின் சம்பந்தஞ் சமானமாயிருந்திடினும் திருடாதவன் தகிக்கப்படான், திருடினவன் தகிக்கப்படுகின்றான் இவ்வாறு வித்துவானுக்கும், அவித்துவானுக்கும் அந்தியகாலஞ் சமானமாக விருந்திடினுஞ் சத்தியப்பிரமத்தில் அபிப்பிராயமுடையவன் திரும்பவும் தேகத்தையடையமாட்டான், பொய்யான தேகமுதலியவற்றிலகம்புத்தியுடையவன் திரும்பவுஞ் சரீரத்தையடைகின்றான் என இந்தப்பிரகாரம் ஒன்பது பரியாயங்களால் அச்சங்கையை நிராகரித்து "அது நீயாகின்றாய்" என்றவாக்கியத்தால் முற்கூறிய பிரமான்மைக்கியமானது சுருதியினால் நிலைசெய்யப்பட்டதெனவாம்.

இவ்வணமுரைத்துப்பின்னையாவர்க்குமன்பாயுள்ளோன்
செய்வணமொழிந்தேதயீசன்றிருவடிசிந்தைசெய்து
மெய்வணமிழந்துதாழ்ந்துபணிந்துமெய்ப்பத்தியாலே
யவ்வணமாகித்தன்னையழிந்தனனயனுமையன். (கூகூ)

அப்பொழுதளவிலாதவருளுருவாயவீசன்
செப்பிடுமுவமோத்துந்திருவுருவுடையசோதி
யொப்பிலாமதியுஞ்சூடியுமையொருகூறனாகி
யிப்படிவானோர்காணும்படியுளவியல்பின்வந்தான். (க00)

நீடொளிமணிகள்சேர்த்திநிமலமாயோங்கியெங்கும்
பீடுடைத்தாமநாற்றிப்பிறங்கரிமிசையதாகி
யாடகமதனினாலேயமராலமைக்கப்பட்ட
பீடம்வந்திட்டதாங்கேயிருந்தனன்பெயராதீசன். (க0க)

அளவிலாவொளியதாயவரனெழுந்தருளலுன்னித்
துளபமாலுலகமியாவுமளிப்பவனுவகையோடுங்
களமதார்கறைசேர்நாதன்கழலடிநினைந்தப்போதே
யுளநெகிழ்ந்துருகியொல்லைவந்தனனுணர்வின்மிக்கோன். (க0உ)

நித்தராயுள்ளவானோர்நிறைமலர்மாரிமேன்மே
லுய்த்தனர்மிக்கவன்பாலுரைத்தனர்துதிகளெல்லாம்
பத்தர்வேதங்கள்சொன்னபடியிலேபணிந்துவாழ்த்தி
யித்தன்மைத்தாயவேறுஞ்செய்தனரிறைவர்காண. (க0ந)

கூடுகியுமுயர்ந்துதாழ்ந்துங்காளங்கள்பலமுன்னூதப்
படகமோடிடக்கைசல்லிமத்தளம்பலவாசிப்பத்
துடிகுழல்வீணைதாளம்வலம்புரிதொடர்ந்தேயார்ப்பக்
குடமுழாமுரசுபேரிக்குசலராயினர்கொண்டார்த்தார். (க0ச)

வானவர்பாடவாடமங்கையர்மறையினீறு
லானவாகவிகளானாசிதோத்திரங்கள்சொல்ல
வீனமிலீசன்பாதபங்கயநினைந்துநோக்கு
மோனமாயிருந்தார்வேறுமுனிகளோர்செயலதின்றி. (க0ரு)

துன்பிலம்முனிகளெல்லாமதிசயமாகிநின்றார்
பின்புளோர்தலையிலாடும்பெருமையையுடையரானு
மொன்புநைந்துருகிநெக்கங்கியாவருந்தாமேதம்மில்
வன்பெருங்கைகளாலுங்குத்தினர்வானோரெல்லாம். (க0கூ)

தலையினொன்முட்டிமேலுந்தாள்களாலுதைத்துக்கைகள்
பலவினாலடித்துத்தண்டிற்கயிறதுபூட்டிவாேனார்
சிலவர்தாஞ்சிலவர்தம்மைச்சிவிகையாற்பொறுத்தார்வேறு
குலவியோர்குதிரைதன்னிற்கொடுசென்றுசில்ர்மேல்வைத்தார். (கoஎ)

வேறு.

ஓடினார்சிலவரொக்கநின்றவர்களொருவரோடொருவர தழுவினார்
கூடியொண்புடவைமேலெறிந்துசிலர்கொண்டுகொண்டுவிளையாடினா
ரோடிவந்துபிரியத்தினோடொருவரொருவருச்சியைமுகந்தன
ராடினார்கள்சிலரன்பினாலறிவதொன்றிலாதபடியாகவே. (கo அ)

வேறு.

உமையோடுகூடியுளனுயவீசனொழியாததேவர்செயல்கண்
டமையாதவன்புமிகவாகியங்கையருளோடமைக்கவயன்மா
லிமையோர்களோடுமுனியாயினோர்களிடர்தீரும்வண்ணமருளா
லமையாதவங்கணதுவைத்தல்கண்டதருள்பெற்றுநின்றதனைவோர். ()

வேறு.

சத்தியமாகிவேதமொன்றுமேயளவையாகு
மித்தன்மைப்பொருளையெல்லாவுலகருமறியும்வண்ண
நித்தராமன்பரோத்துநிறைந்தமெய்க்கருணையீசன்
மெய்த்தகுபொருளீதென்றேறவிளம்பிடல்செய்யலுற்றான். (கக0)

வேறு.

உலகமியாவுமுயிர்பலவுநானேசிறிதும்வேறில்லை
யலகிலறிவாலாய்ந்திடினுமாயாவிடத்துமருத்தமிதே
திலகமாயமறைதுணிந்துதிகழ்த்தும்பொருளுமிதுவென்ற
னிலகுந்தன்மையனுபவமுமிதிலோரையமுளதன்றால். (கக க)

வேறு.

அப்பாலாகியெவர்கட்குமதுவேயெனநிற்கின்றேனு
னிப்பாலாகிக்காண்பொருள்களெல்லாமாகியுள்ளேனான்
மெய்ப்பாலுயிர்களியாவையுமாய்விளங்கிமிகவுநின்றேனு
னெப்பேயிலையாமுபாதிபலவாகியெங்குமுள்ளேனான். (ககஉ)

ககஉ. சே-ள், [அவனேதான் கீழிலும், மேலிலும் என்று சனற்குமாரநாரதசம்வாதத்திற் பூமாவித்தையிற் கூறப்பட்ட அதன் பொருளைப் பிரசங்கிகமாய் இவ்விடத்திற் கூறுகின்றார்.]

பூதமாகிப்பொருள்பலவாய்ப்புணர்ந்துநின்றுங்காப்பவனான்
பேதமாகிப்பேதித்தும்பேதமில்லாப்பெற்றியனான்
சோதியாகுமிரவிமதியாகித்தோன்றுகின்றேனான்
வேதமாகியுள்ளேனான்விளங்குபுராணமாவேனான். (௧௧௩)

கூறுமோசைபலவவைநானவற்றிற்குலவும்பொருளவைநா
னாறுசமயமாயவற்றினருத்தமாகிநிற்பேனான்
வேறென்றறியும்பொருள்களுமாய்வேறாய்விளங்குகின்றேனா
னாறுஞ்சிந்தையழிந்தொன்றாமறிவாலறியுமறிவுநான். (௧௧௪)

தோன்றுகின்றவொளியவைநான்றொடர்ந்தேசெறியுமிருளதுநா
னான்றங்கமைந்தோருளமேவியறிவாய்நின்றேயறிபவனா
னூன்றும்பொருள்கண்மேலோடுமுணர்வாவதுநானுணர்பவனான்
சான்றங்காகியெப்பொருட்குஞ்சலியாதென்றுநிற்பேனான். (௧௧௫)

பாடுமிசையாயவ்விசையின்பயனாயறிந்துநிற்பவனான்
கூடுங்கந்தம்பலவாயுங்கொள்வானாயுமுள்ளேனான்
காடுங்கல்லுமலைபலவுங்கடமும்படமுமாவேனா
னீடும்பொருளாயெவ்விடத்துநிறைந்தவொளியாய்நிகழ்பவனான். ( )

அளவையோடங்கறிவானுமறியும்பொருளுமாவேனா
னுளவஞ்ஞானஞானமெனவுரைக்குமுண்மைப்பொருளவைநான்
விளையுங்கன்மசுகதுக்கமேவுங்காலமாவேனா
னுளமதாரவுணர்கின்றசுவையாறாகியுள்ளேனான். (௧௧௭)

தேவரெல்லாமாவேனான்றிகழுநரராயுள்ளேனான்
யாவரோனுங்கருவாகியிடுதற்கிசைந்தேயிருப்பவனான்
பாவபேதபுண்ணியங்கள்பலன்கள்சுவர்க்கமாவேனான்
மேவியடையும்புத்திநான்வீழுநிரயமாவேனான். (௧௧௮)

காரணம்பன்னான்காவேனான்காரணியாயகாரணனான்
சரணந்தருதேசிகனாகித்தன்னுளடங்குந்தன்மையனான்
புரணந்திகழ்பேரொளியோவாப்போதமாயபூரணனான்
காரணங்கடந்தவெனையென்றுங்காண்பார்காணப்படுவேனான். (௧௧௯)

நாதமாகிமந்திரங்களனைவாகியுள்ளேனான்
பேதமாகிநினைந்திருந்துபேணுந்தியானமாவேனா
னோதலாகுமவத்தைபலவொன்றாயறிவாயுள்ளேனா
னேதமில்லாவெப்பொருட்குமுள்ளேயிலங்கியிடுபவனான். (௧௨0)

யாதொன் றருத்தமுண்டில்லையென் னுமுறைகளிரண்டினுக்கும்
யாதொன் றருத்தந்தோன் றுமென் றுந்தோன்றாதென் றுஞ்சொல்லுதற்
கீதொன் றின் றியிவையனைத்துந்திகழுமென் றனுருவென்றே [குரி
யோதுமையமோரிடத்துமுளதன் றுண்மையுணைக்குங்கால். (கஉக)

வேறு.

யாதினைநித்தமுள்ளபுத்தமேசுத்தமென் றிங்
கோதிடுமறைதானென் றனுண்மையேதிகழும்வண்ணங்
தீதினையொழிந்ததிந்தப்பூரணமதுவேயாமென்
றோதிடுமெய்யேயிங்கோரையமுமுள்ளதன்றே. (கஉஉ)

வேறு.

சுகமெனவறியப்பட்டுநிற்கின் றபொருளுமாகித்
தகைமையிலிதமென் றுன்னத்தக்கவிப்பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச்சற்சித்தாமென் னுருவமேதோன் றுமென் று
மிகவுரைசெய்யலுற்றான்வேறுருவிலாதவண்ணம். (கஉ௩)

வேறு.

நானேமுழுதுமெனையொழியநாடிற்சிறிதும்வேறில்லை
யானபொருளையருமறைதானறையும்படியானதனாலும்
யானுமிசைத்தபடியாலுமிதுவேதிடமாயுளபொருடா
னானமின் றிநான்முகனுமுணைத்ததுங்கட்குண்மையிதே. (கஉ௪)

வேறு.

இப்பொருளையப்பட்டோரிறப்பர்கள்கணத்தின்மெய்யே
மெய்ப்படுபொருளையென்றும்விடுதனிச்சயமதாகு
மிப்பொருளயமின் றியறிந்தவன்பவபாசத்தை
மெய்ப்படவொழிந்துமேலாமொளியினையடையுமன்றே. (கஉ௫)

பாசமோசகனுமீசன்பகர்ந்தருள்செய்துதன்னை
நேசமோடயன்மாறம்மைநீடுறத்தழுவிக்கொண்டு
வாசிலாவமரர்தம்மையருட்கணாலமைத்துநோக்கிச்
சோதியானந்தவெள்ளச்சுகரூபராமினென்றான். (கஉ௬)

சாந்தமெய்க்கருணைமேனிச்சம்புவையமரரெல்லா
மாய்ந்தபேரன்பினாலேயடியிணைமலர்கடம்மே
லேய்ந்தமாமலருநீருமிலையொடுபலமுங்கைக்கொண்
டாந்தனையிறைஞ்சியேத்தியருச்சனைசெய்துநின்றார். (கஉ௭)

வேறு.

உலகமியாவுமளந்தருளுமுலப்பில்கீர்த்திநாரணனு
மிலகுந்தனதுகாரணமாமீசன்பாதபங்கயத்தைத்
தலையின்மிசையேவைத்தருளித்தரியாவன்பாற்றனழிந்தான்
மலரின்மிசையோனவ்வடிகண்மறந்தேதன்னைவைத்திருந்தான். ()

வேறு.

தேவர்க்குந்தேவனுயபெருமான்றன்கழல்செறிந்த
யாவர்க்கும்பாசநீக்கியெடுத்திடலியல்பாயுள்ளோன்
மூவர்க்குந்தெரியாவுண்மைப்பொருளானதற்பாவத்தை
யாவர்க்குந்தெரியும்வண்ணமின்பக்கூத்தாடலுற்றன். (௧௨௯)

வேறு.

மேலாயருள்சேராகரமாய்வேறொன்றிடுதற்கரியவனுங்
கோலாலவில்பேரன்யாற்கூத்தன்றனையேபார்த்தருளிக்
காலாலாடறனக்கிசையக்கையாற்றாளக்கதிசெய்ய
மாலாமுதலாம்வானோர்கள்வலவாமகிழ்வாலாடினரால். (௧௩0)

பேரானந்தக்கடலாயபெருமான்பிணங்குந்தேவர்பிரான்
பாராவெல்லாவமரரையும்பரிந்துள்ளுவகைகூர்ந்தெவர்க்குந்
தீராவின்பமளித்தருளித்தெரிவையொருபாலுடனுகி
யாராலறியாவறிவுருவோனுங்கேயறிவிற்கரந்தனனல். (௧௩௧)

அரியுமயனையணைத்துக்கொண்டமரர்முனிவர்தமையெல்லாந்
தெரியவன்பான்மிகநோக்கிச்சித்தங்களிகூர்ந்துண்மகிழா
வுரியவுலகந்தணியினுமாமுலப்பில்பெருஞ்சீர்வைகுண்டத்
தரிவைமலர்மேலவளோடுமொரவினணையோனமர்ந்தனனல். (௧௩௨)

வேறு.

அயனுமீண்டதிசயத்தாலவசமாயழிந்துபின்னும்
பயனுறுமமரர்தம்மைப்பார்த்துமுன்பரிவினலே
வயமெலாமுளதாய்ச்செய்யுமலர்மிசைமறையினேனுந்
தனதுவாய்திறந்துவார்த்தையுரைத்தனன்றழைக்கும்வண்ணம். (௧௩௩)

மாறுடாரோனொன்றுமேதிடும்விச்சையெல்லா
மூனமாய்ப்பாசபெத்தமாக்கிடுமுண்மையாகத்
தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான
வீனமாமிருளைநீக்குமின்பநற்சோதியொன்றும். (௧௩௪)

தானாகுமறிவொன்றில்லாதவனுக்குத்துன்பவாழி
தானேயுண்டாவதென்றுந்தான்றனிற்றழைத்துளோர்கட
காளுதெவ்வுருவுமாகியல்லவாமறிவாஞ்சோதி
தானாகும்வீடேயாதல்சங்கையொன்றில்லையன்றே. (கந௫)

வேறு.

யாவனொருவன்றனையிழந்தேயளவில்வேறுபடக்கண்டும்
யாவனொருசொல்வேறுபடக்கேட்டுமறிந்தும்வருகின்றான்
யாவனொருவன்றனக்கென்றுஞ்சிறுமையதுவேபிறப்பிறப்புப்
போவதில்லாக்காரணமுமதுவேயென்றுபுகன்றனனால். (கந௬)

அருளினாலியாவன்றங்கணிவையில்வேறொன்றுகாணு
தருளினால்வேறுகேளாதறிந்திடாதிருக்கிலஃதே
யருளதாம்பெருமைதானுமழிந்திடாச்சுகமுமெல்லா
விருளிலாவீடுதானுமென்றனனிமையோர்க்கெல்லாம். (கந௭)

வேறு.

யாவனொருவர்தமக்கென்றுஞ்சிறுமையுண்டேற்சுகமிலையா
மோவலில்லாதளவுபடாதொன்றுமறிவாய்நின்றோர்கட்
காவதில்லைப்பிறப்பிறப்புமழிந்துபோக்குவரவுமிலை
மேவுபந்தம்வீடுமிலையென்றேவிரிஞ்சன்விளம்பினனால். (கந௮)

வேறு.

தன்னிலேயாக்கப்பட்டகனவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்வதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
றன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயானுற்
றன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே. (கந௯)

எல்லாப்பொருட்குமேற்சுகமாமிதனையுங்கட்கேயும்வண
நல்லாருளங்கொணடாசநாதன்பாதத்தருளாலே
யெல்லாமென்றன்கருணையினாலுணர்த்தேனிதன்றன்மேற்கேட்ப
தில்லாவண்ணமினியானுமியம்பவேண்டுவதுமிலதே. (க௪0)

ஐந்தாவது

சாந்தோக்கியவுபநிஷததாத்பரியமுணாக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௩க௪.

க௪0. தே-ள், [சிவபெருமான் திருவருளால் எல்லாங்கூறப்பட்டதென்று முடித்துக் கூறுகின்றார்.]

ஆறுவது
சாந்தோக்கியவுபநிஷத்தாத்பரிய மூனாக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்பிரகாரம் தேசகாலாதியனவச்சின்னமாய், அத்விதீயமாயுள்ள சச்சிற்சுகரூபமே பிரமசொரூபமாக வுபதேசிக்கப்பட்டது; அது மந்தபுத்தியுடையோர்களான அதிகாரிகளால் விரைவாகச் சாட்சாத்தாய் அறியக்கூடாமையின் இருதயபுண்டரீகமத்தியில் சத்தியகாமாதிகுணவிசிஷ்டமயமாக அந்தப்பரவஸ்துவினுபாசனத்தைப் பிரமசரியாதிசாதனபரனுயிருக்கிற முமுட்சுபுருஷனுக்குச் சுருதியினுலுபதேசிக்கப்படுகிற அந்தத் தகரவித்தையை இதிற் சங்கிரகிக்கின்றார்.]

பங்கயாசனத்திலிருந்திடும்பரமன்பழமறைபகர்ந்தவப்பரிசே
சங்கையாகாமற்சங்கரன்றிருவாய்மலர்ந்தநன்பரிசினைத்தானே
யங்குவானவர்கட்களிக்குமாறளித்துமளவிலாவருளினாலந்த [பான்.
வெங்குமாய்நின்றபொருளைமீண்டுணருமிடத்தையுந்தெளிவுறவிசைப்

வேறு.

புகலநின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதியதனிற்
றகரபுண்டரிகமெனுமகமிலங்கியதகர
ககனமுண்டதுமறைகள்கருதநின்றுளபிரம
மிகவிரும்புவர்பிறவிவிடவிரைந்துளவிமலர். (உ)

தெரிவிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு
பெரிதெனும்படிநினைகபுறமுமெங்குமுளதென
வுரியதொன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவுமுணர்
கரியழிந்துளதொர்பொருள்கழியநின்றதுவுமிலை. (ந)

உ. செ-ள், பிரமபுரம் எ-து, பிரமோபலப்திஸ்தானமாகிய வித்தியாதிகாரியினது சரீரம். தகரம் எ-து, அற்பபரிமாணம்.

ந. செ-ள், [உபாதிமூலமான சங்கோசமானது சித்ரூபாத்மாவிற்குச்சேத்தியங்களாயுள்ள தேகங்களினாலன்று, சுபாவீகமாகவே சங்கோசமானது காணப்படுகிறதேயென்றாற் சொல்லுகிறார்.] தெரி + வுருவு —அஞ்ஞானவரண நிவிர்த்தித்துவாரமாகச் சுவப்பிரகாச சித்ரூபாத்மாபிவியஞ்சகமான அந்தக்கரணமானது பரிச்சின்னமின்றி ஆன்மசொரூபமானது பரிச்சேதமுள்ளதன்று: அந்தக்கரணாதிகளின் பரிச்சேதவசத்தால் சிதான்மாவிற்காணப்படும் பரிச்சேதப் பிரதிபாசம் இர

அறிவின்முன்பலதுசடவகிலமுண்டெனநிகழ்வு
பெறுவதன்றறிவினிலைபெறநிகழ்ந்ததுபிறிது
செறிவுறும்பொருளினனிசிறிதெனும்படிநிகழ்த
லிறைவனெங்கணும்விரவியெலையறும்படிநிகழும். (௪)

அளவிலம்பரமெவளவறிசிதம்பரமவள
வுளதுவிண்புவியனிலமொளிபதங்கனுமெதி
துளிதரும்புயன்மின்முதல்சொலவரும்பொருள்களினி
விளைபவென்றிவையிதயவெளியடங்கிடுமடைய. (௫)

இலதெனும்பொருளுமிவனிடையிலங்குதலிலிறை
சொலவரும்பொருண்முழுதுநிலவினன்சுழலும்வினை
நலனுமன்றியதுநரைமரணமும்பசியையுமத
லுலகுறுந்துயர்முழுதுமுடையனன்றொருபொழுதும். (௬)

த்தஸ்படிகம்போலாம், சுபாவீகமன்றென்று பொருள். [மற்றெங்கு னுளதெனின்?] புறமுமெங்குமுளதெனவுரியதொன்று பெரிதெனும் படிநிலைக = அந்தக்கரணாதிகட்குப் புறம்பும், மற்றெங்குமுண்டென் றுள்ளவொருபொருள(ாதலால்) தேசகாலாதியனவச்சின்னமென்றே சிந்திக்கத்தக்கது.—[அங்ஙனமாயின் இவ்வந்தக்கரணாதிகளைப்போலச் சகலத்தையுந்தோற்றுவிக்கவேண்டாவோவெனிற் கூறுகின்றார்.] உண ர்வதுணர் + கழியநின்றதுவுமிலை = ஞானவிஷயாகாரமாகவும், அஞ் ஞானவிஷயாகாரமாகவுமுள்ள சகலஜகத்தையும் அறியாநின்ற சாட்சி சேதனத்தைவிட்டு, உண்டென்பதாக ஒருவஸ்துவாவது மிகவும் அன் னியப்பிரகாசத்தையபேட்சித்து நிற்கின்றதாகவுமில்லை.—

௪. செ-ள், [ஜகத்துச்சுவயமே ஏன் பிரகாசிக்கமாட்டாதென்னிற் சொல்லுகிறார்.] அறிவின்முன்பலது—சடவகில+தன்று = ஜடரூப மான பிரபஞ்சந்தானே சித்திக்கவும், பிரகாசிக்கவுமாட்டாது—அறிவி னிலைபெற நிகழ்ந்தது=சிற்பிரகாசசம்பந்தத்தாலே சித்தித்து விளங்கா நின்றது—சடம் எ-து, ஏதுகர்ப்பவிசேஷணம். [இங்ஙன் பரசிவத்திற் குப் பிரதிபாதித்த வியாபகத்தன்மையை நிச்சயிக்கின்றார்.] பிறிது= (ஆதலால்) தோற்றுகின்ற ஜகத்தனைத்தும்—செறிவுறும் பொருளில் =வியாபகமான பரசிவசன்னிதியில்—நிகழ்தல் நனிசிறிதெனும்படி— இறைவ+நிகழும் — திருசியமான அஞ்ஞானத்தையும், அதன்காரிய லட்சணமான சகலஜகத்தையும் வியாபித்திருத்தலால் சுபாவமாகப் பர சிவன் வியாபியே: பரிச்சேதமானது அவ்வந்தக்கரணாதி உபாதிவசத் தால் என்று சித்தித்தது.

௫-௬. செள், [இவ்வாறு கூறிய பரமசிவத்தின் வியாபகத்தன் மையை ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.] அளவில+வுளது— பிரசித்த பூதாகாசசாமியத்தாற் பிரமத்திற்குச் சர்வகதத்வம் பிரதிபாதி

வே று.

பண்ணியதொழிறருபயன்களியாவையு
மண்ணிடைநுகர்ந்திடமாளுமாறுபோற்
புண்ணியவினைதரும்போகமியாவையும்
விண்ணிடையிருந்தனுபவித்துமீளுமால். (எ)

மெய்யினையுணர்ந்தவர்வினைகளியாவையுஞ்
செய்யினுஞ்செய்திலராவர்தேவர்க
டுய்யநல்வினைகளேதொகுத்துமற்றையார்
வெய்யகர்மத்தராய்விளம்பவேண்டுமே. (அ)

த்ததேயன்றி அதன் பரிமாணமுடையது என்றன்று. [இவ்விதமாகவே சர்வவியாபித்துவத்தைக் கூறுகின்றார்.] விண்புவி+மடைய— எ-று. இதுகுளகம். இலதெனும்+நிலவினன்—[இங்ஙன் ஈசுவரன் சர்வவியாபியாகட்டும் ஜீவனுக்கு அவ்விதத்தன்மை எங்ஙன்? கூடுமெனச் சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] இந்தப் பாசிவன்றான் பிரத்தியக்சேதன ஜீவான்மாவாக விளங்குகின்றான், லட்சணபேத மின்மையால், இவன் விலட்சணனுகான் என்னும் இவ்வர்த்தத்தைக் கவிநாயகர் 'இறைசொலவரும்பொருண் முழுது நிலவினன்' என்பதனுளடக்கி வேறே கூறுதொழிந்தனர். [தர்மாதர்மாதியாசிரயபூதனாய், அன்னியனாய்க் காணப்படுகிறானேயென்னிற் சொல்லுகிறார்.] சுழலும்+பொழுதும்— புண்ணியபாவமுதலானவை அந்தக்கரணதர்மமாதலாற் சாட்சிரூபமான சிதான்மாவைப் பரிசியாதென்றுபொருள்.

எ. செ-ள், [இங்ஙனம் ஸகுணநிர்க்குணப்பிரமத்தின் ஞானமே அக்ஷயபலவேதுவாகுமன்றி அக்கினிஹோத்திரமுதலிய கருமங்கள் ஆகாதென்ற சுருதியின் வாக்கியார்த்தத்தைச் சங்கிரகித்துக் கூறுகின்றார்.] கிருதகத்வத்திற்கு அனித்தியத்வ வியாப்திநியமமாதலால் என்பது கருத்து.

அ. செ-ள், [ஈண்டவ்வாத்மாவை அறிந்தவன் என்னும் வாக்கியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.]மெய்யினை+தேவர்கள்—[எதனாலென்னின்?] கருத்திருத்வ, போத்திருத்வாதி தருமம் அந்தக்கரணத்திற்கென்று சொல்லப்பட்டதனால் என்க. துய்ய+வேண்டுமே—யாதொரு காமவிசேஷங்கள் பிதிர்லோக காமனாகப் பவிப்பானாகில் என்னும் சுருதியால் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளில் ஞானிக்குச் சுவேச்சாசஞ்சார முண்டாகும். எதனாலெனில்? இருதயமத்தியிலிருக்கிறதாய்ச் சத்தியகாமாதி குணங்களாலே உபாசிக்கப்படுகிற தகரப்பிரமம் நிரதிசயானந்தரூபமாக விருக்கின்றமையால் சர்வகாமங்களும் அதனுடைய ஏகதேசமாகவிருக்கையினால் என்று மூலசுலோகத்தில் ஆன்மவித்தைக்குப் பலஞ்சொல்லி யிருக்கின்றமைகாண்க.

வேறு.

பொற்பொருள்புதைத்தபுவியிற்புலனிலார்போய்
நிற்பினுமிடிப்பர்நனிநித்தமுலகத்தோர்
தற்பொருள்சுழுத்திதனிலுற்றுமதுதானே
யற்பமறிகிற்றிலரயர்ச்சிவலியையோ. (௯)

விதம்படுமுளங்தொறும்விசேடவறிவாயுற்
றிதம்படுதலாலிதயமென்பரிறைதன்னைத்
திதம்படவிவன்றிறமறிந்தவர்கள்சேரும்
பதம்பிரமமல்லதுபகர்ந்திடுதலுண்டோ. (௧௦)

சுழுத்தியதனிற்றுயர்துவக்குமுடறன்னின்
றெழும்பியுளதன்வடிவினுலிறையையெய்துற்
றழுத்தமுறயாவனதுவாகுமவனெங்கும்
முழுத்தியுளதற்பரமமாகிமுடிவுற்ருன். (௧௧)

---

௯. செ-ள், [சத்தோடும் அக்காலத்தில் அடைந்தவனுகின்ருன் என்றசுருதியால் சுழுத்தியில் அந்தப்பிரமமடையப்படுகின்றதனுல் வித்துவான்போல் தூங்கினவனும் சகலகாமங்களை யடைந்தவனுக ஏன் ஆகான் எனச்சங்கித்துத் திருஷ்டாந்தத்தோடுங் கூறுகின்ருர்.]

௧௦. செ-ள்; [இருதயசப்தநாமத்தினுனும் சர்வகதமானபிரமம் இருதயமத்தியி லிருக்கின்றதாக உபதேசித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்ருர்.]

௧௧. செ-ள், [அனந்தரம் அதன் பிராப்திப்பிரகாரத்தையு முபதேசிக்கின்ருர்.], ஸ்தூல சூட்சுமசரீராதி யபிமானத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்து சுழுத்தியவஸ்தையிற் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விஷயபோகங்களாலுண்டான கல்க்கங்களில்லாததனுற் பிரசன்னனுகிய சின்மாத்திர சொரூபசாட்சி யெவனே அவன் தகரப்பிரமவித்தையாலஞ் ஞானவிலக்கணமுடைய காரணசரீரத்தையும் நீங்கி விகாரசம்பந்தமில்லாத கேவல சைதன்னியப்பிரகாசமான பரசிவசொரூபத்தைத் தானுக வறிந்து அவித்தையினுலுண்டான பரிச்சேதத்தைவிடுத்துத் தன் சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்ருன்; இவ்வாறடைதலும் கண்டசாமீகரநியாயம்போல் ஞானமாத்திரசாத்தியமேயன்றிக் கிராமாந்தரப்பிராப்திபோற் கிரியாசாத்தியமன்று என்னும் மூலவியாக்கியானுர்த்தத்திற்கியையக் கவியின்பொருள் கொள்க. இங்ஙன் பதம் அன்வயித்துப்பொருள்கொள்ளும் விபரம்;—யாவன்—உடல் இன்று = தூலசூக்கும

வே று.

இதுபரம்பரமமிர்தமபயமென்பதுவுமிது
விதமுறும்பலவுலகும்விரவலின்றியபிரம
பதமிதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலமரண
முதயமொன்றிலவிருமைவினைகளொன்றதுவுமில. (கஉ)

ராதியபிமான பரித்தியாகஞ்செய்து—சுழுத்தியதனில்—துவக்குந்துயர் இன்று = சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விஷயபோகங்களாலுண்டான கலக்கங்களின்றி (யதனுல்)—எழும்பியுள=பிரசன்னனய்ச் சின்மாத் திரசொரூபசாட்சியாயுள்ள—தன்வடிவினுல் = சுவாத்மாவாக—இறை யை = (தகரப்பிரமவித்தையால் அஞ்ஞானவிலக்கணமுடைய காரண சரீரத்தையும் நீங்கி) விகாரசம்பந்தமில்லாத கேவலசைதன்னியப்பிர காசமான பரசிவசொரூபத்தை—எய்துற்று = அறிந்து—அழுத்தமுற வதுவாகும் = திடமாகவப்பரசிவசொரூபமேயாவனே—அவன்—எங்கு முழுத்தியுளதற்பரமமாகி முடிவுற்றான் = அவித்தையாலுண்டான பரிச் சேதத்தைவிட்டுத்தன்சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்றான்.—எ-று. தன் இன்று எனப் பதம்பிரித்துத் தன் என்பது அசையாக மீந்தஇன்று என் பதை, உடல், துயர் என்றவிரண்டிடத்தும் சேர்த்துக்கொள்க.

கஉ. செ-ள், ['இவனே ஆன்மாவென்று கூறப்படுகின்றான்' எ-ம், 'அபயம், அமிர்தம்' எ-ம் சொல்லிய சுருதிகளின்பொருளைச் சங் கிரகிக்கிறார்.] எவன் இவ்வாறு உபாதிகளின்றிப் பிரகாசிக்கின்றான் அவனே கூடஸ்தாத்மா அன்னியமன்று. இவனுக்கு வேறாகத் தேகாதி விசிஷ்டனுயுள்ளவன் சோபாதிகனுதலால் அனுன்மா என்பார், 'இது பரம்பரம்' என்றார். அபரிச்சின்னமாதலால், அமிர்தம், பயத்திற்கேது வான இரண்டாம்பொருளின்மையின், அபயம் என்பதுவுமிது— [இனி யாதொரு இவ்வான்மா சேதுவென்றது தொடங்கி, அனுதாப மில்லாதவன் என்று முடிந்தசுருதியைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] காலதத்துவ மும் சொரூபத்தில் அத்தியஸ்தமாதலின் பிரமமானது மற்றையுற்பத்தி யான பிராணிகள்போல இராப்பகல்களை லக்ஷணமாகவுடைய கால பரிச்சேதமுடையதன்று ஆதலால் 'இதன்கணிலிரவுபகலடைந்தில' என்றார். ஜனனமரணசரைமுதலியவைகளும் தேகதர்மமாதலால் அத ற்குவேறாகிய சேதுவான ஆன்மாவையடையாமையின், 'மரணமுதய மொன்றில' என்றார். புண்ணியபாபங்கள் அவரது சுபாவபூரிஞானத் தால் நிவிர்த்தித்தலால், 'இருமைவினைகளொன்றதுவுமில' என்றார்.

ஆதலிற்சிலவினையினலடர்ப்பவனுமல
ஞேதலுற்றிடுபிரமலோகமிப்பரமிவஞேர்
சேதுவக்கரையடைஞர்சேர்பவக்கடல்விடுவர்
சாதுயர்ப்படினுமவர்தாமிடர்ப்படுவதிலர். (கஙு)

வேறு.

செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுறுவகைநின்றசேது
வப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தனருந்துயருற்றுமுற்றிலனு
மிப்படியிதயாகாசமென்றியம்புமீசனிவ்வுடம்பின்வேறுகிக்
கப்புறுநனவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்துநிற்கின்றான். (கச)

தற்பரந்தன்னிற்கற்பனைபாலேசாக்கிரகனவுறக்கங்க, ளற்புதமாக
விளங்குமல்லதுதாஞகவவ்வவத்தைகள்விளங்கா, கற்பனையாகிக்காட்சி
யாங்கடம்போலுடம்பினைத்தானெனக்கருதிற், புற்புதவுடம்பாய்ச்செ
ற்றவார்வங்கள்பொருந்துமையுறேலினிப்பொருளில். (கடு)

உடம்புடனிருந்தேயுடம்பிலாவுண்மையுணர்ந்தவனுளத்தொருகாலும்
விடம்படுகாமவெகுளிமேவாதுவிளம்பிடும்பொருளெலாம்விளைக்கு
மிடம்படுமிதயாகாசமற்றிதுவேயிறப்பொடுபிறப்பிலதென்றுந்
திடம்படுபிரமமாவதுமான்மாவாவதுந்தேசிகட்கெல்லாம். (கசு)

கங. சே-ள், அபரோட்சமாகக் காணப்படுதலினுற் பிரமத்தை, 'லோகம்' என்றார்.

கச. சே-ள், செப்பிய + முற்றிலனும் — சாகரத்திற்குக்கரை போலச் சம்சாரசாகர மனுகாமல்நிற்கும் எல்லையாய் வருணைச்சிரம முதலியபேதத்தாற் கிரியாகாரக பலரூபமாகிய வெவ்வேறு நிபந்தனை யையுடைய பிரபஞ்சத்தை ஒன்றேடொன்று சாங்கரியப்பட்டு அழியா மற்றரித்தலால், 'செப்பியபொருள்க ளியாவையுஞ்சென்று சேர்வுறு வகைநின்றசேது' என்றார். [இந்தப்பிரகாரந்தஹராவித்தியாவிஷயமான பிரமத்தை உபதேசித்துச் சாக்கிரதாதியவஸ்தாவிநிர்முக்தமான பிரமத் தைப் பிரதிபாதியானின்ற பிரஜாபதியென்னுங்காசிபரா லுபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிற அக்ஷிபுருஷவித்தையை உபதேசிக்கின்றார்.] இப்படி + நிற்கின்றான்.]

கடு. சே-ள், [அஞன்மவஸ்துவிற்குச் சாட்சியத்தன்மையைக் கூறுகின்றார்.] தற்பரந்தன்னி + விளங்கா—[சரீரத்தோடு கூடியவனுக் கேயன்றி இல்லையென்ற சுருதியர்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.]

கசு. சே-ள், [இதுவுமது] உடம்பு + மேவாது—[தகராகாச கற் பனை சப்தத்திற்குப் பிரமமே பரதத்துவமென்பதைத் திடப்படுத்தும் பொருட்டு மற்றொரு சுருதியிலுள்ள ஆகாயமே நாமரூபங்களை நிர்வகிக் கிறதென்னும் வாக்கியத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.]

அப்பரம்பொருளேவேறொருபரமுமாகியதற்பரமுமில்லை [யே
யெப்பொருளாயும்விளங்கியும்விளங்காதிருக்கின்றன்றனுமிங்கிறை
யொப்பரும்பரமனுருத்திரன்சிவனென்றுரைக்கநின்றவனுடைத்தான
விப்பெருந்தன்மையிருந்தவாறென்னேயேவரானறியலாமிதனை. (கஎ)

வேறு.

இந்தமகாபூதங்கள்பகுந்தேயெல்லையிலாநாமங்களையும்பெற்
றந்தவிகாரங்களுநிகழ்போதுமவ்வவையாயேநிகழ்வதுபோன்மற்
றந்தமிலாவொன்றாகியிருந்தேயளவறுபேதப்பலபொருளாயிட்
டெந்தவுபாதிக்குங்கரியாய்நின்றெங்கும்வியாபிக்கும்பரமீசன். (கஅ)

பின்னகடாகாயாதிகளாலாகாயமபேதம்பேதமுறுதே
யன்னவனேகாகாரனேகாகாரவகம்புக்காலுமனைத்தா
மன்னியபேதாகாரமபேதாகாரமுமாய்மாதேவனிரானே
லின்னதெனுமத்தானெனுமாறெனியாவையுமீசானன்பிறிதன்றே.

வேறு.

உளவாகியுமிலவாகியுமுருவாலெவையிலகு
மொளியானவனவ்வேயவையவையாயொளிர்வுறவா
னௗவாவகைசிவனேயடையவுமானவனெனவே
தெளிவாகியமதியாததுசிவையாவதுதெளிவீர். (உ0)

சிவனேயகமெனவேதிகழ்வுறவானிதமெனநின்
றவனேயுடலதுமாய்நிகழ்பவன்வேறிலையானுற்
பவமேததுவிடலேதொருபடியாயுளபரனே
யிவனேகமுமெனவோர்பொழுதிறவாரவர்பிறவார். (உக)

பனையாமதியுடையாரனுபவமாய்நிகழ்வதுநா
னுனையாடியபடியேயுளவொளியாய்நிகழ்சிவனூர்
வனையாவருளதனுல்வருமிதுமாதவமுதலா
நினையாயிரவழியாலிதுநிகழாதிதுநிகழா. (உஉ)

வேறு.

சீவகரனெழில்வேறெசிலவொளிதிகழ்வாமோ
வவமுறவிருள்போகாதவனெதிர்நிலையாமோ
சிவதினகரனுலேசெறிபவவிருணோரா
வவனொளிதனின்மானுனமரர்களறிவோமோ. (உ௩)

கக. சே-ள், [இதுவுமது] பின்னகடா+புக்காலும்—[மகாதேவ னென்னும் நாமதேய பெலத்தாலும் இவ்வான்மாவுக்குச் சர்வான்ம பாவத்தைக் கூறுகின்றார்.]

புராணநல்லறிவாகப்புகலுறுபரமீசன்
சரணினைதலுமாராதனையுறுதலுமல்லான்
மரணமதறவேறோர்வழிசொலவிலையாறு
லரணமதுறநங்கட்கடையவுமவனன்றே. (உ௪)

வேறு.

ஆகமங்கள்பலவுமுணையாடுகின்றதிவனையனு
போகமொன்றிலறியுமறிவாகிநின்றபுனிதனிவ
னேகனந்தவனுபவமதேயிவன்றன்வடிவுதனை
யோகமொன்றவருள்பவனுமோதுகின்றபரமசிவன். (உ௫)

நானுமந்தவரியமரர்ஞாலமொன்றுநரர்விவித
யோனியிந்தமுழுதுமதனூடெழுந்தசிறுதிவலை
தானெழிந்துசிறிதில்சிவசாகரந்தனிகாரியை
யூனமொன்றுமெனைமொழிவோர்வொழிந்தவுணர்விலிகள். (உ௬)

வேறு.

எறிகதிர்க்குநிகராகின்மின்மினியிறைக்குநேரரியுமெட்டிதா
னறுவினைக்கொளகில்சந்தொடொக்குமெனிறனுமப்பரமனோடுநே
ரறிவினுக்கறிவிலாமைநேரகிலநாயகற்கொருவர்நேரொனிற்
செறியவுற்றவறியாமையின்செயலிருந்தவாறெனதுசெப்புவேன்.

ஓதலுற்றபரனைலனைத்துமுளதாவதப்பரமனென்றிறு
லாதலுற்றிலனறிமுற்றுமவனலெறிப்பதிரோகமா
வேதனத்தவரனைத்துமத்துவிதமாய்விழிப்பர்விவிதத்திலே
போதமற்றவர்விழிப்பர்மற்றவர்கள்போதமற்றவர்கள்புல்லியோர்.

வேறு.

இதுசகந்தானெனமுனிகழ்தலுண்டேவிவிதமெவர்களுங்காணுமறிவே
யதுபரந்தானெனமுனைனுபவந்தானடையிலதுபவந்தீருமறிவா
முதியசந்தோகவுபநிடதநின்றேறுபொருண்முழுதுமிங்கீசன்மொழியா
லதிசயந்தானமரானைவருங்கூடவழகுறவறைந்தேதனருளினல். (உ௯)

வேறு.

தீண்ணிதாக விதயத்தை மீளும்வகைசெய்து சிந்தனையெலாமறப், பண்ணிறைவறிவிலாமையென்றுவருபாவகத்தையுமொழித்திடக், கண்ணதாய்நிகழுமக்கணன்றியெதிர்காணுதுபிறிதென்னவே, நுண்ணிதானபொருள்சொல்லினைதுமெய்நோக்கினலடையவாக்கினன்.

ஆறுவது

சாந்தோக்கியவுபநிஷததாத்பரியமுணக்குமத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௪.

உ௯. செ-ள், [பிரதிபாதித்த அர்த்தத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்]

ஏழாவது

முண்டகோபநிஷத்தாத்பரியமாலைக்கு

மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்பிரகாரம் வேதத்திரய வுபநிஷத்தங்கட்கும் பிரமான்ம வைக்கியத்துவத்தைத் தெரிசிப்பித்து அதர்வண முண்டகோபநிஷத்திற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கவேண்டி அவ்வுபநிஷத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.]

நீண்டகேள்வியினாற்கல்வியானெஞ்சா னிச்சயித்தறியவொண்ணாதீ, தூண்டிடாஞானச்சுடர்தனைச்சொரூபா னந்தனைத்துரிசறவுளத்தே, மீண்டுகொண்பதுவேவிச்சையென்றுரைப்ப தாகவேதொடங்கினன்மெய்போ, லீண்டுலோகங்களிறக்கவுற்பவிக்க விமைப்பதுவிழிப்பதாமிறையோன். (க)

எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுநிலையுமிறுதியுந்தன்கணேயாகி, யொப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்று முள்ளதாயுரையுணர்விறந்த, வப்பொருணேரேயறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களுமறிந்ததாமந்த, மெய்ப்பொருடானேயெப்பொருள்களுமாய் விளங்கலால்வேறிலாமையினால். (உ)

உ. **சே-ள்,** க்ஷரமான ஜடபதார்த்தங்கட்கு அக்ஷரமான ஈசுவரன் அதிஷ்டானமாயுளனென்பார், 'எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுநிலையுமிறுதியுந்தன்கணேயாகி' எ-ம், உபமானரூபமானவஸ்துவந்தரமின்மையால், 'ஒப்பிடவொன்றுமின்றியே' எ - ம், நிர்விசேஷமாதலால், 'உரையுணர்விறந்த' எ-ம் கூறினார். [சுருதியில் அஃதறியப்படில் அனைத்து மறியப்பட்டதாகிறதென்றது முதலியவற்றால் பிரசினப்பிரதிவசனரூபமாக எவ்வதிஷ்டானமான அக்ஷரப்பிரமஞானத்தால் ஆரோபித சகலஜகங்களின் ஞானமுபதேசிக்கப்பட்டதோ அதைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] அப்பொருணேரே யறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களுமறிந்ததாம்—[பிரதிஞ்ஞைசெய்த அர்த்தத்தில் ஏதுவைச் சொல்லுகிறார்.] அந்தமெய்+வேறிலாமையினால்.—

இங்குநாமறியவேண்டுவதிரண்டுவிச்சையவ்விரண்டினுமொன்று
பங்கமாமபரைபரையெனப்படுவதொன்றதிற்பழமறைநாலு
மங்கமாறுண்மையமையிதிகாசமாதிகளபரையாமற்ற [ல்.
தெங்குமாய்நின்றதொன்றையாதொன்றுலெய்தலாமதுவிறையருளா
காணவோருருவுமின்றியேதனக்கோர்கண்செவிமூக்குவாயின்றிப்
பாணிபாதங்களின்றிநுண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்கடந்து
தாணுவாயெல்லாந்தோற்றுதற்கிடமாந்தத்துவந்தன்னைத்தன்னாலே
யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிறிதெலாமவிச்சை. (ச)

வே று.

சிலந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேசவுரோமமதெப்படிமண்ணிற்கே

ங. செ-ள், [ஆரம்பித்த வுபநிஷதத்தின் விதேயப்பொருளைச் சங்கிரகமாகக்கூறி இவ்வர்த்தத்தில் இரண்டுவித்தையறியத்தக்கதெனப் பிரமவித்துக்கள் சொல்லுகின்றார்கள் என்றதர்தியாம் உபநிஷதப் பொருளைக்கூறுகின்றார்.] இங்குநாமறிய+ப்படுவதொன்று—அதிற்பழமறைநாலு+களபரையாம். இருக்குவேதமுதலிய சுருதியினாற் கூறப்பட்ட யாதொரு அபரவித்தையுண்டோ அஃதனான்மவிஷயமாதலாலு அத்விதீயதத்துவத்தைப் பிரதிபாதியாது; அங்ஙனமே அவ்வபரவித்தையாலுண்டாகிய புத்திகளும், அக்கினிஹோத்திரமுதலியகருமவிஷயங்களாதலால் அனான்மவிஷயங்களாமாதலின் அபரவித்தைகளேயாம் என்று பொருள்.—[எதனால் அவ்வக்ஷரப்பொருள் அடையப்படும் என்றசுருதிவாக்கியத்தைச்சங்கிரகிக்கின்றார்.] மற்றதெங்குமா+விறையருளால்—யாதொரு தத்துவமஸியாதி உபநிஷதவாக்கியங்களாற் சனியாநின்ற வித்தையினால் அவ்வக்ஷரப்பிரமம் சமுசயமின்றியடையப்படுகிறது; அஃதான்மவிஷயமான அஞ்ஞானநிவிர்த்தித்துவாரமாய் மோட்சசாதனமாதலால், பரவித்தை என்றுபொருள்.

ச. செ-ள், [யாதொரு அந்த அதிருசியமென்பதாதிய சுருதியானது சொரூபத்தோடு மிதிற் சங்கிரகிக்கப்படுகிறது.] இடம்=அதிஷ்டானம்.

ரு. செ-ள், ["எல்லாந் தோற்றுதற் கிடமாம்" என்று முற்கூறியதை மூன்று திருஷ்டாந்தங்களாற் கூறுகின்றார்.] சிலந்தி=ஊர்ணநாபி என்னும் லூதாகீடம்—அஃதெப்படிக் காரணாந்தர மபேட்சியாமற் றன்சரீரத்தினின்றுந்தந்துக்களை வெளிப்படுத்தித் தன்னிடத்திற்றானே அடக்குகின்றதோ, எப்படித் 'தானியமுதலிய ஓஷதிகள் தன்

பலந்தருமோடதியெப்படியப்படியீசன்பா
லலர்ந்ததடங்கவெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (௫)

பன்னுதவத்திரளுற்றபரத்திடையேமுன்ன
மன்னமெழுந்ததினின்றுபிராணன்மனங்கன்மந்
தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா
வின்னமுமென்றுணர்முத்தியும்வந்ததிதன்கண்ணே. (௬)

காரணம்போலப் பிருதிவியிலுண்டாகின்றனவோ, எப்படி ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்தினின்றும் அசேதனங்களான கேசரோமாதிகளுற்பவிக்கின்றனவோ, அப்படியே காரணாந்தர வபேட்சையின்றிய பிரமத்தினின்றும் சலட்சணவிலட்சணங்களான சேதனுசேதனஜகமனைத்தும் உதியாநின்றன.—அவிக்கிரியமாகிய பிரமத்தினின்றும் உண்மையாக உண்டாயிற்றென்பது கூடாமையால் அது மாயாமயம்; ஆதலால் காணப்படுகிற ஜகமனைத்தும் சொப்பனப்பிரபஞ்சசமானம் என்று பொருள்.

௬. செ-ள், [பிரமத்தினின்றும் ஜகத்து உற்பத்தியாகுங் கிரமத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிருர்.] தவத்திரள் = பரிபக்குவமுடைய பிராணிகளின் கருமவசத்தாலுண்டாகிய சிருஷ்டிக்கத்தக்க பரியாலோசனரூபஞானம் — பரம் = ஜகத்காரணமான மாயாசபளப்பிரமம் — 'தவத்திரளுற்ற' என்றதால், பூர்வம் அத்தியந்தம் நிர்விகற்பமான பிரமம் அந்த ஞானவசத்தால் ஈஷத்துவிகற்பத்தோடு கூடிற்றென்று பொருள்.—அன்னம் = (அவ்வித ஞானத்தோடுகூடிய பிரமத்தினின்றும் சம்சாரிகளாற் புசிக்கப்படுதலின்) அன்னமென்னும் போக்கியப்பிரபஞ்சத்தின்காரணமான அவ்வியாகிருதத்துவம்,—அதினின்று(ம்)—பிராணன் = (பிருதிவி, வாயு, ஜலசம்பந்தத்தால் உச்சூனவஸ்தையையுடைய பீஜத்தினின்றும் அங்குரம்போல அபஞ்சீகிருதபூதம், அதன் காரியமான லிங்கசரீரசமஷ்டியுபாதியுடைய) சர்வஞ்ஞனை பிராணனென்னும் பெயரையுடைய இரணியகருப்பர்; (இரணியகர்ப்பரது உற்பத்தி கூறப்பட்டதுகொண்டு அபஞ்சீகிருத பூதங்கட்கும், அதன் சத்துவரஜோம்ச பரிணமபூதமாயுள்ள லிங்கசரீரத்திற்கும் உற்பத்தி சித்தித்தன.) மனம் = அந்தப் பிராணனினின்றும் பஞ்சீகரண விஷயமான மனது,—தன் + பல லோகமும் = அதினின்றும் (சத்தியசப்தாபிதேயங்களான பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள், பூதோற்பத்தியனந்தரம்) அண்டோற்பத்திக் கிரமமாகப் பூமியாதிலோகங்களும்,—கன்மம் = (அவற்றில் வசிக்காநின்ற பிராணிகளில் மனுஷியாதிகளுக்கு) வருணச்சிரம விகிதங்களான கருமங்களும்,— இத + முத்தியும் = இவற்றினின்றும் கற்பகோடிகாலம் [தத்வஞானபரியந்தம்] அழியாத முத்தியென்னும் பலமும் கிரமமாகவுண்டாயின என்று பொருள். முத்தி = சுவர்க்காதிபதவி.

யாதுமுணர்ந்தெவையுஞ்செயவல்லவனியாரியாவன்
போதமயந்தவமாவுடையன் னுளபோலேயன்
ஞதிகளங்கணிகழ்ந்ததடங்கவிந்நாளுவா
மாதிவரும்பிரமங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (எ)

வேறு:

அக்கரமாகிமெய்ம்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதல்லா
லெக்கருமங்களாலும்வீடில்லையாகமாதிகளியற்றுங்காற்
றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத்
திக்கறியாதேமுயல்பவர்முத்திசெறிந்திடார்மரணமேசெறிவார். (அ)
கருமதற்பரராய்நாங்களேயெல்லாங்கற்றவரொன்றிருக்கின்ற
பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாநெறியையும்பெறுகிலார்பிறவிக்
குருடர்கைப்பற்றிப்போகியகுருடர்குழியிலேகூடவீழ்வதுபோன்
மருவியவினையுந்தாங்களுங்கூடமாய்வதேயன்றிமற்றில்லை. (கூ)

வேறு.

தோலையுநல்வினைப்பயன்றொலைந்தபோதிலே
தலையதுகீழுறவிழுகைதப்புமோ

எ. சே-ள், [சொல்லிய அர்த்தத்தை உபசம்மாரஞ்செய்கிறார்.] யாதுமுணர்+வுடையன்—அங்கண் = அவனிடத்தில்—ஆதிவரும்பிரமம் = ஆதியிலுண்டாகப்பட்ட முற்கூறிய காரியரூபமான இரணியகர்ப்பனும்,—அன்னுதிகள் = விரீஹியவாதிலட்சணமான அன்னமும், தேவதத்தாதிநாமதேயமும், நீலபீதாதிரூபங்களும்—இந்நாளுவாமடங்கவுளபோலே நிகழ்ந்தது ஆயுங்கால் கனவொக்கும் என முன்பின் பதங்களெடுத்து அன்வயித்துப் பொருள்கொள்க. "போதமயந் தவமாவுடையன்" எ-ம், "உளபோலே" எ-ம் பாடபேதம். மூலத்துக்குமொத்தது.

அ. சே – ள், [இந்தப்பிரகாரம் பரவித்தியாவிஷயலக்ஷணமான பிரமத்தைச் சொரூபதடஸ்தலக்ஷணங்களால் உபதேசித்து, 'அக்கரமாகி மெய்ம்மையாயுள்ள வப்பொருளறிந்தபோதல்லால்' என்னும் வாக்கியத்தால் அதனதுஞானமே மோட்சசாதனம் என்றுபதேசித்து, சுருதி மந்திரங்களில், அபரவித்தியாவிஷயமான கருமங்களைச் சொல்லுதல் வைராக்கியத்தை உண்டுபண்ணும் பொருட்டாதலால், அது சித்தித்திருத்தலின் அக்கருமபாகங்களுக்கு வலிமையில்லாத ஓடங்கள் என்றதுமுதல்லான சுருதியினுற் கூறப்பட்ட மோட்சசாதனுபாவத்தன்மையையுங் கூறுகின்றார்.]

நிலையுறுமுத்திநேர்படுதனெஞ்சிலே
யலைவறுஞானமுண்டாகிலல்லவோ. (க0)

சுருதியுமிருதியுஞ்சொன்னவாறுநின்
றிருமையுமனித்தமென்றேதும்விட்டுநற்
குருவினைவழிபடிற்கோதிலாவவ
னருளிடுமெழிவறநின்றவப்பொருள். (கக)

வே று.

எங்குநிறைந்தபரத்தினிலோகமெழுந்தழியும்படிதா
னங்கியெழும்பொறிபோலுமகம்புறமாயதுமாயையெனுங்
கங்குல்கடந்துயிருக்குயிராயொருகாலழிவற்றகமா
யங்கபிராணன்மனங்களறுஞ்சிவனுகியவக்கரமே. (கஉ)

கக. செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் சுருதி கூறிய அபரவித்தியாவிஷயமான கருமநிஷ்டையைத் தெரிவித்து, கருமத்தாற் சாதிக்கப்பட்டவுலகங்களைப் பரீக்ஷித்து என்ற சுருதி கூறிய வைராக்கியத்தைக் கூறுகின்றார்.] சுருதி+விட்டு — வைராக்கியத்தைப்பிராப்பிக்கவேண்டுமென்பார், 'ஏதும்விட்டு' என்றுங் கூறினார். [இந்தப்பிரகாரம் நித்தியாநித்தியவிவேகஞானத்தால் விரக்தனானவனுக்குச் சுருதியாதிகளாற் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமுடைய குருவழிபாடே கர்த்தவ்வியமென்று சொல்லுகின்றார்.]

கஉ. செ-ள், [இங்ஙனம் சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனுக்குப் பிரமஞான முபதேசிக்கவேண்டுமென்பது கூடும். "இப்பொருள் சத்தியம்" என்ற சுருதியினாற் பிரமத்துக்கே சத்தியத்வமென்பது அயுக்தம், ஜீவர்களும் வேறாகக் காணப்படுதலால் என்று சங்கித்து அவர்களும் பிரமத்துக்கு வேறில்லை என்று திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.] எங்குநிறை+போலும் — சுவாலையுடைய அக்கினியினின்றும் பொறியுண்டாயினும் அதற்கன்னியமின்று; இங்ஙன் சித்துரூபர்களாகிய ஜீவரும் தேகேந்திரியாதி லக்ஷணவுபாதி ஜனனவசத்தால் சித்துரூபமாகிய பிரமத்தினின்றும் உற்பன்னர்களாகிச் சிவமென்னும் அக்ஷரத்தில் அவ்வுபாதி லயத்தால் பரிச்சேதமில்லாத மகாகாசத்திற் கடாகாசாதிகள்போல லீயமாவதால் அச்சிவத்திற்கு வேறில்லாதவர்கள் என்று பொருள். [ஜீவனைப்போல அந்த அக்ஷரமும் பிராணாதி சம்பந்தம் ஏன் உடைத்தாகாதெனச் சங்கித்துச் சர்வோபாதி விநிர்முக்தமான அந்தவஸ்துசொரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.] அகம்+வக்கரமே—

வேறு.

அங்கிதலைவாய்விவிதமானமறைபானு
திங்கள்விழியெண்டிசைகளுஞ்செவிகள்வாயு
தங்குமுயிர்தன்னிதயமேசகலமுங்கா
லிங்கவனிசங்கரனிருக்கும்வடிவீதால். (கரு)

அர்க்கன்மதியங்கிமழையாதிமறைநாலு
மிக்கமிகுயாகவிவிதங்களியமானர்
தக்கணைசுராசுரர்மனித்தர்பசுசாதி
யெக்கிருமிகீடமுமெழுஞ்சிவனிடத்தே. (கசு)

மெய்ம்மைவிரதந்தவம்விருப்பமுதலாகுஞ்
செம்மைதருநல்வினைகள்செய்தனுபவிக்கு
மிம்மைமறுமைப்பயனைத்துமிறைவன்பாற்
பொய்ம்மையறவேநிகழினுங்கனவுபோலாம். (கஎ)

வரச்கடவதெப்பொருளுமுன்புவருமாபோ
லுரைத்தபரனேயடையவாகியொளிர்கின்று
னரிக்குமுனிகட்குமானுக்குமறிவீதே
யிருக்குமதினையமொருகாலுமிதிவெய்தா. (கஅ)

வேறு.

மருவிவருமாயவிடயமயலாவிம்மநுடர்மரணுதியிடரறு, வெருவு பவவேலைவிழுவாழியாதவிமலசிவஞானவிழிபெறு, மொருபிரமஞான மொழியவொருகாலிவ்வுதிகளையேறவொணுமதோ, தெருள்செய்சிவ ஞானம்வருவதிறைதாள்கள்செறியவருசேவைவலியினுல். (கஎ)

கரு. சே - ள், [இரணியகர்ப்பருடைய பிரமாண்டாந்தர்வர்த்தியாய் அதன் அபிமானியாகின்ற விராட்புருஷருக்கும் பாசிவத்தினின்றும் உற்பத்தியும், அதற்கன்னியமில்லாமையும் பிரதிபாதிக்கிருர்.] அங்கி=தெய்வலோகம்—சகலமும்=சகலஜகத்தும்—பதங்கள்பூமிகையாக உற்பன்னனுயினன் எ - து, சேஷம்.—இதுவடிவு = இங்ஙனங் கூறியவடிவுடைய விராட்டும்—சங்கரனிருக்கும்=உபாதி நீங்கிடில் பரசிவனுகவே யிருப்பர்—ஆக எ-து வருவிப்பு.

கசு. சே-ள், [முற்கூறிய சிருஷ்டியை விவரணஞ்செய்கின்றுர்.]

கஎ. சே-ள், [இவ்வாறு சங்கிரக விஸ்தாரங்களாற் சிருஷ்டிப் பிரதிபாதனத்தால் அக்ஷரசொரூபத்தைப் பிரதிபாதித்து "புருஷனே இந்த விசுவம்" என்னும் சுருதியினுல் சிருஷ்டியானஜகம் அப்பரம சிவத்திற்கு அனன்யமென உபதேசித்த அர்த்தத்தைக் கூறுகின்றுர்.]

வேறு.

அக்கரந்தனையிக்குரம்பையிலறியுமாகிலவிச்சையா
மிக்கிரந்திநசிக்குமீசனையெய்தலாமமுதென்பதும்
புக்கிருந்தபிராணனுமனமாவதும்பரபோதமே
மிக்கிருந்தவுளத்திஞேர்விரகாலிதுள்புகமேவுவார். (கஅ)

தாரம்விற்கணைதானிலக்குளதத்துவந்தவறுதவா
றூர்குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற்குளிப்பவரம்புபோற்
பேரிலக்கெயும்வில்லியப்படிபேசுஙற்கணையெங்கணுங்
கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்கூடுமோ. (கக)

வேறு.

அரணியோடுத்தராரணியுயிருமமலவோங்காரமுமாக்கிக், காணிய
தியானமாமதனத்தாற்காணுைவொளியினைக்காண்பர், பூரணநல்லொ
ளியிற்பூதபௌதிகங்கள்பொருந்துயிர்புலன்கண்மற்றெல்லா,மாணுறக்
கோவையாகியேகிடக்குமதனையேயறிகுவனறிஞன். (உ0)

கக. செ-ள், [தியானப்பிரகாரத்தைக் கூறுகின்றார்.] தாரம் வில் = ஓங்காரம் (எப்படி லௌகிகமானவில்லு லட்சியத்திற் சரத்திற் குப் பிரவேசகாரணமாமோ அப்படி ஆன்மசரத்திற்கு லட்சியப்பிரமத் தில் பிரவேசகாரணமாதலால்) தனுசு—உளதத்துவம் இலக்கு = பிர மம் (சர்வவிருத்திகளின் சாட்சியாகிய சோபாதிகவான்மா உபாதி பரித்தியாகத்தால் சரம்போல லட்சியப்பிரமத்தில் சுவான்மாவாகவே அடைதலால்) லக்ஷியம்,—தான்கணை = ஆன்மா சரம்—அம்புபோல் தவறுதவாறூர் குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற் குளிப்பவர் என அன் வயம்; இந்தத் தனுவாதி சாதனங்களால் விஷய திருஷ்ணுதிப் பிரமாத மின்றிய ஏகாக்கிரசித்தத்தாற் புருஷனுனவன் வேதனஞ் செய்யத் தக்கது; செய்யவே, எப்படிச் சரமானது லட்சியத்தில் ஏகீபவிக்கிற தோ அப்படித் தேகாதிகளின் சாட்சி, சாட்சியமான வபிமானபரித் தியாகத்தா லிலட்சியரூபமான பிரமத்தோடு ஐக்கியத்தையடைந்து சத்ரூபனுகப் பவிக்கிறன் என்றுபொருள். [லௌகிக லக்ஷியாதிக ளினும் வைலட்சணங் கூறுகின்றார்.] பேரிலக்கெயும் + கூடுமோ— லௌகிக லக்ஷியமானது பரிச்சின்னம், பாணமும் ஏகமுகம், எய்பவ னும் ஓரிடத்திருப்பவன்; ஆதலால், அதற்கு லக்ஷியப்பிராப்தி ராகித்தி யங்கூடும். இவ்விடத்தில் அதற்குவிலட்சணமாதலால் லக்ஷியப்பிராப்த மாகும்.

உ0. செ-ள். [பிரணவத்தால் ஆன்மாவைப் பிரமரூபமாக வறி யும் ஞானமானது மற்றோர் சுருதியிலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற

பரம்பொருளினையேபாடுவான்வேறுபகருவானலன்பருகமிர்த
வரம்பதுவாகுமண்ணின்மற்றிந்தமகிமையேயுள்ளதிப்பிரம
புரந்தனிலிதயாகாசமேநிகழ்ந்தெப்பொருள்களுமறிந்தெலாம்வல்ல
வான்றனைவெறுமானந்தவடிவாயறிந்தவர்மறுபிறப்பறுவார். (உக)

இதயமாமிந்தவிமலகோசத்தேயிரசமாய்விளங்குநற்பிரமந்
துதயமேவிடுமச்சோதியேயெல்லாச்சோதிக்குஞ்சோதியாவதுவு
மிதயமேநிகழுமிதனைமெய்கண்டவிடத்தின்மற்றிதயநோயெல்லாஞ்
சிதையுமையறவுந்தீருமெல்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனுமால். ()

வேறு.

இலங்கிரவியிந்துவனருநகைமினெல்லா
நலம்பெறவிளங்குவதுஞானவொளிகொண்டே
புலம்படுமனைத்தையும்விளக்குபரபோதந்
துலங்குவதுதன்னுடையசோதியதனாலே. (உங)

தென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.] அரணி + காண்பர் — எவ்வாறு கீழரணி மேலரணிகளால் மதனிக்கில் தாருவின் மிகுசூக்குமமான அக்கினியைப் பார்க்கிறாரோ இவ்வாறு பிரணவத்தால் சாக்கிராதியவஸ்தைக ளாற் குறிக்கப்பட்டுச் சின்மாத்திரமாய்ச் சொல்லப்பட்டதைப் பிரம்ம ரூபமாக அனுசந்தானிக்கின்றவன் அவ்வப்பியாசத்தால் அந்தச் சொரூ பத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றான் என்றுபொருள். [கூறியவக்ஷரம் அதி சூக்குமமாதலால், தூலலக்ஷியமென்று கருதி மீண்டும் உபதேசிக்கின் றார்.] புரண + ண.றிஞன்.

உக. செ-ள், பரம்பொருளினையே பாடுவான் வேறு பகருவான லன் —[இதற்குக்காரணங் கூறுகின்றார்.] பருகமிர்தவரம்பதுவாகும்— வரம்பு = சேது — இவ்வான்மா சம்சாரசாகரத்தினின்றும் உத்தாரணம் பண்ணுவதாலும், அமிர்தத்வப்பிராப்தியான சேதுவாதலாலும் அதன் ஏகவிஷயமானவாக்கே உச்சரிப்பான் என்றுபொருள். [இவ்விதங் கூறிய ஆன்மா எவ்விடத்தடையத்தக்கவொன்றாற் சொல்லுகிறார்.] மண்ணின் உள்ளது = லோகத்திற்காணப்படுகிறது.— மகிமை = விபூதி — இஃது "எப்பொருள்களு மறிந்தெலாம்வல்ல" என்று மேற்கூறப்படு வதேயாம்.

உஉ. செ-ள், [பிரமான்மஞானத்தினது பலத்தைச் சொல்லு கிறார்.]

உங. செ-ள், [எப்படிச் சோதிக்கெல்லாம் சோதியாகுமென்று சங்கித்து அதைப்பிரதிபாதிக்கிறார்.]

ஓரொளிவிளங்குகில தூதையுலவாத
சீரொளியில்வேறுசிலதேவர்திகழ்வாரோ
பார்வெளியுமெப்பொருள்களுந்திசைகள்பத்தும்
பேரொளிபெறத்திகழ்பரப்பிரமமேயாம். (உச)

வே று.

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்களெனப்படுமன்னமிரண்
டந்தவிரண்டிலொன்றுவிளைப்பயனங்குநுகர்ந்திடுமாங்
கொந்தமறும்பரமொன்றுமுணுதுசொலப்படுபேதமில்வான்
வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினல். (உரு)

வே று.

தற்பரனுருவஞ்சித்தேதற்பரனிடையேயக்
கற்பிதசீவன்ருனுமதானக்காலந்தச்
சிற்பொருளொன்றேவேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ
வற்பமும்வேருகாதுசித்தாகாரத்தாலே. (உசு)

பன்னுசடாகாரப்புணர்வாலேபரசீவர்
பின்னமொளிற்போதத்தொருபேதம்பிறவாதே
மன்னுசடத்தேபேதமதத்தான்மானத்தாற்
சொன்னவபேதப்பொருள்கலர்கண்ணிற்ருேன்ருதே. (உஎ)

உச. செ-ள், இங்ஙனம் "சூரியாதிகள் விளங்கமாட்டாது" என்ற சுருதியின் ருற்பரியத்தைச் சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிருர்.] ஓரொளி + திகழ்வாரோ—[இந்தப்பிரகாரம் பிரகாசசித்ரூபமான பிரமமானது சர்வஜகத்காரணமாதலால், அதற்கு யாதொரு சர்வான்மியத்வங் கூறப்பட்டதோ அதை யுபசம்மரிக்கின்ருர்.] பார்+பிரமமேயாம்.

உரு. செ-ள், [ஈசுவரசித்து சர்வவிஷயமாயும், ஜீவசித்து பரிமித விஷயமாயும் காணப்படுவதால்அவர்கட்கு எங்ஙன் ஏகத்வங்கூடுமெனச் சங்கித்துச் சொல்லுகிருர்.] தற்பர+பொருளொன்றே. [அப்பேதஞ் சித்ரூபத்தாலா? அல்லது ஜடரூபத்தாலா எனவிகற்பித்துப் பிரதம விகற்பத்தை நிராகரிக்கின்ருர்.] வேறெனின்+காரத்தாலே.

உஎ. செ-ள், [இரண்டாவது விகற்பத்தில் ஜடத்திற்கே பேதமன்றிச் சித்திற்கில்லை என்றுகூறுகின்ருர்.] பன்னு+ருேன்ருதே—மதம் = [யுக்தி.] சுருதியனுசாரதர்க்கம் — மானம் = பிரமாணம்—கலர் = பாபிஷ்டஜனங்கள்—கண் = புத்தி.

வேறு.

மறையாலுமிருதிசொலும்வழியாலும்வருவதவி
ரிறையார்தமருளில்வருவதுவேகமெனுமுணர்வு
பிறிவானதறுமுணர்வுபெறுமாகிலொருபொழுது
மிறவாதசிவமடையுமிடர்மோகமெவையுமிலன். (உஅ)

நிதமாவியுடலுறையவிறைமாயைசெயலதுயர்
விதநாடவரியகடல்விழும்வேறுபடவுணர
வி துநாளும்வருமிறைவனுருவாகுமிலதெவையு
மதுநானெனனுபவமதடைவோனொரலைவுமிலன். (உகூ)

வேறு.

சின்மயமாகுந்தன்மகிமாவைத்தீரவறிந்தானியாதொருபோதத்
தன்மயனாகுந்தன்னையகர்த்தாவாய்முழுதுக்குந்தானிடமாகிப்
பொன்மயனாகும்பூரணனைப்போதெதிர்காணும்புண்ணியகோடிப்
பன்மையினாலுந்தர்க்கொடுமானப்பார்வையினாலும்பரனருளாலும். ()

உகூ. செ-ள், ["இரண்டுபெட்சிகள்" என்றுசொல்லிய மந்திரதூற் பரிய வியாக்கியானத்தாற் பேதபட்சத்தை நிராகரித்துக் கீழ்ச்சொல் லியபொருளைச் சாட்சாத் பிரதிபாதிக்கின்ற மந்திரார்த்தத்தை விவரித் துக் கூறுகின்றார்.] இறையுடல் = சிவஸ்தானமாகிய சரீரத்தில் — நித மாவியுறைய = நிலைபெற்ற சீவன் தான் சிலநாகவேயிருக்கவும் — மாயை செயல = மனோமாயையின்வசத்தால், (அவிவுபாதியான மலினசத்துவப் பிரதான அவித்தையின்வசத்தால் என்றுமாம்) — விதநாடவரிய துயர்க் கடல் விழும் = அநேகப்பிரகாரமான துக்கசாகரத்தில்வீழ்ந்து சோகப் படுவன்; — இலதெவையும் = (உற்றுணரில்) இல்லாததாயழியும் இச்சகத் தினைத்தும் — இதுநாளும் — வேறுபடவுணரவரும் = தனக்கன்னியமா யறிந்து உபாசித்துவந்த — இறைவனுருவாகும் = பரசிவசொரூபமேயாம்; — அது நான் என் அனுபவமது அடைவோன் = அப்பரசிவசொரூபமே நான் என்னும் நிச்சயரூபமான சுவானுபூதியையுடையவன் — ஓரலைவு மிலன் = ஓர் துக்கமுமிலனாவன். — எ-று.

௩௦. செ-ள், — [ஆகாமிய ஜனனவாரம்பகங்களான புண்ணிய பாபங்களாற் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட பாவித்தையினால் எங்ஙன் ஜீவனுக்கு முத்திகூடுமென்ற சங்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.] யாதொருபோது சின் மயமாகும் தன்மகிமாவைத்தீர வறிந்தானப்போது அத்தன்மையனாகும் தன்னை யகர்த்தாவாய் முழுதுக்குந்தானிடமாகிப் பொன்மயனாகும் பூர ணனை எதிர்காணும் என்பதன்வயம். பொன்மயன் = பொன்போன்

வேறு.

பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுவீடொன்றொடுமின்றி
யாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனொப்பெய்துமற்றிப்பொருளறிந்தான்
சீவனும்பரனுஞ்சின்மயமாகுமாதலாலொப்பெனச்செப்பன்
மேவியொன்றாகிவிடுதலேயன்றிவேறுவேறாகுமோவீடு. (௫௧)

உடம்புடன்புணர்ப்பாற்சீவனுக்கிறையோ டொப்புளதென்னி லொப்பில்லை, கடந்திகழ்வானின்வானம்வேறாகக் கருதியொப்புரைப்ப ரோவொப்பா, யிடுந்திறங்கன்மத்தாலெனிற்கன்மமிறக்குமேவிச்சையா லென்னிற், றிடம்படமுன்பேயுள்ளதேஞானந் திகழ்த்துவதில்லது திகழ்த்தா. (௫௨)

வுருவினையுடையவனாய்—பூரணனை = பூரணனாக—எதிர்காணும் = பிரத்தியட்சமாகப்பார்ப்பன்.—[ஏதுகூறல்] புண்ணிய+பானருளாலும் = அனேககோடிகற்பங்களில் ஆர்ச்சித்த புண்ணியபுஞ்சத்தாலும், தர்க்கத்தினாலும், பிரமாணவாராய்ச்சியாலும், பரமேசுவரப்பிரசாதத்தாலும்.—

௫௧. செ-ள்,—இப்பொருளறிந்தான் = முற்கூறியலட்சணமுள்ள பரசிவத்தைச் சுவான்மாவாகவறிந்த வித்துவான் — பாவபுண்ணியங்கள் = ஆகாமிய ஜனனத்தைக்கொடுக்கும் சஞ்சிதகர்மங்கள்—ஒன்றொடும் = (அவைக்கேதுவாகிய தேகேந்திரியாதிகளில்) ஒன்றுடனும்—பற்றுவீடின்றியாவையுந்தானாய் வேறி [பின்னமில்] லாதவன் (ஆய்)—ஒப்பெய்தும் = பரமாத்மைதலட்சணமான சிவசாமியத்தையடைவன். —[சமபாவத்தை மறுக்கவேண்டிச் சின்மாத்திர ரூபர்களாயுள்ள சீவேசுரர்களுக்குச் சாமியமா? அல்லது, சோபாதிகர்கட்கா என்றுசங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] சீவனும்பரனுஞ் சின்மயமாகு மாதலாலொப்பெனச் செப்பல் (எங்ஙன்)—மேவியொன்றாகி விடுதலேயன்றி—வேறுவேறு வீடாகுமோ = பேதம் பேதமாயிருக்குகை மோட்சமாமா? ஆகா.— சின்மாத்திரம் பேதவர்ச்சிதமென்பார், 'மேவியொன்றா+வீடு' என்றார். சாமியம் என்பது, பேதாபேக்ஷையாகையால் சித்ரூபத்தில் பேதங்கூடாதென்றறிக.

௫௨. செ-ள், [துவிதியவிகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] உடம்புடன் புணர்ப்பால் = உபாதிசம்பந்தரூபத்தால்—சீவனுக்கிறையோடொப்புளதென்னில்—ஒப்பில்லை = (இவர்கட்குக் கிஞ்சிஞ்ஞத்வ, சர்வஞ்ஞத்வாதி தர்மங்களால், அத்தியந்தம்வைலக்ஷணியமிருத்தலால்) சாமியங்கூடாது. —[உபாதி சம்பந்தத்தாற் சாமியங் கூடாதென்பதைத் திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.] கட+ப்புரைப்பரோ—[இவ்வாறு சொரூபபரியாலோசனையாற் சாமியமின்றென்றுகூறிக் காரணபரியாலோசனையாலும் சாமியங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.] ஒப்பாயிடு+திகழ்த்தா.

எப்படியாலும்பண்டுமிப்போதுமெப்பொழுதுஞ்சிவசீவர்க்
கொப்புளதாகுமுருவமொன்றனவுண்மையால்வேறுறுதொன்றே
யப்படியுள்ளசிவன்பிறர்போலவவிச்சையானிகழுமவ்வவிச்சை
மெய்ப்பரவிச்சையானசித்தொன்றாய்விடுதலொப்படைதல் வேறன்றே.

வேறு.

சீவன்றன்னுருவானசிவத்தைத்தெளியிற்றான்
மேவும்பலதொழிறன்னிடையாலேவிளையாடும்
யாவுந்தன்னுருவாகிநிகழ்ந்தாலிவன்முத்த
னுவன்பண்டவனாகாமையின்முத்தனுமாகான். (௩௪)

வேதம்பகர்வழியேவந்தவர்கடமெய்க்குள்ளே
யோதும்பரவொளியேகண்டுணருவவொன்றாமப்

௩௩. செ-ள்,—[முற்கூறியசாமியமும் வித்தியாசாத்தியமென்றால் பூர்வசித்தத்வம் பவிக்குமென்று யாதொரு அர்த்தமானது சொல்லப்பட்டதோ அஃதிஷ்டந்தானென்று அங்கீகரித்துச் சொல்லுகிறார்:] எப்படியாலும்+தொன்றே — சின்மாத்திர சொரூபமான சாட்சியானது, சாட்சியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் விளக்குதற் கேதுவாயிருத்தலின் சர்வதாசத்பாவமாதலானும், பரமப்பிரேமைக் கிருப்பிடமாகலிற் சுகரூபமாதலானும், அங்ஙனமே "சத்தியஞானானந்தம்பிரமம்" என்று சுருதியாற் கூறப்பட்டதனானும் இவ்விருவர்களுக்கும் சமானலட்சணமிருத்தலில் ஏகத்தன்மை எப்பொழுதும் சித்தமாயிருக்கின்றதென்று பொருள். 'அப்படியுள்ள சிவன் பிறர்போல வவிச்சையா னிகழும்' எ-து, அவித்தையானது சுபாவமாக மித்தியாபூதமாகையால் பரசிவசொரூபத்திற்குப் பரமார்த்தமாக ரூபபேதத்தை யுண்டுபண்ணுமையாலாம்; அவ்வவிச்சை மெய்ப்பரவிச்சையால் நசித்து — ஒன்றாய்விடுதல்=சுவசித்தமான ஏகத்துவமாக அவசேஷித்தலே—ஒப்படைதல்= முற்கூறப்பட்ட சாமியமாதல்—வேறன்று= அன்னியமன்று.—எ-று.

௩௪. செ-ள், [கூறியவர்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்தலோடு "பிராணனல்லவா இவன்" என்ற சுருதிவாக்கியார்த்த தாற்பரியத்தையும் சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.] சீவன்—தன்னுருவானசிவத்தை=தனது ஆன்மரூபமான நிஷ்பிரபஞ்சபரசிவரூபத்தை—தெளியில்—தான்மேவும் பலதொழில்= தான்செய்யப்பட்ட தியானபூஜாதி நானுக்கிரியைகளை—தன்னிடையாலே விளையாடும்= சுவான்மவிஷயமாகவே கிரீடிப்பன்—யாவுந்தன்+முத்தனுமாகான்.—எ-று.

௩௫. செ-ள், [இனிப்பரவித்தியோத்பத்திக்குச் சககாரி சாதனத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] வேதம் பகர்வழியே வந்தவர்கள்='ஆன்மரீ-

போதந்தனையடைவார்ங்கொருகதிபோய்மீள்ரி
ரோதுந்திகழ்தருவாரென்ங்கொழிவுசெய்தேகுந்தான். (௩௫)

வேறு.

வாக்கினாலுணர்க்குமாறிலாப்பொருளைமற்றுள்புலன்களொன்றாலே
நோக்குமாறென்னுங்கருமமொன்றாலுநுவல்தவத்தாலுநண்ணாதே
தாக்கிலர்வந்தக்கரணமதுடையார்தத்துவஞானநல்விழியாற்
போக்கிலாதெங்குமர்கியபொருளைப்புரையறக்காண்பரெப்பொழுதும்.

அருளினைத்திருமேனியிற்றரித்தருளுமகிலநாயகனையெப்பொழுதுந், தெருளுறத்தியானம்பண்ணுமேகாந்த சித்தரார்றெளிவுறும்பொருளிப், பொருளிதனிடத்தேயைவகைப்பட்ட பொருள்களும்பொருளினுட்பத்தா, லொருவருமறியாரரியதென்றிகழாதொருப்படவேண்டுமீதொன்றும். (௩௭)

வேறு.

எத்தைப்பெறமுயல்கின்றாரதுபெறுகின்றாரதலிலெப்போது
நித்தீத்துவமெனுமொன்றைப்பெறநினைகின்றனருளினினேர்பாடா
மத்தத்துவமுனிதன்னைப்பொருள்தனாலுந்தனதுடலாலுங்கூடப்
பத்திப்படுமனனாலர்ச்சனைநனிபண்ணப்படுவதுபவவீடாம். (௩௮)

கேட்கத்தக்கவர், பார்க்கத்தக்கவர்; தியானிக்கத்தக்கவர், என்று வேதத்திற்பிரதிபாதியாநின்ற மார்க்கமாக வந்தவர்கள்—தமெய்+கண்டுணருவார் [பூரணன்மீவஸ்துநிஷ்டனுக்குக் கமனாதிகளில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.] ஒன்றமப்போ+தேகுந்தான்.—எ-று.

௩௬. செ-ள், [ஆன்மா பரிபூரணபரசிவசொரூபத்தை அடைதற்கு அசாதாரணகாரணத்தைத்தெரிசிப்பிக்கிறார்.] வாக்கினாலு+நண்ணாதே—[சட்சுவாதிகளாற் கிரகிக்கக்கூடாதாயின் மற்றெப்படி அஃதடையப்படுமென்னிற் சொல்லுகிறார்.] தாக்கிலாவந்தக்கரணமதுடையார்=சுத்தாந்தக்கரணத்தினையுடைய புருஷர்—

௩௭. செ-ள், [விசுத்தசத்துவகுணத்தை யுடையவனுக்குச் சகுணத்தியானமும், நிஷ்களஞானோற்பத்திக்குக் காரணமென்று கூறுகின்றார்.] அருளினை+இப்பொருள்— ["இவ்வணு ஆன்மா" என்ற சுருதிவாக்கியத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] இதனிடத்தே+மீதொன்றும்—ஐவகைப்பட்ட பொருள்களும்=பிராணன்து விருத்திபேதங்களான பிராணபானாதி ஐந்தும் (உள்ளன.)—நுட்பம்=சூட்சுமம்.—

௩௮. செ-ள், [இவ்வாறு சர்வான்மாவான பரசிவத்தைத் தானாகவடைந்தவித்துவானுக்குச் சர்வாப்திலக்ஷணமான பலத்தைக் கூறுகின்றார்.] நேர்பாடு=நினையாமல் வருகின்றது—

வேறு.

எண்ணிலாக்கல்வியாலுமிலங்கியகேள்வியாலுந்
திண்ணிதாமதியினாலுந்தெளியவாராதுதீர
நண்ணியஞானிதானேநயந்தருள்செய்யின்ஞானக்
கண்ணினாற்காணலாகுங்கரத்திலாமலகம்போல. (ரு௯)

அயர்ச்சிமிக்கிருப்பானாலுமரும்பிணியாளனாலு
முயற்சியிற்றமோகுணத்தான்மூடிடப்பட்டானாலுஞ்
செயப்படாதுண்மைஞானந்தெள்ளுமாமதியாற்கால
வயத்தினாற்சத்துவத்தின்வலியினாலன்றிவாரா. (௬0)

இப்பரம்பரனைச்சேர்ந்தாரேகமாம்பொருளதாகித்
தப்பறுஞான்மெய்திச்சாந்தராய்த்தாபமாறி
யெப்படியாலுமெல்லாப்பொருள்களுமெய்தியிங்கே
யப்பொருடமக்குள்ளாகவவைதனக்குள்ளுமாவர். (௬௧)

ரு௯. செ-ள், [ஆன்மதத்துவமானது கூறியவுபாயத்திற்கு அன்னியவுபாயங்களால் அறிதற்கசக்கியமென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.]

௬0. செ-ள், [ஞானசகாயங்களானபெலாதிகள் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்றுபதேசிக்கின்றார்.] அயர்ச்சி + ஞானம் = விஷயசங்கநிமித்தமான எத்தத்துவ அனவதானமுண்டோ அவ்விதப்பிரமாத மிகுந்துள்ளவனாலும், லிங்கமென்னும் யாதொரு பாரமார்த்திக சந்நியாசமுண்டோ அவ்விதசந்நியாசதர்மரகிததவமுடையோனாலும், ஆன்மதத்துவானுசந்தானஜனிதபுத்தியுச்சாக கிருதவீரியமின்றித் தமோகுணத்தினால் மூடப்பட்டவனாலும் தத்துவஞானம் அப்பியசித்தடையப்படாது—தெள்ளுமாமதி + லன்றிவாரா—இதனால் அப்பிரமாதமும், சந்நியாசசகிததபசும், முற்கூறியபெலமும் அந்தஞானோபாயங்களாகின்றனவென்றுதெரிசிப்பிக்கப்பட்டது; இச்செய்யுளில், "அரும்பிணியாளன்" எ-ம், "காலவயம்" எ-ம் கவிநாயகராற்கூறிய இருபதங்கட்கும் பாரமார்த்திகசந்நியாச தர்மரகிததபசு எ-ம், சந்நியாச சகிததபசு எ-ம் வடநூல் வியாக்கியானத்திற் பொருள் கூறியிருப்பதால், இச்செய்யுள் முதனூற்கு முரணாமோவெனின்? அவ்வித சந்நியாசமின்மைக்கும், உண்மைக்கும் அரும்பிணியும், அஃதின்மையுமான பருவமேதுவாதலின், முரணாகாவென்க.

௬௧. செ-ள், [வித்துவான்கள் பிரமகைவல்லியத்தைப் பிராப்பிக்குந்தன்மை எங்ஙனெனின்? அதைத்தரிசிப்பிக்கிறார்.] இப்பரம்பரனை = பிரகிருதமாயுள்ள அக்ஷரப்பரப்பிரமத்தை—

வேறு.

அந்தமாமறையாகுடியபொருளையழகுறவறுதியிட்டல்லற்
பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப்பரமயோகத்திலேயெல்லாம்
வந்துமாய்விடமாயனைத்தினும்பரமாய்மதிக்கொணுமாயையினுடைய
வந்தகாலத்தேயந்தமற்றிந்தவமிர்திஞலரியவீடடைவர். (௬உ)

வீடிலாவினைகள்கலைகண்மூவைந்தாம்விடயவிந்தியவதிபதிக
ளேடுசேதனனுஞ்சீவன்மற்றனைத்துநாதனுமாலயநண்ணிப்
பாடுபேருருவமொன்றுமற்றந்தப்பரமனேயாய்விடும்பார்மே
லோடுமாறெல்லாமுததிபுக்கொன்றாயுருவுபேரொழியுமாபோல. (௬௩)

வேறு.

மிக்கநற்பிரமஞானமுற்றபொழுதேவெறும்பிரமமாய்மனத்
துக்கமற்றிவெர்தொல்லைவல்வினைதுவக்குமாறுமிலர்துஞ்சிடார்
பொக்கமற்றொருவனிச்சகத்திலநுபோகமாயறியுமாயின்மே
லக்குலத்தினிலொருத்தரப்பிரமவித்தாரவ்திலாரணையே. (௬௪)

௬உ. செ-ள், [பாரமார்த்திகசந்நியாசசகிதமாயுள்ள ஆன்மஞான நிஷ்டையே மோட்சசாதனமென்று மேலும் உபதேசிக்கிறார்.] இ-ம், இந்தப் பிரமத்திலிருந்தே ஞானத்திஞலேஉபாதிலயமாகும்போது கடகடாதிநாசம் வரும்போது அவற்றிலுள்ள சூரியப்பிரதிபிம்பமானவைகள் சூரியனிடத்தில் எப்படியோ அப்படிப்போலே ஆகிறார்கள் என்பதாம்.

௬௩. செள், [அந்தமுத்தனுடைய பிராணுதிகலைகள் எப்படியாமென்று சங்கித்து அதைப் பிரதிபாதிக்கிறார்.] வீடிலா+விடும்—பிரசினேபநிஷதத்திற்கூறிய "பிராணன், சிரத்தை, ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி, இந்திரியம், திவி, மனம், அன்னம், வீரியம், தவம், மந்திரம், கருமலோகங்கள், உலகங்களின் நாமம்" என்னும் இத்தப்பதினறுகலைகளும் சம்சாரிகட்குத் தேகாந்தரங்களைக் கொடுக்கின்றனவாயினும் வித்துவான்களுக்கு முத்திகாலத்தில் வேறில்லாதனவாகித் தமக்குக்காரணமாயுள்ளவற்றை அடைகின்றனவென்க.—[அந்த விஷயத்தில் மேலுந் திருஷ்டாந்தத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறார்.] பார்+போல—

௬௪. செ-ள், [ஜீவப்பிரமபேதத்திற்கு அவித்தியாமாத்திர நிபந்தம் (ஏது) ஆனதால் அவித்தியாநிவிர்த்திசாதனத்தை யபேக்ஷியாமல் வேதனமாத்திரத்தாற்கண்டசாமீகரம்போற் பிரமப்பிராப்தி சித்திக்கின்றதெனத்தரிசிப்பிக்கிறார்.] மனத்துக்கம் = கைவல்லியநிமித்தமான மானசந்தாபம்—வினை = சம்சாரபந்தஏதுவாயுள்ளதர்மாதர்மம்—துஞ்சிடார் —[அவனுடைய குலத்தில் அப்பிரமவித்துண்டாகானென்று கூறுகின்றார்.] பொக்க+ராணையே—

சோகமோகபடலத்தினைக்கடிதொழிப்பதாகிவெறுமுண்மையா
யேகபோகசுகரூபமெய்ப்பொருளெறிப்பதாகியுளசோபனந்
தூகமோடிம்வகையிங்கொர்நாவிலிதுசொல்லலுற்றதிதுதொல்லையே
பாகமாகியவிரோதமானபரிசுத்தநெஞ்சிடைபரிப்பதே. (௬௫)

வேறு.

அச்சமாகியவெம்பிறவியைவேரோடறுப்பதாயறிவதற்கரிதாய்
மெய்ச்சொரூபானந்தன்றிருமேனிவிளக்குவதாய்மிகுத்துள்ள [ய்போ
விச்சையின்றன்மைவிண்ணவர்க்கெல்லாம்விளங்கவேவிளம்பினன்மெ
லிச்சகமெல்லாம்படைத்துமெய்யன்புரிதயபங்கயத்தில்வீற்றிருப்பான்.

ஏழாவது,

முண்டகோபநிஷததாத்பரியமுறைக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௯௦.

எட்டாவது

கைவல்லியவுபநிஷததாத்பரியமுறைக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[மேலும் கைவல்லியவுபநிஷதத்திற்கும் பூர்வங்கூறிய பிரமான்மைக்கிய பாத்வமுண்டென்று தெரிசிப்பிக்கிறதற்காக அந்தவுபநிஷதார்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.]

நனிவேதநாலுமுகமாகமேவிநளினாலயத்திலுறைவா
னனுபேர்கமாகவருளாலறிந்தவவரோபாரத்தையறிவார்
தனிமேவுவார்கள்பெறுஞானமாகுமிதுசாதனங்களுடைய
முனிமேவுஞானதெனுமாறுவேதமொழியோதுமாறுமொழிவான். ()

---

௬௫. செ-ள், [பிரதிபாதித்தவுபநிஷதார்த்தத்தை நிகமனஞ் செய்கின்றார்.] நிகமனம்=உறுதிப்படுத்தித் தீர்மானித்தல்—

வேறு.

ஈசனென்றியம்புமொன்றையிப்பிறப்பறுப்பார்தம்மான்
மாசறவறியவேண்டும்வருந்தியுமறிந்துநன்றாய்ப்
பாசமானதுகெடுத்துப்பரப்பிரமத்தைநல்குந்
தேசுடையிந்தவிச்சைதீர்வறத்துறந்தோர்செய்வார். (உ)

முத்தியின்விருப்பத்தாலுமுதலவனற்பாதத்திற்
பத்தியினாலுமற்றப்பரனையேபாவிக்கின்ற
நித்தமாந்தியானத்தாலுநிரந்தரயோகத்தாலுஞ்
சித்தியாமிதுசித்திக்கும்வினையினாற்சித்தியாதால். (௩)

வேறு.

தீரமாமருத்தத்தினான்மைந்தராலுந்தீராதவற்றின்றியாகத்தினாலே, யுரமானவேதாந்தமாவாக்கியத்தாலுற்பன்னமாம்விச்சையாநிச்சயத்தாற், பரமானவஞ்ஞானவந்தத்திலேயப்படிஞானவுபதேசமொன்றாலுமேயிப், புரமாமுடம்புக்குளேயுந்தமுத்திப்பொருள்கண்டுவீடெய்துவாரிப்புவிக்கே. (௪)

உ. செ-ள், [வித்தியாவிஷயத்தைப்பிரதிஞ்ஞை செய்கின்றார்.] ஈச + வேண்டும் — [இவ்விதம் வித்தியாவிஷயத்தைப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, அவ்வித்தையின் பிரயோஜநத்தையும், அதற்கதிகாரியையும் தரிசிப்பிக்கின்றார்.] வருந்தி + செய்வார் —

௩. செ-ள், [அவ்விதப்பாவித்தையுதிப்பதற்கு அனுகூலசாதனங்களையுபதேசிக்கின்றார்.] முத்தி + சித்தியாதால். முத்தி = அனர்த்தநிவிர்த்தி, பிரமப்பிராப்திரூபமோட்சம் — பத்தி = பரசிவனது திருவடியில் நமது குருமூர்த்தியென்றுள்ளபத்தி — தியானம் = சசாதீயப்பிரத்தியயப்பிரவாகரூபதியானம் — யோகம் = மேற்கூறப்படும் யோகம் — சித்தியாமிது = வித்தையாகிய இப்பொருள் —

௪. செ-ள், [இவ்வனைத்தும் பரவித்தியோத்பத்திக்குச்சாதனம்; இவ்வித சாதனசம்பன்னனுக்கு ஏஷணாத்திரயத்தியாகமே மோட்சசாதனமன்றி அன்னியமன்றென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.] திரமா + ராலும் — தீராது = பிரமவித்தையானது லபிக்கமாட்டாது. — [மற்றெதனாலிலபிக்குமெனில்,] அவற்றின் தியாகத்தினாலே(யே லபிக்கத்தக்கது.) [பாவித்தியோத்பத்திக்கு அசாதாரணகாரணம், அதனால் அதிகாரிக்குறும்பலன் இவற்றைக் கூறுகின்றார்.] உரமான + புவிக்கே — இவ்வாறு விஷயம், பிரயோஜனம், சாதனம், அதிகாரி என்னும் இவைகளுடன் பாவித்தையின் சொரூப முபதேசிக்கப்பட்டது;

வேறு.

தக்கஞானத்தைத்தான்பெறற்பொருட்டுத்தனியிடந்தனையடைந்திதய
துக்கமேவாமற்சுகாசனத்திருந்துதோடலைகழுத்துடம்பிவைநே
ரொக்குமாறிருத்திப்பூதிகொண்டிந்தவுடம்பையுத்தூளனம்பண்ணி
மிக்கவாய்வருமிந்தியங்களையெல்லாம்விடயமேலெழாவகைவிலக்கி. ()

பத்தியாற்குரவன்பதம்பணிந்திதயபங்கயந்தனைநினைந்ததிலே
நித்தமாயொருவராணினைப்பரிதாய்நிமலமாயெங்கணுநிறைந்து
சுத்தமாய்ச்சாந்தமாயனைத்துலகுந்தோற்றுதற்கியோனியாய்ச்சுபாவ
சித்தமாயமுதாயருவமாயொன்றாய்ச்சிறந்சதானந்தமாய்ச்சிவமாய். (சு)

உரியாால்வேதத்தோமெனும்பொருளாயுள்ளதாயுள்ளவெப்பொருட்கு
கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்ணொருமூன்றும் [ங்
பிரிவிலாமங்கைபாகமுமாகப்பேணுநற்பாவனைபெறுவா
னரியதாயருளினால்வரும்விச்சைய்தனினலதனையேயடையும். (எ)

வேறு.

தேரிவரியசிற்கனமாய்த்திகழ்சிவனேதிசைமுகனு
மரியுடனவ்வரனுமவனவனமரர்க்கதிபதியுந்
துரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சுராட்டுமவ
னெரியுமழல்காலனவனிந்துவொடுபிராணனவன். (அ)

ஒழிந்தவொருபொருளில்லையுள்ளவெலாமவனேமுன்
கழிந்தபொருண்மேலும்வரக்கடவபொருடானுமவன்
மொழிந்ததனிபுலவிச்சையவிச்சையெனுமுற்றுமவ
னிழிந்தபிறப்பறவேறோர்வழியில்லையிவனொழிய. (கூ)

வேறு.

இன்னதெனுமற்றன்னிடைக்காணத்தன்னையெப்பொருளினுங்காணு
மந்நிலையடைந்தாலவன்பிரமத்தையடையும்வேறொன்றினாலடையான்
றன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியத்தத்துவஞான
வன்னியைத்தியானமதன்ம்விட்டெழுப்புமதியினார்வன்பவஞ்சேரார்.()

---

௫. செ-ள், [இனி அதன் சாதனபூதமான யோகத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறார்.]

அ. செ-ள், [ஞேயமொன்று உபதேசிக்கப்பட்ட பரசிவனே சர்வான்மனென்று மேலும் உபதேசிக்கின்றார்.]

க௦. செ-ள், [அந்த ஞானமே முத்திசாதனமென் றுபதேசிக்கின்றார்.] இன்னதெனு+லடையான் — [இவ்வித ஞானோற்பத்தி பிரதிபந்த பாகுள்யத்தாற் சம்பவியாதென்று சங்கித்து அதன் நிவிர்த்தியுபாயங் கூறுகின்றார்.] தன்னையும்+சேரார்—

தூக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்றேலே
யாக்கினனிந்தவுடம்படைந்தறியான்போலநின்றனைத்தையுமதிலே
சாக்கிரத்தென்னுமிடம்வகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலாம்
போக்கியங்களையும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையேபுசிக்கும்.

உறங்குமவ்வியத்தமன்னியதமத்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாம
லிறந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவின்பமேபுசிக்குமீண்டெழுந்து [ஞ்
கறங்குபோனனவையடையினுமடையுங்கனவைவந்தடையினுமடையு
சிறந்தமுப்புரமுமிவன்விளையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிகழ்த்தில். (கஉ)

சொல்லிடும்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரனாய்த்துவக்கின்றி
யெல்லைதீரின்பமேவடிவாகியிருந்துளவிறைவனுக்கென்று
மல்லலுண்டாகாதிவையனுபவிக்கவன்னியமாகவோர்சீவ
னில்லையேபேதமின்மையாற்சடந்தானெங்ஙனேபுசிக்குமாறியம்பீர். ()

ஆதலாலறிவானந்தமாயுள்ளவமலனேயவைபுசிக்கின்றா
னீதெலாம்விளையாட்டேவிளையாடிமிடங்களேயிப்புரமூன்று
மாதலாகாமைசொல்லவும்படுமோவதிசுதந்தரனேயன்னியமா
மேயாதலாமோவிப்புரங்களுமவன்றனுருவமேயொழிவிலாமையினால்.

கக. செ-ள், [சாக்கிர சொப்பனாதி யவஸ்தைகளில் சுகதுக்கங் களை யனுபவியாநின்ற சம்சாரியான ஜீவன் சர்வஞ்ஞ சர்வசுதந்தரப் பரமேசுவரனோடு எப்படி ஏகத்வமாவனென்று சங்கித்து உத்தரமரு ளிச்செய்கின்றார்.]

கஉ. செ-ள், [பரசிவந்தான் ஜீவரூபனாக ஸ்திதனாயிருக்கிறனென் ன்றால் அவ்விதபோகமும் ஈசுவரனுக்கே பவிக்கிறதென்று நேரிடு கிறது; ஈசுவரனுக்குப் போகமில்லையென்று பூர்வம் தரிசிப்பிக்கப்பட் டிருக்கிறதுகொண்டு அன்னியோன்யம் விரோதம்போலவே காணப் படுகிறதென்று சங்கித்து உபதேசிக்கின்றார்.] சொல் + லுண்டாகாது— [சித்ரூபபரசிவனுக்கு ஸ்தானத்திரய போகமானது, துக்கவேதுவாகா தென்பது சத்தியமாகட்டும்: சீவன் போகபாதந்திரனாகக் காணப்படுவ தால் அவனுக்கு அது வாஸ்தவமாகவுளதென்று என் சொல்லலாகா தெனச் சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] இவையனுபவி + மாறியம்பீர்—

கங. செ-ள், [இந்தச் சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்தியவஸ்தைகளில் சீவபாவத்தையடைந்துள்ள பரசிவனுக்கு வாஸ்தவமாகப் போகங்கூடா மையால் அவ்வவஸ்தா நிர்மாணங்களும், அவற்றின் போகங்களும்

மாலுறுநனவுகனவுறக்கங்கள்வடிவமாநிகழ்ந்துளவிறைக்கு
ஞாலமேவிசுவன்றைசதன்பிராஞ்ஞனுமமாநவிலுவரடைவே
தூலமேவிசுவனுண்பனசுருக்கந்தைசதன்றுய்ப்பனசுகந்தன்
பாலதாதலினற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன் (கரு)

வேறு.

புரங்கண்மூன்றிலும்போக்கியமியாவையந்
திருந்துதுய்ப்பவனியாவன்மற்றியாவையும்
பரம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவ
னரந்தையெய்திடானுயிரஞ்செய்யினும். (கசு)

லீலாமாத்திரமென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.] இப்புரமூன்றும் விளையாடு மிடங்களே = இந்தத் தாமத்திரயங்களும் அவன் விநோதிக்கும் உத்தியானவனங்களே—ஆதல் ஆகாமை சொல்லவும்படுமோ = ஓர் பயனுளவாதலும், உளவாகாமையும் அவனுக்குக் கூறப்படுமோ? படா—(அவையாதினலென்னின்? அன்னேன் ஆப்தகாமனுதலால் அன்னிய பயனின்மையின் என்க.) [அவரது கிரீடார்த்தமாயேனும் ஸ்தானத்திரயமிருக்குமாகில் துவைதப்பிரசக்தி வருமென்றும் சங்கித்துபதேசிக்கின்றார்.] அதிசுதந்தர + விலாமையினல்.

கரு. செ-ள், [அவர்க்கு அவஸ்தாபிமானத்தால்வரும் நாமங்களைக் கிரமமாக நிரூபிக்கின்றார்.] மாலு + வரடைவே-[அவர்களின் சொரூப விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.] விசுவன் உண்பன தூலம் = சாக்கிராவஸ்தையின் சாட்சியாய் விளங்காநின்ற விசுவான்மா புசிப்பவை ஸ்தூலம். ("ஸ்தூலம்" எ-து, பஞ்சீகிருத சப்தஸ்பரிசாதிவிஷயப்பிரபஞ்சம்; இது சர்வபோத்திருக்கட்கும் சாதாரணமாக ஈசுவரமாயா நிர்மிதமான போகப்பிரபஞ்சம்.)—தைசதன்றுய்ப்பன சுருக்கம் = சொப்பனுவஸ்தாசாட்சியாகிய தைசதன்புசிப்பவை சூட்சுமம்; (இது சுவாவித்தியாகற்பிதமான அசாதாரணவிஷயம்.)—பிராஞ்ஞன் சுகந்தன்பாலதாதலினற் றன்னுடையின்பமே பருகிடாநிற்கும் = சுழுத்தியவஸ்தாசாட்சியாகிய பிராஜ்ஞன் (அவ்வவஸ்தையில், சுழுத்தியில் விஷயேந்திரியவர்க்கங்களோடு அந்தக்கரணமானது தன்காரணபூதமான அஞ்ஞானத்தில் விலயமாதலின் விட்சேபாபாவத்தால்) ஆனந்தம் தன்ரூபமாதலால் தன்னனந்தத்தையே அனுபவியாநிற்பன்.—எ-று. அவஸ்தா சம்பந்தத்தால் இவனுக்குப் போகமுண்டாயதேயன்றிச் சொரூபத்தாற் பரமானந்தரூபனுயும், கேவலம் சின்மாத்திரமான சாட்சியாயும் விளங்குகின்றானென்க.

கசு. செ-ள், [இவ்வாறறிந்தவனுக்குப்புண்ணியபாபசம்பந்தமில்லையென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மற்று = போகம்—

விழுமிதாமயமேதங்கள்செய்யினும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினு
மொழிவுறுமலொன்றேயென்றுணருவா
னழுவினனந்தநன்மையுந்தின்மையும். (கஎ)

வேறு.

சீவனன்றுபுரமூன்றிற்சித்தாமவனே விளையாடு
மேவுமெல்லாமெய்போலவவனால்விளைதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்றுதலினுற்சித்துமவனேயத்துவிதன்
யாவுந்தானுதலிலெதினுந்தனையேவிரும்பலாலின்பன். (கஅ)

இந்தப்புரங்களொருமூன்றுமிவன்றனிடையேயிறப்பதுநிர்த்
தொந்தப்புருடனொருகாலுநசியானுதலாற்சொல்லு
மந்தப்பிரமமேயவன்றனறியாமையினலப்பரனைப்
பந்தப்படுமோர்சீவனெனப்பார்ப்பார்பவத்தேபதைக்கின்றார். (கக)

வேறு.

மனமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமூதைநெருப்புநீர்புவிமற்றுமந்தமகத்திலே
யானதாகிலுநுண்மையாமதினுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ்
ஞானநாடியதத்துவங்களெனும்பதங்கணவின்றதே. (உ0)

கஎ. சே-ள், [இந்தத்தாற்பரியார்த்தத்தை மேலும் உபதேசிக்கின்றார்.]

கஅ. சே-ள், [இங்ஙனம் ஏகத்வஞானத்திற்குப் பலங்கூறி அந்த ஏகத்வஞானத்தை விவரித்துச் சொல்லுகின்றார்.] புரமூன்றிற்சித்தாமவனே விளையாடும்: சீவனன்று; (இது சத்தியமே இதிற் சமுசயமில்லை.)—[பிரதிஞ்ஞை செய்த அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறார்.] மேவுமே+லின்பன்—

உ0. சே-ள், [இந்தப்பிரகாரம் சீவனுக்குச் சச்சிதானந்தாத்வயம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. பிரமத்துக்குத் தடஸ்தலட்சணம் பிரதிபாதிக்கிறார்.] "நுண்மையாமதினுண்மையாம்" எ-து, சூட்சுமம் அபஞ்சீகிருதாகாசாதிகள், அதினும் சூட்சுமம் அவ்வியாகிருதம், அதினும் சூட்சுமம் ஜகத்காரணப்பிரமம் ஆம்.

நீயெனும்பொருளேயதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதுந்
தூயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினு
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே. (உக)

ஆர்த்தொடவிச்சைநாமமறுத்தநல்லதிகாரியைப்
போதமுற்றுமெனப்புகன்றதுபொய்யிலாமறையையமன்
றேதமற்றதுநானெனுந்திடனுவனேயஃதெய்தினு
னேதுமுத்தியவன்றனுள்ளநுபோகமிங்கனுதிப்பதாம். (உஉ)

வேறு.

புகலுமுப்பதத்திற்போகம்போக்கியம்புசிப்பானேநா
னிகழுமித்தனைக்குஞ்சான்ருய்நின்றதற்சொருபனேநா
னிகழுவதென்பாலென்பானிற்பதுமிறப்பதென்பாற்
சகலமுமாதலாலேதற்பரம்பொருளாகின்றேன். (உ௩)

அணுவினுக்கணுவுநானேயப்படிமகத்துநானே
துணியிலெப்பொருளுநானேசோதியுட்சோதிநானே
பணிவுறத்தகுவேனுனேபழையனும்புருடனுனே
யிணைதனக்கில்லாவீசனுகியவின்பநானே. (உ௪)

உக. செ-ள், [மேலும் இவ்வேகத்வத்தை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் "நீ யென்கின்ற வார்த்தைக்கு" என்று கூறியிருப்பதையே இங்ஙனம் சித்தாந்தமாக எடுத்துக்கூறுகின்ருர்.] விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னை யடைந்தவனை மோகஞ்செய்யாதமாயை ஈசுவரோபாதியாகும்: மலினசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னையடைந்தவனை மோகிப்பிக்கும் அவித்தை ஜீவோபாதியாகும்; இவ்வாறு இருவருக்கும் உபாதிவசத்தாலன்றிப் பேதம் உண்மையாகவில்லையென்றுணர்க.

உஉ. செ-ள், அஃதெய்தினுன் = தடஸ்தலட்சணமாகப் பிரதிபாதித்த அப்பிரமசொரூபத்தை யடைந்தவனுவன்.—சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தாரூபமாய், பிராணன்மனமுதலியபிரபஞ்சமாய் யாதொரு பிரமம் பரோட்சமாய் விளங்குகின்றதோ அதுவே நானென்ற சத்தங்களுக்கு லட்சியமாய், அபரோட்சமாய் விளங்குகின்ற பிரத்தியக்சைதன்யம் என்பார், 'அதுநான்' என்ருர்.

உ௩. செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் பிரமான்மைக்கியத்வத்தை யறிந்த ஜீவன்முத்தனுடைய அனுசந்தானப்பிரகாரத்தைக் கூறுகின்ருர்.]

வேறு.

கண்ணுஞ்செவியுமின்றியுமேகாணக்கேட்கக்கடவேனன்
பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன்பாணிபாதமில்லெனினு
மெண்ணுங்கடந்தவிடமிங்கேயிருந்துஞ்செல்வனொருவர்க்
கொண்ணும்படியன்றெனையுணரவெல்லாமுணருகின்றேனன். (உரு)

ஓதுவேதம்பலவாலுமோதியுணரப்படுவேனன்
வேதவேதாந்தப்பொருள்களெல்லாம்விளங்கவறிவேனன்
றீதுநன்றும்வினைமரணஞ்செனனங்தேகேந்தியம்புத்தி
பூதமைந்துமின்றியகமிதமாய்நானேபுசிக்கின்றேன். (உகூ)

வேறு.

சிறப்புடையதேசுவடிவிற்றிகழ்தலாலு
னெறித்தவழிவாலுமெறியாவடிவினாலு
நிறத்தசுடரானவடிவாகநிகழ்கின்றே
னிறத்தலிலனானபரமீசனவனியானே. (உஎ)

வேறு.

எனையொழியவொன்றுமிலையெலாமெனதுருவென்றுநிகழ்வதோ
ரனுபவம்வந்துவிளையுமேலழிவுளதன்றியமலமா
யினிதுறநெஞ்சிலுறைவதாயிலதுளதன்றியெதுவுமா
யினியமிறந்தபிரமமாமறிவுருவொன்றையடையுமே. (உஅ)

வேறு.

கைவல்லியவுபநிடதங்கருணையினாலேயெதுகருதிக்கூறிற்
றுய்வில்லையனியமொன்றுலெனவரிபிரமாதிகளுகவாநின்று
றெவ்வல்லியிலுளவதிகாரிகளுமதறியும்படியினிதிற்சொன்னே
னவ்வெல்லையில்பொருளதிபத்தியொடறிவுறவீரமரர்களனைவீரும். ()

வேறு.

பண்டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசேபரகுருவாயிருந்துள்ள
வண்டர்நாயகனையாதரித்தவன்றனருளினாலநுபவமாகக் [ன்
கண்டுளோரிருக்குந்தன்மையையெல்லாங்காதலால்வானவர்க்குரைத்தா
புண்டரீகத்தேயிருந்துதான்சகலபூதமும்படைத்திடும்புனிதன். (௩௦)

எட்டாவது

கைவல்லியவுபநிஷததாத்பரியமுனாக்கும்த்தியாய
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௬உ௦.

உஅ. சே-ன், [இவ்விதானுசந்தானத்திற்குப் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்.] சர்வத்திற்கும் உபாதானகாரணமாயிருத்தலின், 'எனையொழியவொன்றுமிலை யெலாமெனதுருவ்' என்றார்.

உகூ. சே-ன், [உக்தார்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்கின்றார்.]

ஒன்பதாவது

பிருகதாரணியவுபநிஷத்தில் மைத்திரேயப்பிராமணார்த்தமுணைக்கு மத்தியாயம்,

அவதாரிகை.

[இனிப்பிருகதாரணியத்திற்கும் பிரமான்மைக்கியபரத்துவத்தை அத்தியாயத்துவயங்களினுலும் பிரதிபாதிக்கிறூர்; அவற்றுள், மைத்திரேயப்பிராமணத்தில் அமிர்தத்வசாதனமான அத்துவிதான்ம தரிசனமும், அதன் சாதனமான சிரவணுதிகளும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதனுல் சம்பூர்ணேபதேசமாதலால் அவ்வர்த்தத்தை முன்னர்ச் சங்கிரகித்துத் தெரிசிப்பிக்கிறூர்.]

துன்பமாமுடம்பினின் றுமங்கதனுற் றுவக்குருவகைநின் றசிவனுக்
கின்பமேவடிவமாதலாற்சொரூபானந்தனென்றெழின் மறையெல்லா
முன்புகூறிற்றவ்வின்பமாம்பரிசைமொழிந்திடக்கேண்மினென்றழகா
யன்பினுலலோனமாரியாவர்களுமறியவாதரத்தொடுமுணைப்பான்.(க)

ஈசனுக்குருவானந்தமேயாகுமேதெனிலியாதினுந்தன்மே
லாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்
பாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்றிப்பதிபொருட்டல்லவேமனைவி
நேசமெப்படியுந்தன்னெடாதலிற்றூனிரதிசயானந்தனே. (உ)

உ. செ-ள், [சுருதியில் பதிமுதலான எல்லாவற்றினும் ஆன்மாவே மிகுந்த பிரியமுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது; அதன் பொருளைக் கூறுகின்றூர்.] ஈச+யாகும்—ஈசன்=பிரத்தியக்கான்ம ரூபஈசுவரன்—[முற்கூறியதில் ஏதுவைக் கூறுகின்றூர்.]ஏதெனில்+மிகவுமானந்தம்—[ஏதுவுக் கப்பிரயோஜனத்வத்தை நிராகரிக்கிறூர்.] மனைவிபாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்றிப்பதிபொருட்டல்லவே—நேசமெப்படியு+நேரோ—பிரேமைக்கிருப்பிடமானமைந்தன், பொருள் முதலிய விஷயங்களாலுண்டான ஆனந்தம் அன்னியசேஷமாதலின் சாக்ஷாத்தாகவானந்தமாகாது; யாதொன்று நிரதிசயப்பிரேமைக் கிருப்பிடமான ஆனந்தமோ அதுவே-பிரதானமாதலின், சேஷியான ஆன்மாவே சாக்ஷாத்தாக வானந்தமென்பது கருத்து.

வேதியராசர்விண்ணவர்மிகவும்விரும்பியவுலகுகள்சகல [டுக்
பூதமும்போகபோக்கியமாகும்பொருள்களும் பொருள்களின்பொருட்
காதல்செய்கின்றனனல்லனெப்படியுங்காதல்செய்வதுதனைக்காமித்
தாதலால்விருப்பந்தன்றொடாதலிற்றனிரதிசயானந்தமாகும். (ட)
யார்க்குமின்பம்போல்விரும்பிடப்படலாலின்பமேயிறைவடிவின்பந்
தூக்கியேயின்பம்பெறநினைப்பவராற்றுயர்மிகுந்தொழிலெலாம்விட்டு
பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுந்தியானம்பண்ணவும்படுவனிப்பரம [ப்
னூக்கியங்கவனையறியவேயெல்லாமறிந்ததாமொழியவின்மையினால்.

ச. சே-ன், [இவ்வண்ணம் அனைத்தும் ஆன்மாவைக்குறித்துப் பிரியமாதலால் ஆன்மாவே பரமப்பிரேமாஸ்பதம்; அக்காரணத்தால் நிரதிசயானந்தரூபராதலால் பரிச்சின்ன சுகசாதனங்களான கர்மங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அபரிச்சின்ன சுகாபிலாஷிகளான முமுட்சுக்களாலே திருக்குரூப ஆன்மா சாட்சாத்கரிக்கத்தக்கவர்; அவ்வித ஆன்மதரிசனத்திற்கும் மனனநிதித்தியாசனங்களோடுகூடிச் செய்யப்பட்ட வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்த சிரவணமே சாதனமென்று கூறுகின்றார்.] சிரவணம்=சப்தசத்தியினது தாற்பரிய நியாயத்தை அனுசந்திப்பது.—மனனம்=சுருதிபோதிதமாயுள்ள அர்த்தத்தை அசம்பாவனைகளின்றி யுக்தி நியாயத்தால் அவதானஞ்செய்வது.—நிதித்தியாசனம்=சிரவண மனனங்களால் விஜ்ஞாதமாயுள்ள அர்த்தத்தில் சாட்சாத்காரம் ஜனிப்பதற்காக அன்னியவிஷயவிருத்திகளைவிட்டுத் ததாகாரவிருத்தியை நிரந்தரம் பரிசயஞ்செய்வது.—மிகுந்த அன்புசெய்யத் தக்கவனான ஆன்மா, கேட்டல் முதலியவற்றால் சாட்சாத்கரிக்கப்பட்டவளவில் அவனிடத்தில் ஆரோபமானவெல்லாச்சகமும் அவ்வான்மசேஷமாகப் பிரியமாகுமென்று முன்பே சொல்லப்பட்டதனால் அனைத்தும் அதற்கு வேறில்லாததாக வறியப்பட்டதாகும்; அவ்வாறே சுருதியும் ஆன்மதெரிசனத்துக்குச் சர்வாப்திலட்சணமான பிரயோஜனத்தைக் கூறிற்றென்பதுதோன்ற, 'ஊக்கியங்கவனை யறியவேயெல்லாமறிந்ததாமொழிய வின்மையினால்' என்றார்.

ரு. சே-ன், [இதுகொண்டுதானே வெருவிதசாம்சாரிகதுக்கசாந்தி கூடுமாவென்று சங்கித்து உபதேசிக்கின்றார்.] பரமாத்வைதவித்தாகிய புருஷனுக்குத் தனக்கு வேறான துக்கவேதுக்களினபாவத்தால் பவபரம்பரார்ச்சித துக்கராசிகள் நசித்துப்போம் என்பார், 'இன்பமதாகு மத்துவிதத்தைபறிந்தவருக்கே முடிவில்லா வெத்துயருங் கெ

வேறு.

மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளு
முத்தியுமுன்னிலையாமுடிவில்லா
வெத்துயருங்கெடுமின்பமதாகு
மத்துவிதத்தையறிந்தவருக்கே. (௫)

பின்னமுறப்பிரமத்தையறிந்தான்
றன்னையம்மெய்ப்பொருடள்ளுமதன்றி
மன்னுமுடம்புவசத்தொருவாதிங்
கின்னவுலோகமெனுமலிழிக்கும். (௬)

வேறு.

அல்லாதில்லாப்பரந்தன்னிலயலாவறியும்படியயர்ந்து
பொல்லாதாகத்தறிவுபெறும்பசுவின்னவனைப்புத்தேளி
ரெல்லாமெல்லாவேதமும்பூதங்களியாவுமிறத்தள்ளி
னில்லாநிற்கும்பேதத்தேநிற்பான்சிக்கைதப்பாதே. (௭)

டும்' எ-ம், துக்காசிகணசிப்பினும் சுவர்க்காதிசுகவேதுவான புண்ணியமிருப்பதால் அதனிமித்தமாக வித்துவானுக்கும் ஏன் சம்சாரம் வாராதென்னுஞ் சங்கையைப்பற்றி அத்துவிதீயப்பிரமாண்மைக்கிடீ சாக்ஷாத்காரோத்தரகாலம் கருத்திருத்வ போத்திருத்வாதிகளையுடைய அந்தக்கரணம் நசித்துப்போவதால் சகலபுண்ணியபாபங்கட்காசிரயமின்மையினுன் அவைகளால் உண்டாவதான சுகதுக்கபோக லட்சணமான சம்சாரமும் வித்துவானுக்கு நசித்துப்போம் என்பார், 'மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளும்' எ-ம், சுகதுக்கம்போலச் சுவர்க்காதிசுகங்களும் நிவிர்த்தித்துப்போமாகில் மோக்ஷத்திற்குப் புருஷார்த்தத்வம் எப்படிக் கூடுமென்றவருஞ் சங்கையைப்பற்றிச் சொரூபபூதமான நித்தியநிரதிசயாத்துவிதீய ஆனந்தமானது சுவயமே பிரகாசிப்பதால் உக்ததோஷமின்றென்பார், 'முத்தியுமுன்னிலையாம்' எனவுங் கூறினுர்.

௬ செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் மோக்ஷசாதனமான அத்துவிதீய பரமானந்தான்மதெரிசனம் மூலசுருதியிற்றெரிசிப்பிக்கப்பட்டிருப்பது போலப் பேததரிசனநிந்தையுங் காணப்படுகிறது; அதைச்சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்றுர்.] பிரமத்தைப்பின்னமுறவறிந்தான்றன்னை = பிரமக்ஷத்திராதி ஜாதியாதி உபலட்சிதமான ஜகத்தைப் பிரத்தியக் வஸ்துவான தனக்குப் பேதமாகவறிந்த புருஷனை—அம்மெய்ப்பொருள் தள்ளும் = அந்தப்பிரத்யக்வஸ்து பரித்தியாகஞ்செய்யும்.—'பிரமம்' எ-து, பிராமணஜாதி. அந்தப்பிரமம் பேதஞானிக்கு அகப்படாததனல் சுகதுக்கங்களுக்கேதுவாகும் என்றறிக.

௭. செ-ள், 'யாவுமிறத்தள்ளி நில்லாநிற்கும்' எ-கு, சகலமும் இரட்சிக்கமாட்டாதென்று தாற்பரியம்.

மைத்திரேயப்பிராமணார்த்தமுணாக்குமத்தியாயம்.

மறையோரரசர்முதலானவன்ஞச்சிரமமற்றுள்ள
பிறிவாய்நிகழுகின்றவெல்லாம்பிரமமொன்றுமேபிறிதா
லறியாநிற்குமறிவென்றுமல்லற்பிறப்பையடைவிக்கு
மிறைதானனநிலையெய்துமிரண்டுகொண்டிருந்தக்கால். (அ)

வேறு.

அத்துவிதந்தானுமவிகற்பத்தையடைந்தபோதே
புத்தியிலிளைப்பும்போகும்போகுமிப்பிறப்புநோரா
வெத்திகழ்வாலும்பேதமின்மையாலிறையேயெண்ணுந்
தத்துவவித்தேயென்றன்றலையினல்வணங்கத்தக்கான். (௯)

அ. செ-ள், [தோற்றுநின்ற பிரமக்ஷத்திராதிகளை எப்படியறியத் தக்கதென்று சங்கித்து அந்தச்சர்வத்தையும் ஆன்மசொரூபமாகவே அறியவேண்டுமென்று சுருதியிற் கூறிய அர்த்தத்தைக் கூறுகின்றார்.] மறையோ + ஞச்சிரமம் — மற்றுள்ள + பிரமமொன்றுமே—தேவ காந்தர்வாதிகள், பூதபுவனங்கள், அஸ்திநாஸ்தி என்னும் சத்தங்கள், ஈசுவரோபாதியான் விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாயை, ஜீவோபாதியான மலினசத்துவப்பிரதான அவித்தை, வியதாதிபூதோபாதான தமப்பிர தானப் பிரகிருதி இத்தியாதிபேதங்களாய் விளங்காநின்ற சகலமும் பிரமத்தி லத்தியஸ்தமானதாற் சுத்திரூப்பியம்போல அதிஷ்டானத்திற் கன்யமாய் நிரூபிக்கக்கூடாமையின், அதிஷ்டானரூபமான பிரமமே யல்லாமல் அன்யமாக வொன்றுமில்லை என்றுபொருள்.—பிறிதாலறி + யடைவிக்கும் = பிரமக்ஷத்திரியாதி ஜகத்தைப் பிரத்யகபின்ன பிரம மான தனக்கு அன்யமாயறியாநின்ற பேதபுத்தியானது எப்போதும் துக்கரூபமான சம்சாரத்தைக் கொடுக்குமேதுவாம்.

௯. செ-ள், [அத்துவிதப் பிரமான்மவித்தையே நிச்சேஷ துக்க நாசத்துக்கும், நிரதிசயானந்தப்பிராப்தி லக்ஷணமான முத்திக்கும் சாதன மாகுமென்று உபதேசிக்கின்றார்.] அத்துவிதந் தானுமவிகற்பத்தை =சத்தியஞான அனந்தானந்த ஏகரசமாய், சமஸ்தோபாதியற்றதாய், சர்வவிவகாரங்களுக்கும் பரமாயிருக்கிற பிரமத்தை—அடைந்தபோதே = அடைந்தவுந்தக்ஷணமே —புத்தியிலிளைப்பும்போகும் = (சிரவணாதி யனுசந்தானஜனிதமான வித்தையினல்அதையாவரித்தஅவித்தியாநிவிர்த்தி சித்தியில் விஷயாந்தரமின்மையினல் சமஸ்தவிக்ஷேபாவபாச நாச ரகிதமான) புத்திவிருத்திக்குப் பிரத்தியக்ரூபமானபிரமத்தில் பரமோ பரமலட்சணமாயுள்ள விசிராந்தியுளதாம்; (அதுவே தன் சொரூபப்

வேதமாகமபுராணமிருதிகள்வேறுமார்க்க
ரோதுமாகமங்கடர்க்கமொன்றொடொன்றுவ்வாதரீகு
மீதெலாமொக்கப்பண்ணலாவதன்றிதயதுக்க
மாதலாலனைத்தும்விட்டிங்கனைத்துமாஞ்சிவத்தைப்பார்ப்பான். (௧௦)

வேறு.

கிருமிகீடங்கண்மதியுடைத்ததனிற்கிளர்ந்திடும்பசுமதியவற்றி
னரர்மதியுடையரவரினுஞ்சிலவர்ஞானமிக்கிருப்பரன்னவரி
லரியகந்தருவர்மதியினலவரிற்பெரியரோபிதிர்க்கள்வெவ்வேறு
மொருவருக்கொருவர்தாரதம்மியத்தாலுணர்வினுலுயர்ந்தவருளராம்.()

பிரதிஷ்டாரூப மோட்சாவஸ்தை என்க.) போகுமிப்பிறப்பும்—[அவ்விதஞானியினது பிரபாவத்தை உபதேசிக்கின்றார்.] நேரா எத்திகழ்வாலும்+தக்கான்—எவ்விதப் பிரதீதியினனும் அன்னியமில்லாமையால் நேராகப்பிரமமேயீதனைத்து மென்றறியாநின்ற ஜகத்குருவாகிய தத்வஞானி யாவன் அவனே எனது சிரசினல் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்கத்தக்கவன் என்றுபொருள்.

௧௦. சே-ள், [இவ்வித அத்விதீயப் பிரமான்மவிஞ்ஞானத்தை ஏன் சர்வத்திர[யாண்டும்]சுலபமாக அறியவில்லை எனச்சங்கித்து அதற்குக் காரணங் கூறுகின்றார்.] வேதமாகம+துக்கம்—[ஏகத்வ விஞ்ஞானம் துவைதிகளுக்குத் துர்லபமென்று பிரதிபாதித்ததை உபசம்மரிக்கின்றார்.] ஆதலால்+பார்ப்பான்—வெகுவித சுருதிமிருதி புராணதி பரிசீலனம் மனோவிக்ஷேப வேதுவென்றறிந்து அவைகளனைத்தையும் பரித்தியாகஞ்செய்து வேதாந்த மகாவாக்கிய ஜனித ஆன்மஞானத்தையுடையவனாய் எந்த எந்த வஸ்துக்கள் எந்த எந்த ரூபமாகப்பிரதீதியாகிறதோ அவைகளனைத்தையும் அவைகட்கதிஷ்டானமான அத்விதீயப் பரசிவமென்றே தரிசிக்கவேண்டும். பரஸ்பரம் விரோதமாவன;— 'சீவித்திருக்கும்வரைக்கும்அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்யவேண்டும்.' 'கருமத்தாற் பிரயோஜனமில்லை' 'தனத்தியாக மொன்றாலேயே பிரயோஜனம்' 'இரண்டுபறவைகள் கூடிச் சகாயங்களாயுள்ளன' -'ஒருதேவனே சகலபூதங்களிலும் கூடமாயுளன்' என்று சுருதிஸ்மிருதியாதிகளில் பிரதிபாதிப்பவைகளேயாம்.

௧௧. சே-ள், [ஏகத்வவிஞ்ஞானமானது நிரதிசயவஸ்து விஷயமாதலால் அதில் சர்வஞானமும் அந்தர்ப்பவிக்கும் ஆகிலும் அவ்வித ஏகத்வாவகதிப் பிராப்திக்குப் பூர்வகாலத்திற் பிராணிகளினது அவஸ்திதிக்குத் தாரதம்மியமுண்டென்று கூறுகின்றார்.]

பிருகதாரணியவுபநிஷதத்தில் மைத்திரேயப்பிராமணார்த்தமுணாக்குமத்தியாயம்.

உள்ளபேரெல்லாரினுமுணர்வுடையீரும்பர்காணீங்களுங்களினுன்
றெள்ளியேனுனேன்மதியினுலென்னிற்சொனார்த்தனன்சேதனனுகும்
வெள்ளமேதுயிலுமாலினுமரன்றான்மேதையாம்விளம்பியவெவர்க்கு
முள்ளமேமருவியுணர்வளிக்கின்றசிவனேயாரினுமுணர்வுடையான். ()

ஆதலாலறியுமறிவெலாங்கைவிட்டறிவினுக்கறிவதாய்நின்ற
பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்பேறுபேரின்பமாம்பிறத்தல்
சாதலற்றிருக்குமதனையோர்வருத்தமின்றியேசாரலாயிருக்க
வாதரித்தறியாரற்பமேவிரும்பியனந்தனுக்கத்திலேயமைவார். (௧௩)

வேதநூன்மிருதிபுராணமத்துவிதமெய்மையேவிளம்பமெய்த்தர்க்கஞ்
சாதியாநிற்கத்தத்துவஞானத்தவருமிப்பொருளையேசார
வாதியாஞ்சிவ்ஞாராயணனுனிங்கறைந்ததுமபேதமாயிருக்க
வாதியாமொருவர்க்கிதையனுதரித்தன்மாயையினுடையவல்லபமே. ()

வே று.

ஏனகமதபேப்தம்வேறுக்டகமகுடாதிபோல
வணியவடிவாலனேகமறிவுநிலையாலபேத
மெனவுமுரையாடுவாருமிதயமிலர்ஞானகீன
ரெனையநிகழ்வாலுமீசனெனநினைகுவானவ்வீசன். (௧௫)

---

௧௩. சே-ள், ஆதலால் = கிருமிகீடாதி ஈசுவராந்தம் உத்தரோத்தரப்பிராஞ்ஞைகள் சாதிசயங்களாதலால் சர்வஞ்ஞத்வம் சம்பவியாது: அனவச்சின்ன ஞானரூபப்பரசிவனே சாக்ஷாத்சர்வஞ்ஞனாதலால் — அறியுமறிவு எலாங்கைவிட்டு = முற்கூறிய சுருதிமிருதிலக்ஷணமான அனாத்மவிஷயவித்தைகளைவிட்டு — அறிவினுக்கறிவதாய் பேதமில் நின்ற பிரமமொன்றுமே யறிவான் = சகல வறிவுகட்குஞ் சாட்சியாய்ப் பேதமில்லாமல் சகலமுந்தானுயுள்ள பிரமமொன்றுமே அனுசந்திக்கக் கடவன்:—பேறு பேரின்பமாம் = பலம் நிரதிசயானந்த முத்தியாம்.— பிறத்தல் சாதலற்றிருக்குமதனை — ஓர் வருத்தமின்றியே சாரலாயிருக்க = (மனோவியாபாரமாத்திரத்தாற் சாதிக்கப்படுதலின்) அதிகமான ஓர் வருத்தமின்றி அற்பவாயாசத்தா லடையத்தக்கதாயிருக்க—ஆதரித்தறியார் = (அவித்தியாவாசனைகளால் மூடப்பட்ட திருஷ்டியையுடைய சம்சாரிகள்) வாஞ்சித்தறிகிறார்களில்லை — அற்பம் = பூனுடானந்த முதல் பிரமாவின் ஆனந்தபரியந்தமானலேசம்—

௧௫. ௧௬. சே-ள், பேதாபேதவாதிகள் அபிமதமும் அக்கண்டனமும் இரண்டு செய்யுட்களாற் கூறிச் சர்வப்பிரகாரத்தாலும் அத்வைதமே வாஸ்தவமென்று உபசம்மரிக்கின்றார்.]

பலவடிவும்வேறுபாடுபகரும்வெறுமூடரான
புலையரொடுகீடமோடுபுழுவினொடுவாசியேது
சொலவிலுலகாகும்வேறுதுணிவிலுணர்வேயெலாமெ
னிலகுமதிபேறதாகுமிறைவனடிபேணலாலே. (௧௬)

வேறு.

தேசிகனளித்தவழியினாலையந்தீர்ந்துசிற்சடத்திகழ்வெல்லா
மீசனாய்ப்பார்ப்பானிப்படிப்பார்க்குமிதனையுமிறையெனப்பார்ப்பா
னேசமோடிங்ஙன்பார்ப்பவன்பார்வைதன்னையுநிகழ்ந்திடாதுள்ள
தேசிகந்திகழுஞ்சின்மயமாகிச்சின்மயமென்கையுஞ்சிறிதே. (௧௭)

ஒழிவிலாப்பரமயோகியரனுபவமுள்ளவாறுரைத்திடவெனக்கோர்
வழிபெறேனெடுமான்மகேசன்மாமுனிவர்வானவருரைத்திடமாட்டார்
விழிமிகுஞ்சிவனால்விஞ்சையாஞ்சிலையால்விளம்பவும்படாததுவிளம்பு
மொழியெலாம்வந்துமோனபாவத்தேமுடியுமங்கிலமதேமுடிவு. (௧௮)

வேறு.

இப்படிக்கருணையாலியம்பினேனெலா
மப்பழமறையெலாமறியவோதுவ
தொப்பறநானுமக்குரைத்தவீதெலாஞ்
செப்பருமறையதின்சேடமாகுமே. (௧௯)

வேறு.

உரையாடுவேதித்தகைமைத்தெனவோர்குறியுண்டாம்
பொருள்பாலன்றேபூரணமாயோர்வேறில்லாச்
சொரூபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொலவின்றே
விரையார்கமலத்தவன்மெய்பாராவியவுற்றான். (௨0)

ஒன்பதாவது,

பிருகதாரணியவுபநிஷதத்தில் மைத்திரேயப் பிராமணார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—௪௪0.

---

௧௭. **செ-ள்,** தேசிகனளித்த+பார்ப்பான்—நேசமோடிங்ஙன்+சின்மயமாகி=(கதகரஜோந்நியாயம்போல) அன்போடிவ்விதம் பார்ப்பவனும், பார்வையு நிகழ்ந்திடாமலிலீனமாகவே ஒளியாய் விளங்காநின்றசின்மயமாயவசேஷித்து—சின்ம+சிறிதே=(பாரமார்த்தமாயவு சேஷப்பிரதியோகிய ஒன்றனதபாவத்தால்) சின்மயமாய்ச் சேஷித்தோமென்பதும் விடக்கடவன்.—

௧௯. **செ-ள்,** [அந்தியப்பிரதிபாதிதமாயுள்ள அர்த்தத்தைத் தெரிசிப்பித்து உபசம்மரிக்கின்றார்.]

பத்தாவது

பிருகதாரணியவுபநிஷத்தினுஷைத்தங் கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்த முறைக்குமத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இவ்வித அத்துவிதீயாத்மவிஞ்ஞானம் மோக்ஷசாதனமெனக் கூறப்பட்டது; அவ்வாத்மா எப்படிப்பட்ட சொரூபரெனச்சங்கித்து அதனை விசேஷமாகப் பிரதிபாதித்தற்காக உஷஸ்தப்பிராமணத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.]

நாதனுர்சொரூபானந்தனுண்மலர்ப்பாதம்
போதமேயெனும்பரிசுபுத்தேளவர்க்கெல்லா
நேதிநேதிசெய்திப்பரிசெனநிகழ்த்திடுவான்
வேதநாலுகான்முகத்தினுல்விளக்கியவிதாதா. (க)

வேறு.

எப்பொருள்களுக்குஞ்சான்முயார்க்குமுள்ளாகியென்று
மெய்ப்படுந்தன்றேசாலேவிமலமாய்விளங்காநின்ற
தெப்பொருளெல்லாமாகியெங்கணுநிறைந்துநின்ற
வப்பரம்பிரமமேநோயமுகுறவறியலாகும். (உ)

உ. செ-ள், [அதில் யாக்கியவற்கியனைக்குறித்து உஷஸ்தர் எந்த வஸ்து சாக்ஷாதபரோட்சமாயுள்ள பிர்மம்? யாதோரான்மா சர்வாந்தரமாயுளன்? அதனை என்பொருட்டு அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்ற பிரசினத்திற்கு இவன் ஆன்மா என்றபினயத்தால் சுவானுபூதியாலடையத் தக்க ஆன்மவிஷயமான உத்தர முபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவ்விதப் பிரசனோத்தரங்களாற் சித்தமாயுள்ள அர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.]

வேறு.

இந்தப்பிராணுபானுதியாராலுண்டாயிலங்குவதிங்
கெந்தப்புருடன்முன்பாகவெல்லாமியங்கவற்ருகுந்
தொந்தப்படவெத்தொழிலுஞ்செய்தேவன்ருேழிலற்றிருக்கின்று
னந்தப்பரனேயாவர்க்குமுள்ளாமான்மாவாகின்றான். (ந)

உடம்போதானன்றுடம்பீதென்றுணரப்படுதலாலுடம்பிற்
றிடஞ்சேர்பிராணுதியுமன்றுசெடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினுற்
கடம்போலியாவனிவையனைத்துங்காண்பானவனேகர்த்தாவாய்
நடஞ்சேருடம்பினுண்ணின்றுநடத்துகின்றநானுவான். (ச)

ந. செ-ள், [இவனே ஆன்மா என்றபினயத்தோடு நிருபாதிக வான்மசொரூப முபதேசிக்கப்பட்டது; அவ்வித உபதேசார்த்தத்தை யறியாதவராகிய உஷஸ்தருக்குப் போதிக்கும்பொருட்டு யாவனொரு வர் பிராணனுலே பிராணுதி வியாபாரத்தைச்செய்கிருர் என்ருரம்பி த்து மூலசுருதியில் யாதொரு தடஸ்தலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டதோ அதைச்சங்கிரகிக்கின்றுர்.]இ-ள். இந்தப்பிராணு+யிலங்குவது=பேதப் பிரதிபாசமான இந்தப்பிராணுபானுதி காரியகாரணசங்காதங்கள் தாரு எந்திரம்போலச்சுபாவிகமாய் அசேதனங்களாயிருப்பினும் அவைகளின் அதிஷ்டானமாயுள்ள யாதொன்றின்வசத்தாற் சத்தாஸ்புரணங்களாய்ச் சம்பவியாநின்றனவோ — இங்கெந்தப்பு+வற்ருகும்=அந்தப்பிராணு பானன்முதலிய வனைத்தும் எந்தப் புருஷனது சன்னிதிமாத்திரத்தால் அயக்காந்தம்போலச் சேஷ்டிக்கவல்லனவாமோ—தொந்தப்பட+ற்றி ருக்கின்றுன்=அக்காரியகாரண சங்காதங்களான பிராணுபானுதிசே ஷ்டையிருந்தாலும் எவன் நிருபாதிக அசங்கசின்மாத்திரனுய், அச் சங்காத கிருதபுண்ணிய பாபகர்மங்களாற் சங்கஹீனனுகவிருக்கின்று னே—அந்தப்பரனே+வாகின்றுன்.—எ-று.

ச. செ-ள், உடம்போதானன்று = ("அகம்பிரமாஸ்மி" என்ப தாதிகளில் பிரத்யக்கர்த்தமாய்ச் சொல்லப்பட்ட அகமென்னும் அஸ் மத்பதத்திற்குச் சர்வாந்தரராய், சர்வப்பிரத்யக்பூதராய்ச்சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவே முக்கியார்த்தம்:) சட்கோசமான தூலசரீர முக்கியார்த்த மன்று;—உடம்பீதென்றுணரப்படுதலால் = தூலசரீரமானது (கடம் போல அசேதனமாய்த்) திருசியமாதலால் (அதைத் திருஷ்டாவாக எவன் அறிகிருனே அவனே சர்வாந்தரனுகிய ஆன்மா.)—[இந்தப்பிர காரம் ஆன்மாவுக்குத் தூலசரீரத்தைக்காட்டிலும் ஆந்தரத்வத்தைப் பிரதிபாதிக்கிருர்.] உடம் + பிராணுதியும் = சரீரத்திற்றிடமாயுள்ள பிராணுபானுதி பஞ்சவாயுக்களும், ஞானகர்மேந்திரியங்களும், மனமுழ்

வே று.

வினவுற்றகேள்விக்குக் கேட்பானுகி மேவியகாட்சியில்விழித்துக் காண்பானுகி, மனனத்தின் மந்தாவாய் ஞானந்தன்னின் மதித்திடுஞா தாவாகிமன் னுகின்ருன், சொனவத்தற்பரனுருமவனில்வேருந்தோற்ற மெலாமெய்யாகுந்தோற்றமன்று,நினையிற்றற்பரனேயிங்கெல்லாமென் றுநினைவதுவேநினைவானநினைவுநேரே. (ரு)

புத்தியுமாகிய சப்ததசான்மகமான லிங்கசரீரமும்—கடம்போ+லன் று = கடம்போல் பூதகாரியமாய், திருசியமாய்த் தோன்ருநின்ற நியா யத்தால் ஆன்மாவல்ல.—யாவன்—இவையனைத்துங்காண்பான் = இக் காரியகாரண சங்காதங்களனைத்திற்குந் திருஷ்டாவோ—அவனே+ னுண்ணின் று = அவனேகா்த்தாவாய் வியவகாரசம்பந்தியான சகலசரீர ங்கட்கும் ஆந்தரமாய் நின் று—நடத்துகின்ற நானுவான் = சகலவியவ காரங்களையும் நடத்தாநின்ற ஆன்மாவாவன் (என்று தடஸ்தமாய் நிரு பாதிகப்பிரமசொருபந் தெரிசிப்பிக்கப்பட்டது.)—எ-று.

ரு. செ-ள், ["திருஷ்டிக்குந்திருஷ்டாவைக்கண்டிலம்" என்பது முதலிய சுருதியிற் சாக்ஷாத்தாக எந்தச்சொரூபம் கொம்புப்பிடியாய்ச் சுவப்பிரகாச சிதான்மலக்ஷணமென லக்ஷிதமாமோ அதைச் சங்கிரகிக் கின்ருா்.] வினவுற்ற+மன் னுகின்ருன்—ரூபசப்தாதிவிஷய சம்யுக்த சக்ஷுராதித் துவாரத்தினுல் ரூபாதியுபாக [கிரகண]த்தினுற் சனியா நின்ற சொரூப சிற்சாயாசம்பந்தமான புத்திவிருத்தியே திருஷ்டி "சுருதிமதிவிஞ்ஞாதி" முதலான பதங்களினுற் கூறப்பட்டிருக்கிறது; அவ்வித திருஷ்டிமுதலானவைகளும் அனுன்மபூதமாயுள்ள ரூபாதி களைத்தான் பிரகாசிப்பிக்கின்றன: சுவான்ம சைதன்யப்பிரகாசத்தால் வியாப்தமாய், ரூபாதிரகிதமாயுள்ள பிரத்யக்சொரூபத்தைப் பிரகாசிப் பிக்கமாட்டாது. அந்தப்பிரத்தியக்கான்மாவோவென்ருல் லௌகிகதிரு ஷ்டிக்குந் திருஷ்டாவாயிருக்கிருா். சைதன்யசொரூபையாய், சுவபாவ பூதையாகிய திருஷ்டியினுல் வியாப்தையாயிருக்கிற அந்தலௌகிக திருஷ்டியினுல் எப்படி அவா் வியாபிக்கப்படுவா். இந்த நியாயமானது "சுருதிக்கு" சுரோதா எ-ம், "மதிக்கு" மந்தா எ-ம் மற்றுங் கூறி யிருக்கிற பரியாயங்களிலும் யோஜிக்கவேண்டும். இந்தப்பிரகாரம் யாவ ரொருத்தா் புத்திவிருத்திப்பிரகாசகராய், சொப்பிரகாச சித்ரூபரா யிருந்துவிளங்குகிருரோ அவரே உக்தலக்ஷண இவ்விதசா்வாந்தராகிய பரமான்மா என்று பொருள். [இந்தப்பிரகாரம் சா்வாந்தராகிய ஆன்

[இவ்விதம் பிரத்தியகான்மாவிற்கு அத்தியாத்மமாயுள்ள சர்வாந் தரத்வ முபதேசித்து அதிபூதமாகிய சர்வாந்தரத்வமும் உபதேசிக்க வேண்டிக் கார்க்கிப்பிராமணத்தையுஞ் சங்கிரகித் துபதேசிக்கின்றார்.]

பாரிலேயெல்லாப்பொருள்களுங்கோவைப்பட்டதெப்படியிலப்படியே
நீரிலேபாருநெருப்பிலேநீருநிலவுகாலதனிலேநெருப்பு
மூருகாலந்தரிக்கலோகத்துமுண்டையும்பாவுமேபோலச்
சாருமாமொன்றோடொன்றுவேறறவேதன்னிலேபின்னியிச்சகத்தில்.

அந்தரிக்கங்கள்கந்தருவத்தேயாதித்தவுலகங்களிடையே
கந்தருவங்கள்சந்திரவுலகிற்கதிரவனுலகுகளெல்லாஞ்
சந்திரவுலகுந்தாரகையுலகிற்றாரகைவானவருலகி
லிந்திரவுலகில்வானவருலகமியாவையுங்கோவையாயிருக்கும். (எ)

மாவைச் சொரூபதடஸ்த லக்ஷணங்களால் உபதேசித்து அதற்கு விய திரிக்தமாயுள்ள சகலதிருசிய ஜாதத்துக்கும் மித்தியாத்வமுஞ் சொல் லப்படுகிறது; அவ்விதசுருதி தீாற்பரியத்தையும் பிரகாசஞ்செய்கிறார்.] சொனவித்தற்பாணுகு + நினைவுநேரோ — சர்வாந்தரமாயிருக்கிற ஆன்ம வஸ்துவுக்கு அன்னியமாய்க் காரியகாரணநிரூபமாக யாதொரு பூத பௌதிக ஜகத்துத் தோற்றுகிறதோ அது சகலமும் கற்பிதமானதால் அதன் அதிஷ்டானவஸ்துவின் எதார்த்த ஞானத்தினால் சுக்திரூப்பி யாதிகள்போலப் பாதிக்கப்படுகிறதுகள் ஆனபடியால் அந்தச் சகல திருசியப் பிரபஞ்சத்திற்கும் வியவகாரதசையிற் சத்தியத்வமேயன்றிப் பாரமார்த்தமாக நிரூபிக்கில் சத்தியத்வமில்லை. சர்வாந்தரப் பிரத்தியக் வஸ்துவில் அத்தியஸ்தமாயிருத்தலால் அதன்கண்ணே லீயமானமாய், அதிஷ்டானமாத்திரமாய் அவசேஷிக்கிறது என்று பொருள்.

௬. செ-ள், பாரிலே + பின்னியிச்சகத்தில்—'ஊருகாலந்தரிக்க லோகத்தும்' எ - து, அந்தரிக்ஷலோகங்கள் வாயுசஞ்சாரஸ்தானமாத லால், அதில் ஓதப்புரோதபாவமாய் அவஸ்திதியடைந்துள்ளதை.

எ. செ-ள், சூட்சும தாரதம்மியக் கிரமமாக உத்தரோத்தரங்க ளான லோகங்கள், சாதிசயபோகாசிரயாகாரமாகச் சங்காதங்களா யுள்ள பஞ்சபூதங்கள் அவஸ்தாவிசேஷத்தால் அந்த அந்த லோகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; அக்காரணத்தால், 'அந்தரிக்கங்கள் கந்தருவத்தே' என்றிந்தப்பிரகாரம் ஒவ்வொருலோகத்திலும் பகுவசனம் பிரயோகிக் கப்பட்டது.

கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்தமுறைாக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

அரசாகியவமராதிபனுலகானவையடையப்
பிரசாபதியுலகங்களினிடையேபிரமனதா
முளைசாருலகமதானவையுயர்மாலவனுலகிற்
றிருமாலுலகஞ்சேர்வுறுமிடமுஞ்செப்புதுமே. (அ)

வேறு.

உருத்திரவுலகின்மாலுலகுருத்திர
னிருக்குமவ்வுலகெலாமீசலோகமே
திருத்தகுமீசலோகங்கடிண்ணமாய்க்
கருத்தருஞ்சதாசிவவுல்கின்கண்ணதே. (௯)

அ. சே-ள், அர+வையடைய = இந்திரலோகங்கண் முழுதும்—பிர+னிடையே = பிரஜாபதிலோகங்களிலே ஸ்திதியடைந்துள்ளன, (அந்தப் பிரஜாபதிலோகங்களும் பிரமலோகத்தில் ஸ்திதியடைந்துள்ளன.) உளை+தானவை = புகழ்பொருந்திய பிரமாவின் லோகங்களும்—'பிரசாபதியுலகம்' எ-து, பிரஜாபதிஸ்தூலப்பிரபஞ்சாபிமானியாகிய விராட்டு; அவரது சரீராரம்பகங்களாய், வைராஜபதோப போகஸ்தானங்களாயுள்ள பஞ்சபூதங்கள் பிரஜாபதியுலகங்கள் என்று பொருள். 'பிரமனதாம்' எ-து, இரணியகர்ப்பரூபராகிய பிரமாவினுற் பஞ்சீகிருதங்களாய், பிரமாண்டாரம்பங்களாயுள்ள அந்த வியதாதிபூதங்கள் பிரமலோக சப்தங்களாற் சொல்லப்படுகின்றன. அந்தக் காரணபூதங்களில் அத்தியஸ்தங்களாகவே அவாஸ்தவங்களாயுள்ளன. சர்வலோகங்களும் தத்தம்பிரதீதிக் கதிஷ்டானபூதமாய்த் திருக்குரூபமாய் சர்வாந்தரப்பிரத்தியக்கான்மாவிடத்தில் மாயாவசத்தினுல் ஓதப்புரோதங்களாயுள்ளன. சர்வாதிஷ்டானப்பிரத்தியக்கான்மாவோவென்றால், தமக்கன்னியமானவொன்றிலும் ஓதப்புரோதமாயிருப்பவரன்று; பின்னேயோ, தம்மகிமையிலிருப்பவர். பராதீனப்பிரகாசங்களாய்ச்சத்விலக்ஷணங்களுக்குத்தானே சத்தாஸ்புரணசித்தியின்பொருட்டு அப்படிப்பட்ட வஸ்துவில் ஓதப்புரோதபாவங்கூடும். இவ்வான்மாவோ சுவயம்பிரகாசமானராயும், சுவப்பிரபாவத்தையுமுடையவராயுமிருக்கிறவர்எந்தக்காரணத்தினுல் வேறோராதாரத்தில் ஓதப்புரோதபாவமாயிருப்பார் என்று பொருள்.

தற்பரந்தன்னிலேசதாசிவன்றனை
துற்பவவுலகெலாமுறுதியர்மதிற்
கற்பிதமாய்நிகழ்ந்திடுமெய்காணுறி
லற்புதமாம்பரனல்லதில்லையே. (௧0)

[இந்தப்பிரகாரம் சகலஜகத்கற்பனுஸ்பதத்வத்தால் ஆன்மாவிற்குச் சர்வாந்தரத்வ முபபாதித்து அவர் அந்தரியாமியென்பதையும் பிரதிபாதித்தற்காக அந்தரியாமிப்பிராமணத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.]

வேறு.

உடையதொன்றுடையானெனும்வேறவையின்றிலோகத்
திடையிருந்துமிருந்திலனுயெவையும்முடம்பாய்த்
திடமிதென்றறியாவகைநின்றொருசெய்கையின்றி
யடையவுஞ்செயுமாரவனந்தரியாமியாவன். (௧௧)

---

௧0. செ-ள், தற்பர+முறுதியாம்—[இந்தப்பிரகாரம் பிருதிவியாதி பிரமலோகாந்தங்கட்குச் சர்வாந்தரப் பிரத்தியக்கான்மாவில் அத்தியஸ்தமாதலால் அப்பிரதீதித்வம் பிரதிபாதித்துப் பரமார்த்தனாய் அதிஷ்டான வியதிரிக்தத்வம் இன்றென்றுகூறுகின்றார்.] அதிற்கற்பி+தில்லையே—இவ்விதஞானமே சம்யக்ஞானம் என்க.

௧௧. செ-ள், சச்சித்ரூபராய், சர்வாந்தராராய் யாரோர் ஆன்மாபூர்வம் நிரூபிக்கப்பட்டனரோ அவரோ சர்வப்பிராணிகளினது இருதயங்களிலும் அவஸ்திதராய்ச் சகலத்தையுந் தன்றன் விஷயங்களில் நியமனஞ்செய்வதால் அந்தரியாமி. சர்வசத்தாஸ்பூர்த்திப்பிரதரான அவரைவிட அன்னியவஸ்துவே இல்லை. இந்த அர்த்தம் மூலசுலோகத்திலிருக்கிறது. [சுருதியில் அதிதெய்வம், அதிபூதம், அத்தியாத்மம் என்னும் ஜகத்துக்குபாதானராய், ஆந்தரராய் சமஸ்தோபாதியும் விடுபட்டவராகிய பிரத்தியக்காத்மா அந்தந்நியமனவியாபாரயோகத்தால் அந்தரியாமி எனப்படுகிறார் என்று கூறுகின்றார்.] உடை+யாவன்—காரணபூதமான ஆன்மா பிருதிவியாதிகளில் எவ்விடத்திலுமிருப்பவராகமாட்டார் எ-ம், அவைகட்கு வெளியிலிருந்துகொண்டு அவைகளை நியமனஞ்செய்கிறதிற் சக்தராகார் எ-ம் வருகின்ற சங்காபிப்பிராயத்தையறிந்து. உபாதானகாரணத்வத்தாற் பிருதிவியாதிசகலத்திலும் கடாதிகளில் மிருத்துவியாபித்திருப்பதுபோலவியாபித்து வர்த்தமானராய், ஆந்தராராயுளர் என்பார், 'லோகத்திடையிருந்தும்' எ-ம், அசரீரனை அந்தரியாமிக்குச் சரீரம்போலச் சகலமும் ஆச்சாதிதமாதலால்,

கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்தமூனைக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

காண்டல்கேட்டல்கருதல்செய்யப்படுவானலன்றன்
காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவாஜெருத்தன்
றாண்டுசோதியினுலனல்சோமனருக்கனெல்லா
மாண்டபோதும்விளங்குமனக்கரியாகிநின்று. (கஉ)

'எவையுமுடம்பாய்' எ-ம், பிருதிவியாதிகளின் தேவதைகள் நமக்கு நியந்தா இவர் என்றொருகாலத்துமறியாமையின், 'திடமிதென்றறியா வகைநின்று' எ-ம், பரமார்த்தமாய் நிஷ்கிரியராகியவான்மா உபாதி வசத்தால் சகலத்தையும் பிரேரகஞ்செய்கின்றதால்,'ஒருசெய்கையின்றி யடையவுஞ்செயும்' எ-ம், சோபாதிகத்வத்தால் இவ்வான்மாவும் நம்மைப்போல ஜீவனேயாவனென்று வருஞ்சங்கையைப் போக்குவான் உபாதியில் ஆத்மீய [தன்னுடையது] த்வாபிமானமின்றிய சாக்ஷாதி வரேபராமிருதனென்பார், 'உடையதொன்று+மிருந்திலனுய்' என்றுங் கூறினூர்.

கஉ. செ-ள், [இந்த அந்தரியாமியைத் தம்மிடத்திலிருக்கின்ற வராக நாம்முதலானவர்கள்போலப் பிருதிவியாதிதேவதைகளும் என் அறியமாட்டார்கள் என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] தான் = அவ்வந்தரியாமி — காண்ட+ஜெருத்தன் =ரூபாகித்தியனுதலால் ஒருவருடைய சட்சுவுக்குங்காணப்படுபவனல்லன், சட்சுவில் சன்னிகித[சமீப] னுயிருப்பதால் அவனொருவனே காண்பவன், சப்தாகித்யனுதலால் கேட்கப்படுபவனல்லன், சர்வசுரோத்திரங்களிலுஞ் சன்னிகிதத்வத்தால் விடாதசிரவண சக்திகளுகவிருப்பதால் கேட்பவன், சவிஷயனுகாததால் சங்கற்பவிகற்பான்மக மனதினுல் விஷயீகரிக்கப்படாதவன், விடாதமனனசக்திகளுய்ச் சகலருடைய மனதிலும் சன்னிகிதனுயிருப்பதால் மந்தா, நிச்சயான்மகபுத்தி என்னும் விஞ்ஞானத்தில் சன்னிகிதனுயிருப்பதால் விஞ்ஞாதா, அந்த விஞ்ஞானத்தால் அவிஷயீகிருதன்; "இதனுற் காணப்படாதவன் காண்கிறன், கேட்கப்படாதவன் கேட்கிறன்" என்னும் சுருதியின் பொருள் சங்கிரகிக்கப்பட்டது.—இந்தப்பிரகாரம் அந்தரியாமியே காண்பான், கேட்பவன் முதலிய சொரூபமாய்ப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் ஏவப்படுவனவாகிய திருஷ்டிமுதலியவைகட்கு நியந்தாவேறென்னும் பேதப்பிராந்தியை நீக்கப்பட்டது. ஆகையினுலேதானே இவனைக்காட்டிலும் அந்யனல்லன் திருஷ்டா, அன்யனல்லன் சுரோதா என்று சுருதியிற் கேட்கப்

வேறு.

சித்தமத்தமித்திடத்தபாவமுந்தெரிந்திடுஞ்
சுத்தநற்சுழுத்தியிற்றுய்க்குமாண்யகண்டிடு
மத்தமித்தலும்பிறத்தலும்மிலாணபாவபா
வத்தைவிட்டகண்டமாயநிந்தபோதடங்கவாம். (கஓ)

படுகிறது. [சாக்கிரசொப்பனுதியவஸ்தைகளில் சுகதுக்கபோக்தாவாய், சம்சாரியாகிய ஜீவன் அந்தரியாமிக்கன்யன் என்ருசங்கித்து அவர்களினது அனன்யத்வத்தைப் பிரதிபாதிக்கவேண்டி ஷஷ்டாத்தியாயத்திலுள்ள ஜோதிப்பிராமணத்தைச் சங்கிரகிக்கின்ருர்.] ஜோதிப்பிராமணத்தில் சாக்கிரசொப்பனுதியவஸ்தைகளில் அவ்வவ்வவஸ்தைகளிலுள்ள பதார்த்தங்களோடு வியவகாரத்தாலும் முற்கூறியவிதமாயுள்ள ஆன்மாவுக்கு அதனுற் செய்யப்படும் புண்யபாபங்கண்முதலிய சகல தருமங்களுடைய அனுகமன [தொடர்ச்சி] மில்லாத அசங்கத்வமும், சுவயஞ்சோதித்வமும், நிரதிசயானந்தசுபாவமும், அத்விதீயமும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டன. [அதில் அவஸ்தாத்திரயசாட்சியாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்குச் சுவயஞ்சோதித்வம் பிரதிபாதிக்கும்பொருட்டு ஆதித்தியன் அஸ்தமித்திடில் சந்திரன், சந்திரன் அஸ்தமித்திடில் அக்கினி, அக்கினி அஸ்தமித்திடில் வாக்கு, வாக்கு அஸ்தமித்திடில் எது ஜோதிசு இந்தப்புருஷன்ருனென்று ஆத்மாத்தானே இதற்குச்சோதிசாகப்பவிக்கிருர் என்றியாதொன்று சொல்லப்படுகிறதோ அதைச் சங்கிரகிக்கின்ருர்.] தூண்டுசோதி + யாகிநின்று—சூரியன்முதலிய பாகியவொளிகளில்லாதகாலத்தும் ஆத்மசொரூபசைதன்யப்பிரகாசம்அந்தக்கரணசாக்ஷியாய்த் தனது பிரகாசத்தினுலேயே எப்போதும் விளங்குகின்றதேயன்றிப் பாகியமானவொளியை அபேக்ஷிக்கின்றதில்லை என்று பொருள்; இதனுல் சாக்கிராவஸ்தை வர்ணிக்கப்பட்டது

கஈ. தே-ள், சித்த + தெரிந்திடும் = சொப்பனுவஸ்தையில் சட்சுராதி இந்திரியங்களினது ஒழிவினுல் சித்தத்துக்குப் பாகியவிஷயவியாபாரங்கள் உபரமமாகவும் கேவலம் சொப்பன பதார்த்தாகாரபரிணுமியான யாதோரவஸ்தானம் பவிக்கின்றதோ அச்சமயத்தில் அந்த ஆன்மாவே பிரகாசாந்தர நிரபேக்ஷமாய்ச் சொரூப சிற்பிரகாசத்தினுல் சொப்பனுவஸ்தையை அறிகிருர்.—சுத்தநற் + கண்டிடும் = காரணபூதமாயுள்ள அபாவரூபமான அஞ்ஞானத்தில்இந்திரியாந்தரம்போலச்சித்தமும் விலயத்தையடைகிறதோ அப்போது சுழுத்தியவஸ்தை; அந்தச் சமயத்தில் கேவலம் அஞ்ஞானமயமான அந்தவவஸ்தையைச் சொரூப

பின்னமான தன்றியேபிரமமாயறிந்தவன்
றன்னுபேதமே வினுஞ்சொரூபமேநிகழ்ந்ததா
ஞன்னின் ஞானநாசமில்லேஞேயநாசமாகுநன்
றன்னின் ஞானஞேயமாகவேறுறாததன்மையால். (௧௪)

சிற்பிரகாசத்தினுலேயே இவ்வான்மா அறிகின்றார்.—அத்த+மில ன் = இம்மூவிதவவஸ்தைகளில் சுவயம்பிரகாசமான சிதான்மா ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவதர்மரகிதமாயுளர். — ஆகையினுல்தான் ஞாதாஞ்ஞாத பேதத்தால் விவிதமாயுள்ள சர்வஜகத்தையும் கேவலராய், சர்வோபாதியும்விடுபட்டவராய், சின்மாத்திரரூபராயிருக்கிற இந்த ஆன்மா அறிகிறார். இங்ஙனம் மூலசுலோகார்த்தம்; இதைக் கவிநாயகர், 'அபாவபாவத்தை விட்டகண்டமாயறிந்தபோதடங்கவாம்' என்றனர். பாவாபாவம் = ஞாதாஞ்ஞாதம்.—

* ௧௪. செ-ள், ["துவைதத்தைக் காண்கிறனில்லை, காணினும் அதைக் காண்கிறனில்லை" என்பதாதிய சுருதியை வியாக்கியானஞ் செய்கிறார்.] பின்னமா+நிகழ்ந்ததாம் = இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ரீதியாய் அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியாயும், அவற்றினின்றும் பிரிக்கப்பட்டவராயும், சுவயம்ஜோதிசொரூபராயும் இருக்கிற இந்த ஆன்மாவைச் சுவாத்மாவாக எவனறிகிறனே அந்தயோகியானவன் சர்வாவஸ்தைகளிலும் துவைதத்தைப்பார்த்தபோதிலும் பார்க்கவில்லை. வித்துவானுக்குத் தனக்கு வியதிரிக்தமாயிருக்கிற அவித்தியா தத்காரியமானது ஞானத்தினுல் நிவிர்த்தியானதால், துவைதத்தைச் சட்சுஆதியிந்திரிய ஜனித விசேஷ விஞ்ஞானத்தால் அவன் பார்க்கினும் சொரூபஞானமாகவே விளங்குகிறன்—[எதனுலென்னின்? சொல்லுகிறார்.]ஞன்+மில்லை = ஆன்மாவினுடைய சிற்பிரகாசரூபமாய் யாதொரு திருஷ்டியுண்டோ அதற்கு நாசமில்லை.—அக்கினியினுடைய உஷ்ணம் அக்கினியுள்ளளவில் நாசமாகாததுபோல அவிநாசியாயுள்ள ஆன்மாவின்து திருஷ்டியும் திரவியமுள்ளளவில் நசியாது ஆதலால் தனக்கு நாசசங்கையானது செய்யத்தக்கதில்லை என்று பொருள். இதனுல், "திருஷ்டாவினுடைய திருஷ்டிக்கு லோபமானதில்லையல்லவா? அவிநாசியாயிருத்தலால்" என்னும் சுருதியானது வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டது. [ஆத்மதிருஷ்டி சர்வதாவிருக்குமாகில் அதனுலே எக்காலத்திலும் திருசியஜகத்பிரதிபாசம் ஏன் காணவில்லை என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] ஞேயநாச+தன்மையால் = திருக்குரூப ஆத்மவிஷயமாயுள்ள திருசியமான துவைதஜகத்து அதிஷ்டானதத்துவ

வேறு.

இதுபரமமானகதியிதுபரமமாமுலகு
மதிசுகமுமாவதிதுவழிவிறனமாவதிது
வுதறுதனதோலுாகமுடலெனவுணுதுபர
மதனையறிவானதிகனகமதிவையானுடலில். (கரு)

ஞானத்தால் அடையத்தக்கவுபாதியில் விலீனமாகிறது; அவ்வேதுவால் துவைதஜகத் பிரதிபாசமின்மை, விஷயாபாவத்தால் வந்ததேயன்றிச் சிதாத்மதிருஷ்டிபரிலோபத்தால் வந்ததன்று. பிரத்தியகாத்மசொரூபப்பிரகாசத்தாற் பிரகாசியமானமாயுள்ள நாமரூபாத்மகதுவைதப் பிரபஞ்சமானது சுழுத்தி, சமாதியவஸ்தைகளில் இல்லை. கேவலம் திருஷ்டாவாகிய சிதாத்மாவே இருக்கிறார். இதனால், "துவைதமில்லை" என்கிற மூலசுருதி வியாக்கியானிக்கப்பட்டது.—

கரு-செ-ள், [இங்ஙனம் அத்விதீயாத்மநிஷ்டனுக்கு நிரதிசயானந்தம் சுருதியிற் சொல்லப்படுகிறது; அவ்வர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.] இதுபர+மாவதிது—எதனிடத்தில் அன்யத்தைப் பார்க்கவில்லையோ அப்படிப்பட்ட இந்தப்பிரமநிஷ்டையே வித்துவானுக்குப்பரமமாயுள்ள கதி: (பிரமாதிஸ்தம்பாந்தமான அன்னியகதிகள் அவித்தியாபரிகற்பிதங்களாதலால் பரமமானகதிகளன்று) அப்படியே அந்தத்தத்வவித்துக்கு இதுவே பரமமாகியலோகம்: (கருமபலாசிரயலோகங்கள் பரமமன்று; யாதினாலெனின்? சொல்லியபரமாத்மநிஷ்டை கர்மஜன்யமல்லாமல் சுபாவீகமாய், நிரதிசயமாகக் காணப்படுதலால், துவே பரமலோகம்.) நிரதிசயப்பிரமான்மபாவமான இவ்வவத்தை நித்தியமாதலால் இதுவே பரமசுகமாம்: (ஏனைய விஷயசுகங்கள் அநித்தியமாதலாலும், தனது சொரூபானந்த லேசமாதலால் உபேட்சிக்கத்தக்கனவாதலாலும் பரமசுகங்களன்று.) எந்த நிஷ்டாவாப்தியில் சாதகன், கேவலசிற்சதானந்தாத்வயமாத்திரனைப் பரிசேஷித்திருந்து அவஸ்திதனைச் சுவாத்மான்னியத்தைப் பார்க்கிறானில்லையோ அவ்விதப்பரமாத்வைத நிஷ்டாவாப்தியே பரமமான சம்பத்து: (இதாசம்பத்து, கிருதங்களாலபடியால் அநித்தியங்கள் என்றுபொருள்.)—[இந்தப்பிரகாரம் பிரமபூதனானபுருஷன் மீண்டு காரியகாரண சங்காதத்தை ஆத்மாவாகவபிமானியான் என்னும் இவ்வர்த்தத்திற் சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திருஷ்டாந்தத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] வுதறுத+னுடலில்—இனி மூலம் [தேகாத்மபாவமானது பேதாதீனமாதலால் அதனுடைய நிரூபணமுங் கூடாதென்னும் அபிப்பிராயத்தால், "இதிற்

தற்பரமமாகியுளதத்துவமதேயொழிய
வற்பமயல்காணுமவரத்துருவமேயடைவர்
கற்பிதவஞ்ஞானமதிலுற்பவமதாமூலக
நற்பிரமமாயறிவர்நற்சிவமதாநயனர். (கசு)

வேறு.

நிலையினிலையாகியளவிடவொணுதநிமலனுருநாளுநினைகுவான்
சலனமுறநாவுமலைவலையறுதசமயகலையோதறவிருவா
னுலகிலுதியாதுவுயர்வுகுறைவானதொருவினையினுலுமருவுறு
தலகிலுலகேகவல்செயவுரியனனவதிபதியுமாமமலனே. (கஎ)

கிஞ்சித்தும் நாஞுவான சகத்தில்லை'' என்னும் அதன் நிஷேதசுருதியைக் கூறுகின்ருர்.] மூலம்—சர்வாதாரமாயும், சுவசித்தமாயும், சிவசஞ்ஜ்ஞையுடையதாயும், மிகவும் நிர்மலமாயும், பிரத்தியக்பூதமாயும்; பராநந்தமாயுமுள்ளதில் கிஞ்சித்தும் நாஞுவானஜகத்தில்லை; பிரமமானது துவைதஜகத்பிரதிபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாதலால் அதுவே துவைதஜகத்பிரதிபாசநிஷேதத்திற்கும் அவதியாதலால், 'சர்வாதாரம்' என்ருர். துவைதப்பிரபஞ்சம்போல் அதற்கும் அத்தியஸ்தத்வமுண்டென்னுஞ் சங்கையைமறுக்கும்பொருட்டு அதிஷ்டாநாந்தரத்தில் அத்தியஸ்தமாயில்லாமையின் அன்னியாதீனசத்தாகமாகாததால், 'சுவசித்தம்' என்ருர். மாயையில்லாததால், 'நிர்மலம்' என்ருர்; இவ்விதசொரூபராய்ச் சிவசஞ்ஜ்ஞையுடையராய், பிரத்தியக்ரூபராயிருக்கிற இந்த ஆத்மாவினிடத்தில் பிருதக்காக ஒருவஸ்துவும் பரமார்த்தமாயில்லை என்று பொருள்.—இவ்வளவும் கவிநாயகர் கூறுதொழிந்தது.

கசு. (ச-ள், [விபக்ஷத்தில் சுருதியினுற் சொல்லப்படுகிற பாதகத்தைச்சொல்லுகிருர்.] தற்பர+மேயடைவர் = எவன் பிரத்தியகாத்மசொரூபமாயுள்ள இந்தப்பிரமத்தில் நான் வேறு, ஜகத், ஈசுவரனுதிகள் வேறு என்று பேதத்தைப் பார்க்கிருனே அவன் அவித்தையினுல் வசீகரிக்கப்பட்டு ஜனனமரணத்தை யடைகிருன்.—[ஆதலால் சொல்லியவிதமாய் அத்விதீயாத்மதெரிசனமே சிரேட்டமென்று நிகமனஞ்செய்கிருர்.] கற்பித+நயனர்—

கஎ. செ-ள், [திருக்ரூபரான ஆத்மா தெரிசிக்கத்தக்கவராகில் கடாதிகள்போலத் திருசியத்வம் நேரிடுமென்னிற் சொல்லுகிருர்.] நிலையி+நினைகுவான் — கூடஸ்தநித்தியராதலால் துருவம் என்பார்,

பூதபதிபூதபாலனுலகூடுபோகமுடியாததானதோர்
சேதுவெனுமீசனனவனைமேவறேடிவழிபாடுமேவியே
வேதமொழியாலும்வேள்விபலவாலுமேவுதவதானபூசையே
யாதிவழியாலுமாதரவினாலுமாயுமுனிஞானியாகுவான். (௧அ)

'நிலேபினிலேயாகி' என்றார். அன்னியமல்லவா? அன்னியத்தாலறியப்படுகிறது, அத்விதீயாத்மாவானவர் எப்படி அன்னியனு லறியத்தகுந்தவர் ஆதலால் தனது விஷயமான சாக்ஷாத்காரமுண்டாமளவில் சொரூபப்பிரகாசத்தினுற்றனே பிரகாசித்தலால் அப்பிரமேயனென்பார், 'அளவிடவொண்ணாத' என்றார். தர்மாதர்மாதிமலமின்மையின், 'நிமலன்' என்றார்; இவ்வான்மாவையே புத்திமானானபுருஷன் உபதேசத்தாலும், சாஸ்திரத்தினுலும் அறிந்து மறுபடியும் அதன்விஷயமான சாட்சாத்காரசொரூபமான பிரஜ்ஞையைச் செய்வான் என்பார், 'நிமலனுருநாளு நினைகுவான்' என்றார். [இந்தப்பிரகாரம் ஆத்மவித்தானவன் அனுன்மவிஷயங்களான வெகு சப்தங்களைத் தியாகஞ்செய்யவேண்டும். எனக்கூறுகின்றார்.] சலனமுற + றவிருவான். அனுன்மவிஷயமாயுள்ள வெகுவித சப்தங்களை அத்தியயனஞ் செய்வதையும் அனுசிந்தனஞ்செய்வதையும்விட்டுவிடுவன்;—ஏனென்னில், விசேஷித்தும் அதனுல் சிரமமாத்திரமே பலமன்றிப் பிரயோஜனமின்மையின். என்க.— [கூறப்பட்டதும், கூறப்படுவதுமாயுள்ள சமஸ்தோபநிஷதார்த்தத்தைப் பிரதிபாதிப்பதாகிய "அந்த இவன் மஹான், அஜன், ஆன்மா" என்று தொடங்கிய கண்டத்திற்சொல்லிய வர்த்தத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] உலகு — கருமவசீகிருத ஜனங்களால் — அருகுயாது=அடையத்தக்கனவான சாஸ்திரவிகித நிஷித்தகரும ஜனிதாதிசயம்யாது—அவ்வுயர்வு குறைவானது=அவ்வேற்றத்தாழ்வுகளை—ஒருவினையினுலு மருவுறாது.—அலகிலுலகு=பிரமேந்திராதி ஜனங்கள்—ஏவல்செய + மமலனே—எ-று.

௧அ. செ-ள், பூதபதி + சேதுவெனும்—பூதபதி=பிரமாதி ஸ்தம்பாந்த சகலபூதங்கட்கும் அதிபதி—பூதங்களைப் பாலனஞ்செய்வதால் பூதபாலன்—பிரமாதிலோகங்கட்கு அந்தந்த மரியாதை யழியக்கூடாதென்று வருணுச்சிரமமுதலான ஒழுக்கங்களை எப்படிலௌகிகமான சேது பேதியாததற்கேதுவாகுமோ அப்படியே தரிப்பிக்கிறவராதலாலும், இந்தப்பரிசிவனுணைத்தருளிய சுருதி, ஸ்மிருதி சொல்லிய மார்க்கத்தை அனுஷ்டிக்கின்றவனை அதனுலுண்டான ஞானத்தினுல் சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் தாண்டச்செய்தலாலும் சேது—[இங்ஙனம் வேத்தியசொரூபத்தைப்பிரதிபாதித்து அதன் வித்தியாலாபத்திற்காகச்

வேறு.

கூறியதுவாதலாற்குறிக்கவும்படா
னிறுவதுமிலனுடம்பென்றுமின்மையாற்
செறிவதுபற்றிலன்றீண்டலின்மையா
லறியிலவ்வறிஞனென்றேமோர்ப்புறுன். (கக)

சுருதியிற் கூறப்பட்ட சாதனத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] ஈசனை+யாகுவான்—வேதமொழி= இரகசிய வேதஜபரூப நித்திய சுவாத்தியானுவசனம் — வேள்வி= நித்தியநைமித்திகரூபமான அக்கினிஹோத்திராதிகள்—தவம்= அனசனரூபதபசு — தானம்= சுருதி, ஸ்மிருதி புராணவிகிதமான துலாபுருஷதானுதிகள்;— இவற்றால், அந்தக்கரணசுத்தியும், விவிதிஷாதயமும், அதன்வழியாய்ச் சாந்தியாதிகுணங்களும் பெற்றுச் சிரவணுதியப்பியாசத்தால் ஜனிதமான பிரமவித்தையினுல் பூர்வோக்த லக்ஷணுத்மதத்வத்தைக் கரதலாமலகம்போலவே சாதகன் சாக்ஷாற்கரிக்கிறான்; அந்தச்சாதகன் ஆத்ம எதார்த்தமனனசீலனுக விருக்கிறபடியால் முனியென்று சொல்லப்படுகிறான். அனுன்மஞானியாகிய பிரகிருதபுருஷன் பூர்வோக்தக்கிரமமனுசரித்துப் புருஷார்த்தத்தையுடையவனுகமாட்டான். அனுத்மவித்தான பிரகிருதபுருஷனது மனனம் சகலமும் அனுத்மவிஷயமாத்திரமாக விருப்பதனுலும், அனுத்மவிஷய வியாபாரபரனுகவிருப்பதுகொண்டும் அவன் கருமியேயாவன். ஆத்மதத்வவித்தாயுள்ள முனியானவன் கிருதகிருத்தியனுதலால், முனிசிரேஷ்டனுகின்றான். சுருதிகளிலும் ஆன்மஞானத்தால், முனித்வப்பிரசித்தி தரிசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கக செ-ள், ["சர்வவசி" எ-ம், "ஈசானர்" எ-ம் உபதேசித்திருப்பதுகொண்டு அவ்விதமுள்ள விதிமுகவாக்கியத்தினுல் பிரதிபாதிதமாயுள்ள ஆத்மதத்துவத்திற்குச் சோபாதிகத்வசங்கையை நிவிர்த்திப்பித்தற்கு வியதிரேகமுகத்தினுல் அவாங்மானசகோசரமான அந்தப்பிரத்தியக்கான்மவஸ்துவை 'நேதிநேதி' என்பதாதியால் சுருதிபிரதிபாதிக்கின்றது; அந்த அர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்துபதேசிக்கின்றார்.] குறிய+மின்மையால்—கூறிய லக்ஷணரான பிரத்தியகாத்மா சர்வதா யாதொரு இந்திரியங்களினுலும் கிரகிக்கத்தக்கவரன்று; இவ்விந்திரியங்கள் ரூபாதிகளையுடைய வஸ்துக்களைக் கிரகிப்பனவாதலால், ஆத்மாவானவர் அத்தியஸ்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு வசீகாணரூபராகவுமாகார்: நிரவயவராதலால், கெடுதியில்லாதவர். ஆதலால், திருசிய நிஷேதத்

சத்தியத்தான்மிகுஞ்சாந்திதாந்தியா
லெத்தொழிலும்மிசைவற்றிருத்தலாற்
பத்தியாலிறைவனைப்பண்ணும்பூசையாற்
சுத்தவேதாந்தமெய்த்துணிவுதோன்றுமால். (உ0)

வேளுடல்பொடிபடவிழித்தவிண்ணவற்
காளெனுமன்பினலணியுநீற்றையுத்
தூளனம்பண்ணலாற்றெழுதுபோற்றலான்
மாளுதல்பிறத்தலாம்வழியையமாற்றலாம். (உக)

டெய்யுறுமன்பினன்மேவுசாதன
மையமின்ஞானமுண்டாக்குமாக்கினல்
வையகமியாவையுமன்னுபோதமாக்
கையுறுகூவிளங்கனியிற்காணலாம். (உஉ)

வேறு.

மேவுபாவம்வெல்லாதுமெய்ஞ்ஞானியையென்றிடூவனெல்லாப்
பாவமானதுமாதலால்வேதனம்பண்ணவல்லவனை
தேவதேவனுந்தேசிகன்றனக்குமுன்செய்பொருளுடலாவி
யீவதேகடனிறைவவெம்பிரானெனவேத்திமெய்யிதயத்தால். (உங)

திற்கு அவதிபூதராய் எக்காலத்தும் பாசையற்றவர்.—[விருத்திக்ஷயத்தோடேங்கூடிய திருசியத்தினுடைய சம்பந்தவசத்தால் அதற்கு அதிஷ்டானமான ஆன்மாவிற்கு விகாரம் என்வராதென்னிற் சொல்லுகிறார்.] செறிவது+மார்ப்புறுன் — நிர்லேபசொரூபராகிய ஆன்மாவானவர் ஓரிடத்திலுஞ் சம்பந்திக்கமாட்டார்: தன்னுடையதாக ஓரிடத்திலும் அபிமானமில்லாததால். ஆசக்திக்கேதுவாய், மித்தியாபூதமாயிருக்கிற திருசியம்பரமார்த்தமாய்ச் சம்பந்திப்பிக்காததால். மரீசிகாஜலங்களால் மருப்பூமியானது நனைக்கப்படமாட்டாதல்லவா.

உ0. செ-ள், [அவ்வித வித்தியோத்பத்தியில் பகிரங்கசாதனமானவேதானுவசனாதிகள் உபதேசிக்கப்பட்டன. இனி சுருதியினற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அந்தரங்கசாதனங்களைக் கூறுகின்றார்.]

உக. செ-ள், [அப்படியே ஜாபாலோபநிஷத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட விபூதிதாரணாதிகளும் சிவப்பிரீதிகரங்களாகலின், பரவித்தியோத்பத்திக்கு அந்தரங்க சாதனங்கள் எனக்கூறுகின்றார்.

உங. செ-ள், [உள்ளங்கையிலிருக்கிற வில்வபலம்போலச் சகல திருசிப்ஜாதத்தையும் பரசிவசொரூபமாக வபரோக்ஷமாய் எவன் அறிகிறானோ அந்த இவனுக்கு என்னுண்டாமெனச்சங்கித்துப் பிரதிபாதிக்

மாயவன்புலத்தெழாவகைதீர்ந்ததன்வாய்மையான்மயிர்க்காலாற்
பாயவின்னமுதிருசெவித்துளைவழிபாய்ச்சினன்பதுமத்தா
டாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமுமற்றுநற்றனமுமென்றடைவான்றன்
காயமுள்ளளவும்புகழ்ந்தேத்துவான்கற்றதோர்கலையாலே. (உச)

வே று.

தேசிகன்றன்றிருமேனிசிந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானுஞ்செம் பொற்றாளிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாகிநின்றபூரணனையினிதாகப் பூசித்தானு, நாசமிலாச்சிவநாமநவின்றானுண்டநாயகன்றன்றிருநாம நவின்றானுகி, வீசனையேயிகழ்ந்தானுங்கண்ணிற்காணவெழுந்தருளுந் திருக்கோலமகிழ்ந்தானுகில்.

ஆதலினால்வேதவேதாந்தத்துண்மையறிவானுய்முழுதுமறிந்தடங் கினன்றன், பாதமடைவான்முத்திவேண்டினல்லற்பரப்பையெலாங் கைவிடுவான்பரிவோடிங்கட், கோதுவதிற்கிடைப்பதிலையருளாலெல் லாமோதினேனிப்பொருண்மெய்யுணர்ந்தோன்செய்யு. நீதிபிழைநினை ந்திடவுமில்லையெங்குநிறைந்தபரம்பொருளாகிநிகழாநின்றான். (உரு)

வே று.

ஒருவராலொருவிரகிலுணர்வொணாததுபரம
குருவினாலறியவருமதனைநேர்தருதாவ
னருளையாதொருவழியிலடையலாமதுமுயல்கை
கருமமாமெனநிகரில்கருமநான்முகனருளும். (உஎ)

பத்தாவது பிரகதாரணியவுபநிஷதத்தினுஷத்தங்கார்க்கி யாதர்யாமிப்பிராமணங்களினருத்தமுனாக்கு மத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சகூஎ.

கின்றார்.] மேவு+பாவமானதும்—பாபக்கிரகணம், புண்ணியபாவங்க ளுக்குஉபலக்ஷணம். செய்யத்தக்கதும்,செய்யத்தகாததுமான புண்ணிய பாபங்கள் இந்தப்பிரமவித்தை தபிப்பியாது. பிரமவித்தே ஆத்மஞா னக்கினியால் சர்வத்தையும் தகிப்பான்; இதற்குப்-பிரமாணம் பகவற் கீதை, "எறியாவெரிவருகா+பொடியாமிதொர்பொருளே"[தன்னோடு கூடச் சர்வசொத்தும் பிரமோபதேசம் பண்ணுகிற குருவுக்குக் கொடுக் கத்தக்கதென்று சுருதியிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அதனர்த்தத்தைக் கூறுகின்றார்.] ஆதலால்+மெய்யிதயத்தால்.—

உச. செ-ள், [*அத்தன்மையனை குருவைத் தாய்தந்தையாகக் கருதி ஒருக்காலும் துரோகஞ்செய்யக்கூடாதென்னும் இந்த அர்த்தத் தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதான யாஸ்கரால் உதாகரிக்கப்படும் மந்திரத் தைக் கூறுகின்றார்.]*

பதினோராவது
கடவல்லி சுவேதாசுவதரவுபநிஷதங்களி னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்பிரகாரம் பிருகதாரணியோபநிஷத்திற்குப் பிரமான்மைக்கிய பரத்துவ முண்டென்பதைக்கூறிக் கதிசாமான்யந் தெரிசிப்பித்தற்காகக் கடவல்லி யுபநிஷதத்திற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கவேண்டி இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

பன்னுநன் குருவெனும்பரம்பரன் றிறஞ்
சொன்ன தன்மையையெலாந்தோன் றநானுமக்
கின்ன முங்கூறுவனென வியம்பினு
னன்ன வாகனத்தினனமரர்க்கன்பினால். (க)

வேறு.

குகையிலிருப்பதாய்மிகவுங்கூடமாகியெவ்விடத்துந்
திகழ்வதாகியொருவர்க்குந்தெரியாதாகுஞ்சிவனுருவ
மிகவுநன்றாய்மேலாமவ்வுருவமெய்ம்மைவிளங்குமவன்
சுகதுக்கங்களற்றுவெறுஞ்சுகசொரூபனாகின்றான். (உ)

தருமாதிகட்கும்பூதங்கட்கும்வேறாயதொன்
றருமாமறைகளறைகின்றதரியபிரமசரியாதி
சரியாநின்றாரியாதுபெறவதுதற்பரமக்கரமதனைத்
திரமாயறியுமவன்சிந்தைசெய்ததெல்லாஞ்சித்திக்கும். (௩)

உ. செ-ள், [நாசிகேதுவிற்கு இயமன் கொடுத்த மூன்று வரங்களுள், இதில் ஆத்மவித்தியாவிஷயபாகமாத்திரத்தைச் சங்கிரகித்துப் பிரமா உபதேசிக்கின்றார்.] மூன்றுவரங்களாவன: தீர்க்ககாலகுருசிசுரூஷை, கருமலக்ஷணம், ஆத்மவித்தியாலக்ஷணம் ஆம். குகையி+சிவனுருவம்=பிரமசொரூபம் புத்தியின்கண்ணிருப்பதாய்—இருதயாகாசத்தை யநுப்பிரவேசித்துப் பிராகிருதவிஷயஞானங்களால் மிகவுமறைவாய் எவ்விடத்துந்திகழ்வதாகிஅதிசூட்சுமமாதலால் யாவர்க்குந்தோன்றாததாம்; இவ்விதமாய் ஆத்மதத்துவமறியத்தக்கது என்று பொருள். மிகவு+ரூபனாகின்றான்.

௩. செ-ள், [தர்மத்தினும் அன்னியமென்னும் மந்திரார்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] தருமாதி = சாஸ்திரீய தர்மானுஷ்டானம், பாபம், அவற்றின் பலரூபலோகங்கள்—பூதங்கள்=பூதபாவியாதிகா

அந்தப்பரமேயெப்பொருட்குமாலம்பனமாவதுவதனைச்
சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்ருன்செனியான்மரியாளெருதிசையில்
வந்துற்றிலனேர்வடிவுமிலனதனல்வரவுபோக்காகு
மிந்தத்தொழில்களொன்றுமிலனெங்குந்தாளுயிருக்கின்ருன். (சு)

வேறு.

பொன்றவுடலைத்துணிசெய்போதுமிறைபொன்ருன்
கொன்றிடுதலுங்கொலையுறுந்தொழிலுமில்லா
னின்றுபெருண்மச்சிறுமையிற்பெருகிநுட்பா
யென்றுமிதயக்குகையிலேயிலகுகின்ருன். (ரு)

அண்ணியனுமாகுமதி தூரியனுமாகும்
வண்ணமிலதானமகிமாவருளினலே

லத்திரியங்கள் (அவைகளாற் பரிச்சேதிக்கப்படும் வஸ்துக்கள் ஆகிய இவைகட்கு)—ஏதுவாய்=நித்தியம் பரமாயிருப்பதாய்—விலக்ஷணமாயிருப்பதாயென்பதாம். 'ஏது' என்றதை, ஈண்டு பாமென்றுகொள்க. ஆதுதற்பரம்+சித்திக்கும்=அதுவேசிவம்; அந்தப்பிரணவாத்மகமான அக்ஷரமே இரணியகர்ப்பரூபமான பரப்பிரமமா யுபாசிக்கத்தக்கதாயும், சமஸ்த உபாதிகளும் விடுபட்ட சச்சிதானந்த ஏகரசமாயறியத்தக்கதாகவும் விளங்காநின்றது; ஆகையால் தன் அதிகாரத்துக்குத்தக அதனைத் திடமாயுபாசித்து அல்லது, அறிந்துவருபவன் அடையஇச்சியாநின்றது சகுணமோ அல்லது நிர்க்குணமோ அது முழுதுமடையப்படும்.—

சு. செ-ள், [பிரணவார்த்தலட்சியவஸ்து பிரத்யக்கபின்ன பரமசிவந்தான் என்று மேலும் உபதேசிக்கிருர்.]

ரு. செ-ள், பொன்றவு+பொன்ருன்—[உலகத்தில் ஓரான்மா மற்ருோரான்மாவினைக் கொன்றவனுகக் காணப்படுதலிற்கொன்றவனுயும், கொல்லப்படுபவனுயும் உள்ளவிரண்டான்மாக்கள் சகலபிராணிகளுக்கும் சம்மதமாகுமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்ருர்.] கொன்றிடு+மில்லான்—[மேலும்ஆன்மலக்ஷணத்தைத் தெரிசிப்பிக்கின்ருர்.]நின்று பெரு+குகின்ருன். இதயக்குகையிலே யிலகுகின்ருன் = பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தப்பிராணிகளின் இருதயமென்னுங் குகையில் ஆத்மசொரூபமாக விளங்குகின்ருன்.—

சூ. செ-ள், அண்ணிய+தெளிவாரார்—மகிமா=அனவச்சின்னபிரமரூபலக்ஷணம்.—அந்தமகாதேவனை இவனே நானென்று சாக்ஷா

கண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்
றிண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார். (௬)

நின்றுமுடரே றுமுடலின்றிநிகழ்வானாய்ப்
பொன்றுமதனோடுமொருபொன்றுதலுமுறு
மெய்ன்றுநிலையாயுலகமெங்குமொருதானு
மொன்றையறிவானிடர்களொன்றிலுழலானல். (எ)

வேறு.

இகழுபுன்னெறியைவிட்டொருப்படுமிந் திந்தியமனங்கண்மீண்டிருக்
தகவினையுடையானருள்பெறுமந்தவருளினூற்றத்துவஞ்சாரு [குந்
மிக்பரமிரண்டும்புசிப்பவனவனிங்கெவ்விடத்தேயுளனிங்ஙன்
றிகழுறமிருத்தவேவருமறியார்மனிதரோவினித்தெளிவுறுவார். (அ)

ஏயபேருலகில்வினைப்பயனுகர்ந்தங்கிதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாகின்றனர்சீவசங்கரனொன்றிடத்தகுவா
ரோயுமாறறவேயுண்பவன்சீவனூட்டுவான்சிவனிவர்தமக்கிங்
காயபேதந்தானுபாதியால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும். (௯)

தறிதற்கு என்னைப்பார்க்கிலும் யாவன் யோக்கியனுகின்றனென்பார், 'திண்ணமுற நானறிவன் வேறுதெளிவாரார்' என்று கூறினர். இது நாசிகேதுவுக்கு இயமன் சொல்லியது.

எ. செ-ள், [மேலும் ஆத்ம எதார்த்தத்தையும், அதனது ஞான பலத்தையும் தரிசிப்பிக்கிறார்.] பொன்றுமதனோடுநின்றும் = அநித்தியங்களான தேவ, பிதுர், மனுடாதி சரீரங்களினின்றும்—அறிவான் = மனனத்தினலே நிச்சயித்ததீரன்.—

அ. செ-ள், [ஆத்மாவகதிசாதனங்களைத் தரிசிப்பிக்கிறார்.] இகழு+ஞ்சாரும்—புன்னெறி = பாபநெறி—[அவ்வித பரமார்த்ததத்துவவித்துக்களும் துர்லபரெனத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.]

௯. செ-ள், [சொல்லியவர்த்தத்தை இரதரூபகற்பனையால் பிராப்தப்பிராப்தவ்வியபாவத்தால் விரிப்பான் உபாதியால்வந்த சீவேசருடையலோகசித்தமானபேதத்தைச்சொல்லவேண்டிய "சத்தியம் புசியாநின்றனர்" என்னும் மந்திரார்த்தத்தையும், அதனதபிப்பிராயத்தையும் நுவல்கின்றார்.] ஏயபே+ரொன்றிடத்தகுவார்—இதயம் = சத்துவபரிணாமரூபமாகிய புத்தியில்—அதில் ஜீவனே கருமபலபோக்தா, பரமாத்மாவன்று. 'மற்றொருவன் புஜியான்' என்னுஞ் சுருதியால் என்க. ஈண்டு 'வினைப்பய னுகர்ந்தங்கிதயமே மருவுவாரிருவர்' எ-து, சத்திரி

வே று.

தேசினிகழ்தேருடல்செலுத்தும்திபாகன்
பாசமனமாமதுபிணித்துவருபாய்மா
வீசுபுலனும்விடயவீதிமிசைதானு
மீசனிவையாதும்விளையாடியிடுகின்றான். (௧0)

யோகமனமொன்றியறிவாமுணர்விலானுக்
காகமுறுமைம்புலவயங்கள்வயமாகாப்
பாகனையறிந்தபரிபோலமனனத்தே
யாகுமதியாளனையறிந்துவயமாமால். (௧௧)

வருத்தமிலதாமனனமற்றமதிகேடன்
பரத்தையடையான்மிகுபவத்தையடைகின்றா
னொருக்குமனனுணர்வுகூடினவன்வீடா
யிருக்குமிடமேவியதினின்றுமிளையானல். (௧௨)

நியாயத்தால் என்க. [அவர்கட்கு வாஸ்தவமாகப் பேதமில்லையெனல்.] ஓயுமாறறவே + பேதமேயாகும்—மாயை, அவித்தையினுல் அபரிச்சின்னமாகிய பிரமத்தில் சட்டிஜலத்தில் சந்திரவிம்பம்போலப்பிரதீதியாகின்றதல்லாமல் வாஸ்தவமாகப் பேதமில்லை எனவறிக.

௧0. செ-ள், [அவித்தியோபாதியினுலுண்டான சீவனுக்கு அவ்வவித்தையினுல் சம்சாரம் வருவதும், வித்தையினுல் மோட்சம் வருவதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் இரதரூபகற்பனையினுற் பிரதிபாதிக்கின்ருர்.] தேசி+மிசை—தான் ஈசனும்=(கருமபல போக்தாவாய்ச் சம்சாரியாயுள்ள) ஆத்மா ரதசுவாமியாம்—இவையா+யிடுகின்ருன்= தேகேந்திரியாதிகளோடு கூடிய ஆத்மா புசிப்பவன், சின்மாத்திரரூபனுன ஆத்மா புசிப்பவனன்று என்க.

௧௧. செ-ள், [முன்சொல்லிய ரதரூபகற்பனையை முன்னிட்டு அவிவேகிக்கு இந்திரியங்கள் வசமாகாததன்மையும், விவேகிக்கு வசமாந்தன்மையும் கூறுகின்ருர்.] யோக+வயமாமால் = சமாகிதசித்தத்தோடுங்கூடிக் காரியாகாரிய விசாரரூபமாகிய விவேகஞானமில்லாதவனுக்கு வயமாகா. முற்கூறியதற்கு விபரீதமாய்ச் சமாகித மனத்தோடுகூடும் விவேகஞானமுடையோனை யறிந்து வயமாம் என்க. "மனனத்தேயாகும்" மனனத்தோடு கூடும் என்றுமாம்; இது மூலசுலோக வியாக்கியானப்படி.

௧௨. செ-ள், [இவ்விருவர்களும் கிரமமாகச் சம்சார மோட்சங்கட்கு அதிகாரிகள் என்று கூறுகின்ருர்.

வேறு.

பொருந்துஞானமாமதியினுன்மனத்தளைபூட்டிவையம்புலப்பாய்மா
பரந்தெழாவகைதன்வசமாக்கினன்பரம்பதமடைகின்றான்
றிருந்துமாலுடைப்பதமதுவதுபரஞ்சிவனெனுந்திருநாமத்
திருந்தவாறுதானிருந்தவாறன்றிவேறிணையிலாவிறையாவான். (௧௩)

அருள்தாலுருவொன்றியேநின்றுளவகிலநாயகனெனனும்
பொருளதேபரமாம்பதமியாவரும்புகலிடமதுவாகுங்
கருணைமேவியசிவனெழிந்துருத்திரன்கண்ணனன்முகனென்பா
ரிருளதாகுமேபரம்பதமெனும்படியெங்ஙனேயிமையோரே. (௧௪)

இந்தியங்களிற்பொருளெனும்பரமனமிவற்றினும்பரமத்திற்
புந்திநற்பரமதிலுமான்பரமெல்லாம்பொன்றியதெரியாமை
யந்தமானினும்பரமவ்வியத்தமாமதிற்பரம்புருடன்று
னிந்தமெய்ப்பரம்புருடனிற்பரம்பிறிதில்லைமேலிவனேயாம். (௧௫)

---

௧௩. செ-ள், [அந்தப்பதத்தை மேலும் விசேஷிப்பிக்கின்றார்.] ஞானமாமதியினால் = ஆத்மானாத்ம விவேக ஞானரூப புத்தியாகிய சாரதியினால் — பரம்பதமடைகின்றான் = (ஆத்மசொரூப எதார்த்த ஞானத்தால் சம்சாரமார்க்கத்தின் பாரமாகிய) நிரதிசயமான பிரமபதத்தை யடையாநின்றனன் — மாலுடைப்பதம் = வியாபகமாகிய பிரமத்தின் பதம் —

௧௫. செ-ள், [இந்திரியாதிகட்கு உத்தரோத்தரம் சூட்சுமத்வம், வியாபகத்வம், பிரத்தியகத்வாதி தாரதம்மியம் கிரமமாகச்சொல்லிப் பரசிவத்திற்குச் சூட்சுமத்வாதி நிரூபிக்கிறார்.] இந்திய+ருடன்றான் — பூதகாரியங்களான இந்திரியங்கள் தூலங்களாம்; அவைகள் சப்தாதி விஷயங்களால் தாம் பிரகாசிக்கும்பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன; அதனால் அவைகளின் காரியங்களாம்; இக்காரியங்களான இந்திரியங்களைப்பார்க்கிலும் பொருள்கள் பரமாயும், சூட்சுமங்களாயுமுள்ளன; அப்பொருள்களினும் மனமென் சப்தவாச்சியமான அம்மனத்தினது ஆரம்பபூத சூட்சுமம் பரமாம்; அம்மனத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சுமதரமாய், மகத்தரமாய், பிரத்தியகாத்மபூதமான புத்தியானது பரம். அத்தியவசாயமாதிகளின் ஆரம்பகபூத சூட்சுமம் புத்தி சப்தவாச்சியமாம்; அதனினும் மகானாகிய ஆத்மா பரமாம். சமஷ்டிரூப இரணியகர்ப்ப சம்பந்தமான அந்தப்புத்தியை மகானாத்மா எனப்படும்; அந்த மகானாகிய ஆத்மா சர்வபுத்திகளுக்குங் காரணத்வத்தால் சூட்சுமதானாயும்,

புருடனென்றுரைசெயப்படுவதுபரிபூரணமாகின்ற
சொருபநின்றவாநிற்கவிங்கருளொடுதோன்றவல்லவன்றானே
யூரனுமன்றுமாலயனுமன்றெவர்க்குமுள்ளாகியேயாவர்க்குந்
தெரிவருஞ்சிவனவனேயிங்கொருங்கியசிந்தையார்தெளிவாரே. (ககூ)

வியாபகனும், பிரத்யக்பூதனுமுள்ளான்; அந்த மகத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சும்மாய், பிரத்தியகாத்மபூதமாய், சர்வமாய், மகத்தரமாயுள்ள அவ்வியத்தமானது பரம்; அது அவ்வியாகிருத நாமரூபாத்மகம், சர்வஜகத்திற்கும் பீஜம் மாயை, அவித்தை, பிரகிருதி என்னும் பரியாய சத்தங்களாற் சொல்லப்படும்; அந்த அவ்வியத்தத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சுமதரனாய், சர்வகாரணபூதனாகிய பிரத்தியகான்மா பரமாம்; அவனே புருஷன்; சர்வகாரியப் பிரபஞ்சத்தையும் தன்சொரூபத்தால் பூரித்திருப்பதால் புருஷனும்: அல்லாமலும் சர்வபுரங்களென்னுஞ் சரீரங்களிலும் பூரணனாய் வதிதலால் புருஷன் என்றுமாம். [இவனினும். அன்னியன் சூட்சுமனாயுளன் என்னுஞ்சங்கையை நிராகரிக்கிறார்.] இந்த மெய்+யாம்=இந்தச்சிறகனப் பிரத்யக்கான்மாவைப்பார்க்கிலும் பரமாக வேறொருவஸ்துவானதில்லை. (இந்தப்பிரகாரம் சூட்சுமமகத்வ பிரத்யகாத்மத்வாதி சர்வ தர்மங்களுக்கும்) இவனே பரியவசானபூமியென்னும் பரமகாஷ்டையும்,அடையாநின்றவர்களான சம்சாரிகட்குப் பரமமான கதியுமாம்.—எ-று. அன்னிய கதிகளனைத்தும் புனராவிர்த்திக்குக் காரணமாகையால் கீழான கதிகள்; பிரமப்பிராப்திரூபமான கதியும் பிராப்தபிராப்தி ரூபமாகையால் ஞானமாத்திரத்தால் பிராப்திக்கத்தக்கது: இதனால் கிரியாசாத்தியங்களான அன்னியகதிகள்போல அனித்தியமாமென்று சங்கிக்கலாகாதென்க. இந்தப்புருஷனே புனராவிர்த்தியின்றிய பரமமானகதி எ-கு; உ-ம். பகவற்கீதை, "துன்னிய வாசை கோபங்கடந்தவர் காணத்தோன்று மென்னுரு+பேசும்."

ககூ. சே-ள், [சுருதியிற்கூறிய 'புருஷ' பதத்திற்கு உரைசெய்கின்றார்.] பரிபூரணமாகின்ற சொரூபம் புருடனென் றுரைசெயப்படுவது—தானே=அவனே—நின்றவா நிற்க=இருந்தவண்ணமிருக்க—இங்கு அருளொடு தோன்றவல்லவன்=இங்கு லீலையினாற் றன்னுடைய சிவசக்திரூபத்வத்தைக் காட்டுதற்காகச் சாம்பமூர்த்தியைத் தரித்தருளுஞ் சமர்த்தனாகின்றனன்.—ஒருங்கிய சிந்தையார்=குருசாஸ்திர சமஸ்காரத்தாலுண்டான ஏகாக்கிரசித்தத்தையுடைய புருஷர்கள்—தெளிவார்.—சாம்பமூர்த்தி—அர்த்தநாரீஸ்வரரூபம்.

வேறு.

வாக்கதுமன்த்திடைவைக்குமம்மனம்
போக்கிடும்புந்தியுட்புந்திமானிலே
யாக்கிடுமந்தமானிவையனைத்திலுந்
தாக்கறுஞ்சாந்தமாந்தன்னிற்சாந்தமாம். (கஎ)

ஒலிமுதலுரைப்பனவொன்றுமின்றியே
யெலையிலதாகியெப்பொருட்குமேலதாய்ச்
சலமதின்றியவதுதன்னைத்தம்முளே
நிலைபெறவறிந்தவர்மரணநீங்குவார். (கஅ)

வேறு.

பரப்பிறனிந்தியங்களைப்பார்க்குறப்பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புளவிதாமேகாண்கின்றான்
றிருப்பிஞானநாட்டத்திலைப்பொருடெரியவேபெறுந்தீர
னொருத்தனேயவிநாசியாம்பரவொளியாயவனொளிர்கின்றான். (கக)

கஎ. செ-ள், [அதனது தெரிசனோபாயத்தைக் கூறுகின்றார்.] வாக்கது=சமஸ்த வாகியேந்திரியங்கள்—புந்தி=நிச்சயஞானரூபம்—மான்=சமஷ்டிபூத சூட்சுமதர இரணியகர்ப்போபாதி—அந்தமான்=மகாத்மாவென்னும் பெயரிய இரணியகர்ப்பத்தை—இவையனைத்திலுந் தாக்கறும் சாந்தமாந்தன்னிற்சாந்தமாம்=சகல நாமரூபங்களுமிறந்த நிர்விகாரசாட்சி சின்மாத்திரரூபமுக்கியாத்மாவில் ஒடுங்குவதாகச்செய்யத்தக்கது.—எ-று. இவ்வாறு இந்திரியமுதல், காரணபரியந்தம் விலாபித்துப் பரிபூரண சிதாகாசானுசந்தானபரனாய் விவேகி பவிக்கத்தக்கதென்றுபொருள். சுழுத்தியடையும்விதஞ் செய்யக்கூடாதென்பதனால் அவ்வியத்தத்தை இங்ஙனங் கூறப்படவில்லை என்பது கருத்து.

கஅ. செ-ள், [பிருதிவியாதி பூதங்கட்கே உத்தரோத்தரம் ஒவ்வொரு குணங்கள் நியூனமாயிருப்பதால் சூட்சும தாரதம்மியங் காணப்படுவது; அங்ஙனமானால் அந்தச் சத்தாதி சர்வகுணங்களு மின்றிய பிரத்தியக்காத்மாவுக்கு நிரதிசய சூட்சுமத்வமுண்டென்பதிற் சொல்லவேண்டுவ தென்னை? என்னும் அபிப்பிராயங்கொண்டு அவைகள் யாதொன்றுமில்லாத ஆத்மசொரூபத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மரணம் நீங்குவார்=அவித்தியா காம கர்மலக்ஷண சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவார்.

கக. செ-ள், [சொல்லிய வண்ணமாயுள ஆத்மா எல்லாராலும் ஏன் காணப்படவில்லை எனச் சங்கித்து அதற்குக் காரணஞ் சொல்லுகின்றார்.]

பேதமாகிவேருகியபொருள்கண்மேற்பேதைமையதனுலே
காதன்மேவினர்காலபாசத்திலேகட்டுணக்கடவாரோ
யாதலாலழிவின்றியபொருளிலேயறிஞராதரித்தல்லா
லேதுமாதரித்திடாதவரப்பொருளெய்தியேயிருக்கின்ருர். (௨௦)

வே று.

சத்தப்பரிசவுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா
யெத்தைக்கொண்டிங்கறிகின்ருனதனையொழியவேதுளதா
மத்தற்பரத்தைக்கண்டிந்தவவத்தைமூன்றுங்காணுமை
சித்தித்திருக்குமவனலமுந்நீங்குமின்றித்திகழ்கின்ருன். (௨௧)

மூன்ருகின்றவவத்தையெனமொழியும்புரங்கண்மூன்றுணருஞ்
சான்ருயறியிலறிகின்றதன்னில்வேருகாதவைதா
னூன்ருவுணர்வேயுருவானவொளியேயுளதாய்வித்தாகித்
தோன்ருநின்றுந்தோன்ருதுநிகழ்வானென்றுஞ்சுதந்தரத்தால். (௨௨)

வே று.

பரமிகமாய்நிகழ்ந்ததுபரம்பொரு
ளொருபொருள்பிறிதிலேயுளதுபோற்பல
கருதுமேலவன்கணிற்காண்பதெங்கணு
மரணமேமரணமேமறித்துஞ்சார்வதே. (௨௩)

---

௨௧. செ-ள், [அவ்வான்மாவை. அடையும் உபாயத்தைக் கூறுகின்ருர்.] சத்தப்பரி+துளதாம்—யாது ரூபாதிசகலப் பிரத்தியயங்கட்குஞ் சாட்சியோ அதுவே ஆன்மா: தேகேந்திரியாதி சங்காதங்கள் ரூபாதிகளேயுடையன வாதலால் கடாதிகள்போல அநித்தியங்கள் ஆதலின், ஆன்மாவன்று என்க. [சாட்சியாகிய ஆன்ம சொரூபத்தை விசேஷித்துக் கூறுகின்ருர்.]

௨௨. செ-ள், மூன்ரு+நிகழ்வான் — தனது மாயாவசத்தினுல் ஒருக்கால் புரத்திரயரூபமாக விளங்கியும் தத்வதிருஷ்டியினுலோ அப்படி அப்புரத்திரயரூபங்களாக விளங்காமல் சகலோபாதிகளும் விடுபட்டுச் சுவயமாகவே பிரகாசியாநிற்பன் [அஃதியாதினுலென்னில்.] என்றுஞ் சுதந்தரத்தால்.—

௨௩. செள், ["யாதொன்று இகத்தில் அதுவே பரத்திலும், யாதொன்று பரத்தில் அதுவே இகத்திலும்" என்ற சுருதியின்ருற்பரியத்தைக் கூறுகின்ருர்.] இகபரமாய்+பிறிதிலே.—இந்தக் காரியகா

வன்னிதானொன்றுவனுமிருக்கமற்றவ
னுன்னியவுருவமாய்த்தோன்றுமாறுபோ
லின்னதெனுமலுட்புகுந்துமேகனு
யன்னியனுகியொன்றேடுமொர்ப்புறன். (உசு)

(ரண) சங்காதத்திலும், ஜகத்காரணனுய், சர்வஞ்ஞனுகிய சூரியாத்மக மான பிரமத்தினிடத்திலும் யாது சச்சிதானந்த ஏகரசமாயிருந்து விள ங்காநின்றதோ அந்தப் பரமாகிய தத்வமிரண்டும் ஏகவஸ்து; அவைகட் குப் பேதமின்று. கிஞ்சிக்ஞ, சர்வக்ஞத்வாதி பேதப்பிரதிபாசமானது மாயை, அவித்தை என்னும் உபாதிகளால் வந்ததாம் என்க. இப்படியே வாசிட்டத்திலும், "ஈர்க்கத்தக்க தேரிரவியினிடத்திலும், பாரினீக்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சித்தொன்றே நிற்கும்" என்றார். [விபக்ஷத்தில் பாதகஞ்சொல்லுகிறார்.] உளது + சார்வதே.—

உசு. செவ், [பரமாகிய பிரமத்தைக்காட்டிலும் ஜகத்தும் பேத மாக வஞ்பவிக்கப்படுகிறதே என்று சங்கித்து உபமானத்துடன் அந் தத் தாதான்மியத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறார்.] வன்னி + போல்=அக்கினி ஏகனுயிருந்துமவன் பேதமாகக் கருதுவதாகிய காஷ்டாதிரூபங்களை யடைந்து தகிப்பவனுகி அவ்வவ்வுருவங்களாய் விளங்கும் தன்மை போல — இன்னதெனுமலுட்புகுந்து + மேகனுய்(உளன்) = சச்சிதா னந்த பரசிவனும் இதுதான் பிரவேசித்தற்குரியது, இதுதான் பிரவே சித்தற்குரிய தன்றென்றொழியாது சகலபூதங்கட்கும் அந்தரான்மாவா ய்த் தேவ மனுஷ்யாதி சரீரங்களிற் பிரவேசித்து அவ்வவ்வுருவங்கள் போலத் தோற்றினும் அவைகட்கு விலட்சணனாய் ஏகரூபனுயுளன்; இதை வாயுதிருஷ்டாந்தத்தாலும் உய்த்துணர்க.—[இவ்வாறு பிரகா சியாநின்ற ஆன்மாவிற்கு அச்சம்பந்தத்தால் சம்சாரதுக்கானுபவமும் உண்டாமென்றுசங்கித்து அதற்குச் சொல்லுகிறார்.] ஏகனுயன்னிய னுகியொன்றேடுமொர்ப்புறன் = சூரியனுனவன் எல்லாருடைய நேத் திரத்திற்கும் ஒளியாய் உபகாரஞ்செய்து அந்நேத்திரரூபங்களாய்ப் பிர காசித்தும் அசுபமுந்தலியவைகளின் தெரிசனத்தாலுண்டாகும் அத்தி யாத்மிகங்களும், வாகியங்களுமான பர்வதோஷங்களோடு எப்படிச் சம் பந்தப்படவில்லையோ அப்படியே சிவனும் ஏகனுய், சர்வபூதாந்தரான் மாவாயிருப்பினும் அப்பூத-ஜாதங்களைப்பார்க்கினும் வேறுகி அவை களின் சம்சாரதுக்கங்களில் எவற்றேடுஞ் சம்பந்தப்படான்—எ-று: அவித்தையினுல்ஆன்மாவிற்குச் சம்சாரதுக்கம் பிரதீதியாவதேயல்லது பரமார்த்தவுபாதியிலில்லை; இப்படிப்பட்ட சம்சாரதுக்கத்தால் எப்படிப் பரமார்த்தபூதனுன ஆத்மா பரிசிக்கப்படுவுன் என்று பொருள்.

வே று.

எல்லாம்வசிகரிப்பானுமெதுக்குமுள்ளாமொருவடிவைப்
பல்லாயிரங்கோடிகளாகப்பண்ணுநிற்கும்பரம்பரனை
யல்லாதொன்றுமில்லையெனவனுபவத்தாலகத்துணர
வல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடிவாய்மொழியுமாமறைதான். (௨௫)

யாவனறியப்படாமையினலிவ்வேறுண்டாமிவ்வேறெத்
தேவனைநிலைபெற்றுச்சேதனங்களாய்த்திகழு
மோவலறவேயப்பரனையுள்ளத்துணர்ந்தோருள்ளத்தே
தாவில்சாந்திகுடிகொள்ளுமல்லாதவரைச்சாராதால். (௨௬)

வே று.

இதுவதெனவெண்ணுதவெல்லையில்பேரின்பத்தை
யதுவிதுவென்பர்களறிவோவறியாமையோவறிவே
யெதுவுமிறையானிகழ்வதிறைநிகழ்விலிவையொன்றன்
மதிபருதியனலொளியுமறுவில்பூரணுமொளியாம். (௨௭)

வே று.

ஆரசதொன்றும்பர்வோராகிநீள்சாகைகீழ்
நிரைசெய்தெங்கணுநிறைந்தென்றுநின்றுள்ளதாற்

---

௨௬. சே-ன், ["நித்தியன் நித்தியங்களுக்கு, சேதனன் சேதனங்களுக்கு" என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] இவ்வேறு+திகழும்=இச்சகத்து எந்தச் சத்தாசம்பந்தத்தால் நித்தியமாயிருக்கிறது களோ, எந்தச் சைதன்ய யோகத்தால் பிரமாதி சேதனங்களும் சேதனங்களாக விளங்குகின்றனவோ—சாந்தி=சர்வவிஷயங்களினின்றும் உபரதிரூபமான கைவல்ய விசிராந்தி—அல்லாதவர்=அவ்வாறறியாத பிராகிருதபுருஷர்—

௨௭. சே-ன், [குறிக்கக்கூடாத ஆன்மசுகம் சாதகனுக்குச் சாமானியமாய் விளங்குகின்றதா? விஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றதா? விளங்குகின்றதில்லையா என்ற சங்கைக்குச் சாமானிய விசேஷங்களாய் விளங்குகின்றதும் ஆன்மாவே என்று உத்தரங்கூறுவார், "அவ்விடத்திற் சூரியன் விளங்குகின்றானில்லை" என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] இதுவதே+னுமொளியாம்—அதனால் ஆத்மபானம் அனன்யாதீனம் எ-ம், பௌதிகாதி தேஜசுக்கள் ஆத்மாதீனங்கள் எ-ம் அறியத்தக்கது.

௨௮. சே-ன், [தோன்றுகின்ற காரியப்பிரபஞ்சங்கட்கு மூலமாய் ஒருகாரணமில்லாமலிருக்கை கூடாமையினால் அதற்கு இருக்கும்

கனையிலண்டங்களெல்லாமதன்கண்ணதா
மொருபரம்பொருள்கடந்திடவொணுதொருவரால். (உ அ)

வேறு.

எச்சகத்துஞ்சலிப்பிக்குமீசானும்
வச்சிரத்தைப்பெறுமனிதன்வீடுறுமிவற்
கச்சமுற்றங்கிகாலர்க்கனிந்திரன்யம
னிச்சயிப்பானதந்தொழில்செயாநிற்பரால். (உகூ)

தன்மையைச் சொல்லுகிருர்.] அரசதொன்று=அவ்வியக்தாதி தாவ ராந்தமாயுள்ள ஓர் அச்சுவத்த விருக்ஷமானது—உம்பர் வேராகி = சம்சாரமண்டலத்திற்கு மேலாயுள்ள விஷ்ணுவின் பரமபதமென்று முற்கூறிய சகலோபாதிகளும் விடுபட்ட பிரமமே மூலகாரணமாகி—கீழ் நீள்சாகை நிரைசெய்து=சுவர்க்க,நரக,திரியக்கு,பிரேதாதி அபரங்களை நீண்டகிளைகளாகிப்பரப்பி — எங்கணுநிறைந்து—என்று நின்றுள்ளது = சனுதன (என்றும் ஸ்திர) மாயிருப்பது — ("வருநாள்களிலொருநாள்பெறும் வகையின்மையினுலேபெருநாடறியசுவத்தமதெனலாயது பெயரோ" என்றுபகவற்கீதையில் அச்சுவத்தமென்னும்பதத்திற்குக்கவிநாயகரால் வியாக்கியானிக்கப்பட்ட அர்த்தமே ஈண்டரசு என்பதற்குமாம்; இந்தச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு மூலகாரணமாகிய பிரமம் சம்சாரதோஷங்களைப் பரிசியாமையினுல் பரிசுத்தமாய், அமிர்த [அவிநாசிசுபாவ]மாயுள்ளது)—கனையிலண்டங்களெல்லாமதன் கண்ணதாம்= அளவற்றகாரியரூபமாகியஅண்டங்களெல்லாம்(வாசாரம்பணமாத்திரமாகையால் கந்தருவநகராதிகள்போல மித்தியாரூபங்களாம்; இங்ஙனம் மித்தியாரூபங்களான லோகங்களனைத்தும்) பரமார்த்த சத்தியமாகிய பிரமத்தின்கண் (மாயாவிலாசத்தால் அதையாசரித்துப் பரமார்த்தம்போலப்) பிரதீதியாகின்றனவாம். (ஆதலால், சகலஜகத்தினது உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயங்களுக்கு அந்தப் பிரமமே காரணமாம்)—ஒருவராலொருபரம்பொருள் கடந்திடவொணுது=எவராலும் சமானுதிகமற்ற இந்தப்பிரமமானது கடத்தற்கரியது—எ-று. அந்தப்பரமகாரணப்பிரமவஸ்துவில் மாயாவிலாசத்தால் சகலலோகங்களும் ஆசிரயித்துப்பிரதீதியானுலும் அந்தப்பரமவிவர்த்தாதிஷ்டான பரமாத்மவஸ்துவை ஸ்பரிசிக்கவுமில்லை என்றறியவேண்டும்.

உகூ. செ-ள், [யாதொன்றன் விஞ்ஞானத்தால் அமிர்தப்பிராப்தியாம்என்றுசுருதியில்வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறதோஅந்தச்சுருதியின்ருற்பரியத்தைக் கூறுகின்ருர்.] எச்ச+வீடுறுப—தனது ஆக்ஞாயத்தால்

வேறு.

உண்ணடியாகத்தினுணராதவன்றனுடம்பா(ரு -ம்புக்குளேகா ணலாகுங், கண்ணடிபோலப்பிராணதிகத்தைக்கடம்போற்கழித்துக் கழித்தற்றபின்னேக், கண்ணனபரனன்றிவேறின்மையாலக்கண்ணன வனுபூதியாகின்றகண்ண, லெண்ணரும்வேறின்மைகண்டார்களே ரோயிறவாதுபிறவாதெலாமாயிருப்பார். (௯௦)

வேறு.

ஒருவருங்கண்ணற்காணவொண்ணுமதன்றுள்ளத்தாற் கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாததைத்தான்

தத்தம் வியவகாரங்களில் ஐக்த்தைப் பிரேரிப்பித்தலால், 'எச்சகத் துஞ் சலிப்பிக்கும்' என்றார். யாவர்க்கும் மிகவும் பயத்துக்கேதுவாயிரு ப்பதால், 'வச்சிரம்' என்றார். [பய ஏதுத்வத்தை விவரணம் பண்ணு கிறார்.] இவற்க+ற்பரால்—அக்கினியாதி லோகபாலர்களும் அவரது பயத்தால் தத்தம் வியாபாரங்களிற் பிரவிர்த்தியாநின்றனராகில் அன்னியர்கட்கு அவர் பய ஏதுவாமென்றுசொல்லவேண்டுமென்னே என்பது கருத்து.

௯௦. சே-ள், ["இவண் அசத்தனயின்" என்னுஞ் சுருதியைச் சொல்லுகிறார்.] உண்ணடி+பாம் = வித்தியாதிகார யோக்கியமான இந்தச் சரீரத்திலேயே இருதயத்தில் விளங்காநின்ற பிரத்தியக்கான் மாவை நாடி அனவச்சின்ன பாசிவசொரூபமாக எவன் அறியும்படி யான் சக்தனலன்றே அவன் சகலலோகங்களிலும் புண்ணியபாப வசத் தால் சரீரதாரணத்தின்பொருட்டுக் கற்பிக்கப்படுபவனும்.— ["எப்ப டிக் கண்ணடியில்" என்னுஞ் சுருதியைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] கண்ணடி போல உடம்புக்குளே காணலாகும்—மற்றெவ்விடத்திலும் சிரவண மனனநிசாதனனுஷ்டானங்கூடாமையால் ஆன்மாவைப்பிரமரூபமாக வறியும் ஞானமானது சுலபமன்றென்பது கருத்து. [இந்திரியங்கட் குப்பிருதக்பாவமென்று யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அதன்அபிப் பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.] பிராணதிக+மாயிருப்பார்—

௯௧. சே-ள், [நிருபாதிகனை ஆன்மா எப்படி அறியச்சக்கியன வன் எனச் சங்கித்து அதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.] உள்ளத் தாற் கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாது ஒருவருங் கண்ணற் காணவொண்ணுமதன்று.—கண் உபலட்சணம். உள்ளம் = மனனரூப

சுருதியாலனுபவத்தாற்றுணிந்தவர்சுகசொரூப
மருவியேமாண்டுமீண்டுவரும்வழிமறப்பரன்றே. (௯௧)

கடவல்லியுபநிஷதார்த்தமுற்றிற்று.

சுவேதாசுவதர உபநிஷதமாரம்பம்.

அவதாரிகை.

[இவ்வாறு சச்சிதானந்த ஏகரசபிரமாத்மைக்கிய பரதத்துவத்தைக் கடவல்லிசாகோபநிஷத்தால் தெரிசிப்பித்துப் பின்னர்ச் சுவேதாசுவதரசாகோபநிஷத்திற்கும் அப்பரத்துவமுளதென்பதை அத்தியாய சேஷத்தால் தரிசிப்பிக்கத்தொடங்கி அவ்வுபநிஷத்தில் யாதொன்று சகத்காரணமோ அது பிரமமென்றறியும்பொருட்டுக் காலம், சுபாவம், நியதி, யதிரிச்சை, என்பவையாதிகளால் காலாதிகட்கு ஜகத்காரணத்வமுண்டென்பதைப் பூர்வபக்ஷமாக்கித் தியானயோகத்தை யுடையோர்கள் தன்குணங்களினால் கூடமாகிய பரமேஸ்வரசத்தியைக் கண்டார்கள் என்னும் சுருதியினால் மாயாசத்தி சகிதனாய்ச் சொப்பிரகாசசித்தான்மாவான பிரமத்திற்கு ஜகத்காரணத்வம் வர்ணிக்கப்பட்டது; அப்படிப்பட்ட சத்தியோகத்தை அதற்குப் பிரதிபாதிக்கிறார்.]

வித்தகவேதப்பொருளதாய்ஞானவிழியினால்விளங்கிடும்பொருட்கோர்
புத்தியினாலுமுள்ளவாறறியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள
சத்தியுண்டந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிறிவின்றியத்துவித
சத்தியஞானவனந்தவானந்தத்துவமாகியேயிருக்கும். (௯௨)

மனம்—குருசாஸ்திர சம்ஸ்கிருத விவேகபுத்தியினால் தியானித்து உள்ளவண்ணம் சாட்சாத்கரித்தடையத்தக்கதென்று பொருள். ["யாவர் இவனை அறிகின்றார்கள்" என்னும் சுருதியினர்த்தத்தைச் சொல்லிச் சேஷமான சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைத் தாற்பரியமாகச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] அதைச் சுருதி + மறப்பரன்றே—

௯௨ செ-ள், வித்தக + தத்துவமாகியேயிருக்கும் — யாதொரு ஞானம் பூர்வஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த ஞானத்தினால் அறியத்தக்கதாய்ச் சகலவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ள பிரமத்திற்கு இவ்விதமுளதென்று சிந்திக்கக்கூடாததாய்ச் சர்வதுர்க்கடகாரியாய் ஓர் சத்தியுளது; அஃதின்றிய அசக்தனுக்கு அஃதக்கினியைச் சிருஷ்டித்தது என்பதாதியவைகளால் கேட்கப்படுங் காரணத்தன்மை கூடாது என்று பொருள்.

மெய்யதாமுருவும்விமல்மாமிறைக்குவிளங்கியதிவ்யமாமுருவம்
வையமாமுருவமற்றுமோருருவமறைமுதலாகவேவிளம்பல்
செய்யுநூலெல்லாம்வேறுமோருருவஞ்சிவனுடைவடிவிலையிவற்றிற்
றுய்யதாமுருவஞ்சொல்லிலவ்விறைக்குத்துலங்கியஞானமேசொரூபம்
பெரியதாயெவர்க்குமுள்ளதாயுயிராய்நிறைந்துளபிரமசக்கரத்தே
திரிதராநிற்குஞ்சீவனிப்பரிசேதிரிதருமிவனையுந்திரிக்கும்
பரமனுமுள்ளவவனையுமனனம்பண்ணியிப்படியிலேபார்ப்பா
னொருவனேசெனனமரணமற்றென்றுமுள்ளதாய்நிகழ்ந்திடவுரியான்.

---

௩௩. செ-ள், [அந்த மூலசுருதியில் போக்தா, போக்கியம், போகப்பிரதர் என்று மூவிதங் காணப்படுகிறது; அவ்விதபேதம் அத்துவிதீய ஆன்மவஸ்துவில் எப்படிச் சம்பவிக்கும் என்று சங்கித்து முற்கூறிய சத்தியோகத்தால் வியவகாரபூமியிற் கூடுமென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.] இ-ள். மெய்யதாமுருவம் விமலமாமிறைக்கு=முன்சொன்ன சத்தியஞான அனந்தானந்தமாகிய லட்சணத்தையுடைய நின்மலமான பரசிவத்திற்கு — விளங்கிய திவ்யமாமுருவம்=விளங்காநின்ற பிரகாசான்மாவாகியசீவரூபமொன்று—வையமாமுருவம்=விசுவமாகிய போக்கியரூபமொன்று—மற்றுமோருருவம் = போகப்பிரதனான ஈசுவரரூபமொன்று;—இவற்றில் = சோபாதிகரூபமான இம்மூன்றைப் பார்க்கினும்(விலட்சணமாக)—மறைமுதலாக நூலெல்லாம்விளம்பல்செய்யும் அவ்விறைக்குத் துய்யதாமுருவஞ் சொல்லில்—துலங்கிய ஞானமே சொரூபம் = கேவலம் சொப்பிரகாச சித்ேகரசமாம்:—வேறுமோருருவஞ் சிவனுடைவடிவிலை—எ-று. யாது சத்தியாதிலக்ஷணத்தையுடைய அத்துவிதீயப்பிரமம் அது சத்துவராஜஸ்தமோகுணான்மிகையான மாயையினுற் கடாதியுபாதிகளால் ஆகாசம்போலப் பேதமாகக் காணப்படுகிறது; அஃதெப்படியெனில், மலினசத்துவப்பிரதானமான மாயாவச்சின்னப்பிரமம் யாது அது ஜீவனென்னும் நாமமுடைய போக்தாவாகவும், தமப்பிரதானமாயாவச்சின்னமோ போக்கியஜகத்தாகவும், விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாயோபாதிகமோ ஈசுவரனென்னும்நாமமுடைய போகப்பிரதாதாவாகவும் நின்றது என்க.

௩௪. செ-ள், ["எல்லார்க்கும் ஜீவனமான பிரமத்தில்" என்ற மந்திரத்தால் ஜீவனுக்கு அவித்தையினுல் சம்சாரசக்கரத்தில் சுற்றுதலும், வித்தையினுல் பிரமதாதான்மியமும் ஆமென்றதைக் கூறுகின்றார்.]

வேறு.

அறிவனுமறியாதானுமாய்நிகழ்பரசீவர்க்கு
மறையினல்வடிவாற்றர்க்கவழியினலனுபவத்தாற்
பிறிவிலாமாயைபோகவேதுவாம்பிரமந்தானிங்
கறைதருமெல்லாந்தானுயகர்த்திருவாகிநிற்கும். (௩௫)

வேறு.

நாசமுற்றுவிடுமாயைசீவனசியானிரண்டினிலுநாதனு
மீசனிற்குமிறையைத்தியானபரனுகவந்தவியல்யாலுமே
யோசகத்தினிலையாலுமேகமெனுமுண்மையாலுமுயிர்முடிவினிற்
றேசெனத்திகழுமிங்ஙனேபிறிதுசெய்தமாயைசிதைவாகுமால். (௩௬)

---

௩௫. செ-ள், [ஜீவேசுவராதாதான்மியத்தை நன்றாய்ப் பிரதிபாதிக்கின்ற அன்னிய மந்திரத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.] அறிவனும்+பிறிவில் ஆம்—அபரிச்சின்ன ஏகசுபாவனுன பரசிவன் தற்பதார்த்தம், கர்த்தாபோக்தாவாய் அஞ்ஞானுவிருதனுன ஜீவன் துவம்பதார்த்தம்; இவ்விருவருக்கும் வியவகாரப்பிரதீதியினுற் பின்னமாம். பரமார்த்தத்தில் "தத்துவமஸி, அகம்பிரமாஸ்மி" என்பனவாதிய சுருதியினுலும், அபேதலக்ஷணத்தினுலும், சுருதிக்கனுகுணமான யுக்திநெறியினுலும், அறிஞரனுபவத்தாலும் அவர்கள் அபின்னமாம். அவர்களது பேதமானது உபாதியினுலுண்டானதே யல்லது வாஸ்தவமாயில்லை என்க. பிறிவு இல் ஆம் என இங்ஙனம் பதச்சேதம் பண்ணினது மூலத்திற்கியையவாம். [அவர்களின் பேதகாரணமான வுபாதியைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மாயைபோக ஏதுவாம்+நிற்கும்—ஜீவனிடத்தில் போத்திருத்துவாதி·ஜனனத்துவாரமாக மலினசத்துவப்பிரதாண மாயையானது போகவேதுவாம்: அந்தமாயாவசீகிருதனுன பிரத்தியக்கான்மா கர்த்தா போத்தாவாயுளன்: பரமாத்மாவோவெனின்? சுவாதீனமாயையை யுடையவனுதலால் தன்கற்பிதங்களாயிருக்கிற நானுவிதஜகத்ரூபனுகத் தோற்றினும் கருத்திருத்வாதி சகல சம்சாரதர்மரகிதனும்; ஆதலால் அவ்வுபாதிபரித்தியாகத்தால் அவர்கட்கயிக்கியஞ் சித்திக்கும் என்பது கருத்து.

௩௬. செ-ள், ["க்ஷரம் பிரதானம், அக்ஷரம் அரன்" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.] நாசமுற்றுவிடுமாயை=மாயாதத்வமானது (வித்தையினுல் நிவர்த்தித்தலால்) க்ஷரசீலமாகிய நசுவரமாம்.—சீவன் நசியான்=ஜீவனுனவன் அனசுவரனும். (ஜீவபாவத்தை யடைந்துள்ள பிரமமானது அக்ஷரமென்று பொருள்;)—இரண்டினிலும் நாதனுமீசனிற்கும்=அவ்விரண்டின்கண்ணும் கருத்தனுகிய பரசிவன் அவ்வவ்

வேறு.

ஈசனையறிந்தவந்தவிடத்திலேயெண்ணுமெல்லாப்
பாசமுநசித்தரூனும்பணியறப்பவத்தின் றீர்வுங்
காசுறுமகிலமாயக்கங்குலின்கழிவுந்தானே
யாசறுமகண்டரூபியாகையுமனைத்துமெய்தும். (௩எ)

வுருவமாகிப்பேதமாயுளன். (பின்னமாகத் தோற்றுகின்ற மாயாகாரிய பேதம் அப்பாசிவத்தின்கண் அத்தியாசிக்கப்பட்டு அதற்கு வேறின்மை யின் என்க.)—[ஆத்மஞானத்தினுல் அப்பொழுதே முத்தி காணுமை யால் அந்த ஞானத்திற்கு அம்முத்திக்குச் சாதனமாந்தன்மை பிரத்தி யட்சவிருத்தமென்னும் பிராந்தியை நீக்குதற்பொருட்டு "அவனுடைய தியானத்தால்". என்னும் சுருதியை உதாகரிக்கிறுர்.] இறையைத் தியானபரனுக வந்த வியல்யால் = (சகலபேதமுமிறந்து சிதானந்த ஏகரசமான) பிரமத்தை "இவையனைத்தும் பிரமமல்லவா" என்று தியானித்து வந்த ஞானத்தினுல் (பேதப்பிரபஞ்சமாத்திரம் நிவிர்த்தி யாம்:)—யோசகத்தினிலையால் = பிரமமே நானென்னும் சிரவண ஜனித பிரத்யக்பிரமைக்கிய விஷயமான பரோக்ஷ ஞானத்தினுல், அன்றி யுக்தியோடு செய்யும் மனனத்தால் (நான் பிரமமல்லனென் னும் மாயை நிவிர்த்தியாம்: பிரமாதாவாசிரித மாயாரூப அசத்தாவரண நிவிர்த்தி என்றறிக.)—[பின்னும்] ஏகமெனு முண்மையால்=நானே அகண்டைகரசப் பாசிவசொரூபனென்னும் ஞாஞனுசந்தானரூபமான நிதித்தியாசனத்தினுல் (அந்தப் பிரத்யக்பிரமைக்கிய விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானமுளதாம்; அதனுல் மாயாவிலாச நிவிர்த்தியாம்; அபானுவரணத்தோடு விக்ஷேபம் நிவிர்த்தி என்றறிக; அது நிவிர்த்தித் தும் அதனுலுண்டாகிய வாசனையானது பிராரப்தகருமபல க்ஷயபரி யந்தந் தொடராநிற்கும்; அதனுல் வித்துவானுக்கும் அதுபரியந்தம் தேகயாத்திரைமுதலிய வியவகாரங்கள் விரோதமாகாதென்க.)— [பின்னும்] முடிவினில் = பிராரப்த கருமபல போகாவசானத்தில்— உயிர் தேசெனத்திகழும்=ஆத்மா சிதேகரச சுவப்பிரகாசமாத்திரமா கப் பிரகாசியாநிற்கும்;—இங்ஙன் = இந்த விதேககைவல்ய அவசரத் தில்—பிறிது செய்த மாயை சிதைவாகும்=பேதமாக்கிய சகல மாயை யும் தனது வாசனையோடுகூட நாசமாம்.—எ-று. எண்ணும்மை மூன் றும் மூலவியாக்கியானப்படி விடவேண்டி வந்தன.

௩எ. செ-ள், [சொல்லிய ஞானுதிகட்குப் பலத்தைப் பிரதிபாதி யாநின்ற சுருதியைச் சங்கிரகிக்கின்றுர்.] ஈசனை யறிந்த விந்தவிட த்தி+மெய்தும்—பாசம்=மலம், மாயை, கருமம் முதலியவை.—

மேவியதன்பாலுள்ளமெய்ப்பொருளொன்றுமன்றி
யாவுமிங்கறியவேண்டாவருந்துமிப்பொருளுமாகிச்
சீவனுமுண்பானுகிச்சிவனெனவூட்டுவானும்
மூவிதமாகிநிற்குமூலமாம்பிரமந்தானே. (௧௮)

வேறு.

தீமரந்தொறுமடைந்தழிவுறுதுதெரிவா
காமைநின்றரணியால்வடிவுதானுமதுபோ
லாமுடம்பிலழிவின்றிமறைநின்றவமல
னேமெனும்பொருளுணர்ந்திடவுடம்பில்வெளியாம். (௧௯)

உலத்தலின்றியொழிவற்றபொருளுண்மையதுவாஞ்
சலித்தலின்றியதவத்தினவர்தங்கணெதிரே
திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதிக்கணிகழ்நெய்
நிலத்தினீரெனநிகழ்ந்துவெளியாகிநிலையாம். (௨0)

௩௮. மேச-ள், [மாயாசத்திவசத்தால் போக்திரு, போக்கியாதி ரூபமாயுண்டான பின்னரூபங்களைத் தியாகஞ்செய்து வாஸ்தவமாய் அபின்னமான கைவல்யரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.]

௩௯. செ-ள், இவ்விதப் பிரமஞானோபாயத்தைப் போதிக்கும் பொருட்டு "எப்படி அக்கினியினுடைய மூர்த்தி" என்ற சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] தீமரந்தொறு + வெளியாம் — அக்கினியின் மூர்த்தி மதனத்தால் வெளிப்படுதலின், 'அழிவுறுது' என்றார். சட்சு இந்திரியம், துவக்கிந்திரியங்கட்குப் புலப்படாமையின், 'தெரிவாகாமை' என்றார். அரணி = தீக்கடைக்கோல்—வடிவு = லேர்கிதோஷ்ணப்பிரகாசங்கள்—அமலன் = பரம், அபரம் என்னும் உபயாத்மகமான பரசிவன் —உடம்பில் = தேகத்தினிருதயாம்புஜமத்தியில்—பொருள் = அக்ஷர தத்துவம்.—

௨0. செ-ள், [ஆத்மவஸ்து சத்தியாதி சாதனங்களினால் அடையத்தக்கதென்று அநேக திருஷ்டாந்தங்களினால் உபதேசிக்கிறார்.] உலத்தலின்றி + நிலையாம் — திலம், தீக்கடைக்கோல், ததி, நிலம் இவைகளில் எண்ணெய், அக்கினி, நெய், நீர், முறையே வியாப்பியமாயிருப்பது, அவிவேகத்தாற் புலப்படாவேனும், பீஷண,—மதன, லோடன, கனன வுபாயங்களால் விவேகத்தாற் புலப்படுவனபோல் நாசமின்றி நீக்கமற்றுச் சச்சிதானந்த ஏகரசமாகிய ஆத்மவஸ்துவானது சத்தியவசனியாய் இளைத்தோய்தலில்லாத கிருச்சிர சாந்திராயணாதி வருணாச்சிரம விகிதமான சுதர்மத்தையுடைய சாதகரின் இருதயத்தின்கண் சிரவண மனனாதி வுபாயங்களால் பிரத்தியட்சமாய்ப் பிரகாசித்து மறைவில்லாததாகி நிலையாகும்.—எ-று.

வேறு.

ஆதஞானநற்றவமறையீறறையருத்தமுமதுவல்லா
லியாகதானபுண்ணியங்களாலியோகம்வந்தெய்தும்வந்தெய்துற்ற
யோகஞானமுள்புகுத்துமெய்யுணர்வுதானுள்ளவாறுளவாறே
யேகமானவீடளித்திடுங்கருமத்தாலின்பவீடெய்தாதே. (சக)

மிக்கசித்தராய்வன்னவாச்சிரமங்கள்விட்டுமேலாய்நின்ற
பக்குவர்க்கிதுபகரலாமல்லதுபகர்ந்திடப்படாதென்றுந்
தக்கநற்குரவன்றனைச்சிவனெனத்தானினைந்திடுவாருள்
புக்கலாகுமிங்குரைத்தமெய்ப்பரம்பொருள்புரணமாய்வெளியாக.

சக. சே-ள், [இவ்வாறு அத்விதீயப் பிரமத்திற்குத் தனது சத்தி வசத்தால் போக்திரு, போக்கியம், போகப்பிரதன் என்னும் இம் வகை ரூபமான ஸ்திதியும் அந்தப் பரிச்சின்னம் அபரிச்சின்னனந்த ஏகரசமான அத்துவிதீயரூபம் எ-ம், அவ்வித ஞானத்தால் மோட்ச முண்டாம் எ-ம், சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையும் சங்கிரகித்துப் பிரதி பாதியாநின்ற சூத்திரபூதமான சுவேதாசுவதரத்தின் பிரதமாத்தியா யத்தைச் சொல்லி மற்றைய ஐந்தத்தியாயங்களும், கூறியவற்றையே விரித்தலினால் அவற்றைச் சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.] மறையீற றை யருத்தமும் நற்றவஞானமாகும்—வேதத்தினந்தமான சுவேதாசுவ தரவுபநிஷத்துப் பிரதிபாதியாநின்ற பிரதமாத்தியாய வர்த்தமும் முன்சொன்ன கிருச்சிர சாந்திராயணாதி வருணாச்சிரம விகித சுதர்ம ரூபமான தவசினால் பிரமான்மைக்கிய ஞானமானதுளதாகும் என் பதுபரியந்தமான இவ்வனைத்துமாம்.—அதுவல்லாமல்—யாகதானபுண் ணியங்களால் = அக்கினிஹோத்திராதி நித்தியநைமித்திகங்கட்கு, யோக ஏதுத்வ சிரவணத்தால் ஈசுவரார்ப்பண புத்தியினால் அநுஷ்டி யாநிற்கும் நித்தியநைமித்திக கருமங்களினால்—யோகம் வந்தெய்தும் =‘தோடலை கழுத்துடம்பிவை நேரொக்குமாறிருத்தி’ என்று சுருதி யிற்கூறிய யோகமானது வந்தடையாநிற்கும் — வந்தெய்துற்ற யோ கம் — ஞானமுள் புகுத்தும் = சித்தைகாக்கிர முடையோனுக்குச் சிரவணமனனாதி யநுஷ்டானத்தால் அப்பியாசமாய்ப் பிரமான்மைக் கிய ஞானத்தை உள்ளே புகுதப்பண்ணும்.—மெய்யுணர்வு—தானுள்ள வாறுளவாறே ஏகமான வீடளித்திடும் கருமத்தா லின்பவீடெய்தாதே. எ-று. இவை ஏனைய ஐந்தத்தியாயங்களின் ருற்பரியார்த்தங்களாம்.

சஉ. சே-ள், [பிரமவித்தியா சம்பிரதாய சோபானத்தின்பொரு ட்டு மூலசுருதியில் யாதொரு அதிகாரி விசேஷலக்ஷணஞ் சொல்லப்

அரியமாமறைவாக்கினுலுங்களுக்கறியவுமறைந்தேனன்
றெரியுமாகின்மற்றவன்றெரியாமையைக்கடந்துபோய்ச்சிந்தைக்குப்
பிரியமாகியபரப்பிரமத்தையேபெற்றுமேற்பிறவாமைக்
குரியனுகுமென்றுரைத்தனனுணர்வினுலுலகெலாம்படைத்திட்டான்

பதினோராவது கடவல்லி சுவேதாசுவதர வுபநிஷதங்களி ன்ருத்தமுரைக்கு மத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௰௪0.

பன்னிரண்டாவது

முன் சொல்லிய வுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்படி ஐதரேயமுதலிய சர்வசாகைகளிலுமுள்ள வுபநிஷதங்களையுங்கூறிப் பிரதிபத்தி சௌகரியத்தின்பொருட்டு அச்சர்வவுபநிஷதங்களிலுமுள்ள அர்த்தங்களைச் சங்கிரகமாகக்கூறப் பிரதிஞ்ஞை செய்கின்றார்.] பிரதிபத்தி = கருத்தவ்வியத்வஞானம்— சௌகரியம்=அனுயாசசாத்தியத்வம்.

வகுத்துநானுமக்குரைத்தநான்மறைகளின்பொருளைத்
தொகுத்துநான்சொலக்கேண்மினென்றின்னவாசொன்னு
னுகத்தைநான்கையுமொன்றதாயிரமொருபகனன்
முகத்தினுற்பொருனன்குநான்மறையினன்மொழிவான். (க)

பட்டதோ அதையுந் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மிக்கசித்த + படாதென்றும் —கூறிய துணயுக்த கிருதோபாஸ்திகர்களல்லாமலவனைய அஜிதேந்திரியப் பிராகிருத புருஷர்களுக்கு ஓர்போதும் இதனை உபதேசிக்கக் கூடாது என்று பொருள்.—[வித்தியோற்பத்திக்கு அந்தரங்கசாதனத்தைக் கூறுகின்றார்.]-தக்க+வெளியாக—

௪௱. சே-ள், [பிரதிபாதித்துவந்த உபநிஷதார்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்கிறார்.] அரிய+படைத்திட்டான் — நிரதிசயானந்த ரூபமாகலின், 'பிரியமாகிய' என்றார். பெற்று=கண்டசாமீகரநியாயம்போல வுடைந்து (சொச்சரூபமாகலின், என்க.)—

வேறு.

பாடுகின்றவெக்கலையின்பயனுந்தெரிந்துபகர்கின்றே
ஞேடுகின்றசிந்தையொழித்தொருப்பட்டெவருங்கேண்மினுரை
யாடுகின்றநானென்னுமுரைக்குமறிவுக்குமறிவாய்
நாடுகின்றவுணர்வொன்றுண்டதுவேயான்மாநமக்கெல்லாம். (உ)

மாசதில்லாப்பரனுகியிருக்கத்தனதுமாயையினு
லீசனென்பதறியாமலிறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும்
பாசம்விடுமாநினைவுறுவான்பாரம்பரியத்தாற்பண்ணு
மாசின்மறையாலாசையெலாமறலாற்சாந்தியர்தியினுல். (௩)

உ. சே-ள், [சர்வோபநிஷதங்கட்கும் சம்மதமான அர்த்தமானது பிரத்தியக்பிரமதாதாத்மியமேயென்று சொல்லுகிருர்.] காரியகாரண சங்காதவிசிஷ்ட சைதன்யம் ஆன்மசத்தத்திற்கு வாச்சியம்; அஃதாத் மாவாகப் பிரதீதியாயினும் தேகேந்திரியங்களா லுண்டுபண்ணப்பட்ட தால் கடாதிகள்போல ஆனுன்மா ஆதலால், சர்வாந்தரசாட்சியான சின் மாத்திரரூபனே அகஞ்சப்தத்திற்கு லட்சியமுன ஆன்மாவாம்: தேகா திகள் ஆன்மாவன்று என்று பொருள்.

௩. சே-ள், (அவ்வான்மா) மாசதில்லாப்பரனுகியிருக்க—தனது மாயையினுல்=அசம்சாரியாய், அசங்கமாகிய பிரமரூபத்வாவரண அஞ் ஞானத்தினுல்—ஈச+போலிருக்கும்—சர்வப்பிராணிகளிடத்தும் அவ் வவ்வுபாதிவசத்தால் சீவபாவத்தினுற் பரிச்சின்னன்போலுளன் என்று பொருள். 'இந்த ஜீவான்மாவாக அனுப்பிரவேசித்து நாமரூபங்களைக் கற்பியாநின்றனன்' என்னுஞ்சுருதியினுல் என்க. 'போல' என்றதால், அந்த அகஞ்சத்தார்த்த அத்விதீயப்பரசிவசொரூபமாகிய பிரமத்திற்கு வாஸ்தவமாகச் சம்சாரமானது கூடாதென்பது பெற்றும். அஃதெதனு லென்னில்? 'நாசமில்லை, உற்பத்தியில்லை, பந்தமில்லை, சாதகனில்லை, முமுட்சுவில்லை, முத்தனில்லை' என்னுஞ் சுருதியினுல் என்க. சம்சாரி த்வ, அசம்சாரித்வாதி சர்வமும் வியவகாரத்தில் தனது அஞ்ஞான கற் பிதமாதலால் அவற்குக்கூடாது என்று பொருள். [இந்தப்பிரகாரம் சம் சாரித்வமானது சொச்சொரூபாஞ்ஞானத்தினுற் பண்ணப்பட்டதால் தனது சொரூபப் பிராப்தி விஷயத்தில் ஞானத்தினும் அன்னியமாய் யாதொன்றையும் அபேட்சிக்கத்தக்கதில்லை; அந்தஞானமும் இந்தக்கிர மமாய்ச் சித்தியாநிற்கும் என்று சொல்லுகிருர்.] பாசம்விடுமா நினை வுறுவான் பண்ணும்—பாரம்பரியத்தால்=குருபாரம்பராக்கிரமத்தினுல்

வேறு.

பத்தியாற்குரவன் பாதம்பணிந்துவேதாந்தம்பன்னுஞ்
சுத்தமாவாக்கியத்தாற்றுணிந்தவப்பொருளைத் தூய
புத்தியாற்றுணிந்துகொண்டப்பொருளநுபோகமாகச்
சித்தியாநிற்குமைக்கியஞ்சிவபதந்தனையேசேரும். (௬)

வேறு.

ஊனிலொருபற்றுமுளனன்றியுடனிற்கு
நானெனவிளம்புதனைநற்சிவமதாகத்
தானறியுமாகிலொருவன்றனுருவாகு
ஞானபரிபூரணநலந்தனையடைந்தான். (௭)

—மறையால்—வேதப்பிரதிபாதித நித்தியநைமித்தியகாதி நிஷ்காமகருமானுஷ்டானத்தால்—ஆசையெலாமறலால் = இகாமுத்திரார்த்தபலபோக விராகத்தால்—சாந்தியாதியினால்—சமதமாதிகளினால்—ஆதிசத்தத்தால், நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம், முமுட்சுத்வம் இவைகொள்ளக்கிடந்தன; இதற்குச் சாதனசதுஷ்டயசம்பன்ன ஞாநின்றனன் என்று பொருள்.

௬. ௭. செ-ள், பின் 'ஆசாரியவான் புருஷனறிக, சமித்பாணியனாகிச் சுரோத்திரியனைபிரமநிஷ்டனை' என்னுஞ் சுருதியினாலும், விழியாமெனவறிவாலறி வுறுவார் விழிவசமே, வழிபாடு செய்தவர் சேவடிமலர்சூடிட' என்னும் ஸ்மிருதியினாலும் ஆசாரியனையுடையனிடனுக்கே ஞானப்பிராப்தியாம் என்னுஞ்சிரவணத்தினால் ஆசாரியனே ஈசுரன் என்று ஆசாரியனிடத்தில் ஈசுவரபுத்திபண்ணி ஆசாரியருக்குச் சர்வதாபிரியத்தைச் செய்யற்பாலதாம் என்று பொருள். பின் சிரவணமனனாதிகளால் உற்பன்னமான ஞானத்தினால் சுகதுக்காதி சகலதுவந்துவங்களையும் விட்டதாய், நீ நானென்னும் சத்தங்களினால் இலக்ஷிதமாய், அபரிச்சின்னமாயுள்ள சாக்ஷிய கிய சின்மாத்திர ரூபத்தைப் பரசிவசொரூபமாக நன்றாய்ச் சாக்ஷாத்கரித்து அந்த ஞானசமகாலத்திற்றானே தான் பரிபூரணத்தன்மையை யடைகின்றான். சுருதியும் ஞானசமகாலத்திலேயே சர்வாத்மியப்பிராப்தியை வித்துவானுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறது; அவ்விதனை யறிந்து வாமதேவரிஷி நான் மனுவானேன், சூரியனானேன் என்று அவ்வவ்வுருவங்களை யடைந்தார் என்னும் இதுவே என்க.

முன்சொல்லியவுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

சேதிலாவெங்குந்திகழ்ந்துள்ளசிவனானென்னுந்திகழ்வுற்றா
னெறியாணிகழுநிகழ்வெல்லாநிமலமாயேநிகழ்ச்சிதரு
மறிவாயறியாமையுமாகியறிவிப்பவனாயறிவானாய்ப்
பிறிவாயுளதாயிலதாகிப்பிரமமொன்றுமேபிறழும். (௬)

வேறு.

அடையவும்பிரமமேயெனவறிந்தோ
னடைவதங்கதனையேயாகுமன்றியே
யிடையிலோர்மாயையுண்டென்னவெண்ணுமேற்
கடையதேயாமவன்கற்றகல்வியே. (௭)

வேறு.

மாயையென்றொன்றுண்டாகமதிப்பதுமனனமல்ல
வாயினுமகண்டஞானவங்கமாமிந்தஞானங்
காயம்வேறாகுமென்கைகாரணமாகவித்தைத்
தூயநான்மறைகளோதுந்துவந்துவந்தீர்க்கைசுட்டி. (௮)

யாதொருபடியிற்றோன்றுமியல்பினாற்சகத்துக்குண்மை
யோதியதுபநிடந்தானோவிடத்துண்மையாகப்
பேதமாமுலகுதோன்றிற்பிறப்பதற்கேதுவாகு
மீதெலாமில்லையென்னலின்பத்துக்கேதுவாகும். (௯)

---

௬. செ-ள், [தத்துவஞானிக்குச் சுவயதிருஷ்டியினால் பாவாபாவாதிபேதத்தை யாசரித்துள்ள ஜகத்தனைத்தும் காரணரூபமான பிரமமாகவே பிரகாசிக்குமென்று பிரதிபாதிக்கிறார்.] அறிவிப்பவனாய்=குருவாய்—அறிவானாய்=சிஷ்யனாய்—

௭. செ-ள், கடையதேயாமவன் கற்றகல்வியே — எதனாலென்னில்? ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கிரகித்தலால் என்க.

௮. செ-ள், ['ஆன்மாவினின்று மாகாசமுண்டாயிற்று' என்றது முதலான சிருஷ்டிகளைக்கூறுகின்ற சுருதியானது பேதஜகத்தைப்பிரதிபாதிப்பது யாதுநிமித்தமென்று சங்கித்துச்சொல்லுகிறார்.] ஜகத்தினது அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலல்லது நிஷ்பிரபஞ்சமாய், அத்துவிதீயமாயுள்ள பிரமத்தையடையக்கூடாது ஆதலால், அதனையடையும் உபகாரமாகத் துவிதஜகத்து வர்ணனம் என்று பொருள்.

௯. செ-ள், [ஜகத்துமித்தியாபூதமானால் சீவிக்குமளவும் அக்கினிஹோத்திரம் செய்யத்தக்கது: அந்த இவனை வேதானுவசனத்தால் பிராமணாதிகள் அறிதற்கிச்சியாநின்றனர் என்னும் இவைமுதலிய சாத்

வேறு.

ஆகையாலகிலத்தையேமாயையென்றாகமெய்யாய்வந்த [ம்
மோகமாற்றுதற் பொருட்டோரோவிடத்திலேமொழிந்ததுமுதுவேத
பாகமாகியசித்தனைக்குறித்துமெய்ப்பாம்பொருளாகின்ற
வேகமேநிகழ்கின்றதெல்லாமெனவியம்பியதிதயத்தால். (௰)

மெய்யைநாடின்மெய்ப்பரமலாலவிச்சையும்விச்சையும்வேறேயோ
வையமானதுமற்றொருபொருள்களுமில்லையிம்மனனஞ்செய்
துய்யயோகிமுனைப்படியெப்படித்தோன்றுகின்றதுதோற்றஞ்
செய்யுமியாவையுஞ்சிவன்வடிவாகவேதிகழ்ந்திடுந்திடமாக. (௧௧)

வேறு.

யாதொருபடியிற்றோற்றமென்றியம்பியதுமுன்னை
வாதனையதனைப்பற்றியல்லதுமற்றொன்றில்லை
போதமேயுள்ளதென்றும்பூரணமாகையாலே
யோதமில்வேலைபோலுமொழிவறநிறைந்தயோகி. (௧௨)

தியசாதனபாவங்களைச் சுருதி ஏன் பிரதிபாதியாநின்றது என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] வியாவகாரிய சத்தியமாய் ஜகத்தை யங்கீகரித்து அந்தச்சுருதி, சாத்தியசாதன பாவங்களைப் பிரதிபாதித்ததே யல்லது பாரமார்த்திகசத்தியமாய் அங்கீகரித்து அவைகளைப் பிரதிபாதிக்கவில்லை; பாரமார்த்திக சத்தியமாக யாதொரு ஜகத்தினது ஞானமுண்டோ அது மித்தியாஞானமாகையால் சம்சாரவேதுவாம்: ஜகத்துமித்தையென்னும் யாதொரு ஞானமுண்டோ அது சம்சார நிவர்த்தகமாம் என்று பொருள்.

௰. செ-ள், பிரகிருதியை மாயையாகவும், மகேசனை மாயாவியாகவும் அறியத்தக்கது எ-ம், இந்தத்துவிதம் மாயாமாத்திரம் எ-ம், சர்வம் பிரமம் எ-ம், இந்தச் சகத்தனைத்தும் பிரமமல்லவா எ-ம், இந்தச்சகத்தனைத்தும் இவ்வான்ம சொரூபம் எ-ம் இப்படி உபதேசித்த சுருதியானது தோன்றாநின்ற ஜகத்தனைத்தும் அகண்டைகரசபிரமமேயென்று போதித்தது என்று பொருள்.

௧௨. செ-ள், [சர்வஜகத்விஷயாவபாசம் யாது அது சிவமேமென்று இவ்விதரூபமான யாதொரு புத்தியுண்டோ அதூஉம் பூர்வவாசனையினால் சர்வஜகத்பிரதீதி உண்மையினால் இங்ஙனம் பூர்வவாசனையை ஆசரித்துண்டான புத்தியும் சம்பவியாதென்று சொல்லுகிறார்.] விக்ஷேபவேதுவான துவிதமிறந்ததனால் நிஸ்தரங்க சமுத்திரம் போன்று நிர்விகற்பனாய் சித்தேகரசசுபாவனாய், நிச்சலனாயிருப்பன் என்றுபொருள்.

அப்படியிருந்தயோகியநுபவத்தன்மைதானு
மெப்படியென்றுகாணுனீசன்மாறுனுங்காணேன்
செப்பிடவறியாவேதாகமங்களுஞ்சிவனுர்மேனி
யெப்படியென்னின்மற்றப்படியிலேயிருந்ததென்னும். (௧௩)

வேறு.

அம்பிகாபதியறியுமிவ்வநுபவமவனருளாகுமக்
கொம்பனுளறிந்திடுந்திருவருளையேகோலமாய்க்கொண்டந்த
வெம்பிரானருளாலரிநாம்பிறரியாவருமறிவோமத்
தம்பிரானறிந்தமையெவராலெனச்சங்கையுந்தருமோதான். (௧௪)

ஞானமாகியவிழியினுற்குருபரனயந்துநோக்கிடவுண்டா
மானுபூதியாதொன்றதுவேசிவனுவதப்படியுள்ள
மேனிதான்வினையொத்தவப்பொழுதிலேவெளிப்படும்வெளிகாண
லானதேசிகன்றன்னையப்பரம்பொருளென்னவாதரஞ்செய்வான்.

நேசநெஞ்சினுற்றனக்கதுநினைவலவாயினுநெறியென்றே
தேசிகன்றிருவுள்ளமேசெய்குவான்செனித்திடுங்குலத்துக்கு
மாசதாயினுமாச்சிரமத்திலேவழுவினுமுலகெல்லா
மேசிவீடினுமறம்புகழ்தனம்பிறவிழப்பினுமிடரோனும். (௧௫)

தேசிகன்றிருவுள்ளமுண்டாகவச்சிவன்றிகழ்ந்திடுகின்று
னீசனிங்கருள்செய்யவந்திருக்கிறவிடமிவன்றிருமேனி
மாசதொன்றிவனளவிலேசெயிலெரிவாய்நரகினிற்பூத
நாசமெவ்வளவவ்வளவுஞ்செலநண்ணுநன்னெறிநண்ணுன். (௧௭)

வேறு.

அருவெனுமமலன்றுனருளிலனெனினுஞ்சார்
குருபரனருளுண்டேயெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடிதரவந்தார்திருவுளமிலவொன்று
லொருவருமிலர்கண்டீருறுதுயர்களைகின்றார். (௧அ)

---

௪௩. செ-ள், சுவப்பிரகாசப் பிரமரூபமாயிருக்கும் வித்துவானுக்கு ஞானவேதுக்களான அந்தக்கரணுதிகள் அவித்தியாகாரியங்களாதலால் வித்தையினுல் அவை நிவிர்த்தித்தலால் தானும் அவ்வவத்தையைக் கருமகருத்திருபாவமாயறியான் என்பார், 'அப்படியிருந்தயோகியனுபவத்தன்மைதானு, மெப்படியென்றுகாணுன்' என்றார்.

உறவதுதனில்வேறுயுளதலவதுநேரோ
பெறவருள்பெரியோனேபெருகியகுருவாவா
னெறியுடனுளனாவானிலைபெறவழிபாடே
செறிபவன்றுளாலேசிவகதியடைவானால். (௧௯)

வேறு.

இந்தவிடும்பையுடம்புறுமேது
தந்தையெனப்புகழ்கின்றிலர்தக்கோ
ரந்தமிலாதவகண்டமுநம்முட்
டந்தவர்தந்தையெனச்சமைவுற்றார். (௨௦)

வேறு.

உண்டுபோற்றோன்றுமுலகெல்லாமுண்மையன்றெனவுணர்த்தியெப்பொருளுங், கண்டசான்றதனைக்காட்சிபதறவேகண்டிடக்கரியெனக்காட்டும், பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ்சொன்னபடியிலேபரமனோடொன்றாய், விண்டிடாவண்ணமுணர்த்துவான்றன்னைவியன்குருவென்றிடும்வேதம். (௨௧)

காட்சியையெல்லாங்கண்ணதாய்க்கனாத்தாக்கண்ணொழிந்தொருபொருளில்லா, மாட்சியையளிக்கவல்லவன்குருவாமாரிபோன்மாறுவேண்டாதே, மீட்சியில்பதத்தைக்கருணையாலளிக்கும்வித்தகக்குரவனேயவருந், தாழ்ச்சிசெய்தேத்தற்குரியதத்துவமாஞ்சங்கரனென்றிடத்தகுவான். (௨௨)

வருபிறப்பறவேவேண்டினான்மறையீறென்னுமம்புயத்தினைமலர்த்தற்
கிரவியாய்நெஞ்சிற்கிசைந்தநற்குருவையாதொருவழியினாலிறைஞ்சி
யருள்சுரந்திடுதற்காவதேசெய்வானருமறைமுடிவெலாமறையும்
பொருளைநேராகவுமக்கெனக்கீசன்புகன்றவப்படியிலேபுகன்றேன். ()

வேறு.

எல்லாமறிவானாயில்லாதில்லானாகியெல்லாந்தான்
வல்லானாகித்தீங்கொன்றுமருவானாகிவடிவருளே
யல்லாதிலனாமிறையுண்மையன்றிச்சொல்லானப்பொருளிற்
சொல்லாதிலையுங்கட்குச்சொன்னேனெல்லாஞ்சுருக்காக. (௨௪)

வேறு.

போதவடிவாயகண்டபூரணனாஞ்சிவனுக்கு
யாதுமுளங்கைக்கனியாமிவனருளின்படியொழிய
வேதமுடியிற்பொருடாம்வேண்டியவாவிளம்பியிடும்
பாதகர்போயேறவொணாப்பாழ்ங்கிணற்றில்வீழ்வர்களால். (௨௫)

வேறு

ஆதிவேதாந்தப்பொருளையத்துவிதமாம்படிக்ககிலநாயகனுஞ் [லிச்
சோதிபாதப்போதிரண்டையுந்தொட்டுச்சூழுகேனென்றயன்சொல்
காதலாற்பிறவிக்கவுடதமுக்கட்கடவுளைக்கருத்தில்வைத்தவன்றன்
பாதமேபணிந்துபரவியிப்பரிசேபத்தியாற்பரவசனுனான். (உ௬)

தேவருந்தேவதேவர்க்குந்தேவாந்திரியம்பகன்றனைத்தெண்டனுகப்
பூவிலேவிழுந்துபோற்றியேயுருகிக்கிடந்தவப்பொழுதிலேபுத்தேண்
மூவருமறியாமுதல்வனுமிறைவன்மூர்த்தியாய்முழுந்தியவருளாற்
காவியங்கண்ணிபங்கனுய்வந்துதோன்றினுன்கண்ணினுற்காண. (உ௭)

மாலுமவ்விடத்தேதிருவொடுங்கூடமகிழ்தருமனத்தொடும்வந்தா
னுதிக்கிலும்பூமாரியாய்ப்பொழியநாமசங்கீர்த்தனநாத [ஞ்
மேலெடுத்தெங்கும்விளங்குமப்பொழுதில் விளங்கியபிரமன்மாலவனு
சாலுமெய்ப்பத்தியோடுமர்ச்சித்தார்சங்கரனம்புயத்தாளில். (உ௮)

வேறு.

தேரியில்வடிவேதமொருபொழுதிலாதசிவனுமருண்மேனிதிகழவே
யரியதனைநாடியறியுமதனுலவ்வதிசயமோடாடியருளினு
னுரியவனுபூதியுடையவிழியாலவ்வுமையுமயனுதியுண்மவே
யருள்செய்தனளீசனரியதிருமேனியமரரொதிர்காணவருளினுல். ()

அந்தமறையீறுதந்தபரஞானவங்கணதனுலுமன்றியே
யிந்தவிழியாலுமந்தவிமையோர்களெங்கள்பெருமானையெய்தினார்
சந்தமறைபாடிநின்றனர்களாதிசம்புதிருநாமமாமெழுத்
தைந்துமுறையாடியன்பினுடுபூசையங்குநனிமேவியண்டர்தாம். ()

வேறு.

அமையாவன்பாய்நின்றோரைப்பார்த்தையம்போய்
நமையேயெய்தப்பெற்றீரோயென்றனனுத
னுமையென்னருளால்வந்ததிதேயென்றுரைசெய்தா
னிமையோரெல்லாமென்புருகிக்கொண்டின்புற்றார். (௩௧)

வேறு.

சொல்லவேதமுன்சொல்லுதற்கரியவித்தோன்ற
னல்லனுயினனுமக்கெனநாரணனவின்று
னெல்லைதீர்கருணகரனுகியவிறைவன்
சொல்லுவானருள்கீதையின்பலமெலாந்தொகுத்து. (௩௨)

வேறு.

பரமமாமிந்தக்கீதைபடிப்பவன்பாரின்மீதே
திருவினுன்முகுந்தனுக்குந்தேசினுலிரவியொக்கு
மருவுமாமெனையேவந்துமாசிலாவிஞ்சையாகு
முருவமாமுமையுமென்றுமவனுளத்துறையாநிற்கும். (௩௩)

வேறு.

பிரமனுனீங்கள்பெற்றவிக்கீதைபேசியகீதைகட்கெல்லாம்
பரமமாய்வேதாகாரமாதலினுற்படிக்கலாமறையவர்தமக்கே
சுருதியாதலினுற்சூத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதெனவருளிப்
புரணமாயெல்லாக்காரணமுங்கடந்தபோதவின்பத்தினுட்புக்கான். (௩௪)

மாலுமாதுடனேவானவர்க்கருளிமகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்தான்
மேலைவானவரைநீத்தயன்பரமன்மேனியேநோக்கிமீண்டிருந்தான்
ஞாலமால்விட்டுஞானதற்பரராய்நான்முகன்றன்முனேதெண்டம்
போலவேபணிந்துவானவர்தந்தம்பொன்னகர்நோக்கியேபோந்தார். ( )

வேறு.

உத்தமமானகீதையுரைத்தனனுவகையோடும்
பத்தியாற்கேட்பார்க்கென்றும்பகர்ந்திடப்படுமீதென்று
சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லிச்சூதனுஞானக்கண்ணன்
முத்தியாமுருவேநோக்கிமோனமேயடைந்திருந்தான். (௩௬)

இனியனுமெல்லாந்தன்பாலிறைவனின்னருளாற்பெற்ற
முனிவனைமுனிவரெல்லாமுடியுறவணங்கியேத்தி
நனிமிகநானென்கின்றபதப்பொருளுடிவேறு
ரனியமில்பிரமமாகவறிந்ததிசயித்திருந்தார். (௩௭)

பன்னிரண்டாவது முன்சொல்லிய வுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௭.

பிரமகீதை மூலமும் குறிப்புரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டு.	பக்கம்.
ஷை+கையரு	௯௩
ஷை+தாகில	௬௪
ஷை+யவனை	௬௯
ஷை+வாய	௮௪
ஷை+யாசு	௧௩௪
ஷை+யென்	௭௮
ஷை+யேவ	௧௪௨
இவ்வகைவி	௮௯
இவ்வண்ணமறி	௬௨
இவ்வாறிதனி	௧௨௮
இவ்வுயிரி	௧௨௧
இழியாதிங்	௮௯
இறந்தவெ	௧௦௫
இறந்தாரோ	௧௧௧
இறந்துபோ	௧௩௩
இறவாவ்	௮௬
இற்றிவைய	௧௧௯
இனம்வலி	௧௩௩
இன்றுவாளும	௯௭
இன்னதன்	௧௨௩
இன்னவர்க	௮௦
இன்னவர்த	௯௪
இன்னுதன	௧௪௧
ஈ	
ஈண்டுபொரு	௧௦௦
ஈர்வன்று	௯௯
ஈனமற்ற	௧௪௪
உ	
உஞ்சேபோ	௬௩
உடம்புடனி	௧௨௫
ஷை—னேயு	௮௪
உடம்பென	௧௧௮
உடனுயபு	௮௩
உணர்வவி	௧௨௨
உண்டாயவுல	௧௧௩
உண்டுமீள	௧௩௬
உண்ணல்விளை	௧௧௩
உண்பனயாக	௧௩௭
ஷை—வையு	௧௨௧

பாட்டு.	பக்கம்.
உந்தியப்	௭௯
உய்யவன்	௯௨
உய்யும்படி	௭௮
உய்வகை	௮௬
உருப்பான்மை	௬௬
உரைசெயற்	௧௧௬
உரைசெய்	௧௨௪
உலகமுந்தா	௧௧௭
உழுதொ	௧௪௫
உளவாமுயிரு	௭௩
உன்னியவா	௧௨௨
உன்னுநான்	௫௬
ஊ	
ஊனையே	௧௦௨
ஊர்வனநி	௧௦௧
ஊழாலேவ	௯௩
ஊழால்வ	௧௨௮
ஊறுபடவொ	௬௫
ஊனப்படு	௧௪௩
எ	
எஞ்சலிலா	௧௪௯
எஞ்சுதலையி	௯௬
எண்டிகமு	௮௭
எண்ணியவு	௧௩௨
எண்ணிலிய	௧௦௮
எண்ணுமின்	௭௮
எப்பொருட	௧௦௨
எப்பொருளினு	௧௧௯
எப்பொருளுமி	௯௮
எய்துமெங்	௫௮
எரிநிகர்வெ	௭௦
எல்லாத்	௯௧
எல்லாப்பொரு	௧௦௫
ஷை—மறிவா	௯௭
ஷை—ட்கும்பா	௧௪௮
ஷை—பழைய	௬௬
எல்லார்க்	௧௦௧
எல்லாவுயி	௮௯
எவமறமுன்	௭௭

பாட்டு.	பக்கம்
எவ்வகைப்ப	௭௫
எள்ளலோ	௧௨௦
எறியாவெ	௮௦
எறிவரும்	௯௫
எனைத்துவி	௧௦௪
என்செயற	௭௪
என்பாற்பொரு	௭௪
என்பேரி	௧௧௨
என்றபொரு	௧௫௦
ஷை—ருளிச்	௧௦௯
ஷை—வனு	௧௧௪
ஷை—வன்வ	௧௪௧
என்றுகூறவி	௮௯
என்றுமு	௧௧௨
என்னசெ	௧௪௧
என்னது	௧௪௮
என்னுடைய	௧௧௩
என்னுருவி	௧௦௦
என்னைப்ப	௧௪௭
என்னையே	௧௪௭
ஏ	
ஏகமேக	௧௪௦
ஏதமான	௯௯
ஏயநாவென	௧௧௬
ஏயவிரு	௧௪௮
ஏயும்பரி	௧௧௨
ஏய்வகை	௧௦௯
ஏறுமல்லு	௧௧௩
ஏன்றுமு	௧௨௪
ஐ	
ஐவகைப்	௫௬
ஒ	
ஒக்கும்	௮௭
ஒத்துநல்	௧௨௫
ஒத்தெதங்	௧௨௨
ஒப்பரிதாய	௧௩௯
ஒருபதம	௫௫
ஒருபெரு	௧௧௯
ஒருவருமொ	௭௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒருவனசிக்	௧௩௪	கனையெரி	௧௪௬	சா	
ஒருவனென்	௬௭	கா		சாதிபுரி	௮௫
ஒவ்வாதீ	௬௩	காடுமலை	௧௪௬	சாத்துவிகர்	௧௩௬
ஒழியாதெ	௧௨௬	காணுங்கே	௮௩	சாயைபோ	௧௧௨
ஒளியிளு	௧௧௧	காணும்பு	௧௨௦	சாயையன்	௧௨௭
ஒன்றலா	௫௯	காதலாலிந்	௧௩௯	சாவதிலையா	௬௪
ஒன்றியம	௧௪௭	காதலாற்ற	௭௫	சாவாதுபி	௭௭
ஒன்றினு	௧௧௭	காதலிலி	௧௧௯	சி	
ஓ		காதலிறுகி	௧௩௪	சித்தர்களி	௧௦௬
ஓங்கியவுல	௧௪௨	காமமென்	௧௪௦	சிந்தையி	௯௪
ஓடுகின்றபு	௭௮	காரணமிறந்	௧௧௬	சிறந்தவர	௯௦
ஓதலாகா	௬௦	காலத்தாலு	௧௦௧	சீ	
ஓதருஞா	௯௪	காவல்செ	௮௫	சீதமழ்ன்முத	௬௫
ஓதீருநதிக	௧௧௪	கு			
ஓதலினியற்	௯௮	குடங்கொ	௧௨௯	சு	
ஓதியவுடம்	௧௨௧	குலங்கெட	௬௧	சுருளார்	௧௦௮
ஓதிற்பெ	௧௦௫	குலைபெறு	௧௪௩	செ	
ஓதுராக	௧௨௪	குளமுதலியவ	௬௮	செயத்தகுவ	௧௧௭
ஓமென்கி	௧௩௯	றியுநீல	௧௨௪	ஷை—னவெ	௧௩௭
ஓமென்று	௧௩௯	குறையுமாப்	௬௯	செயலாலு	௭௮
ஓரின்மே	௧௨௨	கு		செயல்வகை	௭௩
க		கூ		செயன்மே	௭௮
கங்கையா	௫௮	கூறினநா	௧௩௪	செய்தவி	௮௬
கண்களும்வ	௧௦௯	கெ		செய்தியின்றி	௬௭
கண்டவரி	௧௧௪	கெடுகின்ற	௧௨௨	செய்யமா	௧௨௩
கண்ணனுநா	௧௦௭	கை		செய்யாமு	௯௮
கண்ணிய	௧௨௬	கைம்மா	௮௭	செல்வம்	௯௩
கண்ணிற்க	௭௩	கையும்ப	௧௧௨	செறிந்ததிவ்	௬௬
கண்ணிளு	௯௨	கோ		செறியுமி	௧௨௧
கண்ணேயெ	௧௨௮	கொண்டுசெ	௧௩௮	சே	
கண்ணேயோ	௧௩௧	கொண்டுபெ	௯௦	சேயமாம	௫௫
கதுவியபொ	௬௮	கொல்லினு	௬௧	சோ	
கருதரும்வு	௭௭	கொற்றவ	௬௦	சொல்லரு	௮௧
கருநாண்	௧௨௮	ச		சொல்லார்	௭௭
கருமநன்	௮௨	சத்துவகு	௧௩௭	சொன்னக	௧௪௬
கல்லாருந்	௧௦௭	சத்துவமா	௧௨௫	சொன்னவீ	௧௪௬
கவைதரு	௮௩	சத்துவம்ர	௧௨௪	ஞா	
கறைசெ	௧௪௫	சந்திரனு	௧௦௫	ஞானகா	௧௪௦
கனவுத்திக	௧௨௮	சந்நியாச	௧௪௦	ஞானமாமி	௭௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஞான்ழும்	ககக	து		நிலத்திஞெ	கக௦
ஞானமா	க௦உ	துயிலுமுண	அஎ	நில்லாவுடற்	சாசா
த		துறவுநன்	அஉ	நிறைவிலா	ககங
தக்கசத்	க௨ரு	துற்றவின்பமு	சாஎ	நீ	
தக்கதுத	க௨ரு	துன்பமாய்	கசச	நீடுமனநி	கூ௦
தஞ்சமிவ்	கக௦	துன்னிய	க௨கூ	நீதிவேதம்	ககஉ
தடுத்தடுதாழி	எரு	தெ		நீரிஞனிறை	எ௦
தடுமாற்றம	சாக	தெய்வவா	கஙஉ	நு	
தருபயனதுவி	சாகூ	தெரியாவ	க௦அ	நூற்படு	கஙஎ
தருமம்பா	கசச	தெளிபவருண	சாஅ	நூற்றுவர்	கூக௦
தருமனட	ருகூ	தெளிவிவென்	கஙஅ	நெ	
தலைநின்றபொ	சாகூ	தே		நெய்மார்	சாங
தலைமைய	கஙஅ	தேடியபொ	எகூ	நெருப்பை	எரு
தலைமையு	கசரு	தேடும்பழை	கூரு	நெறியில்	கூஅ
தலையாமிந்த	அஎ	தேவதேவ	ககஉ	நெறியால்	க௨அ
தலையுங்கழு	அஎ	தேவரும்வ	க௦கூ	ப	
தவர்கொள்	சாங	தேவனைய	க௦உ	படைகளி	க௦கூ
தா		தேவர்களு	க௦ச	பண்டுகண்	ககச
தாங்கியநீ	க௦க	தேவர்களைம	எங	பண்டுசெய்	எசா
தாவிலருந்	சா௦	தேறுநெஞ்	அஅ	பண்ணிக்	கசச
தானந்தமி	கூரு	தொ		பருகாநி	க௦ரு
தானலதி	அசா	தொடக்கற	கஙங	பலவினியு	க௦எ
தி		தொடருற	கசரு	பற்றுமாங்	கசங
திதஞெயவரு	சாஎ	தொன்மை	அ௦	பற்றுமாசி	க௨ச
தியாகமுன்	கசக	ந		பா	
திரியுமிரு	கூங	நண்ணிய	ச௨க	பாடும்ப	அசா
திருவறநீ	கசகூ	நல்லகரும	கூஎ	பாதியோர்	ருரு
தின்பநக்	கஙௗ௦	நல்லகா	எஎ	பாவமாக	கசச
தீ		நல்லமாந்	கஙௗ௦	பி	
தீக்குலாம்	கஙஎ	நல்லவாற	க௨ங	பிணித்தபி	கசகூ
தீங்கியற்று	கச௦	நவைதருகுண	சாஅ	பிரமமா	எகூ
தீதகலாதெ	கசஎ	நற்றவநிக	எஎ	பின்னையோ	எக
தீதறுசிறுவ	சா௦	நன்றுய்ஞா	கசங	பீ	
தீதற்பாலா	அக	நன்றேறஞா	அச	பீறியபோர்	சாசா
தீத்தவழு	கஙஅ	நன்றேவி	எஉ	பு	
தீமனந்தனி	எரு	நி		புண்ணியபூ	ருஎ
தீமைசெய்	கஙஉ	நித்தமாய	கசக	புண்ணியவு	சாஅ
தீராவகை	கசரு	நிரந்தரமி	க௦ச	புத்திரொ	க௦ச
தீர்த்தயா	கஙஅ				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
புலனவை	௭௨	மருவுகின்ற	௧௩0	முன்றிக	௧௨0
புன்மைய	௮௬	மருவுற்ற	௯௫	முன்னே	௧00
பூ		மலைகளி	௧0௫	மூ	
பூக்கமழ்	௧௨௯	மறந்திரு	௧௩௨	மூதவா	௧௨௩
பூதமைந்	௧௨0	மறைபயி	௧௩௨	மூன்றுரு	௯௩
பூத்தரு	௮௨	மற்றவருந்	௯௪	மெ	
பெ		ஷ + ர்தந்	௭௩	மெய்யறி	௮௪
பெண்களிற்	௧0௬	ஷ + தம்மை	௧௩௪	மெய்யுறவு	௧௧௬
பெரியவர்பயி	௭௪	ஷ + நெஞ்	௧0௪	மெய்வகைத	௭௪
பெருமுனி	௧0௬	மற்றிப்	௧௨௮	ஷ + யவுல	௧0௫
பெருமை	௮௩	மற்றிவ்வு	௧௧௯	மெய்வரு	௧௪௧
பெற்றதே	௭௯	மற்றுனக்	௧௪௮	மே	
பெற்றநன்	௧௧௯	மனஞ்செ	௧௪௪	மேலாயுள்	௭௬
பே		மனமொரு	௧௪௪	மேல்வருத்	௫௮
பேதமுடை	௧0௪	மன்னநீ	௧௧௬	மேவின	௮௬
பேதைமையை	௧௩௮	மன்னருள்	௫௬	மை	
பேதைமைய	௬௯	மன்னவலெ	௧௪௮	மைக்குண	௯௩
பை		மன்னவுட	௧௧௮	மையலிது	௯0
பையரவி	௧௪௯	மன்னியக	௧௩௪	மொ	
பொ		மா		மொழிசெ	௧௩0
பொய்ம்மை	௯0	மாதவனு	௧௪௯	யா	
பொராவரு	௧0௬	மாயணிவைநி	௭௫	யாக்கை	௧௪௧
பொருத்த	௧௪௪	மாயுமவரா	௬௪	யாதவா	௧௧௩
பொறிகளு	௧௪௭	மாயுமாயை	௯௨	யாதின்மா	௧௪௧
பொன்றுவது	௬௪	மானமவ	௧௨௬	யாதொருபொ	௭0
போ		மானமும்	௧௧௯	யாதொன்றி	௮௮
போகமாய்	௮௮	மாற்றலர்க	௬௩	யாதொன்றை	௯௭
போதலரி	௧0௨	மி		யாருமறிய	௧00
போர்முக	௫௮	மிகமேணி	௮0	யாவொவ்	௮௩
போவனநி	௧௨௨	மிக்கசொற்	௧0௬	யாவர்களா	௧௩௬
போனவை	௯௫	மின்னேய	௬௧	யாவர்கள்சில	௧௧௬
ம		ஷ + வுட	௧௨௯	யாவர்போ	௫௯
மண்ணுளும்பெ	௬௩	மின்னேய-திரு	௬௪	யாவனொருத்	௯௪
மண்ணிளையவி	௬௫	ஷ + யேய	௧0௩	யாவனொருவனெ	௮௯
மண்ணுநீரு	௯௨	ஷ + யேய்	௧0௨	யாவனொருவன்	௧௪௨
மண்ணுறவ	௧0௯	மு		யானும்வகை	௬௫
மந்திரமாய	௧௨௮	முந்துவா	௧௨௯	யானெனதெ	௭௧
மருத்துவர்	௧0௮	முன்செய்	௧௩௮		
மருவற்தரி	௯௭				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
யோ		வானடை	௧௧௦	வீமனையும்	௫௮
யோகமன	௮௬	**வி**		வீவொனக்	௬௬
யோகமுடி	௯௦	விடம்படு	௧௧௮	**வெ**	
யோகமேவ	௯௦	விடலரும்வ	௬௮	வெய்யரெ	௮௯
வ		விட்டுமுற்	௭௯	வெல்லப்ப	௧௪௬
வசையிற	௧௩௮	விண்ணியன்	௫௬	**வே**	
வஞ்சர்செ	௫௮	வியக்கமேன்	௯௫	வேண்டல்	௭௦
வஞ்சர்வே	௮௮	வியந்தது	௧௩௪	வேதநா	௧௩௦
வணங்கவி	௧௧௦	விரியவுண	௯௪	வேதநூ	௧௫௦
வணிகரும	௧௦௨	விரியவுரை	௯௬	வேதநெறி	௧௧௪
வருணனு	௧௦௬	விரும்பல	௧௩௩	வேதமாகி	௯௨
வலந்தரு	௧௧௦	விரைசெய்	௧௪௭	வேதமேமு	௧௩௬
வா		விலங்கலனை	௧௦௦	வேதமொழி	௧௦௧
வாக்கிரு	௧௪௨	விழியாமெ	௮௦	வேர்மே	௧௨௭
வாங்கியை	௮௮	விளம்பும	௫௯	வேறப்பா	௧௪௭
வாயாத	௧௩௯	வினைப்பய	௧௪௩	**வை**	
வாயேயன்	௯௦	வினைமுய	௮௩	வையமனை	௫௯
வாய்மை	௧௨௬	**வீ**		வையமுழு	௧௪௮
வாராநின்ற	௬௧				
வாழுஞ்	௧௨௪	வீதலிற்	௧௪௩	வையாரயினு	௬௫

பகவற்கீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பிரமகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
அ	
அகமெனவ	௨௩௦
அகிலமாய	௧௫௬
அக்கரந்தனை	௨௪௭
அக்கரமாகி	௨௪௪
அங்கமாறி	௧௭௭
அங்கவேத	௧௯௪
அங்கிதலை	௨௪௬
அசத்தின்க	௨௦௯
ஷை—றன்-தா	௨௦௯
ஷை—துத்தன்	௨௦௯
ஷை—யாலு	௨௧௦
அச்சமாகி	௨௫௬
அஞ்ஞான	௧௭௪
அடையநீ	௧௫௬
ஷை—வும்பி	௩௦௭
அணுவினுக்	௨௬௨
அண்டருக்	௧௫௭
அண்ணிய	௨௮௭
அதுவென்	௨௧௮
அத்தனங்கொ	௧௯௩
அத்தனேசர	௧௯௪
அத்துவிதங்	௨௬௭
அந்தத்து	௧௫௯
அந்தப்பர	௨௮௭
அந்தமறை	௩௧௧
அந்தமாம	௨௫௫
அந்தரிக்கங்	௨௭௪
அந்தவிச்சை	௧௭௪
அப்படியி	௩௦௯
அப்பாம்	௨௩௯
அப்பாலா	௨௨௮
அப்பொழுத	௨௨௭
அப்போதுசு	௨௧௫
அமையாவ	௩௧௧
அம்பிகாப	௩௦௯
அயர்ச்சிமிக்	௨௫௪
அயலொன்	௨௦௬
அயருணின்	௧௮௧
அபனுமீண்	௨௩௧
அரசதொ	௨௯௫
அரசாகிய	௨௭௫
அரணியோ	௨௪௭
அரியமா	௩௦௪
அரியுமய	௨௩௧
அருவெனு	௩௦௯
அருளதா	௨௯௦
அருளினே	௨௩௨
அருளினைத்	௨௫௩
அர்க்கன்ம	௨௪௬
அல்லாதில்	௨௬௬
அவத்தமே	௧௬௬
அவனதிய	௧௯௩
அழுத்தமிக்	௧௫௬
அளவிலம்	௨௩௪
அளவிலா	௨௨௭
அளவையோ	௨௨௯
அறியாதா	௨௦௮
அறியாமையி	௨௧௯
ஷை—யென்	௨௨௦
ஷை—வடிவா	௨௧௧
அறிவனும	௩௦௦
அறிவின்மு	௨௩௪
அறிவபா	௧௬௮
அறிவொடுவி	௨௧௨
அறையும	௧௮௨
அனலனை	௧௯௩
அனலினி	௨௧௨
அன்பரா	௨௨௬
அன்பில	௨௨௭
அன்பினுல	௧௫௨
அன்பினுலெ	௧௮௨
அன்புறகு	௧௭௯
அன்றியனு	௧௭௦
அன்றமா	௧௯௪
அன்னத்தா	௨௧௪
அன்னியத்	௨௨௦
ஷை—மாகவி	௧௯௧
ஷை—ய்விஞ்	௧௭௬
ஆ	
ஆகமங்கள்	௨௪௦
ஆகுஞான	௩௦௩
ஆகையால	௩௦௮
ஆதாரத்தொ	௨௬௨
ஆதாரமுடை	௨௨௬
ஆதலாலரி	௧௯௫
ஷை—றியும	௨௬௯
ஷை—வானந்த	௨௫௯
ஷை—வள்ளோ	௨௧௫
ஷை—லுருவங்	௧௭௦
ஷை—ல்விஞ்	௧௮௮
ஷை—வீட	௧௯௭
ஷை—ற்பிற	௧௮௩
ஷை—ன்மா	௧௮௯
ஆதலிற்சி	௨௩௮
ஷை—னுல்வே	௨௮௫
ஆதித்தனி	௨௧௨
ஆதித்தனெ	௨௨௪
ஆதிவேதா	௩௧௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆமன்றென	௨௦௫	இன்பமாம்	௧௭௭	உளவாகி	௨௩௯
ஆரணத்தன்	௧௯௬	இன்னதெ	௨௫௮	உள்ளபே	௨௬௯
ஆரமணிகு	௧௫௫	இன்னதோர்	௨௦௧	உறங்கும	௨௫௯
ஆனதர்க்கத்	௧௮௫	இன்னபரி	௧௫௩	உறுவதுத	௩௧௦
ஆனதாகா	௨௨௪	**ஈ**		**ஊ**	
இ		ஈசனுஞா	௧௯௬	ஊனுதிக	௨௧௩
இகழ்புன்	௨௮௮	ஈசனுமிறைவ	௨௧௧	ஊனிந்தி	௨௧௩
இங்குநா	௨௪௨	ஈசனுக்கன்	௧௫௬	ஊனிலொ	௩௦௬
இதயமாமி	௨௪௮	ஈசனுக்குரு	௨௬௪	**எ**	
இதற்குநீர்	௨௦௨	ஈசனென்	௨௫௭	எங்குநிறை	௨௪௫
இதுசகங்	௨௪௦	ஈசனைய	௩௦௧	எச்சகத்	௨௯௬
இதுபரமமா	௨௮௦	ஈசன்சக	௨௨௨	எண்ணிலா	௨௫௪
இதுபரம்ப	௨௩௭	ஈசன்ற	௨௨௪	எத்தைப்	௨௫௩
இதுவெதன	௨௯௫	ஈனமாகி	௨௬௧	எப்படிப்பூத	௨௨௩
இதுவேமு	௧௯௨	**உ**		ஷை—ப்பொ	௨௨௨
இத்தன்மை	௨௨௨	உடம்பா	௨௧௭	ஷை—யாலு	௨௫௨
இத்தாலித்	௨௨௧	ஷை—புடனி	௨௩௮	ஷை—யெப்	௧௯௧
இந்தப்பா	௧௯௦	ஷை—ன்பு	௨௫௧	எப்பொருளு	௧௯௧
ஷை—பிரா	௨௭௨	ஷை—போதா	௨௭௨	ஷை—ள்களுக்	௨௪௧
இந்தப்புரங்	௨௬௧	உடைய	௨௭௬	ஷை—ந்தானு	௨௨௩
இந்தமகா	௨௩௯	உண்டுபோ	௩௧௦	ஷை—களு-சா	௨௭௧
இந்தவாக்	௧௯௦	உண்ணுஷ	௨௯௭	எல்லாமஞ்	௨௨௧
இந்தவிடும்	௩௧௦	உண்மைசி	௨௦௮	ஷை—றிவா	௩௧௦
இந்தவுடம்	௨௪௯	உண்மையிற்	௨௦௩	ஷை—முஞ்	௨௨௩
இந்தியங்களி	௨௯௦	உத்தமமா	௩௧௨	எல்லாமுண்	௨௧௦
இந்தியங்களு	௧௮௪	உமையைய	௧௯௪	ஷை—ம்பொ	௨௨௧
இந்துபா	௧௫௪	உமையோ	௨௨௮	ஷை—ப்பொ	௨௩௨
இப்படிக்கரு	௨௭௦	உரியநா	௨௫௮	எல்லாம்வ	௨௯௫
ஷை—யன்றி	௨௧௯	உருத்திரவு	௨௭௫	எல்லாவி	௨௦௪
ஷை—யெல்	௨௨௧	உருத்திரன்	௧௭௮	எறிகதிர்	௨௪௦
இப்பரம்ப	௨௫௪	உருவமா	௨௨௦	எனையொழிய	௨௬௩
இப்பொருளை	௨௩௦	உரையாடு	௨௭௦		
இயக்கரூப	௧௯௩	உலகமியா	௨௩௧	**ஏ**	
இரண்டுக்கு	௨௦௩	ஷை—முயிர்	௨௨௮	ஏயபேரு	௨௮௮
இரவியும	௧௫௧	உலகமோ	௧௯௮	ஏறுடைச்சி	௧௯௬
இலங்கிர	௨௪௮	உலகியல்	௧௮௨	ஏனைமற்று	௧௭௩
இலதெனு	௨௩௪	உலகெலா	௧௬௭	**ஐ**	
இவ்வணமு	௨௨௭	உலத்தலி	௩௦௨	ஐம்பதிற்	௧௫௬
இனியரு	௩௧௨	உவமையிற்	௧௯௨	ஐயன்சை	௧௯௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒப்பறும்	ககசு	காரணசத்	ககசு	சா	
ஒருகாலமுன்	ககக	ஷை—யேயக்	உ00	சாக்கியா	ககரு
ஒருவராலொ	உஅரு	காரணத்தோ	உ0உ	சாதனமா	உஉஉ
ஒருவருங்	உசுஎ	காரணமத	உ0ரு	சாந்தமெய்	உங0
ஒலிமுத	உசுஉ	காரணமேவி	உ0அ	சாற்றிடப்	ககஉ
ஒழிந்ததொ	உருஅ	காரியமெ	ககக	சான்றதே	கசுஎ
ஒழிவிலாப்	உஎ0	காரியமொரு	உ0ச	சி	
ஷை—விறை	ககரு	காலமுங்	உக0	சித்தமத்	உஎஅ
ஓ		கி		சித்திரம	கருச
ஓடினர்சில	உஉஅ	கிருமிகீட	உசுஅ	சிலந்தியு	உசஉ
ஓதலுற்றப	உச0	கீ		சிலவர்தா	கஎக
ஓதிடாதுண	ககரு	கீதைசெய்	கஅஉ	சிவனிதுவ	உஉங
ஓதியதோட	ககஎ	கு		சிவனேயக	உஙக
ஓதுகின்ற	உஉக	குறியதுவா	உஅங	சிவனேயு	உஉசு
ஓதுநெறி	கசுஅ	குகையிலி	உஅசு	சிறப்புடை	உசுங
ஓதுமிப்பர	கக0			சின்மய	உரு0
ஓதுவேத	உசுங	கூ		சின்மாத்	கருஅ
ஓளிராளி	உசக	கூறுமோ	உஉக	சீ	
க		கூறும்பொ	உ0ரு	சீவனன்று	உசுக
கஞ்சநற்	கருசு	கே		ஷை—றன்னு	உருஉ
கடபடகுட்	கஅ0	கேட்பவனு	உஉக	சு	
கடுகியுமுய	உஉஎ			சுகமொடுது	உஉக
கடையப்ப	உகச	கை		சுதந்தரன்	ககஉ
கண்ணுஞ்	உசுங	கைவல்லிய	உசுங	சுத்தமா	உஉச
கண்முதற்	கருக	ச		சுரரிலுத்	ககஎ
கரணம்பன்	உஉக	சகமொடு	உஉஉ	சுருதியுமி	உசரு
கருமதற்	உசச	சகரூபமா	உஉங	சுழுத்திய	உஙசு
கலக்குறு	ககங	சகலயோ	கருச	சூ	
கற்பகத	கருரு	சச்சிதான	கஎசு	சூதனை	கருங
கனகமத	உசுக	சதுர்மறை	ககசு	செ	
கனவிற்கண்	கசுச	சத்தப்பரி	உகங	செப்பிய	உஙஅ
கனவிற்கற்	கசுங	சத்தாயே	ககக	ஷை—விந்த	ககரு
கா		சத்தாய்க்	உ00	செய்வான்	கஅ0
காட்சியை	ஙக0	சத்தியத்தா	உஅச	செறிவா	ங0எ
காணவோ	உசஉ	சத்தியமாகி	உஉஅ	சொல்லிடு	உருக
காண்டல்	உஎஎ	சத்தைதா	உ00	ஷை—யவிர	உகசு
காண்பவ	உகரு	சத்தையில்	உ00	சொல்லுரு	கசுஉ
காதலாற்	கசுக	சந்தோகத்	கருஉ	சோ	
காதும்பொ	கசுரு	சம்புவின	ககச	சோகமோ	உருசு

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஞா		திரமாம	௨௫௭	நாதமாகி	௨௨௯
ஞானமா	௩௦௯	திருவருள	௧௯௩	நாதஞர்சொ	௨௭௧
த		திவகரனெ	௨௩௯	நாஞமந்த	௨௪௦
தக்கஞா	௨௫௮	தீ		நானேமு	௨௩௦
தங்களியா	௧௯௦	தீதெனும்	௧௮௧	நாவுரைப்	௧௮௪
தண்ணிய	௧௬௪	தீமரந்தொ	௩௦௨	நி	
தத்தமா	௧௬௧	து		நிகிலலோகந்	௧௬௯
தத்துவஞா	௧௯௧	துட்டரு	௧௬௬	நித்தமான	௧௫௩
தத்துவமென்	௨௧௮	துய்க்குமவ	௧௮௦	நித்தராயு	௨௨௭
தந்தமளவி	௧௭௮	துன்பமா	௨௬௪	நித்தனிர்	௧௫௧
தமத்தைய	௧௫௫	தெ		நிலையினி	௨௮௧
தருமமத	௧௬௫	தெரியில்வ	௩௧௧	நின்றுமுட	௨௮௪
தருமாதிகட்	௨௮௬	தெரிவரி	௨௫௮	நீ	
தர்க்கமான	௧௮௭	தெரிவிட	௨௩௩	நீடொளி	௨௨௭
தலையிஞ	௨௨௮	தெரிவிலாமை	௧௬௯	நீண்டகே	௨௪௧
தற்பதப்	௨௧௮	தே		நீயெனும்	௨௬௨
ஷை—ரந்தன்	௨௭௬	தேகேந்தி	௨௧௪	நீயென்கி	௨௧௬
ஷை—ற்கற்ப	௨௩௮	தேசிகன	௨௭௦	நே	
தற்பரமமா	௨௮௧	தேசினிக	௨௮௯	நேசநெஞ்	௩௦௯
தற்பரனு	௨௪௯	ஷை—ன்றன்	௨௮௫	நோ	
தற்பரன்ற	௧௬௭	ஷை—றிரு	௩௦௯	நோக்குமி	௨௨௦
தனக்குமெ	௧௮௬	தேவதேவ	௧௯௩	நோக்குரு	௧௮௭
தன்மாத்தி	௨௧௧	தேவருந்	௩௧௧	ப	
தன்னதொ	௧௮௧	தேவரொல்	௨௨௯	பங்கயாச	௨௩௩
தன்னிலே	௨௩௨	தேவர்க்கு	௨௩௧	பண்டைநான்	௨௬௩
தன்னில்வே	௧௯௧	தொ		பண்டொ	௧௫௩
தன்னிற்கற்	௧௮௪	தொலையுநல்	௨௪௪	பண்ணிய	௨௩௫
தன்னையறி	௧௯௪	தொல்லைய	௧௬௮	பத்தராயுள்	௨௨[illegible]
தா		தொல்லைந	௧௯௬	பத்தியாலி	௧௫௭
தாக்கரும்	௨௫௯	ஷை—வேத	௩௧௧	ஷை-ற்கு-பத	௨௫௮
தாதாவே	௧௫௨	தோ		ஷை-பாத	௩௦௬
தாரம்விற்	௨௪௭	தோத்திர	௧௫௬	பரகதிசிவ	௧௯௫
தானெலாவி	௧௭௭	தோன்றலால்	௨௦௭	பரப்பிஞ	௨௯௨
தாஞகாதி	௧௫௧	தோன்றுகி	௨௨௯	பரம்ஞான	௧௫௬
தாஞகுமறி	௨௩௨	தோன்றுகூ	௨௨௦	பரமனத	௧௯௨
தானேயுள்	௧௮௪	ந		பரமஞக்கி	௧௭௫
தி		நனிவேத	௨௫௬	பரமன்செ	௧௫௯
திண்ணிதா	௨௪௦	நா		பரமமாமி	௩௧௧
திதமாவி	௨௫௦	நாசமுற்	௩௦௦	பரமாத்து	௧௯௬

பிரமகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பரமாயுள்	௨௨௨	பூதமாகிப்	௨௨௯	மாலுமவ்	௩௧௧
பரமிகமா	௨௯௩	பூதம்புவ	௨௧௩	மாலுமா	௩௧௨
பரம்பொ	௨௪௮	பூரணகும்	௧௫௪	மாலுரு	௨௬௦
பருதிநெஞ்	௧௭௮	**பெ**		**மி**	
பணையாம	௨௩௯	பெரியதா	௨௯௯	மிக்கசித்	௩௦௩
பலவடிவு	௨௭௦	பெருமையி	௧௯௨	மிக்கநற்	௨௫௫
பன்னுச	௨௪௯	**பே**		**மு**	
பன்னுதவ	௨௪௩	பேதந்நெறி	௨௦௬	முத்தியி	௨௫௭
பன்னுநன்	௨௮௬	பேதமாகி	௨௯௩	முன்னைநற்	௧௫௪
பா		பேதமாஞ்	௧௮௧	முன்னைநா	௧௬௫
பாசமோச	௨௩௦	பேதமுமபே	௧௯௧	**மூ**	
பாடுகின்	௩௦௫	பேரானந்	௨௩௧	மூன்றுகி	௨௯௩
பாடுமிசையா	௨௨௯	**பொ**		**மெ**	
பாராதபடி	௨௨௦	பொருந்து	௨௯௦	மெய்ம்மை	௨௪௯
பாரிலேயெ	௨௭௪	பொருள்	௧௬௧	மெய்யதா	௨௯௯
பார்த்தபின்	௨௧௧	பொற்பொ	௨௩௬	மெய்யினை	௨௩௫
பாவுபுண்	௨௫௧	பொன்றவு	௨௮௭	மெய்யுறு	௨௮௪
பாவவேர	௧௫௩	**போ**		மெய்யை	௩௦௮
பானரூப	௧௬௭	போதக்க	௧௬௩	**மே**	
பி		போதமதா	௨௨௩	மேருமந்தர	௧௮௦
பித்தாஞான	௧௮௬	போதவடி	௩௧௦	மேலாய	௨௩௧
பிரமஞானீ	௩௧௨	**ம**		மேவியசக	௧௫௫
பிரமனிவ	௧௭௩	மண்ணதோர்	௧௯௮	மேவியத	௩௦௨
பிரமாணங்	௨௨௦	மண்ணும்வ	௨௦௬	மேவுபா	௨௮௪
பிறப்பிறப்	௨௨௪	மத்தநற்	௧௫௫	**மை**	
பின்னகடா	௨௩௯	மத்தமுறு	௨௬௬	மையலொ	௧௭௪
ஷை—மான	௨௭௯	மயலில்வா	௧௫௧	மையறு	௧௬௫
பின்னமுற	௨௬௬	மருவிவரு	௨௪௬	**மொ**	
பின்னமெ	௨௨௦	மறைக	௧௫௮	மொழியும	௧௯௫
பு		மறைப்ப	௧௯௮	**யா**	
புகலநின்	௨௩௩	மறையா	௨௫௦	யாதினைநி	௨௩௦
புகலுமுப்	௨௬௨	மறையோ	௨௬௭	யாதுமுண	௨௪௪
புரங்கண்	௨௬௦	மன்னியக	௧௫௨	யாதையுங்	௧௭௧
புரணநல்	௨௪௦	**மா**		யாதொருபடி	௨௨௨
புரந்தரன	௧௯௪	மாசதில்லா	௩௦௫	ஷை—ரேற்	௩௦௮
புருடனென்	௨௯௧	மாறுடரா	௨௩௧	ஷை—ரேன்	௩௦௭
பூ		மாயவன்	௨௮௫	ஷை—ஞலே	௨௨௩
பூதத்தானு	௨௧௦	மாயையெ	௩௦௭	ஷை—பொழு	௧௭௭
பூதபதிபூ	௨௮௨			ஷை—ன்றரு	௨௩௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஷை—றிருந்	௧௯௮	**வா**		வினவுற்ற	௨௭௩
ஷை—ன்பா	௧௭௯	வாக்கதும	௨௬௨	வினைமிகு	௧௮௧
ஷை—றெலும்	௧௭௬	வாக்கிறு	௨௫௩		
யார்க்குமி	௨௬௫	வாக்குமனங்	௧௮௫	**வீ**	
யாவரொா	௨௩௨	ஷை—மனமு	௧௮௫	வீடிலாவி	௨௫௫
யாவனறி	௨௯௫	வாயுவென்று	௧௭௫	**வெ**	
யாவனெ	௨௩௨	வானவர்பா	௨௨௭	வெடிபட	௧௫௫
யோ		வானிலா	௧௬௦	**வே**	
		வான்கரு	௧௬௧	வேதஞ்சொன	௧௬௫
யோகம	௨௮௯	வான்முத	௧௮௦	வேதநூறெரிந்	௧௫௩
வ		வான்ருன்	௧௫௨	வேதநூன்	௨௬௯
வருத்து	௩௦௪	வான்றொட	௧௮௩	வேதமாக	௨௬௮
வாக்கட	௨௪௬	**வி**		வேதமோதி	௧௫௬
வருத்தமி	௨௮௯	விச்சையுள்ள	௧௮௭	ஷை—தேமெ	௧௬௨
வருபிறப்ப	௩௧௦	விதம்பட	௨௩௬	ஷை—பகர்வ	௨௫௨
வளமாம	௧௫௪	வித்தக	௨௯௮	வேதியரா	௨௬௫
வனைகின்	௨௦௭	விழுமிதா	௨௬௧	வேளுடல்	௨௮௪
வன்னிதா	௨௯௪	விளம்பும்வா	௧௭௯	வேறிலத்து.	௧௯௦

பிரமகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

பரிசோதனப் பத்திரம்.

தமிழ் மான்மியம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	—	சு	கிச்ஜ	கிஜ
கச		உரு	குமாா	குமார

ஈசுரகீதை.

ரு	உக	ச	யெயுது	யெய்து
அ	உ0	ச	யறியா	மறியா
கஉ	சகூ	க	மயரர்	யமரர்
கச	எ	ச	லோ	லோர்
கரு	கங	உ	மிகுத்து	மிகுத்துமி
உ0	கூ	ங	மமா	மமர்
ஷை	க0	க	த்தாம்	ந்தாம்
உஉ	கஅ	உ	பொறு	பொரு
உசு	ரு	ங	வளைத்	வனைத்
ஷை	க0	ங	யிாமக	யிர்மகி
ஙஉ	ங	ங	மண்டம	மண்டம்
ஙகூ	கங	ங	காசன	காசன்
சசு	சக	ங	ரமமாம	ரமமாம்
ஷை	ஷை	ஷை	யுளள	யுள்ள

பகவற்கீதை.

ருஎ		எ	களை	கள்பொருட்டு
சுஉ	—	ரு	எண்றெ	என்றெ
எக		உக	ளெ ளண	கௌண
அகூ	உஎ	ச	யென்று	யன்று
கூங	ரு	ச	போனம்	போன்ம்
கூசு	ச	க	ளிநின்	ளினின்

பிரமகீதை.

கஅ0	,,	உஅ	ன்பசொ	ன்மசொ
ககூ0	கஎ	உ	மையின்	மையினு
ககூங	ஙரு	ச	மிகவங்	மிகவுங்
உஎகூ	,,	ரு	மில ன்	மிலான்
உஅ0	,,	உஉ	ல், துவே	ல், இதுவே
உஅரு	உரு	ரு	மகிழ்	மிகழ்
உஅஎ	,,	கச	பாமெ	பரமெ
உகூசு	,,	ஙச	ஆக்ஞாயய	ஆக்ஞாபயு
ங0ரு	,,	கச	ஆஞென்	அஞென்